

Indhold

- Forord
 - Indledning
 - En beskrivelse af Kitáb-i-Aqdas af Shoghi Effendi
 - Kitáb-i-Aqdas
 - Nogle supplerende tekster
 - Spørgsmål og svar
 - En synopsis og kodificering af lovene og forordningerne i Kitáb-i-Aqdas
 - Noter
 - Ordforklaring
 - Stikordsregister
-

Forord

I 1953 gjorde Shoghi Effendi, bahá'í-troens beskytter, udfærdigelsen af en synopsis og kodificering af love og forordninger i Kitáb-i-Aqdas, til et af målene i tiårsplanen; dette skulle være en betydningsfuld optakt til dens oversættelse. Han arbejdede selv på kodificeringen, men havde ikke afsluttet den ved sin død i 1957. Opgaven blev fortsat på grundlag af hans arbejde, og den færdige bog blev udgivet i 1973. I tillæg til selve synopsisen og kodificeringen og de forklarende noter indeholdt publikationen en samling af de passager fra Kitáb-i-Aqdas, som allerede var oversat af Shoghi Effendi og publiceret i forskellige bøger. Synopsis og kodificeringen dækkede teksten både fra Kitáb-i-Aqdas og Spørgsmål og Svar, som udgør et tillæg til Aqdas. I 1986 besluttede Det Universelle Retfærdighedens Hus, at tiden var inde til, at en udarbejdelse af en engelsk oversættelse af hele teksten i Den Helligste Bog både var mulig og højst betydningsfuld, og gjorde færdiggørelsen til et mål for seksårsplanen 1986-1992. Den engelske udgivelse vil blive fulgt af oversættelser på andre sprog.

Da Kitáb-i-Aqdas er et helligt skrift, har man erkendt, at den bør præsenteres i en form, som skal være let og inspirerende at læse uden at være fyldt med fodnoter og henvisninger, som det er almindeligt i videnskabelige tekster. Ikke destomindre har man, for at hjælpe læseren med at følge tekstens flydende strøm og dens skiftende temaer lavet opdelinger i afsnit, hvilket ikke er almindeligt i arabisk litteratur. Disse afsnit er nummereret for at lette tilgængeligheden og udarbejdelsen af et register, såvel som af hensyn til ensartethed i henvisninger på alle de sprog, som den vil blive udgivet på.

Efter Aqdas' tekst er der en kort samling af de af Bahá'u'lláhs skrifter, der supplerer

Den Helligste Bog, samt en oversættelse af Spørgsmål og Svar, der udgives her for første gang.

Shoghi Effendi har udtalt, at den engelske oversættelse af Aqdas burde “annoteres omhyggeligt”. Ved udarbejdelsen af noterne har man fulgt den praksis at koncentrere sig om de punkter, som kunne forekomme en ikke-arabisktalende læser uklare, eller som af forskellige årsager måtte kræve uddybning eller baggrundsviden. Udover disse fundamentale krav har det ikke været hensigten at udarbejde en omfattende kommentar til teksten.

Noterne, som er anbragt lige efter synopsen og kodificeringen, er forsynet med fortløbende numre. Hver af dem har først et citat fra den pågældende passage og angiver nummeret på det afsnit, hvor den hører hjemme. Dette letter krydsreferencer mellem teksten og noterne, samtidig med at det giver læseren mulighed for at studere noterne uden hele tiden at skulle rådføre sig med teksten, hvis de ønsker det. På denne måde håber man at imødekomme behovene hos læsere med vidt forskellige forudsætninger og interesser.

Registeret henviser til emnerne i alle dele af bogen.

Kitáb-i-Aqdas' betydning og særpræg, og omfanget af de emner, som den indeholder, er blevet beskrevet af Shoghi Effendi i malende vendinger i hans historiske beretning om det første bahá'í århundrede med titlen *God Passes By*. Som en hjælp til læseren er disse passager gengivet i den del af bogen, som følger umiddelbart efter introduktionen. Synopsen og kodificeringen, som bliver genudgivet i denne udgave, skal tjene som en yderligere hjælp til at få overblik over bogen.

Indledning

Dette år, bahá'í æraens 149. år, markerer hundredåret for Bahá'u'lláhs bortgang, Han, som var bæreren af den universelle åbenbaring fra Gud, som er bestemt til at føre menneskeheden til sin kollektive voksenalder. Det er et tegn på de enhedens kræfter, der er frigjort ved Bahá'u'lláhs komme, at denne begivenhed bliver helligholdt af et samfund af troende, der repræsenterer et tværsnit af hele menneskeslægten, et samfund, der i løbet af halv-andet århundrede er blevet etableret i de fjerneste egne af jorden. Et yderligere tegn på disse samme kræfters virke kan ses i den udstrækning Bahá'u'lláhs vision har forudsagt samtidens menneskelige erfaring i så mange af dens aspekter. Det er et gunstigt tidspunkt for udgivelse af denne første autoriserede engelske oversættelse af Hans åbenbarings Moderbog, Hans 'helligste bog', hvori Han fremsætter Guds love for en gudsorden, der er bestemt til at vare i intet mindre end et tusind år. Kitáb-i-Aqdas er af enestående betydning blandt de mere end et hundrede bind, der omfatter Bahá'u'lláhs hellige skrifter. “At genskabe hele verden” er påstanden og udfordringen i Hans budskab, og Kitáb-i-Aqdas er chartret for den fremtidige verdenscivilisation, som Bahá'u'lláh er kommet for at oprette. Dens forholdsregler hviler helt og holdent på tidligere religioners fundament, med Bahá'u'lláhs ord: “Dette er Guds uforanderlige tro, evig i fortiden, evig i fremtiden”. I denne åbenbaring er fortidens begreber bragt op til et nyt forståelsesplan, og de samfundsmæssige love, der er ændret for at passe til den tidsalder, der nu er ved at bryde frem, er bestemt til at bære menneskeheden fremad til en verdenscivilisation, hvis herlighed man kun vagt kan forestille sig.

I sin bekræftelse på fortidens store religioners gyldighed, gentager Kitáb-i-Aqdas de

evige sandheder, som alle guddommelige manifestationer har forkyndt: Guds enhed, kærlighed til medmennesket og det jordiske livs moralske formål. Samtidig fjerner den de elementer i de tidligere religioners kodeks, som nu hindrer fremspiringen af en forenet verden og en rekonstruktion af menneskenes samfund.

Guds love i denne religiøse orden retter sig mod behovene hos hele den menneskelige familie. Der er love i Kitáb-i-Aqdas, som primært er rettet imod medlemmer af en særlig del af menneskeheden, og som umiddelbart kan forstås af dem, men som ved første læsning kan forekomme uklare for mennesker fra en anden kultur. En sådan lov er for eksempel loven, der forbyder skifte til et andet menneske, som, skønt forståelig for mennesker med kristen baggrund, kunne forvirre andre. Mange love går tilbage til tidligere guddommelige systemers love, især de to seneste, nemlig Muhameds og Bábs, som er nedfældet i Koranen og Bayánen. Ikke desto mindre har de, skønt visse forordninger i Kitáb-i-Aqdas har en således fokuseret referance, almén gyldighed. Gennem sin lov afslører Bahá'u'lláh gradvist betydningen af de nye stadier i viden og forståelse, som verdens mennesker bliver kaldet til. Han anbringer sine formaninger i en indfatning af åndelige kommentarer, idet Han hele tiden foreholder læseren det princip, at disse love, uanset hvilket emne, de omhandler, tjener det omfattende formål at bringe tryghed til menneskenes samfund, idet Han hæver normen for menneskers adfærd, øger bredden af menneskers forståelse og åndeliggør alles liv. Igennem hele bogen er det forholdet mellem den enkelte sjæl og Gud og opfyldelsen af dens åndelige bestemmelse, der er det endelige mål med religionens love. "Tro ej," er Bahá'u'lláhs egen forklaring, "Vi blot har åbenbaret for jer en lovsamling. Nej, tværtimod, med kraftens og magtens hånd har Vi brudt seglet på den udsøgte vin. Hans lovbog er "det vægtigste bevis for alle mennesker, og Den Albarmhjertiges prøve til alle som er i himlen, og alle som er på jorden".

En indledning til det åndelige univers, der bliver afsløret i Kitáb-i-Aqdas, vil ikke opfylde sit formål, hvis den ikke gjorde læseren bekendt med de fortolkende og lovgivende institutioner, som Bahá'u'lláh uløseligt har kædet sammen med dette åbenbarede systems love. Til grund for denne ledelse ligger den enestående rolle, som Bahá'u'lláhs skrifter - faktisk Kitáb-i-Aqdas' egen tekst - tildeler Hans ældste søn 'Abdu'l-Bahá. Denne enestående skikkelse er på én og samme gang eksemplet på det livsmønster, som hans fader lærte, og den guddommeligt inspirerede fortolker af Hans lære samt midtpunkt og akse i den pagt, som skaberen af bahá'í åbenbaringen indgik med alle, som anerkender Ham. 'Abdu'l-Bahás niogtyve års embedsperiode udrustede bahá'í verdenen med en strålende samling kommentarer, som åbner mangfoldige perspektiver til forståelse af hans faders formål.

I sit testamente tildelte 'Abdu'l-Bahá sin dattersøn, Shoghi Effendi, embedet som sagens beskytter og dens læres ufejlbarlige fortolker og bekræftede den myndighed og garanti for guddommelig ledelse, der er forordnet af Bahá'u'lláh, til Det Universelle Retfærdighedens Hus i alle sager "som ikke er tydeligt åbenbaret i Bogen". Beskytterembedet og Det Universelle Retfærdighedens Hus kan således med Shoghi Effendis ord betragtes som Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás "tofoldige efterfølgere". De er de øverste institutioner i den administrative orden, som blev grundlagt og forudset i Kitáb-i-Aqdas og uddybet i 'Abdu'l-Bahás testamente.

Gennem sin embedsførelses seksogtredive år opbyggede Shoghi Effendi strukturen for de valgte åndelige råd - de retfærdighedens huse, som Kitáb-i-Aqdas omtaler, og som nu er i deres fosterstadium - og i samarbejde med dem indledte han den systematiske iværksættelse af Den Guddommelige Plan, som 'Abdu'l-Bahá havde skitseret for troens udbredelse i verden. Baseret på den stærke administrative struktur, som var blevet oprettet, satte han også processer i bevægelse, som var en væsentlig forberedelse til valget af Det Universelle

Retfærdighe-dens Hus. Denne institution, som kom til verden i april 1963, vælges ved hemmelig flertalsafstemning i en tretrins valgprocedure af voksne bahá'ier i hele verden. Bahá'u'lláhs åbenbarede ord er sammen med fortolkningerne og forklaringerne fra Pagtens Midtpunkt og sagens beskytter det bindende kommissorium og faste fundament for Det Universelle Retfærdighedens Hus.

Med hensyn til lovene selv vil et omhyggeligt og nøje studium afsløre, at de gælder for tre områder: Individets forhold til Gud, fysiske og åndelige sager som direkte tilgodeser individet og forhold mellem individ og samfund. De kan grupperes under følgende overskrifter: bøn og faste; personlige love som regulerer ægteskab, skilsmisse og arv; en række love, forordninger og forbud såvel som formaninger; og ophævelse af specifikke love og forordninger fra tidligere guddommelige systemer. Et fremtrædende træk er deres kortfattede. De er kernen i en række vidtspændende love, som vil opstå i kommende århundreder. Denne uddybelse af loven vil blive vedtaget af Det Universelle Retfærdighedens Hus under den myndighed, som Bahá'u'lláh selv har tildelt det. I et af sine breve belyser 'Abdu'l-Bahá dette princip:

Sager af større betydning, som er grundlaget for Guds Lov, er udtrykkeligt nedfældet i teksten, men den underordnede lovgivning er overladt til Retfærdighedens Hus. Visdommen i dette er, at tiderne aldrig forbliver de samme, for forandring er et nødvendigt karaktertræk og en væsentlig egenskab i denne verden såvel som for tid og sted. Derfor vil Retfærdighedens Hus handle i henhold til dette ...

Kort sagt, dette er visdommen i at henvise samfundets love til Retfærdighedens Hus. Ej heller i den islamiske religion blev hver eneste forordning udtrykkeligt åbenbart; nej, ikke engang en tiendedel af en tiendedel blev indlagt i teksten. Skønt alle sager af større betydning blev omtalt, var der utvivlsomt tusinder af love, der ikke blev specificeret. Disse blev udtænkt af de gejstlige i en senere tidsalder i henhold til lovene i islams almindelige retslære, og de enkelte gejstlige kom til modstridende slutninger ud fra de oprindeligt åbenbarede forordninger. Alt dette blev håndhævet. I dag tilkommer det Retfærdighedens Hus at drage de logiske konklusioner i denne udledningsproces. Lærde individers konklusioner og udledninger har ingen autoritet, medmindre de er bifaldet af Retfærdighedens Hus. Forskellen er netop den, at ud fra de konklusioner og slutninger, som kommer fra Retfærdighedens Hus, hvis medlemmer er valgt af og kendt af hele bahá'í verdenssamfundet, vil der ikke opstå modsætninger, medens de konklusioner og slutninger, der kommer fra de enkelte gejstlige og lærde, helt bestemt vil skabe modsætninger og resultere i skismer, opdeling og spredning. Ordets enhed ville blive ødelagt, og troens enhed ville forsvinde og hele strukturen i Guds religion rystes.

Skønt Det Universelle Retfærdighedens Hus udtrykkeligt har fået myndighed til at ændre eller ophæve sin egen lovgivning, efterhånden som forholdene ændrer sig, og således forlener bahá'í loven med et væsentligt element af fleksibilitet, kan det ikke ophæve eller ændre nogen af de love, der udtrykkeligt er nedfældet i den hellige tekst.

Det samfund, som visse af lovene i Aqdas er udformet til, vil kun langsomt komme til verden, og Bahá'u'lláh har sørget for en gradvis iværksættelse af bahá'í loven:

Guds love er, sandelig, som havet og menneskenes børn som fisk, om de blot vidste det. I efterlevelse af dem må man imidlertid være taktfuld og vis ... Da de fleste mennesker er svage og langt fra Guds forsæt, må man derfor iagttage taktfølelse og forsigtighed under alle

forhold, således at intet sker, som kunne forårsage splid og protest blandt de uagtsomme. Sandelig, Hans nåde overgår hele universets forstand, og Hans gaver har omfattet alle, der dvæler på jorden. Man må lede menneskeheden til den sande forståelses hav i en ånd af kærlighed og tolerance. Kitáb-i-Aqdas bærer selv veltalende vidnesbyrd om Guds kærlige forsyn.

Det princip, der styrer denne gradvise iværksættelse, blev formuleret i et brev på Shoghi Effendis vegne til et nationalt åndeligt råd i 1935:

De love, der er åbenbaret af Bahá'u'lláh i Kitáb-i-Aqdas, er absolut bindende for alle bahá'ier og institutioner, det være sig i øst eller vest, såfremt de kan praktiseres og ikke direkte er i strid med landets love. Visse ... love bør af alle troende nu betragtes som almént og uomgængeligt gyldige. Andre er formuleret i forventning om en samfundstilstand, som er bestemt til at komme tilsyne udfra de kaotiske tilstande, der hersker idag ... Det, der ikke er formuleret i Aqdas, i tillæg til detaljer og sager af sekundær betydning, som kan opstå ved at tage de love, der allerede er formuleret af Bahá'u'lláh, i anvendelse, må vedtages af Det Universelle Retfærdighedens Hus. Denne institution kan supplere, men aldrig ugyldiggøre eller i ringeste grad modificere det, der allerede er formuleret af Bahá'u'lláh. Beskytteren har heller ingen ret til at lempe den bindende effekt og endnu mindre at ophæve forholdsreglerne i en så fundamental og hellig bog.

Det antal love, der er bindende for bahá'ierne, er ikke blevet øget med udgivelsen af denne oversættelse. Når det anses for betimeligt, vil bahá'í samfundet blive orienteret om, hvilke yderligere love, som er bindende, og der vil blive sørget for den nødvendige vejledning eller supplerende lovgivning.

I almindelighed er Kitáb-i-Aqdas' love kort formuleret. Et eksempel på denne kortfattede kan ses i det faktum, at mange af dem er udtrykt, som om de kun gælder for mænd, men det er tydeligt udfra Beskytterens skrifter, at når Bahá'u'lláh har givet en lov, som gælder imellem en mand og en kvinde, så gælder den også som en lov imellem en kvinde og en mand, med mindre sammenhængen gør dette umuligt. F. eks. forbyder teksten i Kitáb-i-Aqdas en mand at gifte sig med sin faders kone (dvs. hans stedmoder), og Beskytteren har påvist, at det på samme vis er en kvinde forbudt at gifte sig med sin stedfader. Denne forståelse, af hvad loven indebærer, har langtrækkende virkning i lyset af det fundamentale bahá'í princip om kønnenes ligestilling og bør holdes i erindring, når den hellige tekst studeres. At mænd og kvinder er forskellige med hensyn til visse karaktertræk og funktioner er en af naturens kendsgerninger, som man ikke kan komme uden om, det muliggør deres supplerende rolle på visse af samfundets områder; men det er signifikant, at 'Abdu'l-Bahá har udtalt, at i denne guddommelige orden er "lighed mellem mænd og kvinder, på nær nogle få ubetydelige undtagelser, fuldt ud og kategorisk forkyndt".

Den nære forbindelse mellem Kitáb-i-Aqdas og tidligere guddommelige ordeners hellige bøger er allerede blevet nævnt. Forbindelsen til Bayánen, Bábs åbenbarede lovbog, er særlig tæt. Dette er uddybet i de følgende uddrag fra breve skrevet på Shoghi Effendis vegne:

Shoghi Effendi føler, at bahá'í åbenbaringsens enhed, som et komplet hele, som også omfatter Bábs religion, bør understreges ... Bábs religion bør ikke adskilles fra Bahá'u'lláhs. Skønt Bayánens læresætninger er blevet ophævet og afløst af lovene i Aqdas, må vi dog på grund af den kendsgerning, at Báb betragtede sig som Bahá'u'lláhs forløber, betragte Hans

guddommelige orden, sammen med Bahá'u'lláhs som en helhed, idet den første er indledningen til den andens tilsynekomst.

Báb udtaler, at Hans love er foreløbige og afhængige af den fremtidige manifestations godkendelse. Derfor er det, at Bahá'u'lláh i Aqdas godkender nogle af de love, der findes i Bayánen, modificerer andre og omstøder mange.

Ligesom Bayánen er blevet åbenbaret af Báb midtvejs i Hans embedsperiode, har Bahá'u'lláh åbenbaret Kitáb-i-Aqdas omkring 1873, nogle og tyve år efter at Han i Síyáh-Chál i Teheran havde modtaget tilkendegivelse om sin åbenbaring. I et af sine breve antyder Han at selv efter dens åbenbaring, tilbageholdt Han Aqdas i nogen tid, før den blev sendt til vennerne i Iran. Shoghi Effendi har fortalt:

Formuleringen i Kitáb-i-Aqdas af de fundamentale love i Bahá'u'lláhs guddommelige orden blev, da Hans mission nærmede sig slutningen, efterfulgt af en uddybning af visse forskrifter og principper, som var selve kernen i Hans religion, af en genbekræftelse af de sandheder, Han tidligere havde forkyndt, af uddybning og belysning af nogle af de love, Han allerede havde nedfældet, af åbenbarelsen af yderligere profetier og advarsler og af oprettelse af subsidiære forordninger formet som supplement til Hans Helligste Bogs bestemmelser. Dette blev nedfældet i utallige epistler, som Han fortsatte med at åbenbare indtil de sidste dage i sit jordiske liv ...

Blandt disse værker er Spørgsmål og Svar en samling udfærdiget af Zaynu'l-Muqarrabin, den mest fremstående afskriver af Bahá'u'lláhs skrifter. Med svar åbenbaret af Bahá'u'lláh på spørgsmål fra forskellige troende, udgør den et uvurderligt tillæg til Kitáb-i-Aqdas. I 1978 blev de mest betydningsfulde af andre breve af den karakter udgivet på engelsk som en citatsamling med titlen *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*.

Nogle år efter åbenbaringen af Kitáb-i-Aqdas sørgede Bahá'u'lláh for at sende manuskriptkopier til bahá'ierne i Iran, og i 1308 A.H. (1890-1891 e. Kr.) mod slutningen af Hans liv, sørgede Han for udgivelse af bogens originale arabiske tekst i Bombay.

Et ord bør siges om den litterære stil, som er brugt i oversættelsen af Kitáb-i-Aqdas til engelsk. Bahá'u'lláhs beherskelse af det arabiske sprog var enestående, og Han foretrak at bruge det i de breve og andre skrifter, hvor den præcise betydning var særligt væsentlig for at forklare et fundamentalt princip. Udover selve valget af sproget er imidlertid den valgte stil af en ophøjet og følelsesmæssig karakter, umådelig overbevisende, især for dem, der er bekendt med den storslåede litterære tradition, hvorfra den havde sin oprindelse. Da Shoghi Effendi påtog sig opgaven med at oversætte, stod han over for en udfordring med at finde en engelsk stil, som ikke blot trofast videregav tekstens nøjagtige betydning, men som i læseren kunne vække den åndens meditative ærbødighed, som er en karakteristisk reaktion på originalen. Den udtryksform han valgte, som leder tanken hen på sekstenhundredtallets bibeloversættelse, fastholder Bahá'u'lláhs sublime arabiske sprogform, samtidig med at den forbliver tilgængelig for samtidens læser. Hans oversættelser er desuden oplyst af hans enestående inspirerede forståelse af originalernes formål og bibetydninger.

Skønt arabisk og engelsk er sprog med rige ordforråd og varieret udtryksform, er deres form meget forskelligartet. Det arabisk, som bruges i Kitáb-i-Aqdas, markerer sig ved en intens koncentration og en kort og klar udtryksform. Det karakteristiske ved denne stil er, at

hvis en bibetydning er indlysende, bliver den ikke udtrykkeligt formuleret. Dette præsenterer et problem for dens læser, hvis kulturelle, religiøse og litterære baggrund er helt forskellig fra den arabiske baggrund. En bogstavelig oversættelse af en passage, som er tydelig på arabisk, kan være uklar på

engelsk. Derfor er det nødvendigt i den engelske oversættelse af sådanne passager at inkludere det element i den arabiske sætning, som er tydeligt underforstået i originalen. Samtidigt er det overordentligt vigtigt at undgå at ekstrapolere i denne proces til det punkt, hvor det uretmæssigt ville føje til originalen eller begrænse meningen. På den ene side at finde den rette balance mellem skønhed og en klar udtryksform og bogstavelighed på den anden, er et af de største problemer, som oversætterne har kæmpet med, og som har været årsag til gentagne overvejelser i oversættelsen af visse passager. Et andet stort problem er den legale betydning af visse arabiske udtryk, som har en lang række betydninger, som er forskellige fra de samme udtryk på engelsk.

Hellige skrifter kræver helt klart særlig omhu og trofasthed i oversættelsen. Dette er af væsentlig betydning med hensyn til en lovbog, hvor det er uomgængeligt nødvendigt, at læseren ikke bliver vildledt eller draget ind i frugtesløse diskussioner. Som forudsat har oversættelsen af Den Helligste Bog været et overordentligt vanskeligt arbejde, som krævede rådslagninger med eksperter i mange lande. Da ca. en trediedel af teksten allerede var oversat af Shoghi Effendi, var det nødvendigt at tilstræbe tre kvaliteter i oversættelsen af de tilbageværende passager: nøjagtighed i betydning, sproglig skønhed og overensstemmelse med den stil, som Shoghi Effendi brugte.

Vi er nu overbeviste om, at oversættelsen har nået det punkt, hvor den repræsenterer en acceptabel gengivelse af originalen. Ikke destomindre vil den utvivlsomt give anledning til spørgsmål og forslag, som kan sprede yderligere lys over dens indhold. Vi er dybt taknemmelige for det ihærdige og samvittighedsfulde arbejde, der er udført af medlemmerne af de komitéer, som vi gav til opgave at færdiggøre og gennemse denne oversættelse af Kitáb-i-Aqdas og at udfærdige annoteringen. Vi har tillid til, at denne første autoriserede engelske udgivelse af Kitáb-i-Aqdas vil gøre det muligt for læserne at opnå i det mindste et glimt af herligheden i bahá'í verdensordenens Moderbog.

Vor verden er gået ind i det mørke indre af en tidsalder med fundamentale forandringer, som overgår alt i hele dens kaotiske historie. Dens folkeslag, uanset hvilken race, nation eller religion, vil blive udfordret til at lade alle mindre betydningsfulde hensyn og begrænsende tilhørsforhold underordne den enhed, de har som borgere i et enkelt globalt hjemland. Med Bahá'u'lláhs ord: "Menneskehedens velfærd, dens fred og tryghed er ikke opnåelig med mindre og førend dens enhed er fast etableret." Måtte udgivelsen af denne oversættelse af Kitáb-i-Aqdas give ny kraft til realiseringen af denne universelle vision, som åbner perspektiver for en verdensomspændende genskabelse.

Det Universelle Retfærdighedens Hus

Kitáb-i-Aqdas

I HANS NAVN SOM ER DEN ØVERSTE
HERSKER OVER ALT, DER HAR
VÆRET OG ALT, DER SKAL VÆRE

Den første pligt, Gud har foreskrevet sine tjenere, er anerkendelse af Ham, der er Hans åbenbarings morgengry og Hans loves kilde, og som repræsenterer Guddommen både i Hans sags rige og i skabelsens verden. Hvem, der end fuldfører denne pligt, har opnået alt godt, og hvem der end unddrager sig dette, er faret vild, også selvom han er ophav til hver en retskaffen gerning. Det påhviler enhver, som når dette mest ophøjede stede, denne tinde af hinsides herlighed, at overholde alle forordninger fra Ham, der er verdens attrå. Disse dobbelte pligter er uadskillelige. Den ene er uantagelig uden den anden. Således er det blevet forordnet af Ham, som er den guddommelige inspirations kilde.

De, som Gud har skænket indsigt, vil straks erkende, at de forskrifter, som Gud har fastlagt, udgør det stærkeste middel til opretholdelse af orden i verden og tryghed for dens folkeslag. Den, der vender sig bort fra dem, bliver regnet blandt de uværdige og tåbelige. Vi har sandelig påbudt jer at afvise tilskyndelserne fra jeres onde lidenskaber og fordærvede begær og ikke overskride de grænser, Den Højstes pen har fastsat, for de er livets ånde for alt skabt. Den guddommelige visdoms og ytrings oceaner har sagte rejst sig ved Den Albarmhjertiges brise. Skynd jer at slukke jeres tørst, o forståelsens mennesker! De, der har brudt Guds pagt ved at overtræde Hans bud, og som har vendt sig bort, de har fejlet bitterligt i Guds øjne, Den Altbesiddendes, Den Højstes.

O I verdens folk! I skal visselig vide, at mine bud er mit kærlige forsyns lamper iblandt mine tjenere og nøglerne til min barmhjertighed for Mine skabninger. Således er det blevet sendt ned fra din Herres viljes himmel, åbenbaringens Herres! Om noget menneske smagte sødmen i de ord, som Den Barmhjertiges læber ønskede at ytre, ville han, skønt jordens skatte var i hans besiddelse, forsale dem hver og en, så det kunne hævde sandheden i blot ét af Hans bud, der skinner over Hans gavmilde og kærlige omsorgs morgengry.

Sig: Fra Mine love kan Min klædnings sødt duftende vellugt fornemmes, og ved deres hjælp vil sejrens faner blive plantet på de højeste tinder. Min magts tunge har fra himlen af Min almægtige pragt rettet disse ord til Min skabelse: "Overhold Mine bud af kærlighed til Min skønhed." Lykkelig er den elsker, som har indåndet sin Højst-Elskedes guddommelige duft fra disse ord, der er mættet med duften af en nåde, som ingen tunge kan beskrive. Ved Mit liv! Den, som har drukket retfærdighedens udsøgte vin fra Min gavmilde gunsts hænder, vil kredse omkring Mine love, der skinner over Min skabelses morgengry.

Tro ej, Vi blot har åbenbaret for jer en lovsamling. Nej, tværtimod, med kraftens og magtens hånd har Vi brudt seglet på den udsøgte vin. Dette bevidnes af det, som åbenbaringens pen har åbenbaret. Mediter over dette, o mennesker med indsigt!

Vi har pålagt jer obligatorisk bøn med ni rak'ah'er, som skal skænkes Gud, versenes åbenbarer, ved middagstid, om morgenen og om aftenen. Som et bud i Guds Bog har vi fritaget jer for et større antal. Han er, sandelig, Forordneren, Den Almægtige, Den Ubundne. Når I ønsker at fremsige denne bøn, skal I vende jer mod Mit hellige nærværs forgård, dette

indviede sted, som Gud har gjort til det midtpunkt, hvorom den højeste forsamling kredser, og som Han har erklæret som tilbedelsespunktet for beboerne i evighedens byer og befalingens kildespring for alle i himlen såvel som på jorden; og når sandhedens og ytringens sol går ned, da skal I vende jeres ansigt mod det sted, som Vi har bestemt for jer. Han er, sandelig, Almægtig og Alvidende.

Alt, hvad der er til, er skabt gennem Hans uimodståelige påbud. Hvornår end Mine love kommer tilsyne som solen i Min ytrings himmel, skal de trofast adlydes af alle, om også Mit påbud skulle blive årsag til, at enhver religions himmel bliver kløvet. Han gør, som Han ønsker. Han vælger, og ingen må betvivle Hans valg. Hvad end Han, Den Højtelskede, foreskriver, det er sandelig elsket. Dette bevidner Han, som er hele skabelsens Herre. Den, der har indåndet Den Nådefuldes søde duft og genkendt kilden til denne ytring, vil med egne øjne byde fjendens spyd velkommen, så han kan oprette Guds loves sandhed blandt mennesker. Godt er det for ham, der har vendt sig derimod og opfattet meningen med Hans bestemte påbud.

Vi har fremsat detaljerne om obligatorisk bøn i en anden epistel. Velsignet er den, der overholder det, som er blevet ham påbudt af Ham, der hersker over hele menneskeheden. I bønnerne for den døde er seks særlige passager nedsendt fra Gud, versenes åbenbarere. Lad én, der er i stand til at læse, oplæse det, som er åbenbaret til at gå forud for disse passager; og med hensyn til den, der ikke er i stand hertil, har Gud fritaget ham for dette krav. Han er i sandhed Den Mægtige, Den Tilgivende.

Hår ugyldiggør ikke jeres bøn, ej heller andet, som ånden har forladt som f. eks. knogler og lignende. Det står jer frit for at bære zobelskind såvel som skind fra bæver, egern og andre dyr; forbudet mod dets brug stammer ikke fra Koranen, men fra de gejstliges misforståelser. Han er, sandelig, Den Alherlige, Den Alvidende.

Vi har befalet jer at bede og faste fra begyndelsen af modenheden, dette er forordnet af Gud, din Herre og dine forfædres Herre. Han har herfra fritaget dem, der er svækket af sygdom eller alder, som en gavmildhed fra Hans nærvær, og Han er Tilgivende og Gavmild. Gud har givet jer tilladelse til at kaste jer i støvet på enhver ren flade, for vi har i denne henseende fjernet den begrænsning, der var blevet nedfældet i Bogen; Gud har, i sandhed viden om det, hvorom I ingen viden har. Den, der intet vand finder til sin renselse, skal fem gange gentage ordene "I Guds navn, Den Reneste, Den Reneste," og så gå videre med sin bøn. Således er budet fra alle verdener Herre. I de egne, hvor dage og nætter bliver lange, skal tidspunktet for bøn rette sig efter ure og andre instrumenter, der måler timernes gang. Han er, sandelig, Fortolkeren, Den Vise.

Vi har løst jer fra kravet om at fremsige Tegnenes Bøn. Når frygtindgydende naturfænomener viser sig, skal I erindre magten og storheden hos jeres Herre, som hører og ser alt, og sige "Her-redømmet tilhører Gud, Herren over det sete og det usete, skabelsens Herre."

Det er blevet forordnet, at obligatorisk bøn skal fremsiges af hver af jer enkeltvis. Med undtagelse af bønnerne for den døde er loven om menighedsbøn blevet ophævet. Han er, i sandhed, Forordneren, Den Alvise.

Gud har fritaget kvinder, der har menstruation, for obligatorisk bøn og faste. De skal i stedet, efter at have udført deres renselse, prise Gud og mellem den ene dags middag og den næstes, gentage femoghalvfems gange "Forherliget være Gud, herlig-hedens og skønhedens Herre." Således er det påbudt i Bogen, om I er blandt dem, der forstår.

Hvis I rejser, skal I - mænd som kvinder - om I stopper op for at hvile på et sikkert

sted, kaste jer en enkelt gang i støvet i stedet for hver obligatorisk bøn, som ikke er blevet fremsagt og sige "Forherliget være Gud, magtens og storhedens Herre, nådens og barmhjertighedens Herre." Den, der er ude af stand til at gøre dette, skal blot sige "Forherliget være Gud"; dette er helt sikkert tilstrækkeligt. Han er, i sandhed, Den Tilstrækkelige, Den evigt Biende, Den Tilgivende, Den Medfølende Gud. Ved afslutningen af jeres knæfald, skal I sætte jer med benene over kors - mænd som kvinder - og atten gange gentage "Forherliget være Gud, Herren over jordens og himlens riger." Således jævner Herren sandhedens og ledelsens veje, veje der fører til dén vej, som er den lige vej. Tak Gud for denne nådige gunst; tak Ham for denne nåde, som har omsluttet himlene og jorden; pris Ham for Hans nåde, som har opfyldt hele skabelsen.

Sig: Gud har gjort Min skjulte kærlighed til nøglen til skatten; om I kunne fatte det! Om det ikke var for denne nøgle, ville skatten i al evighed være forblevet skjult; om I kunne tro det! Sig: Dette er kilden til åbenbaring, herligheds daggry, hvis klare lys har oplyst verdens horisonter. Om I kunne forstå! Dette er, sandelig, den fastsatte forordning, hvorigennem enhver uigenkaldelig forordning er blevet indført.

O Den Højestes Pen! Sig: O verdens folk! Vi har pålagt jer at faste i en kort periode og har ved dens afslutning forordnet Naw Rúz for jer som en fest. Således er ytringens dagstjerne skinnet frem over Bogens horisont, som forordnet af Ham, der er Herren over begyndelsen og enden. Månedernes tiloversblevne dage skal lægges før fastemåned. Vi har forordnet, at de blandt alle nætter og dage skal være udtryk for bogstavet Há, og således er de ikke begrænset af årets og dets måneders grænser. Det sømmer sig for Bahás folk i disse dage at sprede en stemning af glæde for sig selv og deres slægtninge og udover dem for de fattige og nødlidende, og de skal med glæde og jubel forherlige deres Herre, synge Hans pris og love Hans navn, og når de slutter disse gavmildhedens dage, der går forud for tilbageholdelsens dage, da skal de begynde på fasten. Således er det blevet forordnet af Ham, der er hele menneskeheden Herre. Den rejsende, den skrantende, de som er med barn eller giver die, er ikke bundet af fasten; de er blevet fritaget af Gud som et tegn på Hans nåde. Han er, sandelig, Den Almægtige, Den Mest Gavmilde.

Dette er Guds forordninger, der er blevet fastsat i bøgerne og epistlerne af Hans mest ophøjede pen. Hold I fast ved Hans love og Hans bud og vær ikke blandt dem, der følger tomme indbildninger og forfængelige forestillinger og har klynget sig til de normer, de selv har fastsat, og bortkaster de normer, som Gud har nedfældet. Afhold jer fra mad og drikke fra solopgang til solnedgang, og vogt jer for, at ikke begær berøver jer denne nåde, som er bestemt i Bogen.

Det er blevet forordnet, at alle, der tror på Gud, Dommens Herre, hver dag, efter at have vasket hænder og derpå ansigt, skal sætte sig og vende deres ansigt mod Gud og gentage "Alláh-u-Abhá" femoghalvfems gange. Således var himlens Skabers bud, da Han med magt og storhed satte sig på sine navnes troner. Udfør ligeledes renselse før den obligatoriske bøn; dette er budet fra Gud, Den Uforlignelige, Den Utvungne.

Det er blevet jer forbudt at begå mord eller ægteskabsbrud, eller at hengive jer til bagtalelse eller bagvaskelse; sky I da det, der er blevet jer forbudt i de hellige bøger og epistler.

Vi har opdelt arv i syv kategorier: børnene har vi tildelt ni dele, som består af fem hundrede og fyrre andele; hustruen otte dele bestående af fire hundrede og firs andele; faderen syv dele bestående af fire hundrede og tyve andele; moderen seks dele bestående af tre hundrede og tres andele; til brødrene: fem dele eller tre hundrede andele; til søstrene: fire dele eller to hundrede og fyrre andele; og lærerne tre dele eller et hundrede og firs andele. Således

var min forløbers forordning, Han som priser mit navn ved nattetid og ved daggry. Da Vi hørte de endnu ufødte børns højlydte krav, fordoblede Vi deres andel og formindskede de øvrige. Han har i sandhed magt til at forordne, det Han ønsker, og Han gør det, Han vil med sin suveræne magt.

Om den afdøde ikke efterlader sig nogle efterkommere, skal deres andel tilfalde Retfærdighedens Hus og bruges af Den Alnådiges betroede til de forældreløse og enkerne, og det der gavner den almene befolkning, så alle kan takke deres Herre, Den Alnådige, Tilgiveren.

Om den afdøde efterlader sig efterkommere, men ingen anden kategori arvinger som er fastsat i Bogen, skal de modtage to trediedele af arven, og den resterende trediedel tilfalder Retfærdighedens Hus. Således er det bud, der i storhed og herlighed er givet af Ham, der er Den Altbesiddende, Den Højeste.

Om den afdøde ikke efterlader sig nogen af de nævnte arvinger, men blandt sine slægtninge har nevøer og niecer, på broderens eller søsterens side, skal to trediedele af arven gå til dem; eller om han ikke har sådanne, til hans onkler og tanter på både faders og moders side og efter dem til deres sønner og døtre. Den resterende trediedel skal i alle tilfælde tilfalde Retfærdighedens Sæde. Således er det blevet nedfældet i bogen af Ham, der hersker over alle mennesker.

Om den afdøde ikke efterleves af nogen af de kategorier, som er blevet af nævnt af Den Højstes Pen, skal hans ejendom i sin helhed tilfalde det foromtalt Sæde, så den kan bruges på det, som er foreskrevet af Gud. Han er, sandelig, Forordneren, Den Almægtige.

Vi har tildelt den afdødes bolig og personlige beklædning de mandlige og ikke de kvindelige efterkommere eller andre arvinger. Han er sandelig Den Velgørende, Den Alnådige.

Om den afdødes søn er gået bort i faderens levetid og har efterladt sig børn, vil disse arve deres faders andel, som forordnet i Guds Bog. Fordel deres andel blandt dem med fuldkommen retfærdighed. Således har bølgerne på ytringens hav bølget og opskyllet perlerne af de love, der er forordnet af hele menneskeheds Herre.

Om den afdøde efterlader umyndige børn, skal deres andel af arven betros en pålidelig person eller et firma, så den på deres vegne kan investeres i handel og næring, indtil de er blevet myndige. Formynderen bør tildeles en tilbørlig andel af det overskud, som er blevet tilskrevet den ved at blive således anbragt.

Boets fordeling bør ikke finde sted, førend huqúqu'lláh er blevet betalt, al gæld indfriet, udgifter i forbindelse med begravelse dækket, og man har sikret sig, at den afdøde kan bæres til sit hvilested i ære og værdighed. Således er det blevet forordnet af Ham, der er Herre over begyndelsen og enden.

Sig: Dette er den skjulte viden, som aldrig forandres, da den begynder med ni, det symbol der betegner det skjulte og det åbenbare, det ukrænkelige og utilnærmeligt ophøjede navn. Med hensyn til det, som vi har bestemt for børnene, er det en nåde, der er tildelt dem af Gud, at de må takke deres Herre, Den Medfølende, Den Nådige. Disse er, sandelig, Guds love; overtræd dem ikke ved tilskyndelser fra jeres lave og selviske ønsker. Overhold de formaninger, der er pålagt jer af Ham, der er ytrin-gens daggry. De oprigtige blandt Hans tjenere vil betragte de forordninger, der er fremsat af Gud, som Livets Vand for enhver tros tilhængere og visdommens og det kærlige forsyns lampe for alle jordens og himlens beboere.

Herren har forordnet, at i hver en by skal et retfærdighedens hus oprettes, hvor rådgivere skal samles i antallet Bahá, og om det overstiger dette antal, gør det ikke noget. De bør betragte sig selv, som trædende ind i Guds nærværs forgård, Den Ophøjedes, Den

Højestes, og som skuende Ham, der er Den Usete. Det påhviler dem at være Den Barmhjertiges betroede iblandt mennesker og betragte sig, som de af Gud udpegede beskyttere af alle dem, der bor på jorden. Det pålægges dem at rådføre sig med hinanden og tage hensyn til Guds tjeneres interesser for Hans skyld, som de ville tage hensyn til deres egne interesser ... at vælge det, der er passende og sømmeligt. Således har Herren jeres Gud befalet jer. Tag jer i agt, at I ikke tilsidesætter det, som tydeligt er åbenbaret i Hans epistel. Frygt Gud, o I som forstår.

O verdens folk ! Byg andagtshuse i alle lande i Hans navn, som er alle religioners Herre. Gør dem så fuldkomne som muligt i tilværelsens verden og smyk dem med det, der passer sig for dem, ikke med statuer eller billeder. Så skal I derinde i lys og glæde lovsynge jeres Herre, Den Mest Medlidende. Sandelig, ved Hans ihukommelse glædes øjet, og hjertet fyldes med lys.

Herren har forordnet, at de, der kan, skal rejse på pilgrims-færd til Det hellige Hus, og herfra har han fritaget kvinder som en nåde fra hans side. Han er i sandhed, Den Alnådige, Den Mest Ædelmodige.

O Bahás folk! Det påhviler hver og én af jer at beskæftige jer med et erhverv - såsom et håndværk, et fag eller lignende. Vi har ophøjet jeres beskæftigelse med sådant arbejde til rang af tilbed-else af den ene sande Gud. Tænk, o folk, over Herrens nåde og velsignelser, og skænk Ham tak ved aftenstid såvel som ved morgengry. Spild ikke jeres tid med lediggang og dovenskab, men beskæftig jer med det, der gavner jer og andre. Således er det forordnet i denne epistel, fra hvis horisont visdommens og ytrin-gens dagstjerne har skinnet. Det mest foragtede menneske er i Guds øjne den, der sidder og tigger. Hold fast i levebrødets reb, sæt jeres lid til Gud, Han som skænker os midlerne dertil.

Håndkys er forbudt i Bogen. Denne praksis er forbudt af Gud, herlighedens og befalingens Herre. Det er ikke tilladt nog-en at søge syndsforladelse hos en anden sjæl; anger bør være mellem jer selv og Gud. Han er, sandelig, Den Tilgivende, Den Gavmilde, Den Nådige, Han, der tilgiver den angrende.

O I Den Barmhjertiges tjenere! Rejs jer for at tjene Guds sag på en sådan vis, at de bekymringer og sorger, der forvoldes af dem, der har nægtet at tro på Guds tegns daggry, ikke volder jer sorg. På den tid, da løftet blev opfyldt og Den Lovede åbenbaret, opstod der uenighed blandt jordens slægter, og hvert folk har fulgt sin egen indbildning og sine egne tomme forestillinger.

Blandt folket er der den, der sætter sig mellem sandalerne ved døren, medens han i sit hjerte tragter efter højsædet. Sig: Hvilken mand er du, o du forfængelige og uagtsomme, som ønsker at forekomme anderledes, end du er? Og blandt folket er der den, der påberåber sig at have indre viden og endnu dybere viden skjult bag denne viden. Sig: Du taler falsk! Ved Gud! Det, du ejer, er intet andet end avner, som Vi har overladt dig, lige som kødben bliver overladt hundene. Ved Den Ene Sande Guds retfærd! Om nogen vasker hele menneskehedens fødder, og om han tilbeder Gud i skovene, dalene og bjergene, på store højdedrag og bjergtinder og ikke lader nogen klippe eller noget træ eller nogen jordknold tilbage, uden at disse vidnede om hans tilbedelse, - ville hans bedrifter dog aldrig blive anerkendt af Gud, dersom der fra ham ej indåndes duften af Mit velbehag. Således er det forordnet af Ham, der er alles Herre. Hvor mangan en mand har afsondret sig under Indiens fjerne himmelstrøg, nægtet sig selv det, som Gud har forordnet som lovligt, pålagt sig strengthed og spægelse, og dog erindres han ikke af Gud, versenes Åbenbarer. Gør ikke jeres gerninger til snarer, der skal indfange genstanden for jeres stræben og berøv ikke jer selv det endelige mål, efter hvilket alle, der er draget nær til Gud, altid har higit. Sig: Livet selv i alle gerninger er mit velbehag,

og alt afhænger af min godkendelse. Læs i epistlerne, at I kan vide, hvad der har været formålet med bøgerne fra Gud, Den Allerherligste, Den Evigt Gavnfulde. Den, som opnår min kærlighed, har krav på en trone af guld og at sidde derpå, æret over hele verden; og om så den, der berøves den, sidder i støvet, da vil dette støv søge tilflugt hos Gud, alle religioners Herre.

Den, der gør krav på en åbenbaring direkte fra Gud før udløbet af fulde et tusind år, er visselig en løgnagtig bedrager. Vi beder til Gud, at Han nådigt må hjælpe ham til at tilbagekalde og afstå fra et sådant krav. Om han angrer, vil Gud uden tvivl tilgive ham. Hvis han imidlertid fremturer i sin fejltagelse, vil Gud med sikkerhed nedsende én, der vil handle med ham uden barmhjertighed. Frygtelig er Gud i sandhed i sin straf! Den, der fortolker dette vers anderledes end dets klare betydning, er berøvet Guds Ånd og Hans barmhjertighed, der omfatter alt skabt. Frygt Gud og følg ikke jeres tomme indbildninger. Nej, følg hellere budet fra jeres Herre, Den Almægtige, Den Alvise. Inden længe skal højtrøstede stemmer hæve sig i de fleste lande. Sky dem, o mit folk, og følg ikke de lastefulde og ondsindede. Dette er, hvad Vi advarede jer imod, da Vi boede i Irak, og igen senere i det gådefulde land og nu fra dette strålende sted.

Bliv ikke modløse, O verdens folk, når min skønheds dag-stjerne er gået ned, og min helligdoms himmel er skjult for jeres øjne. Rejs jer for at fremme min sag og for at ophøje mit ord blandt mennesker. Vi er med jer til alle tider og vil styrke jer gennem sandhedens magt. Vi er i sandhed almægtig. Den, der har erkendt Mig, vil rejse sig og tjene Mig med en sådan beslutsomhed, at jordens og himlens magter vil være ude af stand til at hindre hans forehavende.

Verdens folk sover fast. Hvis de vågnede af deres søvn, ville de med iver haste imod Gud, Den Alvidende, Den Alvise. De ville bortkaste alt, hvad de ejer, om det så var alle jordens skatte, at deres Herre måtte ihukomme dem så meget som ved at henvende blot ét ord til dem. Således er den belæring, der gives jer af Ham, der holder kundskaben om det skjulte, i en epistel, som skabelsens øje ikke har set, og som ikke er åbenbaret for nogen undtagen Ham selv, Den Almægtige Beskytter af alle verdener. Så forvildede er de i deres onde ønskers rus, at de ikke magter at erkende Herren over al væren, hvis stemme kalder højt fra alle sider: 'Der er ingen anden Gud end Mig, Den Mægtige, Den Alvise.'

Sig: Glæd jer ikke over de ting I ejer; i aften er de jeres, i morgen vil andre eje dem. Således advares I af Ham, der er Den Alvidende, Den Oplyste. Sig: Kan I påstå, at det I besidder er varigt eller sikkert? Nej! Ved Mit eget selv, Den Albarmhjertige, det kan I ikke, om I er af dem, der dømmes retfærdigt. Jeres livs dage flyr bort som et vindpust, og al jeres pomp og pragt skal foldes sammen som deres pomp og pragt, der gik forud for jer. Tænk, o mennesker! Hvad er der blevet af jeres forgangne dage, jeres tabte århundreder? Lykkelige de dage, der er blevet viet til Guds ihukommelse, og velsignede de timer, der er tilbragt i lovprisning af Ham, som er Den Alvise. Ved Mit liv! Hverken de mægtiges pragt eller de riges skatte, end ikke de ugudeliges herredømme vil vare ved. Alt vil gå til grunde ved et ord fra Ham. Han er i sandhed Den Formående, Den Altbesejrende, Den Almægtige. Hvilken fordel er der ved de jordiske ting, som mennesker besidder? Det, der gavner dem, har de fuldstændig forsømt. Inden længe vil de vågne af deres slummer og finde sig ude af stand til at opnå det, som er undsluppet dem i deres Herres dage, Den Almægtiges og Den Højtpristes. Om de blot vidste det, ville de give afkald på alt, således at deres navne kunne blive nævnt for Hans trone. De er i sandhed at regne blandt de døde.

Blandt folket er der den, hvis lærdom har gjort ham stolt, og som derved er blevet hindret i at erkende Mit navn, Den Selvbestående; og som, når han hører lyden af sandaler,

der følger ham, i sin egen agtelse vokser sig større end Nimrod. Sig: O du afviste! Hvor er nu hans bolig? Ved Gud, den dybeste ild. Sig: O forsamling af gejstlige! Hører I ikke den skarpe lyd fra min mest ophøjede pen? Ser I ikke denne sol, der skinner i strålende pragt over Den Allerherligste horisont? Hvor længe skal I tilbede jeres onde lidenskabers afguder? Forsag jeres forfængelige forestillinger, og vend jer mod Gud, jeres evindelige Herre.

Gaver, der er viet til godgørenhed, vender tilbage til Gud, tegnenes Åbenbarer. Ingen har ret til at råde over dem uden tilladelse fra Ham, der er åbenbaringens dæmringssted. Efter Ham, går denne myndighed videre til Aghsán, og efter dem til Retfærdighedens Hus - om det da er blevet oprettet i verden - at de kan bruge disse gaver til fordel for de steder, der er blevet ophøjet i denne sag, og til det der ellers er blevet dem pålagt af Ham, som er magtens og kraftens Gud. I andre henseender skal gaverne vende tilbage til de af Bahás folk, der ikke taler uden Hans tilladelse og ikke dømmer andet end i overensstemmelse med, hvad Gud har forordnet i denne epistel - vid I, at de er forsvarere af sejren mellem himmel og jord - at de kan bruge dem på den måde, der er fastlagt i Bogen fra Gud, Den Magtfulde, Den Gavmilde.

Klag ikke i prøvelsens time, glæd jer ej heller derved; søg I middelvejen, som er erindring om mig i jeres sorger og refleksion over det, som kunne overgå jer i fremtiden. Således underrettes I af Ham, som er Den Alvidende, Ham der ved.

Rag ikke hovedet. Gud har smykket det med hår, og i dette er der tegn fra skabelsens Herre til dem, der reflekterer over naturens tarv. Han er, sandelig, styrkens og visdommens Gud. Dog er det ikke sømmeligt at lade håret vokse ned over ørerne. Således er det forordnet af Ham, der er Herren over alle verdener.

Landflygtighed og indespærring er bestemt for tyven, og ved den tredie overtrædelse skal I sætte et mærke på hans pande, for at han således genkendelig ikke kan få adgang til Guds byer og lande. Tag jer iagt for, at I ikke af medlidenhed undlader at håndhæve lovene i Guds religion; gør det som bydes af Ham, som er medlidende og nådig. Vi skoler jer med visdommens og lovenes stav som faderen, der opdrager sin søn; og dette udelukkende til jeres egen beskyttelse og jeres stades ophøjelse. Ved Mit liv, om I opdagede, hvad Vi har ønsket for jer ved at åbenbare vore hellige love, ville I ofre jeres sjæl for denne hellige, denne magtfulde og mest ophøjede tro.

Det står enhver frit for, der ønsker det, at gøre brug af kar, gjort af sølv og guld. Pas på, at I, når I indtager føde, ikke stikker hænderne ned i skålenes og fadenes indhold. Anlæg sådanne vaner som bedst stemmer overens med dannelse. Han ønsker, i sandhed, i jer at se det væsen, som ejes af paradisetts beboere i Hans mægtige og ophøjede rige. Hold I fast ved dannelse under alle forhold, så jeres øjne må blive skånet for at se det, som er frastødende for både jer selv og for paradisetts beboere. Om nogen afviger herfra, vil hans gerning i samme øjeblik blive gjort nytteløs. Dog vil Gud undskylde ham, om han har en rimelig grund. Han er, i sandhed, Den Gavmilde, Den Mest Nådige.

Han, der er Guds sags dæmringssted, har ingen jævnbyrdig i Den Største Ufejlbarlighed. Ham er det, der i skabelsens rige er manifestationen af "Han gør, hvad Han end vil". Gud har forbeholdt denne udmærkelse for sit eget selv og ikke forordnet og ikke bestemt for nogen en andel i dette ophøjede og hinsidige stade. Dette er Guds påbud, førhen skjult bag det uigennemtrængelige mysteriums forhæng. Vi har røbet det i denne åbenbaring og har derved sønderrevet slørene hos dem, der blev regnet blandt de uagtsomme, og som har forsømt at anerkende det, som Guds Bog fremsatte.

Enhver fader er det blevet pålagt at undervise sin søn og sin datter i kunsten at læse og skrive og i alt, hvad der er blevet nedfældet i den hellige epistel. Tilsidesætter nogen det, der

er ham pålagt, fra ham skal de betroede da tage, hvad der kræves til deres undervisning, om han er velhavende, og hvis ikke, påhviler sagen Retfærdighedens Hus. Vi har, sandelig, gjort det til et ly for de fattige og de nødlidende. For den, der opdrager sin søn eller en andens søn, er det, som har han opdraget én af Mine sønner, på ham hvile Min herlighed, Min kærlige omsorg, Min Nåde, som har omfattet verden.

Gud har idømt alle ægteskabsbrydere en bøde, som skal betales til Retfærdighedens Hus: ni mithqál guld, som fordobles, dersom de gentager forseelsen. Således er den straf, som Han, der er navnenes Herre, har fastlagt for dem i denne verden. Og i den verden, der skal komme, har Han forordnet ydmygende pinsel for dem. Om nogen plages af en synd, bør han angre den og vende tilbage til sin Herre. Han tilgiver, sandelig, den han vil, og ingen må betvivle det, som det passer Ham at forordne. Han er, i sandhed, Den Evigt Tilgivende, Den Almægtige, Den Alpriste.

Pas på at ikke herlighedens slør hindrer jer i at indtage det krystalklare vand fra denne levende kilde. Grib frelsens bæger ved dette daggry i Hans Navn, som får dagen til at bryde igennem og sluk din tørst i lovprisning af Ham, som er Den Alherlige, Den Uforlignelige.

Vi har tilladt jer at lytte til musik og sang. Giv dog agt derpå, at det at lytte hertil ikke overskrider grænserne for sømmelighed og værdighed. Din glæde skal være den glæde, der fødes af Mit Største Navn, et navn der bringer betagelse til hjertet og fylder sjælen med henrykkelse hos alle, som er draget Gud nær. Vi har, sandelig gjort musik til en stige for sjælen, til et middel hvorved den kan hæve sig til riget i det høje. Gør den derfor ikke til selvets og lidenskabernes vinger. Sandelig, Vi vil nødvendig se jer regnet blandt de tåbelige

Vi har forordnet, at en trediedel af alle bøder skal tilfalde Retfærdighedens Sæde, og vi formaner dets mænd at overholde ren retfærdighed, så de bruger det, der således bliver opsparet, til de formål, som er blevet dem pålagt af Ham, der er Den Alvidende, Den Alvise. O I retfærdighedens mænd! Vær I i Guds rige hyrder for Hans får og beskyt dem mod de glubende ulve, der viser sig i forklædning, ligesom I ville beskytte jeres egne sønner. Således formaner jer Rådgiveren, Den Trofaste.

Om uenighed opstår iblandt jer om en sag, så henvis den til Gud, medens solen stadig skinner over denne himmels horisont, og når den er gået ned, henvis den da til det, der er blevet nedsendt af Ham. Dette er, i sandhed, tilstrækkeligt for verdens folk. Sig: Lad ikke hjertet foruroliges, o mennesker, når Mit nærværs herlighed er trukket tilbage, og Min ytrings hav er bragt til tavshed. I Mit nærvær iblandt jer er der én visdom, og i mit fravær er der endnu én, uransagelig for alle undtagen Gud, Den Uforlignelige, Den Alvidende. Sandelig, Vi skuer jer fra vor herligheds rige og vil med hærskarerne i det høje og med en skare af vore begunstigede engle bistå enhver, der vil rejse sig for vor sags sejr.

O jordens folk! Gud, Den Evige Sandhed, er mit vidne på, at strømme af ferske og blidt-flydende vande er vældet frem af klipperne ved sødmen i de ord, som er udtalt af jeres Herre, Den Utvungne. Og dog slumrer I. Kast bort det, som I ejer, og sving jer på frigjorthedens vinger op over alt skabt. Således byder jer skabelsens Herre, hvis pens bevægelse har forvandlet menneskehedens sjæl.

Ved I fra hvilke højder jeres Herre, Den Alherlige, kalder? Tror I, at I har genkendt den pen, hvormed jeres Herre, alle navnes Herre, byder jer? Ja, ved Mit liv! Om I blot vidste det, da ville I give afkald på verden og ville af hele hjertet haste til Den Højstelskedes nærvær. Jeres ånd ville blive så henført af Hans ord, at det ville skabe røre i Den Store Verden - hvor meget mere ikke i denne lille og ubetydelige! Således har bygerne fra Min gavmildhed regnet ned fra Min kærlige omsorgs himmel som et tegn på Min nåde, at I kan være blandt de

taknemmelige.

Straffene for at såre eller slå en person afhænger af skadens alvor. For hver grad har Dommens Herre foreskrevet en bestemt erstatning. Han er, i sandhed, Forordneren, Den Magtfulde, Den Mest Ophøjede. Vi skal, om det er vor vilje, fastsætte disse betalinger i retfærdig udmåling - dette er et løfte fra vor side og Han er, sandelig, den der holder ord, Kenderen af alting.

Sandelig, det er jer pålagt at afholde en fest, en gang hver måned, selv om blot vand serveres. For Gud har til hensigt at binde hjerterne sammen gennem både jordiske og himmelske midler.

Tag jer iagt, at ikke kødelige lyster og dårlige tilbøjeligheder fremkalder uenighed iblandt jer. Vær I som fingrene på én hånd og lemmerne på ét legeme. Således råder jer åbenbaringens pen, om I er blandt dem, der tror.

Betænk Guds nåde og Hans gaver. Han pålægger jer det, som vil gavne jer, skønt Han selv udmærket kan undvære alle skabninger. Jeres onde gerninger kan aldrig skade os, ej heller kan jeres gode gerninger gavne os. Vi hidkalder jer ganske for Guds skyld. Dette vil hvert forstående og indsigtfuldt menneske kunne bevidne.

Om I jager med rovdyr eller rovfugle, skal I påkalde Guds navn, når I sender dem ud for at forfølge deres bytte. Så vil det, de fanger, være lovligt, også selv om I finder, det er dødt. Han er, sandelig, Den Alvidende, Den Altoplyste. Men pas på, at I ikke jager overdrevent. Betræd retfærdighedens og rimelighedens sti i alle sager. Således bydes I af Ham, der er åbenbaringens dagningssted, om I blot fattede det.

Gud har budt jer at vise venlighed over for min slægt, men Han har ikke givet den nogen ret til andres ejendom. Han er, sandelig selvtilstrækkelig, hævet over ethvert behov for sine skabninger.

Om nogen med vilje ødelægger et hus med ild, ham skal I ligeledes brænde. Om nogen forsætligt tager en andens liv, ham skal I ligeledes slå ihjel. Tag fat i Guds forskrifter med al jeres styrke og kraft, og forlad de uvidendes veje. Om I idømmer brandstifteren og morderen livsvarigt fængsel vil dette kunne godtages i henhold til Bogens bestemmelser. Han har, sandelig, magt til at forordne, det Han ønsker.

Gud har foreskrevet jer ægteskab. Tag jer iagt for at tage mere end to hustruer. For hvem, der end stiller sig tilfreds med en enkelt partner blandt Guds tjenerinder, vil både han og hun leve i tryghed. Og den, der tager en tjenestepige i sit brød, han kan gøre det med fuld ret. Således er den forordning, der i sandhed og retfærdighed er blevet nedfældet af åbenbaringens pen. Indgå ægteskab, o mennesker, således at I kan frembringe én, der vil omtale Mig blandt Mine tjenere. Dette er Mit bud til jer. Hold fast derved som en hjælp til jer selv.

O jordens folk! Følg ikke selvets tilskyndelser, for det vil til stadighed kalde jer til ondskab og begær. Følg hellere Ham, der besidder alt skabt, som byder jer at vise fromhed, og gudsfrygt. Han er, sandelig, uafhængig af alle sine skabninger. Vogt jer for at stifte ufred i landet, efter det er bragt i lave. Den, der handler således, er ikke af Os, og Vi har ladet ham fare. Således er det bud, som er blevet manifesteret fra åbenbaringens himmel ved sandhedens kraft.

Det er fastsat i Bayánen, at indgåelse af ægteskab afhænger af begge parters samtykke. Da Vi ønskede at stifte kærlighed, enhed og harmoni blandt Vore tjenere, lod Vi det, når først parrets ønske var kendt, afhænge af forældrenes tilladelse, så ikke fjendskab og bitterhed skulle opstå blandt dem. Og med dette har Vi også andre formål. Således er vort bud blevet

forordnet.

Intet ægteskab må indgås uden betaling af en medgift, som er blevet fastsat til nitten mithqál rent guld for byboer og for landsbyboer den samme sum i sølv. Den, der ønsker at øge denne sum, er det forbudt at overskride en grænse på femoghalvfems mithqál. Således er budet skrevet med storhed og kraft. Dersom han imidlertid stiller sig tilfreds med at betale det laveste beløb, er det bedre for ham i henhold til Bogen. Gud beriger, sandelig, den Han vil gennem både himmelske og jordiske midler, og Han har, i sandhed, magt over alle ting.

Det er blevet bestemt af Gud, at om nogen af Hans tjenere har til hensigt at rejse, må han over for sin hustru fastsætte tidspunktet for sin hjemkomst. Om han vender tilbage til det lovede tidspunkt, har han adlydt sin Herres bud og vil ved Hans befalings pen blive regnet blandt de retfærdige. Men hvis der er en god grund til hans forsinkelse, skal han oplyse sin hustru om det og gøre sig den største umage for at vende tilbage til hende. Om ingen af disse tilfælde forekommer, bør hun vente i ni måneder, hvorefter der ikke er noget til hinder for, at hun tager en anden ægtemand. Men om hun venter længere, så elsker Gud, i sandhed, de kvinder og mænd, der udviser tålmodighed. Adlyd I Mine bud, og følg ej de ugudelige, de der er blevet regnet som syndere i Guds hellige epistel. Hvis ord fra ægtemanden i løbet af ventetiden når hende, bør hun vælge den vej, der er prisværdig. Han ønsker, sandelig, at Hans tjenere og Hans tjener-inder skal leve i fred med hinanden. Pas på, at I ikke gør noget, der fremkalder uforsonlighed blandt jer. Således er budet blevet fastsat og løftet opfyldt. Om hun derimod hører om ægtemandens død eller mord og får almen bekræftelse herpå, eller det bliver bekræftet af to retskafne vidner, bør hun forblive enlig; derefter, når det fastsatte antal måneder er udløbet, er hun fri til at følge den vej, hun måtte vælge. Således er budet fra Ham, som er mægtig og kraftfuld i sit bud.

Om vrede eller modvilje opstår mellem ægtemand og hustru, må han ikke lade sig skille fra hende, men skal vente tålmodigt i et helt år, for at kærlighedens vellugt måske kan fornyes imellem dem. Om deres kærlighed efter denne periodes udløb ikke er vendt tilbage, er det tilladt at skilsmisse finder sted. Guds visdom har, sandelig, omfattet alle ting. Herren har i en epistel, der er nedfældet af Hans befalings pen, forbudt den skik, som I tidlig-ere kunne ty til, når I tre gange havde ladet jer skille fra en kvinde. Dette har Han gjort som en gunst fra sin side, så I kan tælles blandt de taknemmelige. Den, der har ladet sig skille fra sin hustru, kan vælge, efter hver måned der er gået, at gifte sig med hende igen, såfremt der er gensidig kærlighed og samtykke, og så længe hun ikke har taget en ny ægtemand. Om hun har giftet sig igen, bliver adskillelsen bekræftet ved denne anden forening, og sagen er afsluttet, medmindre selvfølgelig hendes omstændigheder ændres. Således er budet med storhed blevet nedfældet i denne strålende epistel af Ham, der er skønhedens dæmringssted.

Om en hustru ledsager sin ægtemand på en rejse, og der opstår uenighed mellem dem på vejen, har hun krav på, at han dækker hendes udgifter i et helt år, og enten sender hende tilbage, hvor hun kom fra, eller overlader hende til en pålidelig person, som kan eskortere hende til hendes hjem sammen med det, der er nødvendigt for hendes hjemrejse. Din Herre forordner, sandelig, som Han behager, i kraft af et herredømme, som overskygger jordens mennesker.

Om en kvinde bliver skilt som følge af godtgjort utroskab, skal hun ikke modtage noget til sit underhold i venteperioden. Således er Vor befalings dagstjerne skinnende strålende frem fra retfærdighedens firmament. I sandhed, Herren elsker enhed og harmoni og afskyr adskillelse og skilsmisse. Lev sammen, o folk, i lys og glæde. Ved mit liv! Alle der er på jorden skal forsvinde, medens kun gode gerninger skal bestå. Sandheden i Mine ord bevidnes af Gud selv. Bilæg jeres uenighed, o mine tjenere. Og giv agt på Vor herligheds pens

formaning og følg ikke de arrogante og egensindige.

Vogt jer, at ikke verden besnærer jer, som den besnærede det folk, som gik forud for jer! Følg jeres Herres forskrifter og formaninger og gå den vej, som er udstukket for jer i retfærdighed og sandhed. De, som skyr uret og fejl, som holder fast ved dyden, er, i den ene sande Guds øjne, blandt de mest udsøgte af Hans skabninger. Deres navne prises af herskarerne i de høje riger og af dem, der dvæler i dette tabernakel, som er blevet rejst i Guds navn.

Det er jer forbudt at handle med slaver, hvadenten det er mænd eller kvinder. Det passer sig ikke for den, der selv er en tjener, at købe en anden af Guds tjenere, og dette er blevet forbudt i Hans hellige epistel. Således er budet, ved Hans nåde, blevet nedfældet af retfærdighedens pen. Intet menneske skal ophøje sig over et andet. Alle er blot trælle for Gud, og alle er eksempler på, at der er ingen anden Gud end Ham. Han er, sandelig, Den Alvise, hvis visdom omfatter alle ting.

Smyk jer med gode gerningers klædebon. Den, hvis gode gerninger opnår Guds velbehag, tilhører med sikkerhed Bahás folk og vil blive husket for Hans trone. Bistå alle skabningers Herre med retfærdige handlinger og tillige ved visdom og tale. Således er det, i sandhed, blevet jer befalet i de fleste epistler af Ham, som er Den Alnådige. Han er, i sandhed, vidende om, hvad Jeg siger. Ingen må strides med hinanden, og ingen sjæl må slå en anden ihjel. Dette, er sandelig, det, der var forbudt jer i en bog, der har ligget skjult i herlighedens tabernakel. Hvad! Ville I dræbe ham, som Gud har givet liv, som Han har skænket ånd gennem et åndepust fra sig selv? Frygtelig ville da blive jeres overtrædelse for Hans trone! Frygt Gud og løft ikke uretfærdighedens og undertrykkelsens hånd for at ødelægge det, som Han selv har oprejst. Nej, gå I Guds, Den Sandes, veje. Ikke så snart den sande kundskabs herskarer, som bærer den guddommelige ytrings standart, dukker op, før religionernes stammer blev sendt på flugt, med undtagelse af dem, der ønskede at drikke af den evigtvarende kilde i et paradis, skabt af Den Alherliges åndepust.

Gud har, som et tegn på nåde for sine skabninger, bestemt, at sæd ikke er uren. Giv tak til Ham i strålende glæde og følg ikke dem, der er fjernt fra Hans nærværs dæmringssted. Rejs jer under alle vilkår for at tjene sagen, for Gud vil med sikkerhed hjælpe jer gennem kraften i sit herredømme, som overskygger alle verdener. Klyng jer til dannelsens reb med en sådan fasthed, at intet spor af snavs kan ses på jeres klæder. Således er formaningen fra Ham, som er helliggjort over al dannelse. Den, som med god grund ikke opfylder denne norm, vil ikke pådrage sig nogen skyld. Gud er, sandelig, Den Tilgivende, Den Nådige. Vask alle tilsmudsede ting med vand, der ikke er undergået forandring i nogen af de tre henseender. Pas på ikke at bruge vand der er ændret ved udsættelse for luft eller anden påvirkning. I skal være selve essensen af renlighed blandt mennesker. Dette er, i sandhed, hvad jeres Herre, Den Uforlignelige, Den Alvise ønsker for jer.

Gud har ligeledes, som en nåde fra sit nærvær, ophævet be grebet "urenhed", hvorved forskellige ting og mennesker er blevet anset for at være urene. Han er, med sikkerhed, Den Evtigt Tilgivende, Den Mest Gavmilde. Sandelig, alle skabte ting blev nedsænket i renselsens hav, da Vi, på den første dag i Ridván, over hele skabelsen udgød glansen fra vore ypperligste navne og mest ophøjede egenskaber. Dette er, sandelig, et tegn på Mit kærlige forsyn, som har omfattet alle verdener. Omgås da tilhængerne af alle religioner, og forkynd jeres Herres sag, Han der er Den Mest Medfølende. Dette er alle gerningers krone, om I er af dem der forstår.

Gud har pålagt jer at udvise den yderste renlighed, at vaske endog det, der er tilsmudset med støv, for slet ikke at tale om indgroet snavs og lignende urenlighed. Frygt

Ham og vær blandt de rene. Om nogens klædning er synligt plettet, vil hans bønner ikke nå op til Gud, og den himmelske hærske vil vende sig bort fra ham. Brug rosenvand og ren parfume. Dette er, i sandhed, det som Gud har elsket fra begyndelsen, der ingen begyndelse har, for at der fra jer kan spredes det, som jeres Herre, Den Uforlignelige, Den Alvide ønsker.

Gud har fritaget jer fra den forordning i Bayánen, som gæld-er ødelæggelse af bøger. Vi har tilladt jer at studere de videnskab-er, som gavner jer, og ikke dem der ender i ørkesløs ordstrid. Dette er bedre for jer, om I er blandt dem, der forstår.

O jordens konger! Han, som er den øverste Herre over alle, er kommet. Riget er Guds, Den Almægtige Beskytters, Den Selv-bestændes. Tilbed ingen anden end Gud, og løft med strålende hjerte ansigtet imod jeres Herre, alle navnes Herre. Dette er en åbenbaring hvormed intet af det, I ejer, kan sammenlignes, om I blot vidste det.

Vi ser jer glædes over det, som I har dynget sammen for andre og lukke jer ude fra de verdener, som intet udover Min bevog-tede epistel kan opregne. De skatte, I har samlet sammen, har draget jer langt bort fra jeres endelige mål. Dette sømmer sig dårligt for jer, om I blot kunne forstå det. Vask bort fra jeres hjerte al jordisk besmittelse, og skynd jer at træde ind i jeres Herres rige, himlens og jordens skaber, som fik verden til at skælve og alle dens folkeslag til at klage, undtagen dem, der har forsoget alt og klynget sig til det, som den skjulte epistel har forordnet.

Dette er den dag, på hvilken han, der førte samtale med Gud, har opnået lyset fra Den Ældgamle af Dage og drukket genforeningens rene vand fra dette bæger, der har fået havene til at svulme. Sig: Ved Den Ene Sande Gud! Sinai kredser om åbenbaringens daggry, medens Guds ånds stemme høres fra Riget i Det Høje proklamere: "Vågn op til dåd, I jordens stolte og il Ham imøde." Karmel er på denne dag i sin længselsfulde tilbed-else ilet for at nå Hans forgård, medens der fra Zions hjerte kommer et råb: "Løftet er opfyldt. Det, som var blevet forkyndt i Guds, Den Almægtiges, Den Mest Ophøjedes, Den Højst-elskedes hellige skrift, er blevet åbenbart."

O jordens konger! Den Største Lov er blevet åbenbart på denne plet, ved dette sted af overjordisk herlighed. Alle skjulte ting er blevet bragt frem i lyset i kraft af Den Uforlignelige Forordners vilje; Han, der har indvarslet den sidste time, gennem hvem månen er blevet kløvet, og hvert uigenkaldeligt bud er blevet udlagt.

I er blot vasaller, o jordens konger! Han, der er Kongernes Konge, er kommet til syne iklædt sin mest forunderlige herlighed og kalder jer til sig, Han er Hjælpen i fare, Den Selvbestående. Vogt jer at ikke stolthed hindrer jer i at anerkende åbenbaringens kilde, at ikke denne verdens ting som ved et slør skal lukke jer ude fra Ham, der er himlens Skaber. Rejs jer og tjen Ham, som er alle nationers attræde, som har skabt jer ved et ord fra Ham og har bestemt, at I for altid skal være de synlige tegn på Hans herredømme.

Ved Guds retfærdighed! Det er ikke vort ønske at lægge hånd på jeres riger. Vor mission er at gribe og eje menneskehjertet. På dem er Bahás øjne fæstet. Dette bevidner navnenes rige, om I blot kunne fatte det. Den, der følger sin Herre, vil forsage verden og alt, hvad der er i den. Hvor meget større må så ikke frigjortheden være hos Ham, der indtager et så ophøjet stade! Forsag jeres paladser og skynd jer at få adgang til Hans rige. Dette vil, sandelig, gavne jer både i denne verden og i den næste. Dette bevidner Herren over riget i det høje, om I blot vidste det.

Hvor stor er ikke den velsignelse, der venter den konge, som rejser sig for at støtte Min sag i Mit rige, som vil frigøre sig for alt andet end Mig! En sådan konge tælles blandt ledsagerne i den karmoisinfarvede ark - den ark som Gud har beredt for Bahás folk. Alle skal forherlige hans navn, skal ære hans stade og bistå ham i at oplåse byerne med Mit navns

nøgler. Han er Den Almægtige Beskytter af alle, der bebor de synlige og usynlige riger. En sådan konge er selve menneskehedens øje, det lysende smykke på skabelsens pande, velsignelsernes kildespring for hele verden. Bring som offer jeres væsen, o Bahás folk, ja livet selv, til hans støtte.

O kejser af Østrig! Han, som er daggryet for Guds lys, beboede 'Akkás fængsel på den tid, da du begav dig afsted for at besøge Aqsá moskeen. Din vej faldt forbi Ham, men du forhørte dig ikke om Ham, ved hvem ethvert hus er blevet forherliget, og enhver ophøjet port er blevet oplukket. Vi gjorde det sandelig til et sted, som verden bør vende sig mod, for at den kan ihukomme Mig, og dog har du afvist Ham, som er genstanden for denne ihukommelse, da Han kom til syne med Guds, din Herres og alle verdenernes Herres rige. Vi har været med dig til alle tider og så dig klynge dig til grenen uden at ænse roden. Din Herre er, sande-lig, vidne til, hvad jeg siger. Vi sørgede over at se dig kredse om Vort navn, medens du var uvidende om Os, skønt Vi var foran dit ansigt. Luk dine øjne op, så du kan se dette herlige syn og genkende Ham, som du påkaldte ved dag og ved nat og skue lyset, der skinner over denne strålende horisont.

Sig: O konge af Berlin! Læg øre til den stemme, der kalder fra dette åbenbare tempel: "Sandelig, der er ingen anden Gud end Mig, Den Evige, Den Uforlignelige, Den Ældgamle af Dage." Vogt dig for, at ikke hovmod skal afskære dig fra at erkende daggryet for guddommelig åbenbaring, at ikke jordisk begær som et slør skal adskille dig fra Beherskeren af tronen i det høje og jord-en derunder. Således råder dig Den Højestes Pen. Han er, sande-lig, Den Nådigste, Den Mest Gavnild. Husker du den 1, hvis magt oversteg din, og hvis stade overgik dit? Hvor er han? Hvor er det, han besad? Vogt dig, og vær ikke blandt dem der sover fast. Ham var det, der kastede Guds epistel bag sig, da Vi bekendtgjorde for ham, hvad tyranniets hærskarer havde påført Os af lidelse. Derfor blev han ramt af vanære fra alle sider, og han faldt i støvet i stor fortabelse. Tænk dybt over ham, o konge, og over dem, der ligesom du har erobret byer og hersket over mennesker. Den Albarmhjertige bragte dem ned fra deres paladser til deres grave. Tag dig i vare, vær blandt dem, der tænker efter.

Vi har intet bedt jer om. Vi formaner jer, i sandhed, for Guds skyld, og Vi vil være tålmodig, som Vi har været tålmodig med det, der er overgået Os ved jeres hænder, o forsamling af konger!

Lyt, o Amerikas herskere og dets republikkers præsidenter, til det hvorom Duen synger på evighedens gren: "Der er ingen anden Gud end Mig, Den Evigtvarende, Den Tilgivende, Den Alnådige." Pryd I herredømmets pande med gudsfrygtens og retfærdighedens smykke, og dets hoved med kronen for ihukommelse af jeres Herre, himlenes Skaber. Således råder jer Han, der er navnenes daggry, som det er blevet påbudt af Ham, der er Den Alvidende, Den Alvise. Den Lovede er kommet tilsyne i dette forherligede stade, hvorved alle, både synlige og usynlige har glædet sig. Drag I fordel af Guds dag. Sandelig, at møde ham gavner jer mere end alt, hvad solen skinner på, om I blot vidste det. O forsamling af herskere! Læg øre til det, der er blevet oprejst fra storhedens daggry: "Sandelig, der er ingen anden Gud end Mig, Ytringens Herre, Den Alvidende." Knyt det brudte med retfærdighedens hænder, og knæk tyrannens blomst, med staven fra jeres Herres bud, Herren, Forordnerens, Den Alvises.

O Konstantinopels folk! Lyt, iblandt jer hører Vi uglens ildevarslende tuden. Har lidenskabens beruselse grebet fat i jer, eller er I sunket ned i ligegyldighed? O plet, som befinder sig ved de to havs kyster! Tyranniets trone er, sandelig, oprejst på dig, og hadets flamme er blevet antændt i dit bryst på en sådan måde, at hærskaren i det høje og de, der

kredser omkring den ophøjede trone, har jamret og klaget. Vi ser i dig, de tåbelige herske over de vise, og mørket hovmode sig over lyset. Du er i sandhed opfyldt af åbenlys stolthed. Har din udvortes pragt gjort dig forfængelig? Ved Ham, som er menneskehedens Herre! Den skal snart gå til grunde, og dine døtre og dine enker og alle slægterne, som bor i dig, skal klage. Således underretter dig Den Alvid-ende, Den Alvise.

O Rhinens bredder! Vi har set jer dækket med levret blod, eftersom gengældelsens sværd var draget mod jer; og I skal få endnu en rystelse. Og vi hører Berlins klagesange, skønt den i dag står i iøjnefaldende pragt.

Intet skal bedrøve dig, o Tås 2 Land, for Gud har valgt dig til at være kilden til hele menneskehedens glæde. Han vil, om det er Hans vilje, velsigne din trone med en, der vil herske med retfærdighed, som vil samle Guds flok, som ulvene har spredt. En sådan hersker vil, med fryd og glæde, vende sit ansigt imod og give sin støtte til Bahás folk. Han regnes, sandelig, i Guds øjne for en juvel blandt mennesker. På ham hviler i al evighed Guds herlighed og herligheden i alt, der dvæler i Hans åbenbarings rige.

Fryd dig med stor glæde, for Gud har gjort dig til "sit lys' morgengry", eftersom Hans herligheds manifestation blev født i dig. Vær du glad for dette navn, som er blevet skænket dig - et navn, hvorved nådens dagstjerne har spredt sin glans, hvorved både jord og himmel er blevet oplyst.

Inden længe vil dine forhold blive ændret, og magtens tøjler falde i folkets hænder. Sandelig, din Herre er Den Alvidende. Hans myndighed omfatter alt. Vær du forvisset om din Herres nådige yndest. Hans kærlige omsorgs øje skal til evig tid være rettet mod dig. Den dag nærmer sig, da din uro vil være blevet forvandlet til fred og stille ro. Således er det blevet bestemt i den forunderlige bog.

O Khás Land! 3 Vi hører heltestemmer fra dig, som har hævet sig i forherligelse af din Herre, Den Altbesiddende, Den mest Ophøjede. Velsignet den dag, hvorpå de guddommelige navnes bannere skal rejses i skabelsens rige, i Mit navn, Den Alherlige. På den dag skal de trofaste glæde sig ved Guds sejr, og de vantro skal klage.

Ingen må strides med dem, der udøver myndighed over folket, overlad dem det, der er deres, og vend jeres opmærksomhed mod menneskers hjerter.

O Mægtigste Hav! Spred det ud over nationerne, som du er blevet pålagt af Ham, der er evighedens Herre og smyk alle dem, der bor på jorden med hans loves klædning, ved hvilke alle hjerter vil glæde sig og alle øjne stråle.

Om nogen erhverver sig et hundrede mithqál guld, tilhører nitten mithqál deraf Gud og skal gives til Ham, jordens og himlens Former. Tag jer i agt, o mennesker, at I ikke berøver jer en så stor nåde. Dette har vi påbudt jer, skønt vi sagtens kan undvære jer og alle, der er i himlen og på jorden. I dét er der goder og visdom udover alles forståelse undtagen Guds, Den Alvise, Den Alvidende. Sig: På denne måde har Han ønsket at rense det, som I ejer og gøre jer i stand til at drage nær til sådanne stader, som ingen kan fatte undtagen dem, som Gud har villet. Han er i sandhed Den Godgørende, Den Nådige, Den Gavmilde. O folk! Omgås ikke troløst med Guds Ret og forgrib jer ikke på den uden Hans tilladelse. Således er Hans lov blevet oprettet i de hellige epistler og i denne ophøjede bog. Den der handler troløst mod Gud, skal retfærdigvis selv møde troløshed. Den, der derimod handler i overensstemmelse med Guds bud, vil modtage en velsignelse fra sin Herres gavmildheds himmel, Herren der er Den Nådige, Den Givende, Den Gavmilde, Den Ældgamle af Dage. Han har, sandelig, bestemt det for jer, som endnu ligger udover jeres viden, men som skal gives jer til kende, når jeres sjæle efter dette flygtige liv svæver mod himlen, og jeres jordiske glæders pynt foldes sammen. Således formaner I af Ham, i hvis besiddelse er den vogtede epistel.

For Vor trone er kommet forskellige anmodninger fra de troende vedrørende love fra Gud, det synliges og det usynliges Herre, Herren over alle verdener. Som en følge heraf har Vi åbenbaret denne hellige epistel og ikklædt den Hans lovs kappe, således at folket måske kan overholde deres Herres bud. Vi havde fået tilsvarende anmodninger i tidligere år, men Vi havde i Vor visdom holdt Vor pen tilbage indtil fornylig, da breve ankom fra flere venner, og Vi har derfor ved sandhedens magt svaret med det, som skal oplive menneskers hjerter.

Sig: O religiøse ledere! Vej ikke Guds bog efter de normer og den viden, som er herskende iblandt jer, for Bogen selv er den ufejlbarlige vægt, der er oprettet blandt mennesker. På denne den yderst fuldkomne vægtskål skal, alt det, jordens folkeslag og slægter ejer, vejes, medens dens egen vægt bør prøves i overensstemmelse med sin egen målestok, om I blot vidste det.

Min kærlige omsorgs øje græder såre over jer, eftersom I har forsømt at genkende den, som I har anråbt om dagen og ved nattetid, ved aften og ved morgen. Gå fremad, o mennesker, med snehvide ansigter og strålende hjerter til den velsignede og karmoisinfarvede plet, hvorfra Sadratu'l-Muntahá kalder: "Sandelig, der er ingen anden Gud end mig, Den Almægtige Beskytter, Den Selvbestående!"

O religiøse ledere! Hvem er det menneske iblandt jer, som er Mig jævnbyrdig i vision og indsigt? Hvor kan den findes, som vover at påstå at være Min lige i ytring eller visdom? Nej, ved Min Herre, Den Albarmhjertige! Alt på jorden skal svinde bort; og dette er din Herres ansigt, Den Almægtige, Den Højt Elskede.

Vi har forordnet, o mennesker, at al lærdoms højeste formål og yderste ende skal være erkendelsen af Ham, som er målet for al kundskab; og dog, se hvorledes I har ladet jeres kundskab lukke jer ude som ved et slør fra Ham, der er dette lys' morgengry, gennem hvem alt skjult er blevet åbenbaret. Om I blot kunne opdage kilden, hvorfra denne ytrings pragt spredes, ville I bortkaste verdens folkeslag, og alt hvad de ejer, og drage nær til dette herlighedens mest velsignede sæde.

Sig: Dette er sandelig den himmel, hvori Moderbogen for-vares, om I blot kunne fatte det. Ham er det, som har fået klippen til at råbe, og den brændende busk til at opløfte sin røst på bjerget, der rejser sig over Det Hellige Land, og forkynde: "Riget er Guds, altings øverste Herre, Den Almægtige, Den Elskende".

Vi har ikke søgt nogen skole ej heller læst nogen af jeres afhandlinger. Lyt til denne ulærdes ord, hvormed han kalder jer til Gud, Den Evigtvarende. Bedre er dette for jer end alle jordens skatte, om I blot kunne forstå det.

Den, der fortolker det, der er blevet sendt ned fra åbenbaringens himmel og ændrer dets åbenbare betydning, er sandelig af dem, som har forvansket Guds ophøjede ord, og er blandt de fortabte i den lysende bog.

Det er blevet jer pålagt at klippe jeres negle, at bade hver uge i vand, der dækker kroppen og vaske jer med, hvad I end tidligere har benyttet. Tag jer iagt for ved skødesløshed at forsømme at overholde det, der er blevet foreskrevet jer af Ham, der er Den Uforlignelige, Den Nådige. Nedsæk jer i rent vand; det er ikke tilladt at bade i vand, der allerede er blevet brugt. Se til at I ikke nærmer jer de persiske bades offentlige bassiner. Den, der nærmer sig disse bade, vil kunne lugte deres stank, inden han går derind. Sky dem, o mennesker, og vær ikke blandt dem, der uden blusel accepterer denne modbydelighed. Disse er, i sandhed, som stinkende og urene kloaker, om I er blandt dem, der begriber. Undgå ligeledes de ildelugtende bassiner i gårdene til persiske hjem, og vær I rene og helliggjorte. Det er sandt, at vi ønsker at se jer som udtryk for paradiset på jorden, således, at der fra jer kan spredes en sådan vellugt, at den vil fryde hjerterne hos

Guds udvalgte. Om den badende i stedet for at nedstige i vandet va-sker sig ved at øse vandet over sig, vil det være bedre for ham, og befri ham for nødvendigheden af fysisk nedsænkning. Herren har, sandelig, som en nåde fra sit nærvær villet gøre livet lettere for jer, så I måtte blive af dem, der i sandhed er taknemmelige.

Det er jer forbudt at gifte jer med jeres fædres hustruer. Vi krymper os af lutter skam ved at omtale emnet dreng. Frygt Den Barmhjertige, o verdens folk! Forøv ikke det, der er jer forbudt i vor hellige epistel, og vær ikke af dem, der forvirret flakker om i begærets ørken.

Det er forbudt at fremmumle hellige vers i offentligt påsyn, medens man vandrer i gader eller på markedet, nej snarere, så-fremt man ønsker at prise Herren, passer det sig at gøre det på de steder, der er oprettet til dette formål eller i ens eget hjem. Dette er mere i overensstemmelse med oprigtighed og gudsfrygt. Således er vort buds sol skinnende frem over Vor ytrings horisont. Velsignet være da de, der overholder vort bud.

Alle er blevet pålagt at skrive testamente. Testator bør øverst smykke dette dokument med Det Største Navn, skal deri vidne om Guds enhed i Hans åbenbarings Daggry og, som han måtte ønske det, omtale det, som er prisdædig, så det kan blive et vidnesbyrd for ham i åbenbaringens og skabelsens riger og en skat hos hans Herre, Den Ophøjede Beskytter, Den Trofaste.

Alle fester har nået deres fuldbyrdelse i De To Største Højtider og i de to andre højtider, der falder på dobbeltdagene - den første af De Største Højtider er de dage, hvorpå Den Albarmhjertige udøste sine ypperligste navnes og sine mest ophøjede egenskabers lysende herlighed over hele skabelsen. Og den anden er den dag, på hvilken vi oprejste den, som til hele menneskeheden forkyndte de glade tidender om dette navn, hvorigennem de døde er blevet genoplivet og alle, der er i himlen og på jorden, er blevet samlet. Således er det blevet forordnet af Ham, der er Forordneren, Den Alvidende.

Lykkelig er den, der går ind til den første dag i måneden Bahá, den dag, som Gud har indviet til dette store navn. Og velsignet være den, der på denne dag bevidner de nådegaver, som Gud har skænket ham. Han er, sandelig, blandt dem, der skænker Gud tak ved gerninger, der vidner om Herrens gavmildhed, som har omfattet alle verdenerne. Sig: Denne dag er, sandelig, kronen på alle månederne og kilden dertil, den dag, hvorpå livets ånde viftes over alt skabt. Stor er velsignelsen for den, der hilser den med strålende glæde. Vi bevidner, at han, i sandhed, er blandt dem, der er lykkelige.

Sig: Den Største Højtid er, i sandhed, Højtidernes Konge. I bør erindre, o folk, den nåde, som Gud har skænket jer. I var nedsunket i jeres slummer, og se, Han vakte jer med sin åbenbarings genoplivende briser, og gjorde jer bekendt med Hans åbenbare og ufravigelige sti.

Ty til dygtige læger i tider med sygdom. Vi har ikke afvist brugen af jordiske midler, vi har snarere bekræftet dem ved denne pen, som Gud har gjort til dæmringsstedet for sin skinnende og herlige sag.

Gud havde tidligere pålagt alle troende den pligt at give kostbare gaver af deres ejendele for Vor trone. Nu har Vi som et tegn på Vor nådige gunst, fritaget dem for denne forpligtelse. Han er i sandhed Den Mest Storsindede, Den Algavmilde.

Velsignet er den, der ved daggry, medens han samler sine tanker om Gud og er optaget af Hans ihukommelse og bønfalder om Hans tilgivelse, retter sine skridt mod Mashriqu'l-Adhkár, idet han træder derind, sætter sig i tavshed og lytter til versene fra Gud, Herskeren, Den Magtfulde, Den Alpriste. Sig: Mashriqu'l-Adhkár er alle de bygninger, der er blevet opført i byer og landsbyer til Min lovprisning. Således er det navn, hvorved den benævnes foran herlighedens trone, om I var blandt dem, der forstod.

De, der fremsiger Den Alnådiges vers i de mest melodiske toner, vil i dem opfatte det, hvormed herredømmet over jord og himmel aldrig kan sammenlignes. Derfra vil de indånde den guddommelige vellugt fra mine verdener - verdener, som idag ingen kan ane undtagen dem, der er blevet skænket indsigt ved denne ophøjede, denne skønne åbenbaring. Sig: Disse vers dra-ger de rene hjerter til de åndelige verdener, der hverken kan udtrykkes i ord eller meddeles ved antydninger. Velsignet er de, der hører.

Bistå, o Mit folk, Mine udvalgte tjenere, der har rejst sig for at omtale Mig blandt Mine skabninger og ophøje Mit ord i hele Mit rige. De er i sandhed stjernerne på Mit kærlige forsyns himmel og Min ledelses lamper for hele menneskeheden. Men den, hvis ord er i strid med det, der er blevet sendt ned i Mine hellige epistler, er ikke af Mig. Tag jer i agt for at følge en gudløs hykler. Disse epistler prydes af seglet fra Ham, der får dagen til at gry, som oplader sin røst mellem himlene og jorden. Hold fast i dette sikre og i Min mægtige og uangribelige sags stærke bånd.

Herren har givet den, der ønsker det, lov til at blive oplært i verdens forskellige sprog, så han kan give Guds sags budskab overalt i østen og vesten, og omtale Ham blandt verdens slægter og folk på en sådan måde, at hjertet kan blive genoplivet og det smuld-rende ben levendegjort.

Det er utilstedeligt, at mennesket, som er blevet begavet med fornuft, skulle indtage det, der berøver ham den. Nej tværtimod pålægges det ham at opføre sig på en måde, der er det menne-skelige stade værdigt og ikke én, der svarer til uagtsomme og svage sjæles ugerninger.

Smyk jeres hoved med pålidelighedens og troskabens hæders-kranse, jeres hjerte med gudsfrygtens dragt, jeres tunge med ubetinget sandfærdighed, jeres legeme med høflighedens klædning. Disse er i sandhed sømmelige prydelser for menneskets tempel, om I er blandt dem, der tænker. Klyng jer, o Bahás folk, til det stærke reb, som er tjeneste for Gud, Den Sande, for derved vil jeres stade blive åbenbaret, jeres navn nedskrevet og bevaret, jeres rang hævet og jeres minde ophøjet i den bevarede epistel. Vogt jer for at lade jordens beboere holde jer tilbage fra dette strålende og ophøjede stade. Således har Vi formanet jer i de fleste af Vore epistler og nu i denne, Vor hellige epistel, over hvilken dagstjernen for lovene fra Herren, din Gud, Den Magtfulde, Den Alvise har strålet.

Når Mit nærværs hav er ebbet ud, og Min åbenbarings bog er bragt til ende, vend da jeres ansigter mod ham, som Gud har villet, som er skudt frem af denne ældgamle rod.

Betragt menneskesindets smålighed. De beder om det, der skader dem og bortkaster det, der gavner dem. De er, i sandhed, blandt dem, der er faret vild. Vi finder nogle mennesker, der begærer frihed, og som er stolte deraf. Sådanne mennesker er i uvidenhedens dyb.

Frihed må til sidst føre til oprør, hvis flammer ingen kan slukke. Således advares I af Ham, der er Dommeren, Den Altviden-de. I skal vide, at legemliggørelsen af frihed og dens symbol er dyret. Det, som sømmer sig for mennesket, er at underkaste sig de bånd, som vil beskytte ham imod hans egen uvidenhed og værne ham mod urostifterens fortræd. Frihed får mennesket til at overtræde sømmelighedens grænser, og får det til at krænke sit stades værdighed. Den fornædret det til den værste lastefuldheds og ondskabs stade.

Betragt mennesker som en flok får, som behøver en hyrde til deres beskyttelse. Dette er visselig sandheden, den uomtvistelige sandhed. Vi billiger frihed under visse omstændigheder og nægter at anerkende den under andre. Vi er, sandelig, Den Altvidende.

Sig: Sand frihed består i menneskets underkastelse under Mine bud, hvor lidt I end forstår. Om mennesker overholder det, som Vi har sendt ned til dem fra åbenbaringen

himmel, vil de med sikkerhed opnå fuldkommen frihed. Lykkelig er det menneske, som har fattet Guds hensigt med, hvad Han har åbenbaret fra sin viljes himmel, som præger alle skabte ting. Sig: Den frihed, som gavner jer, kan ikke findes noget andet sted end gennem fuldstændig tjeneste for Gud, Den Evige Sandhed. Den, der har smagt dens sødme, vil nægte at bytte den for det fulde herredømme over jord og himmel.

I Bayánen var det blevet jer forbudt at stille Os spørgsmål. Herren har nu fritaget jer for dette forbud, så I frit kan spørge om, hvad I har brug for at spørge om, men ikke sådanne ørkesløse spørgsmål, som tidligere tiders mennesker havde for sædvane at dvæle ved. Frygt Gud, og vær af de retfærdige! Spørg om det, der skal gavne jer i Guds sag og Hans rige, for Hans ømme medfølelses portaler er blevet åbnet for alle, som dvæler i himlen og på jorden.

Årets antal måneder, der er fastsat i Guds Bog, er nitten. Af dem er den første blevet smykket med dette navn, som overskygger hele skabelsen.

Herren har forordnet, at de døde bør gravlægges i kister fremstillet af krystal, af hård, modstandsdygtig sten eller af træ, der både er ædelt og holdbart, og at graverede ringe skal anbringes på deres finger. Han er, sandelig, Den Uforlignelige Lovgiver, Ham, der har kundskab om alt.

Inskriptionen på disse ringe skal for mænd være: "Til Gud hører alt, hvad der er i himlene og på jorden, og hvad der end er imellem dem, og Han har, i sandhed, viden om alt", og for kvinder: "Til Gud hører himlenes og jordens herredømme, og hvad der end er imellem dem, og Han, sandelig, har magt over alt." Disse er de vers, der blev åbenbaret tidligere, men hør! Bayánens punkt kalder nu, idet han erklærer: "O verdens Højstelskede! Åbenbar du i deres sted sådanne ord, som vil sprede vellugten fra din nådige gunst ud over hele menneskeslægten. Vi har til enhver kundgjort, at ét eneste ord fra dig overgår alt, hvad der er blevet sendt ned i Bayánen. Du har, sandelig, magt til at gøre det, der behager dig. Berøv ikke dine tjenere de overstrømmende nådegaver fra din barmhjertigheds hav! Du er, i sandhed, den hvis nåde er uendelig.." Se, vi har lyttet til Hans kalden og opfylder nu Hans ønske. Han er, sandelig, Den Højstelskede, den der besvarer bønner. Om det følgende vers, som i dette øjeblik er blevet nedsendt af Gud, bliver graveret på både mænds og kvinders begravelsesringe, vil det være bedre for dem. Vi er med sikkerhed Den Uforlignelige Lovgiver: "Jeg kom fra Gud og vender tilbage til Ham, frigjort fra alt undtagen Ham, idet jeg holder fast ved Hans navn, Den Barmhjertige, Den Medlidende." Således udsøger Herren den, Han ønsker, til en nåde fra Hans nærvær. Han er, i al sandhed, magtens og kraftens Gud.

Herren har ydermere forordnet, at den afdøde skal hylles i fem lag silke eller bomuld. For dem, hvis midler er begrænsede, vil et enkelt lag af dette eller hint stof være tilstrækkeligt. Således er det blevet forordnet af Ham, der er Den Alvidende, Den Aloplyste. Det er jer forbudt at transportere den afdødes legeme over en større afstand end en times rejse fra byen; snarere bør det gravlægges i strålende og ophøjet ro på et nærliggende sted.

Gud har fjernet de begrænsninger for rejse, som var pålagt i Bayánen. Han er, sandelig, Den Uhindrede. Han gør, hvad der behager Ham og forordner, det, Han vil.

O verdens folk! Læg øre til råbet fra Ham, der er navnenes Herre, som forkynder jer fra sin bolig i Det Største Fængsel: "Sandelig, ingen Gud er der uden Mig, Den Mægtige, Den Stærke, Den Altbetvingende, Den Mest Ophøjede, Den Alvidende, Den Alvise." I sandhed, der er ingen anden Gud end Ham, verdenernes Almægtige Hersker. Om det var Hans vilje, ville Han med blot et enkelt ord, som udgår fra Hans nærvær, lægge hånd på hele menneskeslægten. Vogt jer for at tøve med at anerkende denne sag - en sag for hvilken den højeste forsamling og beboerne af navnenes byer har bøjet sig. Frygt Gud og vær ikke blandt dem, der er lukket ude som med et slør. Brænd slørene bort med Min kærligheds ild, og

fordriv I tomme indbildningers tåger ved kraften i dette navn, hvormed Vi har undertvunget hele skabelsen.

Oprejs og pris de to huse på disse to indviede steder og de andre steder, hvor jeres Alnådige Herres trone er blevet rejst. Således byder jer ethvert forstående hjertes Herre.

Pas på, at ikke denne verdens anliggender og bekymringen derom forhindrer jer i at overholde det, der er blevet pålagt jer af Ham, der er Den Mægtige, Den Trofaste. Vær legemliggørelser-ne blandt menneskene af en sådan standhaftighed, at I ikke vil blive holdt tilbage fra Gud af tvivlen hos dem, der tvivlede på Ham, da Han manifesterede sig, udrustet med et mægtigt herredømme. Vogt jer for, at intet af det, der er nedskrevet i Bogen, forhindrer jer i at lytte til denne Den Levende Bog, som forkynder denne sandhed: "Sandelig, der er ingen anden Gud end Mig, Den Ypperligste, Den Højst Priste." Se I med retfærdighedens øje på Ham, der er steget ned fra Den guddommelige viljes og magts himmel, og vær ikke af dem, der handler uretfærdigt.

Genkald jer da disse ord, som i hyldest til denne åbenbaring er udgået fra Hans pen, der var Min herold, og se hvad undertrykkernes hænder har forøvet alle Mine dage. De tælles, i sandhed, blandt de fortabte. Han sagde: "Om I opnår at komme Ham nær, som Vi skal åbenbare, bønfall da Gud om i sin gavmildhed at tilstå jer, at Han nådigst vil tage plads på jeres løjbænke, for den handling vil i sig selv skænke jer en uforlignelig og enestående ære. Om Han drikker et bæger vand i jeres hjem, vil dette få større følger for jer end om I tilbød hver sjæl, ja alle skabte ting selve livets vand. Vid dette, o I mine tjenere!"

Slige er de ord, hvormed Min forløber priser Mit væsen, om I blot kunne forstå. Den, der grunder over disse vers og fatter hvilke skjulte perler, der er gemt i dem, vil ved Guds retfærdighed fornemme Den Alnådiges vellugt udstrømme fra dette fængsel og vil med hele sit hjerte ile Ham imøde med en så inderlig længsel, at jordens og himlens hærskarer ville være ude af stand til at holde ham derfra. Sig: Dette er en åbenbaring, hvorom alle beviser og vidnesbyrd kredser. Således er det blevet sendt ned af jeres Herre, Nådens Gud, om I er blandt dem, der dømmer ret. Sig: Dette er selve sjælen i alle skrifter, der er blevet åndet ind i Den Højstes pen og har bragt alle skabninger til at undres, med undtagelse af dem, der er blevet henrykket af de milde briser fra Min kærlige omsorg og Mine gavers søde velsmag, som har opfyldt hele skabelsen.

O Bayánens folk! Frygt I Den Mest Barmhjertige og overvej, hvad Han har åbenbaret et andet sted. Han sagde: "Qiblih er, sandelig, den, som Gud vil åbenbare. Når Han bevæger sig, bevæger den sig, indtil Han bliver stedt til hvile." Således blev det nedskrevet af Den Uforlignelige Lovgiver, da Han ønskede at omtale Den Største Skønhed. Betænk dette, o folk, og vær ikke af dem, der afsindige strejfer om i fejltagelsens ødemark. Om I fornægter Ham på jeres tomme indbildningers bud, hvor er da den Qiblih, som I skal vende jer mod, o forsamling af uagtsomme. Overvej dette vers og døm med retfærdighed for Gud, at I måske kunne sanke mysteriets perler fra det hav, der bruser i Mit navn, Den Alherlige, Den Højeste.

Ingen må på denne dag holde fast ved andet end det, der er blevet forkyndt i denne åbenbaring. Således er Guds bestemmelse, både i fortiden og herefter - en bestemmelse hvormed skrifterne fra tidligere tiders budbringere er blevet smykket. Således er Herrens formaning i tidligere tider og herefter - en formaning hvormed indledningen til Livets Bog er blevet prydet, om I blot kunne fatte det. Således er Herrens bud i fortiden og herefter. Vogt jer at I ikke i stedet vælger vanærens og fornædrelsens rolle. Intet skal gavne jer på denne dag undtagen Gud, ej heller er der noget ly at flygte til undtagen Ham, Den Alvidende, Den Alvise. Den, der har kendt Mig, har kendt al attrås mål, og den, der har vendt sig mod Mig, har vendt sig mod genstanden for al tilbedelse. Således er det blevet fremsat i Bogen, og

således er det blevet forordnet af Gud, alle verdeneres Herre. At læse blot ét vers fra Min åbenbaring er bedre end at granske skrifterne fra både denne og hin generation. Dette er Den Alnådiges ytring, om I havde øren at høre med! Sig: Dette er kundskabens inderste kærne, om I blot forstod.

Og overvej nu det, der er blevet åbenbaret i endnu en passage, at I måske kan forsage jeres egne idéer og vende jeres ansigt mod Gud, tilværelsens Herre. Han 4 har sagt: "Det er ulovligt at indgå ægteskab undtagen med en troende på Bayánen. Om kun den ene part i et ægteskab bekender sig til denne sag, vil hans eller hendes ejendele blive ulovlige for den anden indtil det tidspunkt, hvor den sidstnævnte har omvendt sig. Denne lov vil imidlertid først træde i kraft efter ophøjelsen af Hans sag, som Vi skal forkynde i sandhed, eller af det som allerede er forkyndt i retfærdighed. Inden dette, er I fri til at indgå ægteskab, som I ønsker, at I måske herved kan ophøje Guds sag." Således har nattergalen sunget med søde melodier på den himmelske gren til sin Herres pris, Den Albarmhjertige. Godt er det for dem, der hører.

O Bayánens folk, jeg bønfalder jer ved jeres Herre, nådens Gud, om at se med retfærdighedens øje på denne ytring, der er blevet nedsendt med sandhedens kraft, og ikke at være blandt dem, der ser Guds vidnesbyrd og dog forkaster og benægter det. De er, i sandhed, blandt dem, der med sikkerhed fortabes. Bayánens Punkt har udtrykkeligt i dette vers nævnt ophøjelsen af Min sag før Hans egen sag. Dette vil hvert retskaffent og forstående sind vidne om. Som I let kan bevidne på denne dag, er dens ophøjelse af en sådan art, at ingen kan benægte den undtagen den, hvis øje er beruset af dette dødelige liv, og hvem en ydmyg-ende tugtelse venter i det kommende liv.

Sig: Ved Guds retfærdighed! Jeg er, sandelig, Hans 5 højst elskede, og i dette øjeblik lytter Han til disse vers, som nedstiger fra åbenbaringens himmel, og begræder den uret, som I har forøvet i disse dage. Frygt Gud, og knyt jer ej til fredsbryderen. Sig: O folk, om I vælger ikke at tro på Ham 6, afstå da i det mindste fra at rejse jer imod Ham. Ved Gud! Tilstrækkelige er de tyranniets hærskarer, der har forenet sig imod ham!

Sandelig, Han 7 åbenbarede visse love, således at Den Højstes Pen i denne gudsorden ikke skulle behøve at bevæge sig undtagen i forherligelse af sit eget overjordiske stede og sin mest strålende skønhed. Da Vi imidlertid har ønsket at godtgøre Vores nåde mod jer, har vi med sandhedens kraft fremsat disse love med klarhed og mildnet det, som Vi ønsker, I skal overholde. Han er, i sandhed, Den Gavmilde, Den Rundhændede.

Han 8 har tidligere gjort jer bekendt med det, der ville blive ytret fra dette den guddommelige visdoms daggry. Han sagde, og Han taler sandhed: "Han 9 er den, der under alle forhold vil forkynde: 'Sandelig, der er ingen anden Gud uden Mig, Den Ene, Den Uforlignelige, Den Alvidende, Den Aloplyste'." Dette er et stede, som Gud udelukkende har bestemt for denne ophøjede, denne enestående og forunderlige åbenbaring. Dette er et tegn på Hans nådige gunst, om I er blandt dem, der forstår, samt et tegn på Hans uimodståelige bud. Dette er Hans største navn, Hans mest ophøjede ord og daggryet for Hans ypperligste titler, om I blot kunne forstå. Ja mere endnu, ved ham er hvert kildepring, hvert dæmringssted for guddommelig ledelse blevet åbenbaret. Reflekter, o mennesker, over det, der er blevet nedsendt i sandhed. Tænk derover og vær ikke blandt lovovertræderne.

Omgå alle religioner i venskab og samdrægtighed, at de fra jer må indånde Guds søde vellugt. Vogt jer blandt mennesker for at tåbelig uvidenheds flamme overmander jer. Alt udgår fra Gud, og til Ham vender det tilbage. Han er kilden til alt, og i Ham ender alt.

Pas på ikke at træde ind i et hus under ejerens fravær, uden hans tilladelse. Opræd

anstændigt under alle forhold og vær ikke blandt de egensindige.

Det er blevet jer pålagt at rense midlerne til jeres underhold og andet lignende ved at betale zakát. Således er det foreskrevet i denne ophøjede epistel af Ham, som er versenes åbenbarer. Vi skal, om det er Guds vilje og formål, inden længe fremsætte målet for dens opgørelse. Han udlægger, sandelig, det Han ønsker ved sin egen kundskab, og Han er, i sandhed, Alvidende og Alvis.

Det er ulovligt at tigge, og det er forbudt at give til den, der tigger. Alle er blevet pålagt at tjene til livets ophold, og med hensyn til dem, der ikke er i stand hertil, påhviler det Guds stedfortrædere og de rige at sørge tilstrækkeligt for dem. Overhold I Guds love og påbud. Ja, vogt dem, som I ville vogte jeres egne øjne, og vær ikke blandt dem, der lider bittert tab.

Det er i Guds Bog blevet jer forbudt at tage del i stridigheder og konflikter, at slå hinanden eller at forøve lignende handlinger, hvorved hjerte og sjæl bedrøves. En bøde på 19 mithqál guld var tidligere blevet påbudt af Ham, som er menneskeslægtens Herre, for den, der var årsag til en andens sorg. I denne gudsorden har Han imidlertid løst jer herfra og tilskynder jer at udvise retfærdighed og fromhed. Således er det bud, som Han har pålagt jer i denne strålende epistel. Ønsk ikke for andre det, som I ikke ønsker for jer selv. Frygt Gud og vær ikke opfyldt af stolthed. I er alle skabt ud af vand, og til støv vil I vende tilbage. Tænk over den ende, der venter jer, og følg ikke undertrykkerens sti. Lyt til Guds vers, som Han, der er det hellige Lotustræ, fremsiger for jer. De er med sikkerhed den ufejlbarlige balance, stadfæstet af Gud, Herren over denne verden og den næste. De får menneskets sjæl til at flyve mod åbenbaringsens daggry, og enhver sand troendes hjerte bliver badet i lys. Sådan er de love, som Gud har pålagt jer og således Hans bud, som er foreskrevet jer i Hans hellige epistel. Adlyd dem med glæde og fryd, for dette er til jeres bedste, om I blot vidste det.

Fremsig Guds vers hver morgen og aften. Den, der forsømmer dette, har ikke været tro mod Guds pagt og Hans testamente, og den, der vender sig bort fra disse hellige vers på denne dag, er af dem, der i al evighed har vendt sig bort fra Gud. Frygt I Gud, o Mine tjenere, hver og én. I skal ikke rose jer af megen læsning af versene eller af mangfoldige fromme handlinger ved nat og ved dag, for om et menneske læste et enkelt vers med lysende glæde, ville det være bedre for ham end ligegyldigt at læse alle de hellige bøger fra Gud, Hjælpen i fare, Den Selvbstående. Læs de hellige vers i et sådant omfang at I ikke overvældes af apati og fortvivelse. Læg ikke på jeres sjæl det, der vil trætte og tynde den, men snarere det, der vil lette og opløfte den, således at den kan flyve på de guddommelige vers' vinger mod dæmringsstedet for Hans åbenbare tegn. Dette vil drage jer nærmere Gud, om I blot fattede det.

Lær jeres børn de vers, der er åbenbaret fra storhedens og magtens himmel, således at de i de mest melodiske toner kan fremsige Den Alnådiges epistler i Mashriqu'l-Adhkárs niches. Den, der er blevet revet med af den henrykkelse, der er født i tilbedelse af Mit navn, Den Mest Medlidende, vil fremsige Guds vers på en sådan måde, at de bedærer det hjerte, der endnu befinder sig i dyb søvn. Godt er det for den, der i Mit navn - et navn hvorved alle høje og majestætiske bjerge er blevet til støv - har drukket det evige livs gådefulde vin fra sin nådige Herres ytring.

I er blevet pålagt at forny indboet i jeres hjem hvert nittende år. Således er det forordnet af én, der er alvidende og altopfattende. Han ønsker, sandelig, dannelse både for jer selv og for alt, hvad I ejer. Læg ikke gudsfrygten tilside og vær ikke af de forsømmelige. Den, der finder, at hans midler er utilstrækkelige til dette formål er undskyldt af Gud, Den Evigt Tilgivende, Den Nådigste.

Vask jeres fødder en gang hver dag om sommeren, og en gang hver tredje dag om vinteren.

Om nogen bliver vred på jer, reagér da med mildhed. Og om nogen går i rette med jer, afhold jer da fra at gå i rette med ham til gengæld, men overlad ham til sig selv og sæt jeres lid til Gud, Den Almægtige Hævner, magtens og retfærdighedens Herre.

Det er blevet jer forbudt at benytte jer af prædikestole. Den, der ønsker at fremsige sin Herres vers for jer, kan sidde på en stol på et podium, så han kan omtale Gud, sin Herre, og hele menneskeheden Herre. Dette er Gud velbehageligst, at I sætter jer på stole og bænke som et tegn på respekt for den kærlighed, som I nærer til Ham og til åbenbaringen af Hans lysende og strålende sag.

Hasardspil og brug af opium er blevet jer forbudt. Sky begge, o mennesker, og vær ikke blandt dem der forsynder sig. Vogt jer for at bruge noget stof, der forårsager sløvhed og apati i det menneskelige tempel, og som skader kroppen. Vi ønsker, sandelig, intet andet for jer end det, der skal gavne jer, og om dette vidner alt skabt, om I blot havde øren at høre med.

Når I end bliver inviteret til en banket eller festlig lejlighed, svar da med glæde og fryd, og den, der opfylder sit løfte, skal ej frygte dadel. Dette er en dag, hvor hvert af Guds vise bud er blevet forklaret.

Se, "gåden om det Store Omslag i Herskerens Tegn" er nu blevet åbenbaret. Godt er det for den, som Gud har hjulpet med at erkende det "sekstal", der er oprejst ved hjælp af dette "opretstående Alif". Han er, sandelig, blandt dem, hvis tro er sand. Hvor mange af de ydre fromme har ikke vendt sig bort, og hvor mange af de vildledte er ikke draget nær, idet de udbryder: "Al pris til Dig, o Du verdens attrål!" I sandhed, det er i Guds hånd at give det, Han vil, til hvem Han måtte ønske og at tilbageholde det, Han vil, fra hvem Han måtte ønske. Han kender hjertets inderste hemmeligheder og den skjulte betydning i spotterens blinken. Hvor mangan legemliggørelse af uagtsomhed, som kom til os med hjertets renhed, har vi ikke indsat på Vor godtagelses sæde, og hvor mangan en fortolker af visdom har Vi ikke i al retfærdighed overladt til ilden. Vi er, i sandhed, den, der dømmer. Ham er det, som er åbenbarelsen af "Gud gør hvad Ham behag-er," og forbliver på tronen af "Han forordner, det Han vælger."

Velsignet er den, der opdager vellugten af indre betydninger i tegnene fra denne pen, ved hvis bevægelse Guds briser spredes over hele skabelsen, og ved hvis ro selve stilhedens væsen viser sig i tilværelsens rige. Forherliget være Den Albarmhjertige, Åbenbareren af en så uvurderlig gave. Sig: Fordi han tålte uretfærdighed, har retfærdigheden vist sig på jorden, og fordi han godtog ydmygelse, er Guds storhed skinnnet frem blandt mennesker.

Det er jer forbudt at bære våben, medmindre det er tvingende nødvendigt, og det er jer tilladt at klæde jer i silke. Herren har, som en nåde fra sin side, løst jer fra de begrænsninger, der tidli-

gere var gældende med hensyn til klædedragt og skæggets klipning. Han er, sandelig, Forordneren, Den Alvidende. Der må ikke i jeres optræden være noget, som sunde og redelige sind ville tage anstød af, og gør ikke jer selv til de uvidendes legetøj. Godt er det for den, der har smykket sig med sømmelig opførsels klædning og en prisværdig karakter. Han regnes med sikkerhed blandt dem, der hjælper deres Herre ved udsøgte og fremragende handlinger.

Bistå I udviklingen i Guds byer og lande og pris Ham deri i Hans udvalgte frydefulde toner. I sandhed, menneskets hjerte opbygges ved tungens kraft, ligesom huse og byer bygges op ved håndens kraft og andre midler. Vi har til hvert mål bestemt et middel til dets opfyldelse. Benyt jer deraf og sæt jeres lid og fortrøstning til Gud, Den Alvidende, Den

Alvise.

Velsignet er det menneske, som har erkendt sin tro på Gud og på Hans tegn, og anerkendt at "Han skal ikke blive spurgt om sine handlinger". En sådan erkendelse er af Gud blevet gjort til enhver tros pryde og dens hele grundlag. Af dén må afhænge enhver god gernings antagelse. Fæst jeres øjne på den, at ikke de oprørskes hvisken skulle bringe jer til at fejle.

Om Han forordnede som lovligt det, der i umindelige tider havde været forbudt, og forbød det, som til alle tider havde været betragtet som lovligt, så har ingen fået retten til at drage Hans myndighed i tvivl. Den, der tøver, om det er i mindre end et øjeblik, bør betragtes som en overtræder.

Den, der ikke har anerkendt denne ophøjede og fundamentale sandhed, og som har forsømt at opnå dette mest ophøjede stade, vil blive rystet af tvivlens vinde, og de vantros ord vil plage hans sjæl. Den, der har anerkendt dette princip, skal gives den mest fuldkomne standhaftighed. Al ære til dette alherlige stade, hvis ihukommelse smykker hver ophøjet epistel. Således er den lære, som Gud giver jer, en lære der vil befri jer fra al slags tvivl og forvirring og gøre jer i stand til at opnå frelse både i denne verden og i den næste. Sandelig, Han er Den Evigt Tilgivende, Den Mest Gavnfulde. Det er Ham, der har sendt budbringerne og nedsendt bøgerne for at forkynde "Der er ingen anden Gud end Mig, Den Almægtige, Den Alvise."

O káfs og rás land! 10 Vi ser dig, sandelig, i en tilstand, der ikke behager Gud, og ser dét komme fra dig, der er uransageligt for alle uden Ham, Den Alvidende, Den Aloplyste. Og vi opfatter det, der hemmeligt og snigende spredes fra dig. Hos os er kundskab om alle ting indskrevet på en lysende tavle. Sørg ikke over det, der er overgået dig. Inden længe vil Gud i dig oprejse mennesker, der er udrustet med stor tapperhed, som vil forherlige Mit navn med en sådan standhaftighed, at ingen vil blive afskrækket af de gejstliges onde tilskyndelser, ej heller vil de blive holdt tilbage af antydningerne fra dem, der sår tvivl. Med deres egne øjne vil de skue Gud, og med deres egne liv vil de gøre Ham sejrrig. De er, i sandhed, blandt de standhaftige.

O forsamling af gejstlige! Da Mine vers blev sendt ned, og Mine klare tegn blev åbenbaret, fandt vi jer bag slørene. Sandelig, dette er mærkværdigt. I soler jer i Mit navn, og dog kendte I Mig ikke i den time, da jeres Herre, Den Alnådige, viste sig iblandt jer med beviser og vidnesbyrd. Vi har sønderrevet slørene. Vogt jer for ikke ved endnu et slør at lukke menneskene ude. Bryd de tomme indbildningers lænker itu, i alle menneskers Herres navn, og vær ikke blandt de svigefulde. Om I vender jer til Gud og favner Hans sag, spred da ikke forvirring i den, og mål ikke Guds bog med jeres selviske begær. Dette er sandelig Guds råd før i tiden og herefter, og dette bevidner Guds vidner og udvalgte, ja hver og en af os i alvor.

Genkald jer den shaykh, hvis navn var Muhammad-Hasan, som regnedes blandt de mest lærde gejstlige i sine dage. Da Den Sande åbenbarede sig, fornægtedes Han af denne shaykh sammen med andre af hans kald, medens en kornsigter anerkendte Ham og vendte sig til Herren. Skønt han både dag og nat beskæftigede sig med at nedfælde det, som han opfattede som værende Guds love og forordninger, var der dog, da Han, som er Den Uhindrede, viste sig, ikke ét bogstav deraf, som var ham til nogen nytte, for ellers ville han ikke have vendt sig bort fra et åsyn, der har oplyst deres ansigter, der er Herrens velbegunstigede. Om I havde troet på Gud, da Han åbenbarede sig, ville folket ikke have vendt sig bort fra Ham, ej heller ville dét, som I er vidne til idag, være overgået Os. Frygt Gud og vær ikke blandt de uagtsomme.

Vogt jer for, at ikke noget navn udelukker jer fra Ham, der besidder alle navne, eller

noget ord lukker jer ude fra denne ihukommelse af Gud, denne kilde til visdom blandt jer. Vend jer til Gud og søg Hans beskyttelse, o forsamling af gejstlige, og gør jer ikke til et slør mellem Mig og Mine skabninger. Således formaner jeres Herre jer, og byder jer at være retfærdige, at ikke jeres værk skal blive til intet, og I selv glemme jeres sørgelige tilstand. Skal den, der fornægter denne sag, blive i stand til at bevise sandheden i nogen sag i hele skabelsen? Nej, ved Ham, der er universets former! Dog er folket tydeligt hyllet i slør. Sig: Gennem denne sag er vidnesbyrdets dagstjerne stået op, og bevisets stjerne har spredt sin stråleglans på alt, hvad der dvæler på jorden. Frygt Gud, o indsigtsens folk, og vær ikke blandt dem, der tvivler på Mig. Vogt jer for, at ordet "profet" holder jer tilbage fra denne største kundgørelse, eller at nogen henvisning til "statholderskab" udelukker jer fra Hans herredømme, der er Guds statholder, som overskygger alle verdener. Hvert navn er skabt ved Hans ord, og hver sag er afhængig af Hans uimodståelige, Hans mægtige og forunderlige sag. Sig: Dette er Guds dag, på hvilken intet skal omtales uden Hans eget selv, Den Almægtige Beskytter af alle verdener. Dette er den sag, der har fået al jeres overtro og jeres afguder til at skælve.

Vi ser, sandelig, iblandt jer den, der griber Guds bog og fra den citerer beviser og argumenter for at fornægte sin Herre, ligesom også tilhængerne af enhver anden tro søgte efter grunde i deres hellige bøger til at imødegå Ham, der er hjælpen i fare, Den Selvbestående. Sig: Gud, Den Sande, er mit vidne på, at hverken alverdens hellige skrifter eller alle de bøger og skrifter, der eksisterer på denne dag, skal blive jer til nytte uden denne, den levende bog, som i skabelsens inderste hjerte forkynder: "Sandelig, der er ingen anden Gud end Mig, Den Alvidende, Den Alvise."

O forsamling af gejstlige! Vogt jer for at blive årsag til strid i landet, ligesom I var årsag til forkastelsen af troen i dens tidlige dage. Saml menneskene omkring dette ord, som har fået småstenene til at råbe: "Riget er Guds, dæmringsstedet for alle tegn!" Således formaner jer Herren, som en nåde fra sin side. Han er, sandelig, Den Evigt Tilgivende, Den mest Gavmilde.

Genkald jer Karím, og hvorledes han, da vi kaldte ham til Gud, blev opfyldt af ringeagt, drevet frem af sit eget begær. Og dog havde vi sendt ham det, der var en lindring for bevisets kerne i tilværelsens verden og opfyldelsen af Guds vidnesbyrd til alle indvånere på jorden og i himlen. Som et tegn på nåden fra Ham, der er Den Altbesiddende, Den Højeste, bød vi ham favne sandheden. Men han vendte sig bort indtil, som en retfærdig-hedens handling fra Gud, vredens engle greb ham. Til dette var vi i sandhed vidne.

Sønderriv slørene på en sådan vis, at Gudsrigets indvånere vil høre dem blive flænget itu. Dette er Guds bud, i forgangne dage og i dem, der skal komme. Velsignet den mand, der overholder det, han blev påbudt, og ve den forsømmelige.

Vi har med sikkerhed ikke haft noget andet formål på dette jordiske plan end at åbenbare Gud og røbe Hans herredømme. Gud er for Mig tilstrækkelig som vidne. Vi har med sikkerhed ikke haft andet til hensigt i det himmelske rige end at ophøje Hans sag og forherlige Hans pris. Gud er for Mig tilstrækkelig som beskytter. Vi har med sikkerhed ikke haft andet ønske i Herredømmet i det høje end at prise Gud og det, der er blevet sendt ned af Ham. Gud er for Mig tilstrækkelig som hjælper.

Lykkelige er I, o lærde i Bahá. Ved Herren! I er det allermægtigste havs bølger, stjernerne på herlighedens firmament, sejrens faner, der vajer mellem jord og himmel. I er åbenbarelsenerne af standhaftighed iblandt mennesker og den guddommelige ytrings morgengry for alle, der dvæler på jord. Godt er det for den, der vender sig til jer, og ve den genstridige.

På denne dag sømmer det sig for alle, der i dybe drag har drukket det evige livs gådefulde vin af Herren sin Guds, Den Barmhjertiges kærlige omsorgs hænder, at pulsere som den bankende åre i menneskehedens legeme, så verden og ethvert smuldrende ben gennem dem kan levendegøres.

O verdens folk! Når Den Mystiske Due har taget sin vingeflugt fra sin lovprisnings helligdom og søgt sit fjerne mål, sin skjulte bolig, da skal I henvise alt det, som I ikke forstår i Bogen, til ham, der er skudt frem fra denne mægtige stamme.

O Den Højestes Pen! Bevæg dig henover tavlen på budet fra din Herre, Himlenes Skaber, og beret om den tid, da Han, der er den guddommelige enheds daggry, havde til hensigt at rette sine skridt mod den hinsidige enheds skole. Måske kan de rene af hjertet derved opnå et glimt, om end det er så kort som øjets blinken, af de mysterier fra din Herre, Den Almægtige, Den Alvidende, der ligger skjult bag slørene. Sig: Sandelig, Vi søgte skolen for den indre mening og forklaring, da alt skabt var ubevidst. Vi så de ord, der blev sendt ned af Ham, som er Den Albarmhjertige, og Vi modtog de vers fra Gud, Hjælpen i fare, Den Selvbestående, som Han 11 gav til Os, og lyttede til det, som Han højtideligt havde bekræftet i epistlen. Dette så Vi med sikkerhed. Og Vi bifaldt hans ønske på Vort bud, for i sandhed, Vi har magt til at byde.

O Bayánens folk! Vi søgte sandelig Guds skole, medens I lå og slumrede, og vi granskede epistlen, da I sov fast. Ved Den Ene Sande Gud! Vi læste epistlen inden den blev åbenbaret, medens I var uvidende, og vi havde fuldstændig kundskab om Bogen, da I endnu var ufødte. Disse ord er efter jeres målestok, ikke Guds. Herom vidner det, der ligger skjult i Hans kundskab, om I er af dem, der fatter. Og herom bærer Den Almægtiges tunge vidnesbyrd, om I er blandt dem, der forstår. Jeg sværger ved Gud, om vi løftede sløret, ville I blive lamslåede.

Vogt jer for ørkesløse diskussioner om Den Almægtige og Hans sag, for se, Han er kommet til syne blandt jer udrustet med en åbenbaring så stor, at den omfatter alle ting, fra fortid såvel som fremtid. Om Vi fremførte vort tema ved at tale Rigets indvåneres sprog, ville Vi sige: "I sandhed, Gud skabte den skole, inden Han skabte himmel og jord, og Vi trådte derind, førend bogstaverne B, L, I og V blev sammenføjet og forenet." Således er Vore tjeneres sprog i Vort Rige. Tænk over hvad Vort ophøjede herredømmes indvånere ville ytre, thi Vi har lært dem Vor kundskab og har åbenbaret for dem det, der havde ligget skjult i Guds visdom. Forestil jer da, hvad Magtens og Storhedens Tunge ville ytre i sin Alherlige bolig!

Dette er ikke en sag, som kan gøres til legetøj for jeres tomme indbildninger, ej heller er den stedet for de tåbelige og frygtsomme. Ved Gud, dette er indsigtens og frigørelsens skueplads, skuepladsen for vision og opbyggelse, hvor ingen andre end Den Barmhjertiges tapre ryttere, som har skilt sig fra al tilknytning til tilværelsens verden, må anspore deres stridsheste. De er, i sandhed, dem, der gør Gud sejrrig på jorden, og de er dæmringsstederne for Hans suveræne magt blandt menneskene.

Vogt jer for, at noget af det, der er åbenbaret i Bayánen, skal holde jer tilbage fra jeres Herre, Den Mest Medfølede. Gud er Mit vidne på, at Bayánen blev sendt ned med det ene formål at synge Min pris, om I blot vidste det! Deri vil de rene af hjertet blot finde Min kærligheds vellugt, blot Mit navn, der overskygger alt, der ser, og alt, der ses. Sig: Vend jer, o folk, til det, der udgår fra Min mest ophøjede pen. Om I derfra indåndede Guds vellugt, vend jer da ikke imod Ham, nægt ej heller jer selv en andel af Hans nådige gunst og Hans mangfoldige gaver. Således formaner I af jeres Herre. Han er, sandelig, Rådgiveren, Den Alvidende.

Er der noget I ikke forstår i Bayánen, da rådspørg Gud, jeres Herre og jeres forfædres

Herre. Om Han skulle ønske det, vil Han forklare jer det, der er åbenbaret deri, og afsløre for jer de perler af guddommelig kundskab og visdom, der er skjult i dens ords ocean. Han står, sandelig, øverst over alle navne. Ingen Gud er der uden Ham, Hjælpen i fare, Den Selvbestående.

Verdens ligevægt er blevet forrykket ved den rystende indflydelse fra denne største, denne nye verdensorden. Menneskehedens ordnede liv er blevet forvandlet ved denne enestående, denne vidunderlige ordens virke - en orden hvis lige dødelige øjne aldrig har været vidne til.

Fordyb jer i Mine ords hav, så I kan løse dets hemmeligheder og opdage alle de visdommens perler, der ligger skjult i dets dybder. Pas på at I ikke vakler i jeres beslutning om at gribe sandhed-en i denne sag - en sag, hvorved mulighederne i Guds magt er blevet åbenbaret, og Hans herredømme grundlagt. Il Ham i møde med ansigter, der stråler af glæde. Dette er Guds uforanderlige tro, evig i fortiden, evig i fremtiden. Den, der søger den, skal opnå den, og hvad angår den, der afslår at søge den - sandelig, Gud er selvtilstrækkelig, hævet over ethvert behov for sine skabninger.

Sig: Dette er den ufejlbarlige vægt, som Guds hånd holder, den vægt hvorpå alle, som er i himlene og alle, der er på jorden, bliver vejret og deres skæbne bestemt, om I er blandt dem, der tror og anerkender denne sandhed. Sig: Dette er det største vidnesbyrd, hvorved gyldigheden i ethvert bevis ned gennem tiderne er blevet fastslået, om I blot kunne være forsikret derom. Sig: Ved dette er de fattige blevet beriget, de lærde oplyst, og de søgende sat i stand til at stige op til Guds nærvær. Pas på, at I ikke gør det til en årsag til splid iblandt jer. Vær ligeså fast forankrede som det urokkelige bjerg i jeres Herres sag, Den Mægtige, Den Elskende.

Sig: O kilde til forvanskning! Giv slip på din selvvalgte blindhed, og beret sandheden blandt folket. Jeg sværger ved Gud, at Jeg har grædt over dig ved at se dig følge dine selviske lidenskab-ber og fornægte Ham, der formede dig og gav dig liv. Genkald dig din Herres ømme barmhjertighed, og husk hvorledes Vi opfostrede dig ved dag og ved nat til tjeneste for sagen. Frygt Gud, og vær du af de oprigtigt angrende. Givet at folket var vildfarent med hensyn til dit stade, er det så tænkeligt, at du selv nærer en lignende vildfarelse? Skælv foran din Herre og genkald dig de dage, da du stod foran Vor trone, og nedskrev de vers, som Vi dikterede dig - vers nedsendt af Gud, Den Almægtige Beskytter, magtens og kraftens Herre. Pas på at ikke dit overmod ild hindrer dig i at nå Guds hellige forgård. Vend dig mod Ham, og frygt ikke på grund af dine handlinger. Han tilgiver, i sandhed, den Han ønsker som en nåde fra Hans side. Ingen Gud er der uden Ham, Den Evigt Tilgivende, Den Albarmhjertige. Vi formaner dig alene for Guds skyld. Om du tager imod dette råd, vil du have handlet til dit eget bedste, og om du afviser det, kan din Herre, sandelig være dig, såvel som alle dem, der i åbenlys vildfarelse har fulgt dig, foruden. Se! Gud har grebet ham, der førte dig på afveje. Vend tilbage til Gud, ydmyg, underdanig og beskeden. Sandelig, Han vil tage dine synder fra dig, for din Herre er med sikkerhed, Den tilgivende, Den Mægtige, Den Albarmhjertige.

Dette er Guds råd, om du blot ville give agt på det! Dette er Guds nåde, om du blot ville modtage den! Dette er Guds udsagn, om du blot ville begribe det! Dette er Guds skat, om du dog kunne forstå!

Dette er en bog, der er blevet Den Eviges lampe for verden, og blandt jordens folk Hans lige og ufravigelige sti. Sig: Dette er daggryet for guddommelig kundskab, om I er af dem, der forstår, og dæmringsstedet for Guds bud, om I er blandt dem, der fatter.

Læg ikke større byrde på et dyr end det kan bære. Vi har, i sandhed, forbudt en sådan

behandling gennem et højst bindende forbud i Bogen. Vær I retfærdighedens og rimelighedens legemliggørelser blandt alle skabninger.

Om nogen uforsætligt tager en andens liv, pålægges det ham at yde en erstatning på et hundrede mithqál guld til den afdødes familie. Overhold det, som er blevet jer pålagt i denne epistel, og vær ikke blandt dem, der overtræder dens grænser.

O parlamentsmedlemmer i hele verden! Udvalg ét enkelt sprog, som skal bruges i hele verden, og antag ligeledes en fælles skrift. Gud gør det sandelig klart for jer, hvad der vil gavne jer og sætte jer i stand til at være uafhængige af andre. Han er, i sandhed, Den Mest Barmhjertige, Den Alvidende, Den Aloplyste. Dette vil blive årsagen til enhed, om I blot kunne fatte det, og det bedste redskab til fremme af harmoni og civilisation, om I blot kunne forstå! Vi har fastsat to tegn på menneskeslægtens voksenalder: det første, som er det fasteste fundament, har Vi nedfældet i andre af Vore epistler, medens det andet er blevet åbenbaret i denne forunderlige bog.

Det er blevet jer forbudt at ryge opium. Vi har, i sandhed, forbudt denne praksis gennem et højst bindende forbud i Bogen. Om nogen nyder deraf, er han med sikkerhed ikke af Mig. Frygt Gud, o I der er forsynet med forståelse.

Nogle tekster åbenbaret
af Bahá'u'lláh som supplement
til Kitáb-i-Aqdas

Et antal epistler, åbenbaret af Bahá'u'lláh efter Kitáb-i-Aqdas, indeholder et supplement til forordningerne i Den Mest Hellige Bog. De mest bemærkelsesværdige af disse er blevet udgivet i *The Tablets of Bahá'u'lláh revealed after the Kitáb-i-Aqdas*. Med i denne afdeling er et uddrag af Ishráqát's Epistel. De tre obligatoriske bønner, som der henvises til i Spørgsmål og Svar samt bønningen for den døde, som omtales i Kitáb-i-Aqdas, er ligeledes genoptrykt her.

Ishráqát's Epistel

DEN OTTENDE ISHRÁQ

Denne passage, nu skrevet af Herlighedens Pen, regnes som del af Den helligste Bog: Mændene i Guds Retfærdigheds Hus har fået overdraget folkets anliggender. De er i sandhed Guds betroede blandt Hans tjenere og myndighedens daggy i Hans lande.

O Guds folk! Det, der skoler verden, er retfærdighed, thi den opretholdes af to søjler, belønning og straf. Disse to søjler er kilde til liv i verden. Eftersom der for hver dag er et nyt problem og for hvert problem en gavnlig løsning, skal sådanne anliggender henvises til Retfærdighedens Hus, således at dets medlemmer kan handle i henhold til tidens krav og behov. De, der for Guds skyld rejser sig for at tjene Hans sag, modtager guddommelig inspiration fra Det usynlige Rige. Det er pålagt alle at være lydige imod dem. Alle statsanliggender skal henvises til Retfærdighedens Hus, men andagtshandlinger må iagttages i henhold til det, som Gud har åbenbaret i sin bog.

O Bahás folk! I er dæmringssteder for Guds kærlighed og daggyene for Hans omsorg. Besmit ikke jeres tunger med forbandelse og forhånelse af nogen sjæl og vogt jeres øjne mod det, der ikke er sømmeligt. Fremsæt det der optager jeres tanker. Hvis det bliver vel modtaget,

er jeres mål nået; hvis ikke er det nytteløst at gøre indsigelse. Overlad den sjæl til sig selv og vend jer til Herren, Beskytteren, Den Selvbstående. Vær ikke årsag til sorg, langt mindre til uenighed og strid. Det er vores forhåbning, at I vil modtage sand opdragelse i ly af Hans milde barmhjertighedens træ og handle i overensstemmelse med det, som Gud ønsker. I er alle bladene på ét træ og dråberne fra ét hav.

(Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas)

Lang obligatorisk bøn

FREMSIGES ÉN GANG I DØGNET.

Den, der måtte ønske at sige denne bøn, skal stå op og vende sig mod Gud, og medens han står dér, skal han se til højre og til venstre, som venter han på sin Herres, Den Mest Barmhjertiges, Den Medfø-lendes nåde. Derpå skal han sige:

O Du, som er alle navnes Herre og himlenes Skaber! Jeg anråber Dig ved dem, der er daggyene for Dit usynlige Væsen, det mest ophøjede, det alherlige, om at gøre af min bøn en ild, der vil brænde de slør bort, der har udelukket mig fra Din skønhed, og et lys, der vil lede mig til Dit nærværs hav.

Derpå skal han løfte sine hænder i bøn til Gud - Han være velsignet og ophøjet - og sige:

O Du verdens attrå og nationernes elskede! Du ser mig vende mig mod Dig og fri for enhver hengivenhed for nogen undtagen Dig, idet jeg klynger mig til Dit reb, gennem hvis bevægelse hele skabelsen er bragt i røre. Jeg er Din tjener, o min Herre, og søn af Din tjener. Se mig stå rede til at udføre Din vilje og Dit ønske, og uden at ønske noget andet end Dit gode velbehag. Jeg bønfalder Dig ved din barmhjertigheds hav og Din nådes dagstjerne om at handle mod Din tjener, som Du vil det og finder det godt. Ved Din magt, der er højt hævet over al omtale og lovprisning! Hvad der end er åbenbaret af Dig, er mit hjertes attrå og elsket af min sjæl. O Gud, min Gud! Se ikke på mine håb og mine handlinger, nej, se snarere på Din vilje, der omfatter himlene og jorden. Ved Dit største navn, o Du alle nationers Herre! Jeg har kun ønsket, det Du ønskede, og elsker kun det, Du elsker.

Dernæst skal han knæle, og medens han lægger sin pande mod jorden, skal han sige:

Ophøjet er Du over nogens beskrivelse undtagen Din egen og over nogen som helst forståelse undtagen Din.

Derpå skal han stå op og sige:

Gør min bøn, o Min Herre, til en kilde af levende vande, hvorved jeg kan leve så længe, som Dit herredømme varer, og kan nævne Dig i alle dine verdener.

Atter skal han løfte sine hænder i bøn og sige:

O Du, skilt fra hvem hjerter og sjæle er tilintetgjort, og ved hvis kærligheds ild hele verden er blevet sat i brand! Jeg bønfalder Dig ved dit navn, hvorved Du har underlagt Dig hele skabelsen, om ikke at tilbageholde det fra mig, som er hos Dig, o Du som hersker over alle mennesker! Du ser, o Min Herre, denne fremmede haste til sit mest ophøjede hjem under Din majestæts tronehimmel og indenfor Din barmhjertigheds enemærker, og denne synder søge Din tilgivelses hav, og denne ydmyge Din herligheds bolig, og denne ringe skabning Din rigdoms perleglans. Til Dig hører myndigheden til at befale, det Du vil. Jeg bevidner, at Du skal lovprises for Dine handlinger og adlydes efter Dine bud og forblive uindskrænket i Dine

forskrifter.

Derpå skal han løfte sine hænder og gentage Det Største Navn tre gange. Så skal han bøje sig for Gud, velsignet og ophøjet være Han, med hænderne hvilende på knæene og sige:

Du ser, o min Gud, hvordan min ånd er blevet vakt i alle led og lemmer i sin længsel efter at tilbede Dig og i sin higen efter at ihukomme Dig og prise Dig; hvordan den vidner om det, som Din befalings tunge har bevidnet i Din ytrings rige og Din kundskabs himmel. Jeg elsker i denne tilstand, o min Herre, at bede Dig om alt hvad der er hos Dig, at jeg kan vise min armod og hylde Din gavmildhed og Dine rigdomme og erklære min afmagt og åbenbare Din magt og Din styrke.

Derpå skal han stå op og løfte hænderne to gange i bøn og sige:

Der er ingen Gud undtagen Dig, Den Almægtige, Den Algavmilde. Der er ingen Gud undtagen Dig, lovgiveren både i begyndelsen og i enden. O Gud, Min Gud! Din tilgivelse har gjort mig modig, og Din barmhjertighed har styrket mig, og Din kalden har vakt mig, og Din nåde har løftet mig op og ført mig til Dig. Hvem er jeg ellers, at jeg skulle vove at stå ved porten til Din nærheds by eller vende mit ansigt mod lysene, der skinner fra Din viljes himmel? Du ser, o min Herre, denne usle skabning banke på Din nådes dør, og denne flygtige sjæl søge det evige livs flod fra Din gavmildheds hænder. Befalingen er Din til alle tider, o Du som er alle navnes Herre; og mig tilkommer det at vise forsagelse og villig underkastelse under Din vilje, o himlenes Skaber!

Derpå skal han løfte sine hænder tre gange og sige:

Større er Gud end enhver, der er stor!

Derpå skal han knæle og medens han lægger sin pande mod jord-en sige:

Alt for ophøjet er Du til at lovprisningen fra dem, der er Dig nær, kan stige op til Din nærheds himmel, eller hjerternes fugle hos dem, der er Dig hengivne, kan nå til døren i Din port. Jeg bevidner, at Du er blevet helliget over alle egenskaber og er helliggjort over alle navne. Ingen Gud er der undtagen Dig, Den Mest Ophøjede, Den Alherlige.

Derpå skal han sætte sig og sige:

Jeg vidner om det, som alle skabte ting har vidnet om, og forsamlingen i det høje, og beboerne i det allerhøjeste Paradis og over dem selve storhedens tunge fra den herligste horisont, at Du er Gud, at der ingen Gud er undtagen Dig, og at Han, der er blevet åbenbaret, er det skjulte mysterium, det skattede symbol, gennem hvem bogstaverne B L I V er blevet sammenføjet og vævet sammen. Jeg bevidner, at det er Ham, hvis navn er blevet nedskrevet af den højestes pen, og som er blevet nævnt i bøgerne fra Gud, Herren på tronen i det høje og over jorden derunder.

Derpå skal han stå oprejst og sige:

O Herre over al væren og besidder af alle synlige og usynlige ting! Du ser mine tårer, og de suk jeg udstøder og hører min jammer og min sørgen og mit hjertes klage. Ved Din magt! Mine overtrædelser har afholdt mig fra at drage Dig nær, og mine synder har holdt mig langt væk fra Din helligheds bolig. Din kærlighed, o min Herre, har beriget mig, og adskillelse fra Dig har tilintetgjort mig, og at være fjern fra Dig har fortæret mig. Jeg bønfalder Dig ved Dine fodspor i denne ørken og ved ordene "Her er jeg. Her er jeg", som Dine udvalgte har udtalt i denne uendelighed, og ved åndedragene fra Din åbenbaring og de milde vinde fra Din manifestations dagning, om at bestemme, at jeg må beskue din skønhed og efterleve alt, hvad Din bog rummer.

Derpå skal han gentage Det Største Navn tre gange og bøje sig med hænderne hvilende på knæene og sige:

Priset være Du, o min Gud, at Du har hjulpet mig til at ihukomme Dig og lovsynge

Dig og ladet mig kende Ham, der er Dine tegns daggry, og har fået mig til at bøje mig for Din højhed og ydmyge mig for Din guddommelighed og erkende det, der er blevet talt af Din storheds tunge.

Derpå skal han rejse sig og sige:

O Gud, min Gud! Min ryg er bøjet af mine synders byrde, og min ligegyldighed har tilintetgjort mig. Når jeg grunder over mine onde gerninger og Din godhed, tilintetgøres mit hjerte, og blodet koger i mine årer. Ved Din skønhed, o Du verdens attrå! Jeg græmmes ved at løfte mit ansigt mod Dig, og mine længselsfulde hænder undser sig ved at strække sig frem mod Din gavmildheds himmel. Du ser, o min Gud, hvordan mine tårer hin-drer mig i at ihukomme Dig og i at lovprise Dine ophøjede egenskaber. O Du, Herren over tronen i det høje og over jorden derunder! Jeg bønfaller Dig ved tegnene på Dit rige og Dit herredømmes mysterier om at handle mod Dine elskede, som det sømmer sig for Din gavmildhed, o Herre over al væren, og er sin nåde værdigt, o det setes og det usetes konge!

Derpå skal han gentage Det Største Navn tre gange og knæle med panden mod jorden og sige:

Priset være Du, o vor Gud, at Du har nedsendt det til os, der drager os nær til Dig og forsyner os med alle goder nedsendt af Dig i Dine bøger og Dine skrifter. Beskyt os, beder vi Dig, o min Herre, mod tomme indbildninger og forfængelige forestillingers hærskarer. Du er i sandhed Den Mægtige, Den Alvidende.

Derpå skal han løfte hovedet, sætte sig ned og sige:

Jeg vidner, o min Gud, om det, som Dine udvalgte har vidnet om, og erkender det, som beboerne i det allerhøjeste paradys og de, der har kredset om Din mægtige trone, har erkendt. Jord-ens og himlens riger er Dine, o verdenernes Herre!

(Prayers and Meditations af Bahá'u'lláh CLXXXIII)

Middellang
obligatorisk bøn

SKAL FREMSIGES DAGLIG, MORGEN,
MIDDAG OG AFTEN.

Den, der ønsker at bede, skal vaske sine hænder, og medens han vasker dem, skal han sige:

Styrk min hånd, o Min Gud, at den kan holde fast ved Din bog med en sådan trofasthed, at verdens hærskarer ikke får magt over den. Bevar den da fra at befatte sig med noget som helst, der ikke hører den til. Du er i sandhed Den Almægtige, den Mest Magtfulde.

Og medens han vasker sit ansigt, skal han sige:

Jeg har vendt mit ansigt mod Dig, O min Herre! Oplys det med lyset fra Dit åsyn.
Beskyt det da fra at vende sig mod nogen anden end Dig.

Derpå skal han stå op, og med ansigtet vendt imod Qiblih (Bederetningen, d.v.s. Bahjí, Akká) skal han sige:

Gud bevidner, at der er ingen anden Gud end Ham. Ham tilhører åbenbarings og skabelsens riger. Han har i sandhed manifesteret Ham, der er åbenbarings daggry, der talte på Sinai, gennem hvem den højeste horisont er bragt til at skinne og lotustræet, hinsides hvilket der ikke findes adgang, har talt, og gennem hvem råbet er blevet kundgjort for alle, der er i himlen og på jorden: "Se, Den Altbesiddende er kommet. Jord og himmel, ære og herredømme er Guds, Herren over alle mennesker og besidderen af tronen i det høje og af jorden derunder!"

Derpå skal han bøje sig ned med hænderne hvilende på knæene og sige:

Ophøjet er Du over min lovprisning og nogen andens lovprisning end min, over min beskrivelse og beskrivelsen hos alle, der er i himlen, og alle, der er på jorden.

Dernæst skal han, stående med åbne hænder og håndfladerne løftet mod ansigtet, sige:
Skuf ikke, o Min Gud, den der med bedende hænder har klynget sig til Din barmhjertighed og nådes kjortelsøm, o Du, der blandt dem der viser barmhjertighed, er Den Mest Barm-hjertige.

Derpå skal han sætte sig og sige:

Jeg vidner om Din enhed og Din helhed, og at Du er Gud, og at der ingen Gud er foruden Dig. Du har i sandhed åben-baret Din sag, fuldbyrdet Din pagt og åbnet Din nådes dør vidt for alle, der bor i himlen og på jorden. Velsignelse og fred, hilsen og ære til Dine elskede, som verdens omskiftelser og tilfældig-heder ikke har hindret i at vende sig mod Dig, og som har givet alt, hvad de ejer, i håb om at opnå det, der er hos Dig. Du er i sandhed Den Evigtilgivende, Den Algavmilde.

(Hvis nogen fremfor det lange vers ønsker at sige disse ord: "Gud bevidner, at der er ingen anden Gud end Ham, hjælpen i fare, Den Selvbestående" vil det være tilstrækkeligt. Og det ville ligeledes være tilstrækkeligt, hvis han siddende vælger at sige disse ord: "Jeg vidner om Din enhed og Din helhed og om at Du er Gud, og at der ingen Gud er foruden Dig")

Prayers and Meditations af Bahá'u'lláh, CLXXXII

Kort obligatorisk bøn

SKAL FREMSIGES ÉN GANG I LØBET
AF FIREOGTYVE TIMER VED MIDDAGSTID.

Jeg bevidner, o min Gud, at Du har skabt mig for at kende Dig og tilbede Dig. Jeg vidner i denne stund om min magtesløshed og Din styrke, om min armod og Din rigdom.
Der er ingen anden Gud end Dig, hjælpen i fare, Den Selvbestående.

(Prayers and Meditations af Bahá'u'lláh, CLXXXI)

Bøn for den døde

O Min Gud! Dette er Din tjener og Din tjeners søn, der har troet på Dig og på Dine tegn og vendt sit ansigt mod Dig, fuldstændig frigjort for alt undtagen Dig. Du er sandelig blandt dem, der viser barmhjertighed, Den Mest Barmhjertige.

Gør med ham, o Du, der tilgiver mennesker deres synder og skjuler deres fejl, som det sømmer sig Din gavmildheds himmel og Din nådes hav. Giv ham adgang til Din ophøjede barmhjertigheds enemærker, der var før grundlæggelsen af jord og himmel. Der er ingen Gud undtagen Dig, Den Evigt Tilgivende, Den Mest Storsindede.

Dernæst skal han seks gange gentage hilsenen "Alláh-u-Abhá" og nitten gange gentage hvert af de følgende vers:

Vi tilbeder i sandhed alle Gud.
Vi bøjer os i sandhed alle for Gud.
Vi er i sandhed alle hengivne over for Gud.
Vi lovpriser i sandhed alle Gud.
Vi retter i sandhed alle vor tak til Gud.
Vi er i sandhed alle tålmodige under Gud.

(Hvis den afdøde er en kvinde skal man sige: Dette er Din tjenerinde og datter af Din tjenerinde...)

(Prayers and Meditations af Bahá'u'lláh CLXVII)

Spørgsmål og svar

1. SPØRGSMÅL: Angående Den Største Højtid.
SVAR: Den Største Højtid begynder sent på eftermiddagen

den trettende dag i den anden måned i året ifølge Bayánen. På den første, den niende og den tolvte dag i denne højtid er arbejde forbudt.

2. SPØRGSMÅL: Angående højtiden for dobbelt-fødselsdagene.
SVAR: Abhá Skønhedens* fødsel fandt sted ved daggry den anden dag i måneden Muharram**, hvis første dag markerer Hans forløbers fødsel. Disse to dage regnes som én i Guds øjne.
3. SPØRGSMÅL: Angående ægteskabsversene.***
SVAR: For mænd: "Vi vil alle i sandhed adlyde Guds vilje."
For kvinder: "Vi vil alle i sandhed adlyde Guds vilje."
4. SPØRGSMÅL: Hvis en mand tager på en rejse uden at fastsætte et tidspunkt for sin hjemkomst - med andre ord uden at tilkendegive den forventede periode for sit fravær - og om man intet nyt hører om ham derefter og alle spor af ham er tabt, hvad bør hans hustru da gøre?
SVAR: Om han har undladt at fastsætte et tidspunkt for sin tilbagekomst selvom han er vidende om bestemmelsen i Kitáb-i-Aqdas i denne henseende, da bør hans hustru vente

* Bahá'u'lláh

** Første måned i den slamiske månekalender

*** På arabisk er de to vers forskellige i køn

i ét helt år, hvorefter hun vil være fri til enten at gøre det, der er prisværdig, eller til at vælge en anden ægtemand. Hvis han imidlertid er uvidende om denne bestemmelse, bør hun vente med tålmodighed indtil det tidspunkt, hvor det behager Gud at åbenbare hende hans skæbne. Med det, der er prisværdigt i denne forbindelse, menes at udvise tålmodighed.

5. SPØRGSMÅL: Angående det hellige vers: "Da vi hørte de endnu ufødte børns krav, fordoblede Vi deres andel og formindskede de andres."
SVAR: Ifølge Guds Bog inddeles afdødes bo i 2.500 andele, hvilket antal er den laveste fælles fold for alle hele tal op til ni, og disse andele bliver så delt i syv portioner, som hver tildeles en særlig kategori af arvinger, som det er omtalt i Bogen. Børnene, for eksempel, tildeles ni blokke på 60 andele, ialt 540 andele. Meningen med erklæringen "Vi fordoblede deres andel" er derfor, at børnene modtager yderligere ni blokke på 60 andele, hvilket berettiger dem til ialt 18 blokke. De ekstra andele, som de modtager, fratrækkes portionerne til de andre kategorier af arvinger så-

ledes at, skønt det for eksempel er åbenbaret, at ægtefællen er berettiget til “otte dele udgørende fire hundrede og firs

andele”, hvilket er lig med otte blokke af 60 andele, så er nu, ifølge denne omordning, halvanden blok andele, udgørende ialt 90 andele, blevet fratrukket ægtefællens portion og tillagt børnenes og således videre i de andres tilfælde. Resultatet er, at den totale fratrukne sum er lig med de ni ekstra blokke andele, der er tildelt børnene.

6. SPØRGSMÅL: Er det nødvendigt, at en broder, for at opfylde betingelserne for sin del af arven, skal nedstamme fra samme fader og moder som afdøde, eller er det tilstrækkeligt, at der kun er én fælles fader eller moder?

SVAR: Hvis broderen nedstammer fra faderen skal han modtage sin andel af arven i det foreskrevne mål, der er optegnet i Bogen; men hvis han nedstammer fra moderen, skal han kun modtage to tredjedele af summen medens den resterende tredjedel tilfalder Retfærdighedens Hus. Denne bestemmelse gælder også en søster.

7. SPØRGSMÅL: Blandt bestemmelserne om arv er det blevet fastsat, at såfremt afdøde ikke efterlader sig børn, skal deres andel af boet tilfalde Retfærdighedens Hus. I det tilfælde at andre kategorier af arvinger, såsom fader, moder, broder, søster og lærer heller ikke findes, vil deres andele af arven da ligeledes tilfalde Retfærdighedens Hus, eller gælder der andre bestemmelser for dem?

SVAR: Det hellige vers er dækkende. Han siger, ophøjet være Hans ord: “Om afdøde ikke efterlader børn, vil deres andel tilfalde Retfærdighedens Hus” etc. og “Om afdøde efterlader børn, men ingen af de andre kategorier arvinger, der er angivet i Bogen, da skal de modtage to tredjedele af arven og den resterende tredjedel skal tilfalde Retfærdighedens Hus” etc. Med andre ord, hvor der ikke findes børn, vil den for dem bestemte portion af arven tilfalde Retfærdighedens Hus, og hvor der findes børn, men ingen af de andre kategorier arvinger, da overgår to tredjedele til børnene, og den resterende tredjedel tilfalder Retfærdighedens Hus. Denne bestemmelse har både almen og specifik anvendelse, hvilket vil sige, at når nogen kategori af sidstnævnte klasse arvinger mangler, da vil to tredjedele af disses arv tilfalde børnene og den resterende tredjedel tilfalde Retfærdighedens Hus.

8. SPØRGSMÅL: Angående grundbeløbet, hvoraf huqúqu’lláh skal betales.

SVAR: Grundbeløbet, hvoraf huqúqu'lláh skal betales, er nitten mithqáls guld. Med andre ord, når penge til en værdi af denne sum er tjent, forfalder huqúq til betaling. Huqúq er ligeledes forfalden til betaling, når værdien, ikke antallet, af andre former for ejendom, når op til det foreskrevne beløb. Huqúq er ikke forfalden til betaling mere end én gang. Hvis for eksempel en person tjener et tusind mithqáls guld og betaler huqúq, så hæfter han ikke for yderligere betaling for denne sum, kun for det, hvormed den måtte forøges gennem handel, forretning og lignende. Når denne forøgelse, det vil sige den reelle fortjeneste, når op til den foreskrevne sum, da skal man gøre det, som Gud har bestemt. Kun hvis kapitalen skifter hænder, er den igen forfalden til betaling af huqúq, ligesom den var det første gang. Det Første Punkt har bestemt, at huqúq skal betales af værdien af alt, hvad man ejer; i denne den mægtigste åbenbaring har Vi dog undtaget husholdningens udstyr, det vil sige det udstyr, som er nødvendigt, og bopælen selv.

9. SPØRGSMÅL: Hvilket skal gå forud; huqúq'ulláh, afdødes gæld eller udgifterne til begravelse?

SVAR: Begravelsen går forud, derefter betaling af gæld og så betaling af huqúqu'lláh. Om afdødes bo er utilstrækkeligt til at dække hans gæld, da skal det resterende af boet fordeles mellem gældsposterne i forhold til deres størrelse.

10. SPØRGSMÅL: Barbering af hovedet er blevet forbudt i Kitáb-i-Aqdas men pålagt i Súriy-i-Hajj.

SVAR: Alle er pålagt lydighed mod Kitáb-i-Aqdas; alt, hvad der er åbenbaret deri, er Guds Lov for Hans tjenere. Påbudet til pilgrimmene til Det Hellige Hus om at barbere hovedet er blevet ophævet.

11. SPØRGSMÅL: Hvis samliv har fundet sted mellem et par i løbet af deres venteår, og hvis forholdet imellem dem derefter atter er kølnet, skal de da begynde forfra på deres venteår eller kan tiden, der gik forud for samlivet, regnes med i ansættelsen af venteåret? Og når først skilsmissen har fundet sted, er det da nødvendigt at overholde en yderligere ventetid?

SVAR: Om de kærlige følelser er blevet fornyet mellem et par i deres venteår, da er ægteskabsbåndet gyldigt og det, som er påbudt i Guds Bog, skal overholdes; men når først venteåret er omme og det, som er bestemt af Gud, finder sted, da er en yderligere ventetid ikke påkrævet. Seksuelt samkvem mellem mand og hustru er forbudt i løbet af venteåret, og alle, som begår denne handling, bør søge Guds tilgivelse og, som en straf, betale Retfærdighedens Hus en bod på nitten mithqáls guld.

12. SPØRGSMÅL: Hvis antipati skulle opstå mellem et par efter at ægteskabsversene er læst og medgiften betalt, kan skilsmisse da finde sted uden overholdelse af venteåret?
SVAR: Det er lovligt at søge skilsmisse efter læsning af ægteskabsversene og betaling af medgift men før fuldbyrdelsen af ægteskabet. Under sådanne omstændigheder er det ikke nødvendigt at overholde venteåret, men tilbagebetaling af medgiften er ikke tilladt.
13. SPØRGSMÅL: Er samtykke fra forældrene til begge parter en betingelse for ægteskabet eller er det tilstrækkeligt med samtykke fra forældrene til en af parterne? Er denne lov kun gældende for jomfruer eller gælder den også andre?
SVAR: Ægteskabet er betinget af samtykke fra forældrene til begge parter, og i denne henseende gør det ingen forskel om bruden er jomfru eller ej.
14. SPØRGSMÅL: De troende er blevet pålagt at vende sig mod Qiblih, når de fremsiger de obligatoriske bønner. I hvilken retning bør de vende sig under andagt eller, når de fremsiger andre bønner?
SVAR: Det er et fast krav at vende sig mod Qiblih for fremsigelse af obligatoriske bønner, men under andagt og fremsigelse af andre bønner kan man følge det, Den Barmhjertige Herre har åbenbaret i Koranen: "Hvorhen I end vender jer, der er Guds ansigt."
15. SPØRGSMÅL: Angående ihukommelse af Gud i Mashriqu'l-Adhkár "ved daggry".
SVAR: Selvom ordene "ved daggry" bruges i Guds Bog, er det acceptabelt for Gud ved det tidligste morgengry, mellem daggry og solopgang eller selv helt op til to timer efter solopgang.
16. SPØRGSMÅL: Gælder den bestemmelse, at afdødes lig ikke må transporteres længere end én times rejse, både for transport over land og hav?
SVAR: Dette påbud gælder for afstande over både hav og land, hvad enten det drejer sig om en time med damper eller tog; hensigten er én times forløb uanset transportmidlet. Men jo hurtigere begravelsen finder sted, jo mere passende og acceptabelt vil det være.
17. SPØRGSMÅL: Hvilken fremgangsmåde bør anvendes ved fundne sager?
SVAR: Hvis ejendele findes i byen, bør fundet bekendtgøres én gang ved byens udråber. Hvis ejeren derefter fin-

des, skal fundet overgives til ham. Hvis ikke, skal finderens af ejendele vente et år, og hvis ejeren findes i løbet af denne periode, skal finderens af ham modtage udråberens løn og tilbagegive ham hans ejendele; kun hvis året skulle hengå uden at ejerens identitet kan fastslås, kan finderens selv tage fundet i besiddelse. Hvis værdien af de fundne sager er mindre end eller lig med udråberens løn, skal finderens vente en dag fra tidspunktet for fundet, og ved afslutningen af denne tid kan han, hvis ejeren ikke er fundet, selv tage det i besiddelse. Hvor det drejer sig om fund af ejendele i et ubeboet område, skal finderens overholde tre dages ventetid, hvorefter han, hvis ejerens identitet forbliver ukendt, selv er fri til at tage fundet i besiddelse.

18. SPØRGSMÅL: Med hensyn til renselse: hvis for eksempel et menneske netop har badet hele sit legeme, bør han da stadig foretage renselsen?
SVAR: Bestemmelsen om renselse skal i alle tilfælde overholdes.
19. SPØRGSMÅL: Hvis en mand planlægger at rejse bort fra sit land, og hans hustru er imod det, og hvis uoverensstemmelsen ender i en skilsmisse, og hvis hans forberedelser til rejsen strækker sig indtil et år er gået, kan da denne periode regnes som venteåret, eller skal den dag, da parret går fra hinanden, betragtes som begyndelsen til venteåret?
SVAR: Begyndelsestidspunktet for beregningen er den dag, da parret går fra hinanden, og hvis de derfor har levet adskilt et år før mandens afrejse, og hvis kærlige følelser ikke er genopstået mellem parterne, kan skilsmisse finde sted. Ellers skal venteåret beregnes fra dagen for hans afrejse og de betingelser, der er fremsat i Kitáb-i-Aqdas, overholdes.
20. SPØRGSMÅL: Angående modenhedsalderen med hensyn til religiøse pligter.
SVAR: Modenhedsalderen er femten for både mænd og kvinder.
21. SPØRGSMÅL: Angående det hellige vers: "Om I under en rejse standser og hviler på et sikkert sted...da skal I knæle én gang for hver usagt obligatorisk bøn..."
SVAR: Dette knæfald skal erstatte den usagte obligatoriske bøn under rejse og under usikre omstændigheder. Hvis den rejsende på tidspunktet for bønnen finder hvile på et sikkert sted, skal han fremsige bønnen. Denne bestemmelse om et kompenserende knæfald gælder både hjemme og på

rejse.

22. SPØRGSMÅL: Angående definition på en rejse.*
SVAR: Definitionen på en rejse er ni timer efter uret. Om den rejsende gør ophold et sted i forventning om, at han vil blive der i mindst en måned ifølge Bayánens tidsregning, da påhviler det ham at overholde fasten, men hvis det er under en måned, er han fritaget fra fasten. Hvis han ankommer under fasten til et sted, hvor han skal forblive en måned ifølge Bayánen, skal han ikke holde faste før tre dage er omme for derefter overholde den under resten af dens varighed; men hvis han kommer til sit hjem, hvor han hidtil har haft fast bopæl, skal han begynde fasten den første dag efter sin hjemkomst.
23. SPØRGSMÅL: Angående afstraffelse af ægteskabsbrydere (mænd og kvinder)
SVAR: Ni mithqáls skal betales for den første overtrædelse, atten for den anden, seksogtrediven, for den tredje og så fremdeles, hver efterfølgende bøde en fordobling af den foregående. Vægten af en mithqál er lig med nitten nakhuds ifølge Bayánens beregning.
24. SPØRGSMÅL: Angående jagt.
SVAR: Han siger, ophøjet være Han: "Om I jager med rovdyr eller rovfugle" og så videre. Andre metoder som bue og pil, gevær og lignende udstyr, som anvendes til jagt, er også medregnet. Men hvis fælder eller snarer anvendes, og byttet dør, førend man kan nå frem til det, er det ulovligt at bruge det til føde.
25. SPØRGSMÅL: Angående pilgrimsrejse.
SVAR: Det er en forpligtelse at foretage en pilgrimsrejse til ét af de to hellige huse; men til hvilket er et spørgsmål, som pilgrimmen selv må afgøre.
26. SPØRGSMÅL: Angående medgift.
- * Dette angår den korteste varighed af en rejse, som fritager den rejsende fra fasten.
SVAR: Med hensyn til medgift - er hensigten at stille sig tilfreds med det laveste mål, nitten mithqáls sølv.
27. SPØRGSMÅL: Angående det hellige vers: "Om hun derimod hører om ægtemandens død" etc.
SVAR: Med hensyn til at vente et "fastsat antal måneder" menes en periode på ni måneder.

28. SPØRGSMÅL: Forespørgsel er igen blevet fremsat om lærerens andel af arven.
 SVAR: Om læreren er død, tilfalder en tredjedel af hans andel af arven Retfærdighedens Hus, og de resterende to tredjedele overgår til afdødes, ikke til lærerens, børn.
29. SPØRGSMÅL: Forespørgsel er igen blevet fremsat om pilgrimsrejse.
 SVAR: Med pilgrimsrejse, som er foreskrevet mennesker, til det hellige hus, menes der både Det Største Hus i Baghdad og Det Første Punkts Hus i Shiráz. Pilgrimsrejse til det ene eller det andet af disse huse er tilstrækkeligt. De kan således foretage pilgrimsrejse til det af husene, der ligger nærmest ved det sted, hvor de bor.
30. SPØRGSMÅL: Angående verset: “den, der tager en tjenestepige i sit brød, han kan gøre det med fuld ret.”
 SVAR: Det drejer sig udelukkende om den form for tjenestefolk, som udføres af alle tjenestefolk, uanset om de er unge eller gamle, mod betaling; en sådan tjenestepige kan frit vælge sig en ægtemand, når hun ønsker det, for det er forbudt, at kvinder skal kunne købes, så vel som at en mand skal have mere end to hustruer.
31. SPØRGSMÅL: Angående det hellige vers: “Herren har forbudt . . . den praksis, som I tidligere kunne ty til, når I tre gange havde ladet jer skille fra en kvinde.”
 SVAR: Der refereres til den lov, som tidligere gjorde det nødvendigt for en anden mand at ægte en sådan kvinde, førend hun igen kunne blive viet til sin tidligere ægtemand; denne skik er blevet forbudt i Kitáb-i-Aqdas.
32. SPØRGSMÅL: Angående restaurering og vedligeholdelse af de to huse på de to steder og de andre steder, hvor tronen er blevet oprejst.
 SVAR: Med de to huse menes Det Største Hus og Det Første Punkts Hus. Med hensyn til andre steder kan mennesker i den egn, hvor de er beliggende, vælge at bevare enten hvert hus, hvori tronen er blevet oprejst, eller ét af dem.
33. SPØRGSMÅL: Forespørgsel er igen blevet fremsat om lærerens arv.
 SVAR: Hvis læreren ikke er af Bahás folk, arver han intet. Skulle der være flere lærere, skal andelen deles ligeligt imellem dem. Dersom læreren er død, arver hans børn ikke hans andel, derimod tilfalder to tredjedele af den børnene til boets ejer, og den resterende tredjedel går til Retfærdig-

hedens Hus.

34. SPØRGSMÅL: Angående den bolig, der er bestemt udelukkende for de mandlige efterkommere.
SVAR: Hvis der er flere boliger, er det den fornemste og smukkeste af disse boliger, der sigtes til, og de øvrige skal fordeles blandt samlede arvinger som enhver anden form for ejendom. Enhver arving, uanset fra hvilken kategori af arvinger, som står uden for Guds tro, regnes for ikke eksisterende og arver intet.
35. SPØRGSMÅL: Angående Naw-Rúz.
SVAR: Naw-Rúz festen falder på den dag, hvor solen træder ind i Vædderens tegn*, også selv om det skulle indtræffe blot ét minut før solnedgang.
36. SPØRGSMÅL: Hvis dagen for enten dobbelt-fødselsdagene eller for Bábs erklæring skulle falde under fasten, hvad bør man så gøre?
SVAR: Om festlighederne for dobbelt-fødselsdagene eller Bábs erklæring falder i fastemåned, gælder påbudet om faste ikke på denne dag.
37. SPØRGSMÅL: I de hellige bestemmelser, der gælder for arv, er afdødes bolig og klæder tildelt de mandlige arvinger. Gælder denne bestemmelse kun faderens ejendom eller gælder den også for moderens?
SVAR: Moderens brugte klæder skal deles i lige dele mellem døtrene, men det resterende bo, inklusive ejendomme, smykker og ubrugte klæder, skal fordeles mellem alle hendes arvinger på den måde, som er åbenbaret i Kitáb-i-Aqdas. Hvis afdøde imidlertid ikke har efterladt sig døtre, skal hendes bo i sin helhed fordeles på den måde, der er bestemt for mænd i den hellige tekst.
38. SPØRGSMÅL: Angående skilsmisse, som skal indledes

* Forårsjævndøgn på den nordlige halvkugle med et års ventetid: hvis kun én af parterne er indstillet på forsoning, hvad bør man i så fald gøre?
SVAR: Ifølge den bestemmelse, der er åbenbaret i Kitáb-i-Aqdas, skal begge parter stilles tilfreds; medmindre begge er villige, kan en genforening ikke finde sted.
39. SPØRGSMÅL: Hvis brudgommen, i forbindelse med medgift, ikke kan betale denne sum i sin helhed men i stedet formelt ville overgive et gældsbevis til sin brud på tidspunktet for

bryllupsceremonien i den underforståede hensigt at indløse det, så snart han er i stand til det?

SVAR: Tilladelse til at anvende denne skik er blevet givet af Myndighedens Kilde.

40. SPØRGSMÅL: Hvad hvis duften af hengivenhed i løbet af venteåret skulle fornys blot for at efterfølges af antipati, og hvis parret svinger mellem hengivenhed og modvilje gennem hele året, og hvis året ender i antipati, kan skilsmisse da finde sted eller ikke?
SVAR: I hvert enkelt tilfælde ved det tidspunkt, hvor antipatien indtræffer, begynder venteåret på samme dag, og året må forløbe fuldt ud.
41. SPØRGSMÅL: Afdødes bo og personlige klæder er blevet tilkendt de mandlige, ikke de kvindelige efterkommere ej heller til andre arvinger; om afdøde ikke har efterladt sig mandlige efterkommere, hvordan skal man så forholde sig?
SVAR: Han siger, ophøjet være Han: "Om afdøde ikke efterlader sig nogen efterkommere, skal deres andel tilfalde Retfærdighedens Hus...." I overensstemmelse med dette hellige vers, tilfalder boet og de personlige klæder Retfærdighedens Hus.
42. SPØRGSMÅL: Bestemmelsen om huqúqu'lláh er åbenbaret i Kitáb-i-Aqdas. Er bopælen med nagelfast inventar og nødvendige møbler medtaget i den ejendom, af hvilken huqúq skal betales, eller er der andre regler?
SVAR: I de love, der er åbenbaret på persisk har Vi bestemt, at i denne mægtigste åbenbaring er boligen og dens inventar undtaget - det vil sige sådant inventar, som er nødvendigt.
43. SPØRGSMÅL: Angående trolovelse af en pige under modenhedsalderen.
SVAR: Denne skik er blevet erklæret ulovlig af Myndighedens Kilde, og det er ulovligt at bekendtgøre et ægteskab tidligere end femoghalvfems dage før brylluppet.
44. SPØRGSMÅL: Hvis en person har for eksempel et hundrede tumaner, betaler huqúq af denne sum, mister halvdelen af beløbet i uheldige transaktioner og derefter ved handel bringer det kontante beløb op igen til den sum, af hvilken huqúq skal betales - skal en sådan person betale huqúq eller ej?
SVAR: I en sådan situation skal der ikke betales huqúq.
45. SPØRGSMÅL: Hvis - efter betaling af huqúq - denne samme sum af et hundrede tumaner går tabt i sin helhed men efterfølgende genvindes gennem handel og forretning, skal

huqúq betales påny eller ej?

SVAR: Heller ikke i dette tilfælde skal der betales huqúq.

46. SPØRGSMÅL: Med hensyn til det hellige vers "Gud har foreskrevet jer ægteskab" - er denne forskrift tvungen eller ej?

SVAR: Den er ikke tvungen.

47. SPØRGSMÅL: Hvis en mand har giftet sig med en bestemt kvinde i den tro, at hun er jomfru og han har betalt hende medgift, men hvis det på tidspunktet for fuldbyrdelsen bliver åbenbart, at hun ikke er jomfru, skal da udgifterne og medgiften betales tilbage? Og hvis ægteskabet er gjort betinget af, at hun er jomfru, vil da den uopfyldte betingelse ugyldiggøre det, som var betinget deraf?

SVAR: I et sådant tilfælde kan udgifterne og medgiften tilbagebetales. Den uopfyldte betingelse ugyldiggør det, som er betinget deraf. Men at skjule og tilgive sagen vil, i Guds øjne fortjene en gavmild belønning.

48. SPØRGSMÅL: "En fest er blevet pålagt jer..." Er dette obligatorisk eller ej?

SVAR: Det er ikke obligatorisk.

49. SPØRGSMÅL: Angående bøderne for ægteskabsbrud, sodomi og tyveri og graderne heraf.

SVAR: Bestemmelsen om graderne af disse straffe påhviler Retfærdighedens Hus.

50. SPØRGSMÅL: Angående lovlighed eller ulovlighed af ægteskab med ens slægtning.

SVAR: Disse spørgsmål afgøres ligeledes af de betroede i Retfærdighedens Hus.

51. SPØRGSMÅL: Med hensyn til renselse er det blevet åbenbaret: "Lad ham, som intet vand finder til renselse, fem gange gentage ordene 'I Guds Navn, Den Renstee, Den Reneste'"; er det tilladt at fremsige dette vers under bitter kulde, eller hvis hænder eller ansigt har sår?

SVAR: Varmt vand kan anvendes under bitter kulde. Hvis der er sår i ansigtet eller på hænderne, eller der måtte være andre grunde såsom pine eller smerter, hvorfor brugen af vand ville være skadelig, da kan man fremsige det udvalgte vers i stedet for renselse.

52. SPØRGSMÅL: Er fremsigelse af det vers, der er åbenbaret for at erstatte tegnenes bøn obligatorisk?

SVAR: Det er ikke obligatorisk.

53. SPØRGSMÅL: Med hensyn til arv, hvor der er helbrødre og helsøstre, skal da halvbrødre og halvsøstre på mødrene side også modtage en andel?
SVAR: De modtager ingen andel.
54. SPØRGSMÅL: Han siger, ophøjet være Han: "Skulle afdødes søn være afgået ved døden i faderens levetid og have efterladt sig børn, så skal de arve deres faders andel..." Hvad gør man i det tilfælde, at en datter er død medens hendes fader endnu levede?
SVAR: Hendes andel af arven skal fordeles mellem de syv kategorier af arvinger i overensstemmelse med Bogens bestemmelser.
55. SPØRGSMÅL: Dersom den afdøde er en kvinde, til hvem skal "hustruens" andel i arven tildeles?
SVAR: "Hustruens" andel i arven skal tildeles ægtemanden.
56. SPØRGSMÅL: Angående svøbningen af den dodes lig, hvilket er fastsat til at bestå af fem lagener: refererer de fem til fem stykker klæde, som det hidtil har været skik, eller til fem liglagener i fuld længde, det ene svøbt uden om det andet?
SVAR: Brugen af fem stykker klæde er tilsigtet.
57. SPØRGSMÅL: Angående uligheder mellem visse åbenbarede vers.
SVAR: Mange epistler blev åbenbaret og fremsendt i deres originale form uden at blive gennemset og revideret. Følgelig blev de på opfordring igen oplæst i det hellige nærvær og bragt i overensstemmelse med grammatisk sædvane hos folket for at foregribe urimelige indvendinger fra sagens modstandere. En anden årsag til denne skik er, at den nye stil, der blev indført af forløberen, gid alle andres sjæle end Hans må ofres for Hans skyld, syntes at bære præg af en betydelig frihed i overholdelse af reglerne for grammatik; hellige vers blev derfor dengang åbenbaret i en stil, som for størstedelen er i overensstemmelse med gængs sprogbrug til lettelse af forståelsen og præcision i udtrykket.
58. SPØRGSMÅL: Angående det velsignede vers, "Hvis I under en rejse skulle standse op og hvile på et sikkert sted, så foretag... et enkelt knæfald for hver usagt obligatorisk bøn": er dette kompensation for den obligatoriske bøn, der blev undladt på grund af usikre omstændigheder, eller er obligatorisk bøn sus-

penderet under rejse, og er den erstattet af knæfaldet?

SVAR: Hvis der ikke er nogen sikkerhed, når timen for obligatorisk bøn indtræffer, så bør man ved ankomsten til sikre omgivelser foretage et knæfald for hver obligatorisk bøn, som er undladt, og efter det sidste knæfald sidde med korslagte ben og læse det angivne vers. Hvis der findes et sikkert sted, er obligatorisk bøn ikke suspenderet under rejse.

59. SPØRGSMÅL: Hvis det er tid for obligatorisk bøn, når en rejsende er stoppet op og har hvilet, skal han da fremsige bønnen eller foretage knæfaldet i stedet?

SVAR: Undtagen under usikre omstændigheder er undladelse af den obligatoriske bøn ikke tilladelig.

60. SPØRGSMÅL: Hvis et antal knæfald kræves på grund af undladte obligatoriske bønner, skal dette vers da gentages efter hvert kompenserende knæfald eller ikke?

SVAR: Det er tilstrækkeligt at fremsige de angivne vers efter den sidste nedkastelse. Flere nedkastelser kræver ikke separate gentagelser af verset.

61. SPØRGSMÅL: Hvis den obligatoriske bøn undlades hjemme, skal den så erstattes af et knæfald eller ej?

SVAR: Som svar på et tidligere spørgsmål blev der skrevet: "Denne bestemmelse om kompenserende knæfald gælder både hjemme og under en rejse."

62. SPØRGSMÅL: Hvis man med andet formål har foretaget renselse og tiden for obligatorisk bøn indtræffer, er denne renselse så tilstrækkelig, eller skal den foretages igen?

SVAR: Denne renselse er tilstrækkelig, og der er ingen grund til at gentage den.

63. Spørgsmål: I Kitáb-i-Aqdas er obligatorisk bøn blevet pålagt bestående af ni rak'ah'er, at fremsiges ved middagstid, om morgenen og om aftenen, men epistlen om obligatorisk bøn* synes at afvige herfra.

SVAR: Det som er blevet åbenbaret i Kitáb-i-Aqdas drejer sig om en anden obligatorisk bøn. For nogle år siden blev en række påbud i Kitáb-i-Aqdas inklusive denne obligatoriske bøn optegnet separat af viselige grunde og sendt bort sammen med andre hellige skrifter med det formål at bevare og beskytte dem. Senere blev disse tre obligatoriske bønner åbenbaret.

64. SPØRGSMÅL: Til fastsættelse af tid er det da tilladeligt at

stole på ure?

SVAR: Det er tilladeligt at stole på ure.

65. SPØRGSMÅL: I epistlen om obligatorisk bøn er tre bønner blevet åbenbaret; kræves der fremsigelse af alle tre bønner eller ikke?

SVAR: Det er påbudt at fremsige en af disse tre bønner; en hvilken som helst af dem er tilstrækkelig.

66. SPØRGSMÅL: Er renselse for morgenbønnen stadig gyldig for middagsbønnen? Og er ligeledes renselse, der foretages ved middagstid, stadig gyldig om aftenen?

SVAR: Renselse er forbundet med den obligatoriske bøn, for hvilken den er foretaget, og skal gentages for hver bøn.

67. SPØRGSMÅL: Angående den lange obligatoriske bøn kræves det, at man står op og "vender sig mod Gud". Dette

* Denne epistel indeholder de tre obligatoriske bønner, som nu er i brug.

synes at antyde, at det ikke er nødvendigt at vende sig mod Qiblih; er det tilfældet eller ikke?

SVAR: Der menes Qiblih.

68. SPØRGSMÅL: Angående det hellige vers: "Fremsig versene fra Gud hver morgen og aften."

SVAR: Der menes alt, hvad der er blevet nedsendt fra den guddommelige ytrings himmel. Den første betingelse er den iver og kærlighed, hvormed helliggjorte sjæle læser Guds ord. At læse ét vers eller blot ét ord i en ånd af glæde og udstråling, er at foretrække for gennemlæsning af mange bøger.

69. SPØRGSMÅL: Kan et menneske ved udfærdigelsen af testamente overdrage en del af sin ejendom - udover det, som er hellet betalt af huqúqu'lláh og dækning af gældsposter - til velgørende formål, eller er han ikke berettiget til at gøre mere end at tildele en vis sum til begravelsesudgifter, således at resten af hans bo vil blive fordelt på den måde, der er fastsat af Gud, mellem de udpegede kategorier af arvinger?

SVAR: Et menneske har fuld bestemmelsesret over sin ejendom. Hvis han er i stand til at udrede huqúqu'lláh og er fri for gæld, så vil alt, hvad der er nedskrevet i hans testamente og hver erklæring og hensigt, som det indeholder, være acceptabelt. Gud har i sandhed tilladt ham at bestemme over det, som Han har skænket ham på en hvilken som helst måde han måtte ønske.

70. SPØRGSMÅL: Er brugen af begravelsesringen udelukkende pålagt voksne eller gælder det også for mindreårige?

SVAR: Det gælder kun for voksne. Bønnen for den døde er ligeledes for voksne.

71. SPØRGSMÅL: Hvis et menneske ønsker at faste på et andet tidspunkt end måneden 'Alá, er dette så tilladeligt eller ej; og hvis han har lovet og forpligtet sig til en sådan faste, er den da gyldig og acceptabel?

SVAR: Bestemmelsen om faste er sådan, som det allerede er blevet åbenbart. Skulle nogen imidlertid forpligte sig til at skænke en faste til Gud og på denne måde søge opfyldelse af et ønske eller virkeliggøre et andet mål, så er det tilladeligt nu som før. Desuagtet er det Guds ønske, ophøjet være Hans herlighed, at løfter og forpligtelser rettes mod sådanne mål, som vil gavne menneskeheden.

72. SPØRGSMÅL: Der er igen fremsat spørgsmål om bolig og personlige klæder: Ved fravær af mandlige efterkommere skal da disse tilfalde Retfærdighedens Hus, eller skal de fordeles ligesom det øvrige bo?

SVAR: To tredjedele af boet og de personlige klæder overgår til de kvindelige efterkommere og én tredjedel til Retfærdighedens Hus, hvilket Gud har bestemt til at være folkets skatkammer.

73. SPØRGSMÅL: Hvis ægtemanden efter et fuldt ventear nægter at gå med til skilsmisse, hvilken fremgangsmåde bør hustruen da følge?

SVAR: Når perioden er omme, er skilsmissen trådt i kraft. Det er imidlertid nødvendigt, at der er vidner til begyndelsen og afslutningen af denne periode, således at de kan anmodes om at afgive vidnesbyrd, såfremt nødvendigheden skulle opstå.

74. SPØRGSMÅL: Angående definitionen af alderdom.

SVAR: For araberne betegner det den yderste grænse for ælde, men for Bahás folk er det fra 70-års alderen.

75. SPØRGSMÅL: Angående grænsen for faste hos rejsende til fods.

SVAR: Grænsen er sat ved to timer. Hvis tiden overskrides, er det tilladt at bryde fasten.

76. SPØRGSMÅL: Angående overholdelse af fasten af mennesker, som udfører hårdt arbejde under fastemåned.

SVAR: Sådanne mennesker er fritaget for faste; for imidlertid at vise respekt for Guds lov og for fastens ophøjede

stade, er det højst prisværdigt og passende at spise beskedent og i enrum.

77. SPØRGSMÅL: Er renselse der udføres for den obligatoriske bøn tilstrækkelig for 95 fremsigelser af Det Største Navn?
SVAR: Det er unødvendigt at gentage renselsen.
78. SPØRGSMÅL: Angående klæder og smykker, som en mand måtte have købt til sin kone: skal disse efter hans død fordeles mellem hans arvinge, eller er de specielt bestemt for hans kone?
SVAR: Hvad der måtte forefindes af smykker og andet, bortset fra brugte klæder, tilhører manden, bortset fra det, der beviseligt har været gaver til hustruen.
79. SPØRGSMÅL: Angående kriteriet for retfærdighed, når en sags bevis afhænger af to retfærdige vidners vidnesbyrd.
SVAR: Kriteriet for retfærdighed er et godt rygte blandt folk. Vidnesbyrd fra alle Guds tjenere uanset trosretning er acceptable for Hans trone.
80. SPØRGSMÅL: Hvis afdøde ikke har opfyldt sin forpligtelse til huqúqu'lláh og ej heller betalt anden gæld, skal disse poster så betales ved forholdsmæssige fradrag fra bolig, personlige klæder og resten af boet, eller er bolig og personlige klæder sat til side til de mandlige efterkommere, og skal derfor gældsposterne udredes af resten af boet? Og hvis resten af boet er utilstrækkeligt til dette formål, hvorledes skal gælden da betales?
SVAR: Udestående gældsposter og betaling af huqúq skal udredes fra det resterende bo, men hvis dette er utilstrækkeligt til formålet, skal underskuddet udredes fra hans bolig og personlige klæder.
81. SPØRGSMÅL: Skal den tredje obligatoriske bøn fremsiges stående eller siddende?
SVAR: Det er at foretrække og mere passende at fremsige den stående med en holdning af ydmyg ærbødighed.
82. SPØRGSMÅL: Angående den første obligatoriske bøn er det blevet forordnet: "man kan fremsige den når som helst, man befinder sig i en tilstand af ydmyghed og længselsfuld tilbedelse". Skal den fremsiges én gang i døgnnet eller oftere?
SVAR: En gang i døgnnet er tilstrækkeligt; dette er, hvad der er blevet ytret af guddommelig befalings tunge.
83. SPØRGSMÅL: Angående definitionen af "morgen", "middag" og "aften".
SVAR: Der menes solopgang, middag og solnedgang. De tilladte tider for obligatoriske bønner er fra morgen til

- middag, fra middag til solnedgang og fra solnedgang til to timer derefter. Myndigheden er i Guds hånd, Bæreren af de to navne.
84. SPØRGSMÅL: Er det tilladt for en troende at gifte sig med en ikke-troende?
SVAR: Både at tage og give til ægte er tilladeligt; således forordnedes det af Herren, da Han besteg gavmildhedens og nådens trone.
85. SPØRGSMÅL: Angående bønner for den døde: bør den gå forud for eller følge efter jordfæstelsen? Og er det påkrævet at vende sig mod Qiblih?
SVAR: Fremsigelse af denne bøn bør gå forud for jordfæstelsen; og hvad angår Qiblih: "Hvorhen I end vender jer, der er Guds ansigt." (Koranen 2:115)
86. SPØRGSMÅL: Ved middagstid, som er tidspunktet for to af de obligatoriske bønner - den korte middagsbøn og den bøn, der skal fremsiges morgen, middag og aften - er det da nødvendigt at foretage to renselser, eller vil en være tilstrækkelig?
SVAR: En gentagelse af renselsen er unødvendig.
87. SPØRGSMÅL: Angående medgiften for landsbyboer, hvilken skal være af sølv: sigtes der her til brud eller brudgom eller til begge? Og hvordan forholder man sig, hvis den ene er bybo og den anden landsbybo?
SVAR: Medgiften bestemmes af brudgommens bopæl; hvis han er bybo, er medgiften af guld, og hvis han er landsbybo, er den af sølv.
88. SPØRGSMÅL: Hvad er kriteriet for bestemmelse af, hvorvidt man er bybo eller landsbybo? Hvis en bybo bosætter sig i en landsby eller en landsbybo i en by i den hensigt at bosætte sig dér permanent, hvilken regel gælder da? Er fødestedet den afgørende faktor?
SVAR: Kriteriet er den permanente bopæl og, afhængigt af hvor det er, så må Bogens påbud overholdes i overensstemmelse hermed.
89. SPØRGSMÅL: I de hellige epistler er det blevet åbenbart, at når nogen erhverver værdien svarende til nitten mithqáls guld, så skal han betale Guds Ret af denne sum. Kunne det blive forklaret hvor meget af disse nitten, der skal betales?
SVAR: Nitten ud af ét hundrede er fastsat ved Guds påbud. Beregningen skal udføres på dette grundlag. Ud fra dette kan det konstateres, hvilket beløb der er skyldigt af de nitten.

90. SPØRGSMÅL: Hvis ens formue overstiger nitten, er det da nødvendigt, at den skal vokse til yderligere nitten, før huqúq skal betales, eller skal der betales huqúq af hver forøgelse?
SVAR: Ethvert beløb, der lægges til nitten, er undtaget fra huqúq, indtil der opnås yderligere nitten.
91. SPØRGSMÅL: Angående rent vand, og det mål hvorefter det betragtes som brugt.
SVAR: Små mængder vand, såsom en kopfuld eller selv to eller tre, må betragtes som brugt efter en enkelt vask af ansigt og hænder. Men en kurr* eller mere vand forbliver uforandret efter en eller to gange vask af ansigtet, og der kan intet indvendes mod at bruge det igen medmindre det er forandret på en af de tre måder**, for eksempel hvis dets farve er forandret, i hvilket tilfælde det skal betragtes som brugt.
* Svarer til ca. en halv kubikmeter
** Farve, smag og lugt
92. SPØRGSMÅL: I en afhandling på persisk angående forskellige spørgsmål er modenhedsalderen blevet sat til femten; er ægteskab også betinget af opnåelse af modenhed, eller er det tilladt før dette tidspunkt?
SVAR: Eftersom begge parters samtykke kræves i Guds Bog, og eftersom deres samtykke eller mangel herpå ikke kan fastslås før modenhedsalderen, er ægteskab derfor betinget af opnåelse af modenhedsalderen, og det er ikke tilladt før dette tidspunkt.
93. SPØRGSMÅL: Angående faste og obligatorisk bøn gældende for de syge
SVAR: I sandhed, siger Jeg, at obligatorisk bøn og faste indtager et ophøjet stade i Guds øjne. Det er imidlertid kun i en tilstand af sundhed, at deres kraft kan virkeliggøres. I tider med sygdom er det ikke tilladt at overholde disse forpligtelser; sådan har det været påbudt af Herren, ophøjet være Hans herlighed, til alle tider. Velsignet være de mænd og kvinder, som giver agt på og overholder Hans forskrifter. Al pris være til Gud, Han, som har nedsendt versene og er åbenbareren af uomtvistelige beviser!
94. SPØRGSMÅL: Angående moskeer, kirker og templer.
SVAR: Alt, hvad der er blevet opført til tilbedelse af den ene sande Gud, såsom moskeer, kirker og templer, må ikke bruges til noget andet formål end ihukommelse af Hans Navn. Dette er et påbud fra Gud, og den, som overtræder det, er i sandhed blandt dem, som har forsyndet sig. Der hæfter ingen skade på bygmesteren, for han har udført sin

- gerning for Guds skyld og har modtaget og vil fortsat modtage sin retfærdige belønning.
95. SPØRGSMÅL: Angående udvælgelse af arbejdssted, som er nødvendigt for udførelsen af ens arbejde eller profession: er det underkastet betaling af huqúqu'lláh eller dækkes det af de samme regler som gælder for boligens inventar?
SVAR: Det dækkes af de samme regler, som gælder for boligens inventar.
96. SPØRGSMÅL: Angående omveksling af betroet ejendom til kontanter eller anden form for ejendom for at sikre sig mod værdiforringelse eller tab.
SVAR: Angående det skrevne spørgsmål om omveksling af betroet ejendom for at sikre sig mod værdiforringelse eller tab, da er en sådan omveksling tilladelig på betingelse af, at den nye erhvervelse er af tilsvarende værdi. Din Herre er i sandhed Fortolkeren, Den Alvidende, og Han er sandelig Beskikkeren, Den Ældgamle af Dage.
97. SPØRGSMÅL: Angående vask af fødder om vinteren og om sommeren.
SVAR: Svaret er det samme i begge tilfælde; varmt vand er at foretrække, men der er ikke noget at indvende mod koldt.
98. SPØRGSMÅL: Yderligere et spørgsmål om skilsmisse.
SVAR: Eftersom Gud, ophøjet være Hans herlighed, ikke finder behag i skilsmisse, er intet åbenbaret om dette emne. Men fra begyndelsen af separationen og indtil udgangen af et år må to eller flere mennesker holdes informeret som vidner; hvis en forsoning ikke opnås inden afslutningen, så finder skilsmissen sted. Dette må noteres på dommerkantoret af byens religiøse retsbetjent, som er udpeget af Retfærdighedens Hus. Overholdelse af denne fremgangsmåde er vigtig for at ikke de, som ejer et forstående hjerte, skal bedrøves.
99. SPØRGSMÅL: Angående rådslagning.
SVAR: Hvis rådslagning mellem den første gruppe mennesker forsamlet ender i uenighed, bør der tilføjes nye mennesker til gruppen, og personer i Det Største Navns antal, eller færre eller flere, skal vælges ved lodtrækning. Derefter skal rådslagningen genoptages, og udfaldet, hvordan det end er, skal adlydes. Hvis der imidlertid stadig er uenighed, bør den samme fremgangsmåde gentages, og flertallets beslutning derpå gælde. Han leder i sandhed, hvem Han behager til den rette vej.

100. SPØRGSMÅL: Angående arv.
SVAR: Hvad angår arv, er det velbehageligt, som Det Første Punkt har påbudt - gid alle andres sjæle end Hans må ofres for Hans skyld. De eksisterende arvinger bør modtage deres tildelte part af arven, medens en redegørelse for resten skal fremlægges for Den Højestes forsamling. I Hans hånd er kilden til myndighed; Han forordner, som det Ham behager. I denne henseende blev en lov åbenbaret i Det Gådefulde Land*, som midlertidigt tildelte de eksisterende arvinger, de manglende arvingers andel, indtil det tidspunkt hvor Retfærdighedens Hus bliver oprettet, og dekretet herom vil blive kundgjort. Imidlertid er arven fra dem, der emigrerede i det samme år som Den Ældgamle Skønhed, blevet tildelt deres arvinger, og dette er en gavmildhed fra Gud, som er skænket dem.
- * Adrianopel
101. SPØRGSMÅL: Funden skat.
SVAR: Om en skat bliver fundet, tilhører en tredjedel deraf finderens, og de andre to tredjedele skal anvendes af mændene i Retfærdighedens Hus til alle menneskers gavn. Denne fremgangsmåde skal følges efter oprettelsen af Retfærdighedens Hus, og indtil dette tidspunkt skal den overgives til forvaring hos pålidelige personer på hver lokalitet og hvert territorium. Han er i sandhed Herskeren, Forordneren, Den Alvidende, Den Aloplyste.
102. SPØRGSMÅL: Angående huqúq af fast ejendom, som ikke giver nogen fortjeneste.
SVAR: Guds forordning er, at fast ejendom, som er ophørt med at give indtægt, d.v.s. hvorfra ingen gevinst tilflyder, ikke er underlagt betaling af huqúq. Han er i sandhed Herskeren, Den Gavmilde.
103. SPØRGSMÅL: Angående det hellige vers: “ I de egne , hvor dage og nætter bliver lange, skal tidspunktet for bøn rette sig efter ure...”
SVAR: Dermed menes de egne, som er fjerntliggende. Under disse himmelstrøg er forskellen i længde imidlertid kun nogle få timer, og derfor er denne bestemmelse ikke gældende.
104. I epistlen til Abá Badí er dette hellige vers blevet åbenbaret: “I sandhed, Vi har pålagt enhver søn at tjene sin fader.” Således er bestemmelsen, som Vi har fremsat i Bogen.
105. Og i en anden epistel er disse ophøjede ord blevet åbenbaret:

O Muhammed! Den Ældgamle af Dage har vendt sit åsyn mod dig, omtaler dig og tilskynder Guds folk til at undervise deres børn. Om en fader forsømmer denne den højst vægtige befaling, fastlagt i Kitáb-i-Aqdas ved Den Evige Konges pen, skal han fortabe faderskabets rettigheder og betragtes som skyldig for Gud. Godt er det for den, som indpræger formaningerne fra Herren i sit hjerte og urokkeligt holder fast ved dem. Gud pålægger i sandhed sine tjenere det, som vil hjælpe og gavne dem og sætte dem i stand til at drage Ham nær. Han er Beskikkeren, Den Evigtvarende.

106. Han er Gud, ophøjet være Han, Herren af majestæt og magt! Profeterne og de udvalgte er alle blevet bemyndiget af Den ene sande Gud, lovet være Hans herlighed, til at nære træerne af menneskelig eksistens med de levende vande af retskaffenhed og forståelse, at der af dem kan fremstå det, som Gud har nedlagt i deres inderste selv. Som det let kan bemærkes, afgiver hvert træ en bestemt frugt, og et goldt træ er kun skikket til ilden. Formålet med disse opdragere i alt hvad de sagde og lærte, var at bevare menneskets ophøjede stade. Godt er det for ham, som på Guds Dag har taget et fast greb om Hans forskrifter og ikke er afveget fra Hans sande og grundlæggende lov. De frugter, som bedst anstår sig for menneskelivets træ, er pålidelighed og gudfrygtighed, sandfærdighed og oprigtighed; men større end alt, efter erkendelse af Guds enhed, priset og forherliget være Han, er hensyntagen til de rettigheder, der tilkommer ens forældre. Denne lære er blevet nævnt i alle Guds bøger, og er atter bekræftet af den mest ophøjede pen. Betænk det, som Den Barmhjertige Herre har åbenbaret i Koranen, ophøjet er Hans ord: "Tilbed Gud, forbind ikke Ham med nogen jævnbyrdig eller lighed og udvis mildhed og barmhjertighed over for jeres forældre..." Bemærk hvorledes kærlig omsorg for ens forældre er blevet sammenkædet med erkendelsen af den ene sande Gud! Lykkelige er de, som er forlenet med sand visdom og forståelse, som ser og opfatter, som læser og forstår, og som overholder det, som Gud har åbenbaret i de hellige bøger fra fordums tid og i denne uforlignelige og underfulde epistel.
107. I en af epistlerne har Han, ophøjet være Hans ord, åbenbaret: Og i spørgsmålet om Zakát har Vi ligeledes forordnet, at I skal følge det, der er blevet åbenbaret i Koranen.
-

Synopsis og
kodificering af
lovene og
forordningerne i
Kitáb-i-Aqdas

Sammendrag af indholdet

- I. UDNÆVNELSEN AF ‘ABDU’L-BAHÁ SOM
BAHÁ’U’LLÁHS EFTERFØLGER OG FORTOLKER AF HANS LÆRE
 - A. Vend jer til ham
 - B. Henvis til ham
- II. BESKYTTEREMBEDET IMØDESES
- III. RETFÆRDIGHEDENS HUS
- IV. LOVE, FORORDNINGER OG FORMANINGER
 - A. Bøn
 - B. Faste
 - C. Love om personlig status
 - D. Forskellige love, forordninger og formaninger
- V. SÆRLIGE FORMANINGER, TILRETTEVISNINGER
OG ADVARSLER
- VI. FORSKELLIGE EMNER

Synopsis og kodificering

I. UDNÆVNELSEN AF ‘ABDU’L-BAHÁ SOM BAHÁ’-U’LLÁHS EFTERFØLGER OG FORTOLKER AF HANS LÆRE

- A. Det pålægges de trofaste at vende ansigtet imod den
“Som Gud har valgt, som er udgået fra denne ældgamle rod”.
- B. Det befales de troende at henvise det, de ikke forstår i bahá’i
skrifterne, til “ham, der er udgået fra denne mægtige stamme”.

II. BESKYTTEREMBEDET IMØDESES

III. RETFÆRDIGHEDENS HUS

- A. Retfærdighedens Hus bliver formelt beskikket..
- B. Dets funktioner defineres
- C. Dets indtægter fastsættes

IV. LOVE, FORORDNINGER OG FORMANINGER.

A. Bøn

- 1. Det ophøjede stade, som de obligatoriske bønner indtæ-
ger i bahá’í åbenbaringen.
- 2. Qiblih:
 - a. Bestemt af Báb som “Den, som Gud vil åbenbare”.
 - b. Bábs bestemmelse bekræftes af Bahá’u’lláh.
 - c. Bahá’u’lláh bestemmer sit hvilested som Qiblih efter
sin bortgang.
 - d. Det påbydes at vende sig mod bederetningen, mens

man fremsiger de obligatoriske bønner.

3. De obligatoriske bønner er bindende for mænd og kvinder ved modenhedsalderen, der er fastsat til 15 år.
4. Fritagelse fra at fremsige de obligatoriske bønner gives til:
 - a. De, som er syge.
 - b. De, som er over 70.
 - c. Kvinder under menstruation, forudsat at de udfører deres renselse, og daglig fremsiger et særligt åbenbaret vers 95 gange om dagen.
5. De obligatoriske bønner skal fremsiges individuelt.
6. Det er tilladt at vælge én af de tre obligatoriske bønner.
7. Med “morgen”, “middag” og “aften”, der nævnes i forbindelse med de obligatoriske bønner menes henholdsvis tiden mellem solopgang og middag, mellem middag og solnedgang, og fra solnedgang til to timer efter solnedgang.
8. Fremsigelse af den første (lange) obligatoriske bøn én gang i døgnet er tilstrækkeligt.
9. Det er bedst at fremsige den tredje (korte) obligatoriske bøn stående.
10. Renselse:
 - a. Renselse må gå forud for fremsigelse af de obligatoriske bønner.
 - b. For hver obligatorisk bøn må nye renselse udføres.
 - c. Om to obligatoriske bønner fremsiges ved middags-tid er én renselse tilstrækkelig for begge bønner.
 - d. Hvis der ikke er vand til rådighed eller brugen deraf skadelig for ansigtet eller hænderne, foreskrives gentagelse fem gange af et særligt åbenbaret vers.
 - e. Om vejret er for koldt, anbefales det at bruge varmt vand.
 - f. Om renselse er udført af andre grunde, er gentagelse forud for fremsigelsen af den obligatoriske bøn ikke påkrævet.
 - g. Renselse er ubetinget nødvendigt, hvadenten man har badet tidligere eller ej.
11. Bestemmelse af tidspunkter for bøn:
 - a. Det er tilladt at forlade sig på ure, når man fastsætter tiden for fremsigelse af de obligatoriske bønner.

- b. I lande, der ligger i det ekstreme nord eller syd, hvor dagenes og nætternes varighed veksler betydeligt, bør man forlade sig på ure uden at tage hensyn til solopgang eller solnedgang.
- 12. I tilfælde af fare, om man rejser eller ikke, påbydes knæfald samt fremsigelse af et særligt vers, som skal efterfølges af atten ganges gentagelse af et andet særligt vers, påbudt for hver obligatorisk bøn, som ikke er fremsagt.
- 13. Menighedsbøn er forbudt med undtagelse af bønnen for den døde.
- 14. Fremsigelse af bønnen for de døde i sin helhed er påbudt. Undtaget er de, der ikke kan læse, og som bliver påbudt at gentage de seks særlige passager i denne bøn.
- 15. Den obligatoriske bøn, der skal gentages tre gange, tre gange om dagen, morgen, middag og aften, er blevet afløst af tre senere åbenbarede obligatoriske bønner.
- 16. Tegnenes bøn er blevet annulleret og et særligt vers åbenbaret i dens sted. Fremsigelse af dette vers er imidlertid ikke obligatorisk.
- 17. Hår, pelsværk, ben og lignende ugyldiggør ikke ens bøn.

B. Faste

- 1. Det ophøjede stade, som fasten indtager i bahá'í åbenbaringen.
- 2. Fasteperioden begynder ved afslutningen af Indskuddagene og ender med Naw-Rúz-festen.
- 3. Afholdenhed fra mad og drikke fra solopgang til solnedgang er obligatorisk.
- 4. Faste er bindende for mænd og kvinder, når de når modenhedsalderen, der er fastsat til 15 år.
- 5. Fritagelse fra faste gives til:
 - a. Rejsende
 - i. Forudsat at rejsen overskrider 9 timer.
 - ii. De, der rejser til fods, forudsat at rejsen overskrider 2 timer.
 - iii. De, der afbryder deres rejse i mindre end 19 dage.

- iv. De, der afbryder deres rejse i løbet af fasten på et sted, hvor de skal opholde sig i 19 dage, er blot de første tre dage efter deres ankomst fritaget fra at faste.
 - v. De, der når hjem i løbet af fasten, påbegynder fasten ved deres ankomst.
 - b. De, der er syge.
 - c. De, der er over 70.
 - d. Kvinder, der er med barn.
 - e. Kvinder, der ammer.
 - f. Kvinder med menstruation, forudsat de udfører deres renselse og dagligt gentager et særligt åbenbaret vers 95 gange.
 - g. De, der har hårdt arbejde. De tilrådes at vise respekt for loven ved at bruge diskretion og beherskelse, når de benytter sig af fritagelsen..
6. Det er tilladt at love at faste (i en måned anden end den til fasten foreskrevne). Løfter, som gavner menneskeheden, er imidlertid at foretrække i Guds øjne.

C. Love om personlig status

- 1. Ægteskab:
 - a. Ægteskab bliver stærkt anbefalet, men er ikke obligatorisk.
 - b. Flerkoneri er forbudt.
 - c. Ægteskab er betinget af, at begge parter har nået modenhedsalderen, der er fastsat til 15 år.
 - d. Ægteskab er betinget af begge parter og deres forældres samtykke, hvadenten kvinden er jomfru eller ej.
 - e. Det påhviler begge parter at fremsige et særligt åbenbaret vers, der giver udtryk for, at de er tilfredse med Guds vilje.
 - f. Ægteskab med ens stedmoder er forbudt.
 - g. Alle sager angående ægteskab med slægtninge skal henvises til Retfærdighedens Hus.
 - h. Ægteskab med ikke-troende er tilladt.
 - i. Forlovelse:
 - i. Forlovelsesperioden må ikke overstige 95 dage.
 - ii. Det er ulovligt at forlove sig med en pige, før hun når modenhedsalderen.
 - j. Medgiften:
 - i. Ægteskab er betinget af betaling af en medgift.
 - ii. Medgiften er fastsat til 19 mithqál rent guld for byboer, og 19 mithqáler sølv for landsbyboer,

- afhængig af ægtemandens permanente bopæl, og ikke af hustruens.
 - iii. Det er forbudt at betale mere end 95 mithqál.
 - iv. Det er at foretrække, at en mand nøjes med betaling af 19 mithqáler af sølv.
 - v. Hvis fuld betaling af medgiften ikke er mulig, er det tilladt at udfærdige et gældsbevis.
- k. Om den ene eller den anden part, efter fremsigelse af det særligt åbenbarede vers og betaling af medgiften, fatter uvilje imod den anden, før ægteskabet er fuldbyrdet, er den venteperiode, som går forud for en skilsmisse, ikke nødvendig. Tilbagebetaling af medgiften er imidlertid ikke tilladt.
 - l. Manden skal over for sin kone fastsætte tidspunktet for sin tilbagekomst, når han har i sinde at rejse. Hvis han, af berettigede årsager, er forhindret i at vende tilbage til den aftalte tid, skal han underrette hende og bestræbe sig på at vende tilbage til hende. Hvis han undlader at opfylde enten den ene eller den anden betingelse, skal hun vente i ni måneder, hvorefter hun kan gifte sig igen, skønt det er bedst for hende at vente længere. Hvis efterretningen om hans død eller mord når hende, og efterretningen bliver officielt bekræftet eller bekræftet af to pålidelige vidner, kan hun gifte sig igen efter ni måneders forløb.
 - m. Hvis manden drager bort uden at underrette sin hustru om datoen for sin tilbagekomst og har kendskab til den lov, der er foreskrevet i Kitáb-i-Aqdas, kan hustruen gifte sig igen efter at have ventet et helt år. Hvis manden ikke kender denne lov, skal hustruen vente, indtil efterretning om hendes mand når hende.
 - n. Om ægtemanden, efter betaling af medgiften, opdager at hustruen ikke er jomfru, kan tilbagebetaling af medgiften og de pådragne udgifter kræves betalt.
 - o. Hvis ægteskabet har været betinget af mødom, kan tilbagebetaling af medgiften og de pådragne udgifter kræves og ægteskabet ugyldiggøres. At fortie sagen er imidlertid i Guds øjne i højeste grad fortjenstfuldt.

2. Skilsmisse:

- a. Skilsmisse er stærkt fordømt.
- b. Hvis modvilje eller uvilje udvikler sig for enten ægtemandens eller hustruens vedkommende, er skilsmis-

se kun tilladt efter udgangen af et år. Venteårets begyndelse og afslutning skal bevidnes af to eller flere vidner. Skilsmissehandlingen skal registreres af den retsbetjent, der repræsenterer Retfærdighedens Hus. Kønslig omgang i denne venteperiode er forbudt, og de, der bryder denne lov, skal angre og betale Retfærdighedens Hus 19 guld mithqáls.

- c. En yderligere venteperiode, efter skilsmissen har fundet sted, kræves ikke.
- d. Den hustru, en mand lader sig skille fra som følge af utroskab, mister retten til betaling af udgifterne i venteperioden.
- e. Nyt ægteskab med den hustru, som man har ladet sig skille fra, er tilladt, forudsat hun ikke har giftet sig med en anden person. Hvis hun har det, skal hun skilles, før hendes tidligere mand igen kan gifte sig med hende.
- f. Hvis hengivenhed på noget tidspunkt i venteperioden vender tilbage, er ægteskabsbåndet gyldigt. Hvis denne forsoning efterfølges af et køligt forhold, og skilsmisse igen ønskes, skal et nyt venteår påbegyndes.
- g. Om uoverensstemmelser opstår mellem ægtemand og hustru, mens de rejser, kræves det af ham, at han sender hende hjem eller overgiver hende i en pålidelig persons varetægt, som følger hende hjem, idet ægtemanden betaler hendes rejse og hendes udgifter for et helt år.
- h. Om en hustru insisterer på at blive skilt fra sin mand hellere end at udvandre til et andet land, skal venteåret tælles fra det tidspunkt de skilles, enten mens han forbereder sig på at rejse eller ved hans afrejse.
- i. Den islamiske lov vedrørende nyt giftermål med den hustru, som han tidligere har været skilt fra, er ophævet.

3. Arv 1

a. Arv falder i følgende kategorier:

- 1. børn 1080 ud af 2.520 andele
- 2. ægtefælle 390 ud af 2.500 andele
- 3. fader 330 ud af 2.500 andele
- 4. moder 270 ud af 2.500 andele
- 5. broder 210 ud af 2.500 andele
- 6. søster 150 ud af 2.520 andele
- 7. lærer 90 ud af 2.520 andele

b. Børnenes andel, som tildelt af Báb, bliver fordoblet

af Bahá'u'lláh, og en lige så stor part er tilsvarende fratrukket hver af de øvrige berettigede.

- c. i. I tilfælde, hvor der ikke er nogen efterkommere, tilfalder børnenes andel til Retfærdighedens Hus for at blive brugt til forældreløse og enker og til det, der vil gavne menneskeheden.

1 Denne bodelingsmetode for ejendom anvendes i tilfælde af død uden at der er skrevet testamente. Se punkt o. i denne sektion. ii. Hvis den afdødes søn er død og efterlader børn,

vil disse arve deres fars andel. Hvis den afdødes datter er død og efterlader børn, vil hendes andel blive delt i de syv kategorier, der er specificeret i Den Helligste Bog.

- d. Om man efterlader børn, og enten en del eller alle kategorier arvinger ikke eksisterer, tilfalder to trediedele af deres andel efterkommerne og en trediedel Retfærdighedens Hus.
- e. Om ingen af de specificerede arvinger findes, tilfalder to trediedele af arven den afdødes nevøer og niecer. Hvis disse ikke eksisterer, tilfalder den samme andel tanterne og onklerne, og er disse ikke i live deres sønner og døtre. I alle tilfælde tilfalder den resterende trediedel Retfærdighedens Hus.
- f. Om man ikke efterlader nogen af de førnævnte arvinger, tilfalder hele arven Retfærdighedens Hus.
- g. Den afdøde fars bolig og personlige klæder går til de mandlige, ikke de kvindelige, efterkommere. Om der er flere boliger, går den vigtigste hovedbolig til de mandlige efterkommere. De øvrige boliger skal sammen med afdødes øvrige ejendele deles mellem arvingerne. Hvis der ikke er nogen mandlige efterkommere tilfalder to trediedele af hovedboligen og den afdøde fars personlige klæder de kvindelige efterkommere og en trediedel Retfærdighedens Hus. Alle den afdøde moders brugte klæder deles ligeligt mellem hendes døtre. Hendes ubrugte klæder, juveler og ejendom må deles mellem hendes arvinger, såvel som hendes brugte klæder, hvis hun ikke efterlader nogen datter.
- h. Om afdødes børn er mindreårige, skal deres andel betros enten til en pålidelig person, eller til et selskab med henblik på investering, indtil de når modenhedsalderen. En del af den påløbne rente skal tildeles værgerne.
- i. Arven bør ikke deles førend efter betaling af huququ'lláh (Guds Ret), af al gæld stiftet af den afdøde og

af alle pådragne udgifter til en passende ligfærd og begravelse.

- j. Hvis afdødes broder har den samme fader, arver han sin fulde tildelte andel. Hvis han har en anden fader, arver han kun to trediedele af sin andel, den resterende trediedel tilfalder Retfærdighedens Hus. Den samme lov anvendes for afdødes søster.
- k. I tilfælde af, at der er helbrødre og helsøstre, arver brødre og søstre på moderens side ikke.
- l. En lærer, der ikke er bahá'í, arver ikke. Hvis der skulle være mere end én lærer, deles andelen, der er tildelt læreren, ligeligt mellem dem.
- m. Arvinger, der ikke er bahá'í, arver ikke.
- n. Bortset fra hustruens brugte klæder, smykkegaver og andet, som det er bevist, at hendes mand har givet hende, skal alt, hvad manden har købt til sin hustru, anses som mandens ejendele og deles mellem hans arvinger.
- o. Enhver er fri til at testamentere sine ejendele, som han finder det passende, forudsat han tager forholdsregler til betaling af huququ'lláh og betaling af sin gæld.

D. Blandede love, forordninger og formaninger.

1. Blandede Love og Forordninger:

- a. Pilgrimsrejse
- b. Huququ'lláh
- c. Besiddelser
- d. Mashriqu'l-Adhkár
- e. Bahá'í-ordenens varighed
- f. Bahá'í-højtider
- g. Nittendagsfesten
- h. Bahá'í året
- i. Indskudsdagene
- j. Modenhedsalder

- k. Begravelse
- l. Beskæftigelse i et håndværk eller erhverv er blevet obligatorisk og er ophøjet til rang af tilbedelse.
- m. Lydighed over for regeringen
- n. Undervisning af børn
- o. Nedskrivning af testamente
- p. Tiende (Zakát)
- q. Daglig fremsigelse af Det Største Navn 95 gange.
- r. Jagt
- s. Behandling af kvindelige tjenestefolk
- t. Fund af hittegods
- u. Rådighed over funden skat
- v. Afhændelse af betroede genstande
- w. Uagtsomt manddrab
- x. Definition på retfærdige vidner
- y. Forbud:
 - i. Fortolkning af den hellige skrift
 - ii. Slavehandel
 - iii. Askese
 - iv. Munkevæsen
 - v. Betleri
 - vi. Præsteskab
 - vii. Brug af prædikestole
 - viii. Håndkys

- ix. Syndsbekendelse
- x. Flerkoneri
- xi. Berusende drikke
- xii. Opium
- xiii. Hasardspil
- xiv. Brandstiftelse
- xv. Utroskab
- xvi. Mord
- xvii. Tyveri
- xviii. Homoseksualitet
- xix. Menighedsbøn, med undtagelse af den for den døde
- xx. Dyremishandling
- xxi. Lediggang og dovenskab
- xxii. Bagvaskelse
- xxiii. Bagtalelse
- xxiv. At bære våben, medmindre ubetinget nødvendigt
- xxv. Brug af offentlige bassiner i persiske bade.
- xxvi. At gå ind i et hus uden ejerens tilladelse
- xxvii. At slå eller såre en person
- xxviii. Konflikt
- xxix. Mumlen af hellige vers på gaden
- xxx. At stikke hånden i mad
- xxxi. Barbering af hovedet

xxxii. Vækst af mænds hår længere end til øreflippen

2. Ophævelse af tidligere religiøse ordeners særlige love og forordninger, der foreskrev:

- a. Tilintetgørelse af bøger
- b. Forbud mod at klæde sig i silke
- c. Forbud mod brugen af guld- og sølvbrugsgenstande.
- d. Begrænsning i rejsevirkksomhed.
- e. At tilbyde kostelige gaver til troens grundlægger.
- f. Forbud imod at stille spørgsmål til troens grundlægger.
- g. Forbud imod igen at gifte sig med sin fraskilte hustru
- h. Afstraffelse af enhver, der forvolder sin nabo sorg.
- i. Forbud imod musik
- j. Begrænsninger i klædedragt og skæg
- k. Forskellige genstandes og folkeslags urenhed
- l. Sæds urenhed
- m. Urenhed af visse ting til brug for knæfald.

3. Blandede formaninger:

- a. At omgås tilhængere af alle religioner i venskab.
- b. At ære sine forældre
- c. Ikke at ønske for andre, det man ikke ønsker for sig selv

- d. At undervise i og sprede troen efter dens grundlægers bortgang
- e. At hjælpe dem, der rejser sig for at fremme troen.
- f. Ikke at afvige fra skrifterne, eller at blive vildledt af dem, der gør det
- g. At henvise til den hellige skrift, når uenighed opstår.
- h. At fordybe sig i studiet af læren.
- i. Ikke at følge sine ørkesløse fantasier og forfængelige forestillinger
- j. At fremsige de hellige vers morgen og aften.
- k. At fremsige de hellige vers i melodiske toner.
- l. At lære sine børn at synge de hellige vers i Mashriqu'l-Adhkár.
- m. At studere den kunst og videnskab, der gavner menneskeheden.
- n. At rådføre sig med hinanden.
- o. Ikke at være forsømmelig når man efterlever Guds bestemmelser.
- p. At angre sine synder over for Gud.
- q. At udmærke sig ved gode gerninger
 - i. At være sandfærdig
 - ii. At være pålidelig
 - iii. At være trofast
 - iv. At være retskaffen og frygte Gud
 - v. At være retfærdig og reel
 - vi. At være taktfuld og vis
 - vii. At være høflig

- viii. At være gæstfri
- ix. At være udholdende
- x. At være frigjort
- xi. Fuldstændig at underkaste sig Guds vilje
- xii. Ikke stifte ufred
- xiii. Ikke være hyklerisk
- xiv. Ikke være stolt
- xv. Ikke være fanatisk
- xvi. Ikke foretrække sig selv frem for sin næste
- xvii. Ikke strides med sin næste
- xviii. Ikke give efter for sine lidenskaber
- xix. Ikke klage sig i modgang
- xx. Ikke strides med magthaverne
- xxi. Ikke miste besindelsen
- xxii. Ikke gøre sin næste vred

- r. At være tæt forenede
- s. At konsultere dygtige læger, når man er syg
- t. At svare på invitationer
- u. At vise venlighed mod troens grundlæggers slægtninge
- v. At studere sprog til troens fremme
- w. At fremme byers og landes udvikling til troens herliggørelse
- x. At restaurere og bevare de steder, der har forbindelse med troens grundlæggere
- y. At være kernen i renlighed :

- i. At vaske sine fødder
- ii. At parfumere sin person
- iii. At bade i rent vand
- iv. At klippe sine negle
- v. At vaske snavsede ting i rent vand
- vi. At være pletfri i sin påklædning
- vii. At forny møblerne i sit hus

V. Særlige formaninger, tilrettevisninger og advarsler til:

1. Hele menneskeslægten
2. Verdens kronede hoveder
3. Alle gejstlige
4. Amerikas herskere og Republikkerens præsidenter
5. Vilhelm I, Konge af Preussen
6. Frans Josef, Kejser af Østrig
7. Bayánens folk
8. Parlamentsmedlemmer over hele verden

VI. Forskellige emner

1. Bahá'í-åbenbaringens overjordiske karakter
2. Det ophøjede stadi hos troens ophav
3. Den enestående betydning af Kitáb-i-Aqdas, "Den Helligste Bog"
4. Doktrinen om "Den Største Ufejlbarlighed"
5. De to forpligtelser om at anerkende manifestationen og overholde Hans love og at disse forpligtelser er uadskillelige
6. Formålet med al lærdom er anerkendelsen af Ham, der er genstand for al viden

7. Lyksaligheden hos dem, der har anerkendt den grundlæggende sandhed "Han skal ikke blive spurgt om sine handlinger"
8. "Den Største Ordens" forvandlende virkning
9. Udvælgelsen af et enkelt sprog og vedtagelsen af en fælles skrift til brug for alle på jord: Et af to tegn på menneskeslægtens modenhed
10. Bábs profetier angående "Han, som Gud vil åbenbare"
11. Forudsigelse om modstand mod troen
12. Lovprisning af den konge, som vil bekende sig til troen og rejse sig og tjene den
13. Menneskelige anliggendes ustabilitet
14. Betydningen af sand frihed
15. Alle gerningers værdi afhænger af Guds anerkendelse
16. Vigtigheden af kærlighed til Gud som motivation for lydighed mod Hans love
17. Betydningen af at udnytte materielle midler
18. Lovprisning af de lærde blandt Bahás folk
19. Forsikring om tilgivelse til Mirzá Yahyá, om han angrer
20. Påkaldelse rettet mod Teheran
21. Påkaldelse rettet mod Konstantinopel og dens mennesker
22. Påkaldelse rettet mod "Rhinens bredder"
23. Fordømmelse af dem, der falsk gør krav på esoterisk viden
24. Fordømmelse af dem, der lader stolthed over deres lærdom lukke dem ude fra Gud
25. Profetier vedrørende Khurásán
26. Profetier vedrørende Kirmán

27. Omtale af Shaykh Ahmad-i-Ahsá'í
28. Omtale af kornsigteren
29. Fordømmelse af Háji Muhammed-Karím Khán
30. Fordømmelse af Shaykh Muhammad-Hasan
31. Omtale af Napoleon III
32. Omtale af Siyyid-i-Muhammad-i-Isfáhání
33. Forsikring om hjælp til alle dem, der rejser sig for at tjene troen

Noter

Noterne er nummereret fra 1 til 194. Hver af dem begynder med en ordgruppe eller en sætning fra Kitáb-i-Aqdas med fed skrift efterfulgt af det versnummer, hvori det kan findes.

1. Min klædnings sødt duftende vellugt ¶4

Dette er en henvisning til historien i Koranen Det Gamle Testamente, hvor Josefs klædning, som bliver bragt af hans brødre til Jakob, deres fader, gjorde Jakob i stand til genkende sin elskede, længe savnede søn. Billedet af den duftende "klædning" bliver hyppigt brugt i bahá'í-skrifterne for at henvise til anerkendelsen af Guds manifestation og hans åbenbaring.

I en af sine epistler beskriver Bahá'u'lláh sig selv som den "guddommelige Josef", der er blevet "bortsolgt" af de uagtsomme "for den usleste pris". I Qayyúmu'l-Asmá identificerer Báb Bahá'u'lláh som den "sande Josef" og forudser de ildprøver han skulle gennemgå ved sin troløse broders hånd (se note 190). På samme måde trækker Shoghi Effendi en parallel mellem den intense jalousi, som 'Abdu'l-Bahás forrang havde fremkaldt i hans halvbroder, Mírzá Muhammad-'Alí, og den dødelige misundelse "som Josefs overlegne fortrin havde antændt i hans brøders hjerte."

2. Med kraftens og magtens hånd har Vi brudt seglet på den udsøgte vin. ¶5

Indtagelse af vin og andre berusende stoffer er forbudt i Kitáb-i-Aqdas (se noter 144 og 170).

En allegorisk henvisning til brug af "vin" - som værende årsag til åndelig ekstase - findes ikke kun i Bahá'u'lláhs åbenbaring, men i Bibelen, i Koranen og i gamle hindu overleveringer.

For eksempel bliver de retfærdige i Koranen lovet, at de vil få "den udsøgte forseglede vin" at drikke. Bahá'u'lláh identificerer "den udsøgte vin" med sin åbenbaring, "hvis moskusmættede vellugt" er blevet viftet hen over "alt skabt". Han udtaler, at han har "brudt seglet" på denne "vin", og derved afsløret åndelig sandheder, der hidtil var ukendte, og

derved gjort dem, der drak deraf, i stand til at “skimte stråleglansen fra den guddommelige enheds lys” og “fatte det væsentlige formål, som ligger bag Guds hellige skrift.”

Bahá'u'lláh bønfaller i en af sine meditationer Gud om at skænke de troende “Din nådes udsøgte vin, så de vil glemme alle på Dig nær, og rejse sig for at tjene Din sag og blive trofaste i deres kærlighed til Dig.”

3. Vi har pålagt jer obligatorisk bøn ¶6

På arabisk er der flere ord for bøn. Ordet “salát”, som findes i originalen, henviser til en særlig kategori bønner, hvis fremsigelse på særlige tidspunkter af dagen pålægges de troende. For at adskille denne kategori af bønner fra andre slags, er ordet blevet oversat med “obligatorisk bøn”.

Bahá'u'lláh udtaler, at “obligatorisk bøn og faste i Guds øjne indta-ger et ophøjet stade” (Spørgsmål og Svar 93). ‘Abdu'l-Bahá bekræfter, at disse bønner “bidrager til ydmyghed og underkastelse, til at vende ansigtet mod Gud og give udtryk for hengivenhed mod Ham,” og at mennesket gennem disse bønner “får samhørighed med Gud, søger at drage Ham nær, samtaler med sit hjertes sande elskede og opnår åndelige stadier.”

Den obligatoriske bøn (se note 9), som der henvises til i dette vers, er blevet afløst af de tre obligatoriske bønner, der senere blev åbenbaret af Bahá'u'lláh (Spørgsmål og Svar 63). De tre bønners tekst, som nu bruges, kan findes sammen med forskrifter for fremsigelse af dem i Nogle supplerende tekster til Kitáb-i-Aqdas.

Flere af emnerne i Spørgsmål og Svar behandler aspekter af de tre nye obligatoriske bønner. Bahá'u'lláh forklarer, at den enkelte har lov til at vælge hvilken som helst af de tre obligatoriske bønner (Spørgsmål og Svar 65). Andre forskrifter bliver forklaret i Spørgsmål og Svar, nummer 66, 67, 81 og 82.

Detaljer i loven om obligatorisk bøn er sammenfattet i afsnit IV..A. 1.-17. i Synopsis og Kodificering.

4. ni rak'ah'er ¶6

En rak'ah er fremsigelse af særligt åbenbarede vers ledsaget af foreskrevne knæfald og andre bevægelser.

Den obligatoriske bøn, som Bahá'u'lláh oprindeligt pålagde sine tilhængere, bestod af ni rak'ah'er. Denne bønns præcise karakter og de særlige forskrifter i forbindelse med fremsigelsen af den er ukendte, da bønnen er gået tabt. (se note 9.)

I en epistel, som kommenterer de nu forpligtende obligatoriske bønner, anfører ‘Abdu'l-Bahá, at “i hvert eneste ord og bevægelse i den obligatoriske bøn er der hentydninger, mysterier og en visdom, som mennesket ikke er i stand til at fatte, og som ikke kan udtrykkes i bogstaver og skriftruller ..”

Shoghi Effendi forklarer, at de få enkle forskrifter, Bahá'u'lláh har givet til fremsigelse af visse bønner, ikke alene har en åndelig betydning, men at de også hjælper den enkelte til “fuldstændig at koncentrere sig om bønnen og meditationen.”

5. ved middagstid, om morgenen og om aftenen ¶6

Med hensyn til definitionen af ordene “morgen”, “middagstid” og “aften” når den nu forpligtende middellange obligatoriske bøn skal fremsiges, har Bahá'u'lláh udtalt, at disse sammenfalder med, “solopgang, middag og solnedgang” (Spørgsmål og Svar 83). Han specificerer at “de tilladte tidspunkter for de obligatoriske bønner fra morgen til middag, fra

middag til solnedgang og fra solnedgang til to timer efter solnedgang.” Derudover har ‘Abdu’l-Bahá udtalt, at morgenbønnen kan siges så tidligt som ved daggry.

Definitionen på “middag” som tidsrummet “fra middag til solnedgang” gælder såvel for fremsigelse af den korte obligatoriske bøn som den middellange.

6. Vi har fritaget jer for et større antal ¶6

De fordringer, der stilledes til obligatorisk bøn i Bábs og islams religiøse ordener, var mere krævende end fremsigelsen af den obligatoriske bøn, som bestod af ni raka’h’er, foreskrevet i Kitáb-i-Aqdas (se note 4).

Báb foreskrev i Bayánen en obligatorisk bøn, som bestod af nitten rak’ah’er, som skulle fremsiges én gang i døgnet - fra middagstid den ene dag til middagstid den anden.

Den muslimske bøn bliver fremsagt fem gange om dagen, nemlig tidligt om morgenen, ved middagstid, om eftermiddagen, om aften-en og om natten. Da antallet rak’ah’er skifter i henhold til tidspunktet for fremsigelse, fremsiges der sytten rak’ah’er i løbet af dagen.

7. Når I ønsker at fremsige denne bøn, skal I vende jer mod Mit hellige nærværs forgård, dette indviende sted, som Gud har ... erklæret som tilbedelsespunktet for beboerne i evigheds byer ¶6

“Tilbedelsespunktet” som er det punkt, den bedende vender sig mod, når han fremsiger obligatorisk bøn, kaldes Qiblih. Begrebet Qiblih har eksisteret i tidligere religioner. I fortiden var Jerusalem fastsat til dette formål. Muhamed ændrede Qiblih til Mekka. Bábs forskrifter i den arabiske Bayán var:

Qiblih er, sandelig, den som Gud vil åbenbare; når Han bevæger sig, bevæger Qiblih sig, indtil Han bliver stedt til hvile.

Denne passage citeres af Bahá’u’lláh i Kitáb-i-Aqdas (¶137) og bekræftes af Ham i det ovenfor citerede vers. Han har også angivet, at det er en “fastsat betingelse for fremsigelse af obligatorisk bøn” at vende ansigtet mod Qiblih. Man kan imidlertid, ved andre bønner og andagtøvelser, vende sig i den retning man må ønske.

8. og når sandhedens og ytringens sol går ned, da skal I vende jeres ansigter mod det sted, som Vi har bestemt for jer ¶6

Bahá’u’lláh forordner sit sidste hvilested som Qiblih, når Han er gået bort. Den Helligste Grav er i Bahjí, ‘Akká. ‘Abdu’l-Bahá beskriver dette sted som det “lysende gravmæle,” “det sted, om hvilket den højeste forsamling kredser.”

Shoghi Effendi bruger i et brev, skrevet på hans vegne, analogien om planten, der vender sig mod solen, for at forklare den åndelige betydning af at vende sig mod Qiblih:

...På samme måde som planten strækker sig mod sollyset - hvorfra den modtager liv og vækst - således vender vi vort hjerte mod Guds manifestation, Bahá’u’lláh, når vi beder... vi vender vort ansigt ... mod det sted hvor Hans støv hviler på denne jord som et symbol for den indre handling.

9. Vi har fremsat detaljerne om obligatorisk bøn i en anden epistel. ¶8

Den oprindelige obligatoriske bøn var af “af viselige årsager” blevet åbenbaret af Bahá’u’lláh i et særskilt skrift (Spørgsmål og Svar 63). Det blev ikke tilgængeligt for de troende i Hans levetid, da det var blevet afløst af de tre obligatoriske bønner, som nu bruges.

Kort efter Bahá'u'lláhs bortgang blev denne bøn sammen med nogle andre epistler stjålet af Muhammad-'Alí, ærkebryderen af Hans pagt.

10. Bønnen for den døde ¶8

Bønnen for den døde (se Nogle Supplerende Tekster til Kitáb-i-Aqdas) er den eneste obligatoriske bøn, der skal fremsiges som menighedsbøn. Den skal læses af én troende, medens alle tilstedeværende står op i tavshed (se note 19). Bahá'u'lláh har forklaret, at bønnen for den døde kun kræves, når afdøde er voksen (Spørgsmål og Svar 70), at fremsigelsen skal gå forud for afdødes jordfæstelse, og at der ikke er krav om at vende sig mod Qiblih, når bønnen fremsiges. (Spørgsmål og Svar 85).

Yderligere detaljer om bønnen for den døde er sammenfattet i Synopsis og Kodificering, afsnit IV.A.13 -14.

11. seks særlige passager nedsendt fra Gud, versenes åbenbarer ¶8

Disse passager, der er en del af bønnen for den døde, består af gentagelse af hilsenen "Alláh-u-Abhá" (Gud er Den Alherlige) seks gange, hver efterfulgt af nitten gentagelser af ét af de seks særligt åbenbarede vers. Disse er identiske med dem, der i bønnen for den døde blev åbenbaret af Báb i Bayánen. Bahá'u'lláh tilføjede en bønfoldelse forud for disse passager.

12. Hår ugyldiggør ikke jeres bøn, ej heller andet,
som ånden har forladt som for eksempel knogler og
lignende. Det står jer frit for at bære zobelskind
såvel som skind fra bæver, egern og andre dyr ¶9

I nogle tidligere religiøse ordener blev det at bære pelsværk af visse dyr eller andre genstande på sin person anset for at gøre ens bøn ugyldig. Bahá'u'lláh bekræfter her Báb's udtalelse i Den Arabiske Bayán om, at dette ikke ugyldiggør ens bøn.

13. Vi har befalet jer at bede og faste
fra begyndelsen af modenheden ¶10

Bahá'u'lláh definerer "modnehedsalderen med hensyn til religiøse forpligtelser" som "alderen femten for både mænd og kvinder" (Spørgsmål og Svar 20). For detaljer om fasteperioden, se note 25.

14. Han har herfra fritaget dem,
der er svækket af sygdom eller alder ¶10

Fritagelse for obligatorisk bøn og faste for dem, der er svækket af sygdom eller fremskreden alder, er forklaret i Spørgsmål og Svar. Bahá'u'lláh angiver, at i "perioder med dårligt helbred er det ikke tilladt at overholde disse forpligtelser" (Spørgsmål og Svar 93). Han definerer alderdom i denne forbindelse som fra halvfjerds år (Spørgsmål og Svar 74). Som svar på et spørgsmål har Shoghi Effendi forklaret, at folk, som er fyldt halvfjerds, er fritaget, hvadenten de er svage eller ej.

Fritagelse for at faste gives også til de andre særlige kategorier, som er nævnt i Synopsis og Kodificering, afsnit IV.B.5. Se note 20, 30 og 31 for yderligere forklaring.

15. Gud har givet jer tilladelse til at kaste jer i støvet på enhver ren
flade, for vi har i denne henseende fjernet

den begrænsning, der er blevet nedfældet i Bogen ¶10

Betingelserne for bøn har ofte i tidligere religiøse ordener indbefattet knælen. I Den Arabiske Bayán opfordrede Báb de troende til at lægge deres pande på krystalflader, når de knælede. I islam er ligeledes visse restriktioner påbudt med hensyn til, hvilke overflader muslimer har lov til at knæle på. Bahá'u'lláh ophæver disse restriktioner og angiver ganske enkelt "en ren flade".

16. Den, der intet vand finder til sin renselse, skal fem gange gentage ordene "I Guds navn, Den Reneste, Den Reneste," og så gå videre med sin bøn ¶10

Renselse skal udføres af den troende som forberedelse til obligatorisk bøn. Den består af at vaske hænder og ansigt. Hvis vand ikke findes, er der foreskrevet fem gentagelser af det særligt åbenbarede vers. Se note 34 for en generel redegørelse for renselse.

Forløbere i tidligere religiøse ordener for forskrifter for andre fremgangsmåder, som skal følges, når der ikke er adgang til vand, findes i Koranen og i Den Arabiske Bayán.

17. I de egne, hvor dage og nætter bliver lange, skal tidspunktet for bøn rette sig efter ure og andre instrumenter, der måler timernes gang. ¶10

Dette henviser til områder, der befinder sig i det yderste nord eller syd, hvor varigheden af dage og nætter varierer, betydeligt. (Spørgsmål og Svar 64 og 103). Denne forordning anvendes også ved faste.

18. Vi har løst jer fra kravet om at fremsige Tegnenes Bøn. ¶11

Tegnenes Bøn er en særlig form for muslimsk obligatorisk bøn, som blev forordnet til at fremsiges, når naturfænomener finder sted, såsom jordskælv, formørkelser og andre fænomener, som kan skabe frygt og antages for at være tegn eller handlinger fra Gud. Kravet om at fremsige denne bøn er ophævet. I dens sted kan en bahá'í sige: "Herredømmet er Guds, Herren over det sete og det usete, skabelsens Herre," men dette er ikke obligatorisk (Spørgsmål og Svar 52)

19. Med undtagelse af bønner for den døde er loven om menighedsbøn blevet ophævet. ¶12

Menighedsbøn, i form af en obligatorisk bøn, som skal fremsiges i overensstemmelse med et forordnet ritual, som det for eksempel er skik i islam, hvor fredagsbønnen i moskeen er ledet af en imam, er blevet ophævet i bahá'íernes religiøse orden. Bønnen for den døde (se note 10) er den eneste menighedsbøn, der er foreskrevet i bahá'í-loven. Den skal fremsiges af én af de tilstedeværende, medens de øvrige står op i tavshed. Den, der læser, har ikke nogen særlig status. Menigheden behøver ikke at stå med ansigtet mod Qiblih (Spørgsmål og Svar 85).

De tre obligatoriske bønner skal fremsiges individuelt, ikke i menigheden.

Der er ingen foreskrevet måde at fremsige de mange andre bahá'í-bønner, og alle er fri

til at bruge de ikke-obligatoriske bønner sammen eller individuelt, som de har lyst. Om dette udtaler Shoghi Effendi at ...skønt vennerne således er overladt til deres egne tilbøjeligheder.. bør de være yderst forsigtige med, at den måde de beder på, ikke antager en for stiv og formel karakter, og derved udvikler et fast ritual. Dette er et punkt, som vennerne altid bør erindre, så de ikke afviger fra den klare sti, som er angivet i læren.

20. Gud har fritaget kvinder, der har menstruation, for obligatorisk bøn og faste. ¶13

Fritagelse for obligatorisk bøn og faste gives til kvinder, der menstruerer. I stedet bør de hver dag udføre deres renselse (se note 34) og 95 gange gentage verset "Forherliget være Gud, herlighedens og skønhedens Herre" fra kl. 12 den ene dag til kl. 12 den næste dag. Denne forordning har sin forgænger i Den Arabiske Bayán, hvor en lignende dispensation blev givet.

I nogle tidligere religiøse ordener, blev menstruerende kvinder betragtet som urene, og det var dem forbudt at overholde pligterne vedrørende bøn og faste. Begrebet rituel urenhed er blevet afskaffet af Bahá'u'lláh (se note 106)

Det Universelle Retfærdighedens Hus har forklaret, at forskrifterne i Kitáb-i-Aqdas, som giver fritagelse for visse pligter og ansvar, er, som ordet angiver, fritagelse og ikke forbud. Enhver troende er derfor fri til at benytte sig af fritagelse, hvis han eller hun ønsker det. Det Universelle Retfærdighedens Hus giver imidlertid det råd, at når man beslutter sig for at gøre det eller ej, bør den troende være klog og erkende, at Bahá'u'lláh har givet disse fritagelser af gode grunde.

Den foreskrevne fritagelse for obligatorisk bøn, som oprindeligt henviste til den obligatoriske bøn, der bestod af ni rak'ah'er, anvendes nu på de tre obligatoriske bønner, som afløste den.

21. Hvis I rejser, skal I - mænd som kvinder - om I stopper op for at hvile på et sikkert sted, kaste jer en enkelt gang i støvet i stedet for hver obligatorisk bøn, som ikke er blevet fremsagt ¶14

Fritagelse for obligatorisk bøn gives dem, der befinder sig i en sådan tilstand af usikkerhed, at fremsigelse af den obligatoriske bøn ikke er mulig. Fritagelsen gælder både om man er på rejse eller hjemme, og den er et middel, hvorved den obligatoriske bøn, som ikke er blevet fremsagt på grund af usikre omstændigheder, kan blive opvejet.

Bahá'u'lláh har gjort det klart, at obligatorisk bøn "ikke ophæves under rejse", så længe som man kan finde et "sikkert sted", hvor man kan fremsige den (Spørgsmål og Svar 58).

Numrene 21, 58, 59, 60 og 61 i Spørgsmål og Svar uddyber denne forordning.

22. Ved afslutningen af jeres knæfald, skal I sætte jer med benene over kors ¶14

Det arabiske udtryk "haykalu't-tawhíd", her oversat "med benene over kors", betyder "enhedens stilling". Det har traditionelt betydet en stilling med benene over kors.

23. Sig: Gud har gjort min skjulte kærlighed til nøglen til skatten ¶15

Der er en velkendt islamisk overlevering om Gud og Hans skabelse: Jeg var en skjult skat. Jeg ønskede at blive kendt, og derfor kaldte jeg skabelsen til live, så jeg kunne blive kendt.

Referencer og hentydninger til denne overlevering findes overalt i bahá'í-skrifterne. For eksempel åbenbarer Bahá'u'lláh i en af sine bønner:

Priset være Dit navn, o Herre min Gud! Jeg bevidner, at Du var en skjult skat hyllet i Dit ældgamle væsen og en uigennemtrængelig gåde skrinlagt i Dit eget inderste væsen. Da du ønskede at åbenbare Dig selv, kaldte Du de store og de små verdener til live og valgte mennesket over alle Dine skabninger og gjorde det til et tegn i begge disse verdener, o Du som er vor Herre, Den Mest Medfølende!

Du ophøjede det til at sidde på Din trone foran hele skabelsens folk. Du gjorde det i stand til at løse Dine gåder og til at skinne med Din inspirations og åbenbarings lys og til at manifestere Dine navne og Dine egenskaber. Ved det smykkede Du indledningen til Din skabelses bog, o Du som hersker over det univers, som Du har skabt! (Prayers and Meditations of Bahá'u'lláh, XXXVIII)

Ligeledes udtaler Han i Skjulte Ord:

O menneskesøn!

Jeg elskede din skabelse, derfor skabte Jeg dig. Elsk da Mig at Jeg kan nævne dit navn og fylde din sjæl med livets ånd.

'Abdu'l-Bahá skrev i sin kommentar til den ovenfor citerede overlevering:

O du vejfarende på Den Elskedes sti! Du skal vide, at hovedformålet med denne hellige overlevering er at omtale stadierne i Guds hemmelig-holdelse og manifestation i sandhedens legemliggørelser, som er dæmringsstederne for Hans Alherlige Væren. For eksempel, før den udødelige ilds flamme bliver tændt og åbenbar, eksisterer den ved sig selv, i sig selv, i de universelle manifestationers skjulte identitet, og dette er stadiet af "Den Skjulte Skat" Og når det velsignede træ bliver tændt af sig selv i sig selv, og den guddommelige ild brænder ved sit væsen i sit væsen, er dette stadiet af "Jeg ønskede at blive kendt". Og når den på de betingede og stedløse verdener skinner frem fra universets horisont med uendelige guddommelige navne og egenskaber, udgør dette fremkomsten af en ny og underfuld skabelse, som svarer til stadiet af "Således kaldte jeg skabelsen til live". Og når de indviede sjæle sønderriver slørene af al jordisk tilknytning og verdslige vilkår og iler til stadiet af at betragte det guddommelige nærværs skønhed og bliver bæret med at erkende manifestationen og bliver i stand til at vidne om stråleglansen i Guds største tegn i deres hjerte, da vil formålet med skabelsen, som er kundskaben om Ham, der er den evige sandhed, blive åbenbar.

24. O Den Højestes Pen! ¶16

"Den Højestes Pen", "Den Ophøjede Pen" og "Den Mest Ophøjede Pen" er henvisninger til Bahá'u'lláh, som illustrerer Hans funktion som åbenbarer af Guds ord.

25. Vi har pålagt jer at faste i en kort periode ¶16

Faste og obligatorisk bøn udgør de to søjler, der bærer Guds åbenbarede lov. Bahá'u'lláh bekræfter i en af sine epistler, at han har åbenbaret lovene for obligatorisk bøn og faste, så alle troende gennem dem kan nærme sig Gud.

Shoghi Effendi angiver, at fasteperioden, som indbefatter fuldstændig afholdelse fra mad og drikke fra solopgang til solnedgang i det væsentlige er ...en periode med meditation,

bøn og åndelig rekreativitet, under hvilken den troende skal bestræbe sig på at foretage den nødvendige omstilling af sit indre liv og forfriske og genoplive de åndelige kræfter, som ligger latent i hans sjæl. Dens betydning og formål er derfor fundamentalt af åndelig karakter. Faste er symbolsk og en påmindelse om afholdenhed fra selvsk og kødeligt begær.

Faste pålægges alle troende, når de er blevet 15 år og indtil de bliver 70 år.

En sammenfatning af de detaljerede forordninger vedrørende loven om faste og de undtagelser, som gives visse kategorier mennesker, findes i Synopsis og Kodificering, sektion IV.B.1-6. For en forklaring på undtagelserne fra fasten se noter 14, 20, 30 og 31.

Fastens nittendagesperiode falder sammen med måneden 'Alá, sædvanligvis fra den 2-20. marts, straks efter afslutningen på Indskudsdagene (se noter 27 og 147), og bliver fulgt af Naw-Rúz festen (se note 26).

26. og har ved dens afslutning
forordnet Naw-Rúz for jer som en fest ¶16

Báb indførte en ny kalender, kendt nu som badí- eller bahá'í-kalenderen (se noter 27 og 147). I henhold til denne kalender, er en dag perioden fra solnedgang til solnedgang. Báb forordnede i Bayánen måneden 'Alá som fastemåned, forordnede at dagen Naw-Rúz skulle markere afslutningen på den periode, og betegnede Naw-Rúz som Guds Dag. Bahá'u'lláh bekræfter badí- kalenderen, hvor Naw-Rúz bliver betegnet som en fest.

Naw-Rúz er den første dag i det nye år. Den falder sammen med forårsjævndøgn i den nordlige halvkugle, som sædvanligvis falder den 21. marts. Bahá'u'lláh forklarer, at denne festdag skal fejres på den dag, solen bevæger sig ind i konstellationen Vædderen (dvs. forårs-jævndøgn), om også dette skulle ske et minut før solnedgang (Spørgsmål og Svar 35). Derfor kan Naw-Rúz falde på 20., 21. eller 22. marts, afhængig af tidspunktet for jævndøgn.

Bahá'u'lláh har overladt detaljerne for mange love til Det Universelle Retfærdighedens Hus. Blandt disse er flere, som har med bahá'í-kalenderen at gøre. Beskytteren har udtalt, at indførelsen på verdensbasis af loven med hensyn til fastsættelse af tidspunktet for Naw-Rúz vil indebære valg af et særligt sted på jorden, som skal tjene som standard for fastsættelse af tidspunktet for forårsjævndøgn. Han angav også, at valget af dette sted er blevet overladt til Det Universelle Retfærdighedens Hus.

27. Månedernes tiloversblevne dage
skal lægges før fastemåned ¶16

Badí kalenderen er baseret på solårets 365 dage, fem timer og nogle og halvtres minutter. Året består af nitten måneder af hver nitten dage (dvs. 361 dage) med tilføjelse af fire ekstra dage (i skudår fem). Báb definerede ikke specifikt placeringen af indskudsdagene i den nye kalender. Kitáb-i-Aqdas løser dette spørgsmål ved at give de "tiloversblevne" dage en fast plads i kalenderen umiddelbart før måneden 'Alá, fastemåned. For flere detaljer se afsnittet om bahá'í -kalenderen i The Bahá'í World, vol. XVIII.

28. Vi har forordnet,
at de...skal være udtryk for bogstavet Há ¶16

Kendt som Ayyám-i-Há (Hás Dage), har indskudsdagene den udmærkelse at blive forbundet med "bogstavet Há". I abjad er den numeriske værdi af dette arabiske bogstav fem, som sammenfalder med det mulige antal af indskudsdage.

Bogstavet Há gives flere åndelige betydninger i de hellige skrifter, deriblandt som et

symbol på Guds inderste væsen.

29. disse gavmildhedens dage,
der går forud for tilbageholdenhedens dage ¶16
Bahá'u'lláh pålagde sine tilhængere at vie disse dage til fest, glæde og velgørenhed. I et brev, skrevet på Shoghi Effendis vegne, bliver det forklaret, at “indskudsdagene er sat særlig af til gæstfrihed, gavegivning osv.

30. Den rejsende... er ikke bundet af fasten ¶16
Den korteste varighed af en rejse, som undtager den troende fra at faste, er defineret af Bahá'u'lláh (Spørgsmål og Svar 22 og 75). Detaljer i denne bestemmelse er opsummeret i Synopsis og Kodificering, sektion IV.B.5.a.i.-v.
Shoghi Effendi forklarede, at selvom rejsende er fritaget fra at faste, står det dem frit for at faste, hvis de ønsker det. Han angav også, at fritagelse også gælder hele rejseperioden, ikke blot de timer man er i et tog eller en bil mm.

31. Den rejsende, den skrantende,
de som er med barn eller giver die, er ikke bundet af fasten;
de er blevet fritaget af Gud som et tegn på Hans nåde. ¶16
Fritagelse for at faste gives dem, der er syge eller fremskredne i alder (se note 14), kvinder med menstruation (se note 20), rejsende (se note 30) samt kvinder, der er gravide og dem, der ammer. Denne fri-tagelse udstrækkes også til folk, som har hårdt arbejde, som samtidig rådes til “at vise respekt for Guds lov og for fastens ophøjede stade” ved at spise “beskedent og alene” (Spørgsmål og Svar 76). Shoghi Effendi har angivet, at de typer arbejde, som fritager én for fasten, vil blive defineret af Det Universelle Retfærdighedens Hus.

32. Afhold jer fra mad og drikke fra solopgang til solnedgang ¶17
Dette handler om fasteperioden. ‘Abdu’l-Bahá angiver yderligere i et af sine breve efter at have nævnt, at faste består af afholdenhed fra mad og drikke, at rygning er en form for “drik”. På arabisk dækker verbet “at drikke” ligeledes for rygning.

33. Det er blevet forordnet, at alle,
der tror på Gud ... hver dag skal gentage
“Alláh-u-Abhá” femoghalv fems gange ¶18
“Alláh-u-Abhá” er et arabisk udtryk, der betyder “Gud, Den Alherlige”. Det er en form af Guds største navn (se note 137). I islam er der en overlevering om, at blandt Guds mange navne, var ét det største. Imidlertid var identiteten af dette største navn skjult. Bahá'u'lláh har bekræftet, at Det Største Navn er “Bahá”.

De forskellige varianter af ordet “Bahá” betragtes ligeledes som Det Største Navn. Shoghi Effendis sekretær skrev på hans vegne at,

Det Største Navn er Bahá'u'lláhs navn. “Yá Bahá'ul-Abhá” er en påkaldelse som betyder: “O du Herlighedernes Herlighed! “Alláh-u-Abhá” er en hilsen, som betyder: “Gud Den Allerherligste.” Begge henviser til Bahá'u'lláh. Ved Det Største Navn menes, at Bahá'u'lláh har vist sig i Guds største navn, med andre ord, at Han er Guds største manifestation.

Hilsenen “Alláh-u-Abhá” blev taget i brug under Bahá'u'lláhs eksil i Adrianopel.

Gentagelse af “Alláh-u-Abhá” femoghalvfems gange skal forudgås af renselse. (se note 34).

34. Udfør... renselse før den obligatoriske bøn ¶18

Renselse er specielt forbundet med visse bønner. De skal gå forud for fremsigelse af de tre obligatoriske bønner, de daglige fremsigelser af “Alláh-u-Abhá” femoghalvfems gange, samt fremsigelse af det vers, der er forordnet som et alternativ til obligatorisk bøn og faste for menstruerende kvinder (se note 20).

Den forordnede renselse består af vask af hænder og ansigt som forberedelse til bøn. Hvad angår den middellange obligatoriske bøn, skal dette ledsages af fremsigelse af visse vers (se nogle epistler åbenbaret af Bahá’u’lláh som et supplement til Kitáb-i-Aqdas).

At renselse har en betydning udover det at vaske sig kan ses ud fra det faktum, at selv om man har været i bad umiddelbart før fremsigelsen af den obligatoriske bøn, er det stadig nødvendigt at udføre renselse (Spørgsmål og Svar 18).

Når der ikke er vand til renselse, skal et forordnet vers gentages fem gange (se note 16), og denne bestemmelse udstrækkes til dem, for hvem brug af vand er skadeligt for helbredet (Spørgsmål og Svar 51).

De detaljerede forordninger med hensyn til loven om renselse er udlagt i Synopsis og Kodificering, sektion IV.A.10.a-g, såvel som i Spørgsmål og Svar nr. 51, 62, 66, 77 og 86.

35. Det er blevet jer forbudt at begå mord ¶19

Forbudet mod at tage en andens liv gentages af Bahá’u’lláh i vers 73 i Kitáb-i-Aqdas. Straffe fastsættes for overlagt mord (se note 86). Er der tale om manddrab er det nødvendigt at betale en specificeret erstatningssum til afdødes familie (se Kitáb-i-Aqdas, ¶188).

36. eller ægteskabsbrud ¶19

Det arabiske ord “ziná”, som her oversættes med “ægteskabsbrud”, betyder både utugt eller hor og ægteskabsbrud. Det gælder ikke blot seksuelle forhold mellem en gift person og en, der ikke er hans eller hendes ægtefælle, men også uægteskabelige seksuelle samkvem i almindelighed. En form for “ziná” er voldtægt. Den eneste straf fastsat af Bahá’u’lláh er for dem, der begår utugt eller hor (se note 77). Straffe for andre seksuelle forseelser er overladt Det Universelle Retfærdighedens Hus at fastsætte.

37. bagtalelse eller bagvaskelse ¶19

Sladder, bagvaskelse og det at dvæle ved andres fejl er gentagne gange blevet fordømt af Bahá’u’lláh. I Skjulte Ord udtaler Han tydeligt: “O tilværelsens søn! Hvorledes kunne du glemme dine egne fejl og være op-taget af andres fejl? Hvem der end gør det, bliver fordømt af Mig.” Og igen: “O menneskesøn! Røb ikke andres fejl så længe du selv begår fejltrin. Skulle du overtræde dette bud, forbandet være du, derom vidner Jeg.” Denne stærke formaning bliver yderligere understreget i Hans sidste værk “Min Pagts Bog”: “Sandelig, siger jeg, tungen er til for at nævne det som er godt, besmit den ikke med upassende tale. Gud har tilgivet det forgangne. Fremover bør alle ytre det, som er passende og sømmeligt og afholde sig fra bagvaskelse, ukvemsord og det, der volder mennesker sorg”.

38. Vi har opdelt arv i syv kategorier ¶20

Bahá'í arvelovene gælder kun når en person dør uden at have gjort testamente, dvs. personen dør uden at have efterladt sig et testamente. I Kitáb-i-Aqdas (§109) befaler Bahá'u'lláh alle troende at gøre testamente. Andetsteds udtaler Han klart og tydeligt, at individet har fuld myndighed over sin ejendom og er fri til at bestemme den måde, hvorpå hans eller hendes bo skal deles og i testamentet angive, hvem der skal arve, uanset om de er bahá'í eller ej (Spørgsmål og Svar 69). I denne forbindelse forklarer Shoghi Effendi i et brev på hans vegne at:

... selvom en bahá'í i sit testamente har lov til at disponere over sin ejendom, som han ønsker, så er han dog moralsk og samvittighedsmæssigt forpligtet til, når han skriver sit testamente, altid at erindre sig nødvendigheden af at opretholde Bahá'u'lláhs princip om rigdommens sociale funktion og den deraf følgende nødvendighed af at undgå en ophobning og koncentration af midler hos nogle få individer eller grupper af individer.

Dette vers i Kitáb-i-Aqdas indleder et længere stykke, hvori Bahá'u'lláh uddyber bahá'í-arveloven. Når man læser denne passage, skal man huske på, at loven er formuleret ud fra, at afdøde er en mand. Forskrifterne gælder, ligeledes, når afdøde er en kvinde.

Det arvesystem, der sørger for fordeling af afdødes bo blandt syv kategorier arvinger (børn, ægtefælle, fader, moder, brødre, søstre og lærere) er baseret på de forordninger Báb opstillede i Bayánen. Hovedtrækkene i bahá'í-arveloven, i tilfælde af at en person dør uden at have gjort testamente, er:

1. Hvis afdøde er fader, og hans bo indbefatter egen bolig, så skal denne bolig gå videre til den ældste søn (Spørgsmål og Svar 34).
2. Hvis afdøde ikke har nogen mandlige efterkommere, skal to trediedele af boligen tilfalde hans kvindelige efterkommere og den resterende trediedel Retfærdighedens Hus (Spørgsmål og Svar 41, 72). Se note 42 med hensyn til hvilket niveau af Retfærdighedens Huse denne lov gælder. (se også note 44.)
3. Resten af boet deles mellem de syv kategorier arvinger. For enkeltheder med hensyn til det antal andele, som hver gruppe skal modtage, se Spørgsmål og Svar nummer 5, og Synopsi og Kodificering, sektion IV.C.3.a.
4. I tilfælde af at der er mere end én arving i en kategori, skal den andel, der er tildelt den klasse, deles ligeligt mellem dem, hvad enten de er mandlige eller kvindelige.
5. I tilfælde af at der ingen livsarvinger er, skal børnenes andel tilfalde Retfærdighedens Hus (Spørgsmål og Svar 7, 41).
6. Om en person efterlader sig efterkommere, men nogle eller alle andre kategorier af arvinger ikke findes, skal to trediedele af deres andel tilfalde efterkommerne og en trediedel til Retfærdighedens Hus (Spørgsmål og Svar 7).

7. Om ingen af de angivne kategorier findes, tilfalder to trediede dele af boet afdødes nevøer og niecer. Om disse ikke findes tilfalder de samme andele tanterne og onklerne; og savnes disse deres sønner og døtre. Under alle omstændigheder tilfalder den resterende trediedel Retfærdighedens Hus.
8. Om en person ikke efterlader ovenfor nævnte arvinger, skal hele boet tilfalde Retfærdighedens Hus.
9. Bahá'u'lláh udtaler, at personer, der ikke er bahá'í, ikke har nogen ret til at arve deres bahá'í-forældre eller -slægtninge (Spørgsmål og Svar 34). Shoghi Effendi angiver i et brev på hans vegne, at denne restriktion kun gælder "i de tilfælde, hvor en bahá'í er død uden at efterlade sig et testamente, og hans ejendom derfor skal deles i overensstemmelse med de regler, der er fremsat i Aqdas. Derudover er en bahá'í fri til at testamenter sin ejendom til hvem som helst, uden hensyn til religion, forudsat han har efterladt sig et testamente, som udtrykker hans ønsker." Det er derfor altid muligt for en bahá'í at sørge for sin ægtefælle, sine børn eller slægtninge, der ikke er bahá'í, ved at efterlade sig et testamente.

Flere enkeltheder om arvelovene er opsummeret i Synopsis og Kodificering, sektion IV.C.3.a.-o.

39. til brødrene: fem dele ... til søstrene: fire dele ¶20

Spørgsmål og Svar præciserer lovens bestemmelser hvad angår de andele af arven, som tildeles afdødes brødre og søstre. Om brødrene og søstrene har samme fader som afdøde, skal de arve hele deres tildelte andel. Om brødrene og søstrene imidlertid har en anden fader, skal de kun arve to trediedele af den tildelte andel, den resterende trediedel tilfalder Retfærdighedens Hus (Spørgsmål og Svar 6). Såfremt afdøde har helbrødre og helsøstre blandt sine arvinger, vil halvbrødre og halvsøstre på moderens side ikke arve (Spørgsmål og Svar 53). Halvbrødrene og halvsøstrene tilkommer det naturligvis at modtage arv fra deres egen faders bo.

40. lærerne ¶20

I et brev sammenligner 'Abdu'l-Bahá lærere, som beskæftiger sig med barnets åndelige opdragelse, med den "åndelige fader", som "giver sit barn evigt liv". Han forklarer, at dette er grunden til, at "lærere regnes blandt arvingerne" i "Guds lov".

Bahá'u'lláh specificerer de betingelser hvorunder læreren arver og den andel han eller hun modtager (Spørgsmål og Svar 33).

41. Da Vi hørte de endnu ufødte børns højlydte krav, fordoblede Vi deres andel og formindskede de øvriges ¶20

I Bábs arvelove blev afdødes børn tildelt ni dele, bestående af ialt 540 andele. Denne tildeling var mindre end det kvarte af hele boet. Bahá'u'lláh fordoblede deres del til 1.080

andele og reducerede de andele, der var tildelt de andre seks kategorier arvinger. Han skitserer også den præcise hensigt med dette vers og dets betydning for fordelingen af arven (Spørgsmål og Svar 5).

42. Retfærdighedens Hus ¶21

Når Bahá'u'lláh henviser til Retfærdighedens Hus i Kitáb-i-Aqdas, angiver Han ikke altid udtrykkeligt, om Han sigter til Det Universelle Retfærdighedens Hus og eller de lokale retfærdighedens huse, som begge er forordnet i denne bog. Han henviser i almindelighed helt enkelt til "Retfærdighedens Hus", idet han lader det stå åbent for senere afklaring, på hvilket institutionsniveau hver lov skal gælde.

I et brev, hvor 'Abdu'l-Bahá opregner den lokale administrations indtægter, indbefatter han den arv, som er uden arvinger og peger således på, at det retfærdighedens hus, der henvises til i disse passager i Aqdas, er det lokale.

43. Om den afdøde efterlader efterkommere,
men ingen anden kategori arvinger ¶22

Bahá'u'lláh forklarer, at denne regel "både har almen og specifik gyldighed, hvilket vil sige, at når en kategori af den sidstnævnte klasse arvinger er fraværende, skal to trediedele af deres andel gå til børnene og den tilbageblevne andel til retfærdighedens hus" (Spørgsmål og Svar 7).

44. Vi har tildelt den afdødes bolig og personlige beklædning
de mandlige og ikke de kvindelige efterkommere eller
andre arvinger ¶25

I et brev angiver 'Abdu'l-Bahá, at afdødes bolig og klæder skal forblive i den mandlige slægt. De går til den ældste søn, og i tilfælde af den ældste søns fravær går de til den næstældste søn og så videre. Han forklarer, at denne bestemmelse er udtryk for loven om førstefødselsret, som ufravigeligt er blevet fastholdt af Guds lov. I et brev til en af troens tilhængere i Persien skrev han: "I alle de guddommelige religiøse ordener har den ældste søn fået særlige gunstbevisninger. Selv profetskabets stede har været hans førstefødselsret." Med de gunstbevisninger, der gives den ældste søn, følger imidlertid tilsvarende forpligtelser. For eksempel har han den moralske pligt til, for Guds skyld, at sørge for sin moder og tillige at tage de andre arvingers behov i betragtning.

Bahá'u'lláh forklarer flere aspekter af denne del af arveloven. Han fastsætter, at hvis der er flere end én bolig, skal hovedboligen, den vigtigste bolig, gå til de mandlige arvinger. De øvrige boliger skal sammen med andre af afdødes ejendele deles mellem arvingerne (Spørgsmål og Svar 34), og Han angiver, at i tilfælde af mandlige efterkommeres fravær skal to trediedele af hovedboligen og den afdøde faders personlige klæder tilfalde de kvindelige livsarvinger og en trediedel Retfærdighedens Hus (Spørgsmål og Svar 72). Derudover, når afdøde er en kvinde, udtaler Bahá'u'lláh, at alle hendes brugte klæder skal deles ligeligt mellem hendes døtre. Hendes ubrugte klæder, juveler og ejendom skal deles mellem hendes arvinger, såvel som hendes brugte klæder, hvis hun ikke efterlader sig nogen døtre (Spørgsmål og Svar 37).

45. Om den afdødes søn er gået bort i faderens levetid
og har efterladt sig børn, vil disse arve deres faders andel ¶26

Dette aspekt af loven gælder kun i tilfælde af, at det er sønnen, der dør før sin fader eller moder. Om afdødes datter er død og efterlader sig livsarvinger, skal hendes andel deles i henhold til de syv kategorier, der er fastsat i Den Helligste Bog (Spørgsmål og Svar 54).

46. Om den afdøde efterlader umyndige børn,

skal deres andel af arven betros en pålidelig person ¶27

Ordet “Amín”, oversat i dette afsnit med “pålidelig person” og “formynder”, giver på arabisk en lang række betydninger, som især er forbundet med begrebet vederhæftighed, men betegner også sådanne egenskaber som pålidelighed, loyalitet, trofasthed, retskaffenhed, ærlighed og så videre. I juridisk sprog betyder “amín” blandt andet en formynder, kautionist, værge, vogter og opsynsmand.

47. Boets fordeling bør ikke finde sted,

førend huqúqu’lláh er blevet betalt, al gæld indfriet,

udgifter i forbindelse med begravelse dækket ¶28

Bahá’u’lláh fastsætter, at i den orden, hvori der skal betales for disse udgifter, kommer udgifterne til begravelse og jordfæstelse først, derpå betaling af afdødes gæld, og så huqúqu’lláh (se note 125) (Spørgsmål og Svar 9). Han fastsætter også, at når disse betales af boet, skal betaling først tages fra resten af boet og derefter, om dette er utilstrækkeligt, fra boligen og afdødes personlige klæder (Spørgsmål og Svar 80).

48. Dette er dén skjulte viden, som aldrig forandres,

da den begynder med ni ¶29

I den arabiske Bayán beskrev Báb sin arvelov som værende i “overensstemmelse med en skjult kundskab i Guds bog - en kundskab, der aldrig skal ændres eller erstattes.” Han udtalte også, at de tal, hvorved arvens deling var blevet udtrykt, var blevet udstyret med en betydning, der skulle hjælpe til erkendelse af Ham, som Gud vil åbenbare.

Det nital, som nævnes her, repræsenteres i den arabiske tekst af bogstavet “tá”, som det svarer til i abjad-talsystemet (se ordlisten). Det er det første element i Bábs arvedeling, hvor han fastsætter “ni dele” som børnenes andel. Betydningen af ni ligger i, at det har en numerisk værdi, der svarer til Det Største Navn “Bahá”, som der hentydes til i den næste del af dette vers som “det skjulte og det åbenbare, det ukrænkelige og utilnærmeligt ophøjede navn.” (Se også note 33.)

49. Herren har forordnet, at i hver en by et

Retfærdighedens Hus skal oprettes ¶30

Institutionen retfærdighedens hus består af valgte råd, som arbejder på samfundets lokale, nationale og internationale niveauer. Bahá’u’lláh forordner både Det Universelle Retfærdighedens Hus og de lokale retfærdighedens huse i Kitáb-i-Aqdas. I sit testamente foreskriver ‘Abdu’l-Bahá sekundære (nationale eller regionale) retfærdighedens huse og skitserer den metode, der skal følges for at vælge Det Universelle Retfærdighedens Hus.

I det ovenfor citerede, refereres der til Det Lokale Retfærdighedens Hus, en institution, som skal vælges i en lokalitet, såsnart der bor ni eller flere voksne bahá’ier. Til dette formål blev definitionen af en voksen foreløbig sat til 21 år af Beskytteren, som påpegede, at dette kunne ændres i fremtiden af Det Universelle Retfærdighedens Hus.

Lokale og sekundære retfærdighedens huse er for øjeblikket kendt som lokale og nationale åndelige råd. Shoghi Effendi har påpeget, at dette er en “foreløbig benævnelse” som,

... efterhånden som bahá’í-troens stilling og mål bliver bedre forstået og mere fuldt ud anerkendt, gradvist vil blive afløst af den permanente og mere passende betegnelse, retfærdighedens hus. De nuværende åndelige råd vil ikke blot blive benævnt anderledes i fremtiden, men de vil også blive i stand til at udvide deres nuværende funktioner med de

magtbeføjelser, forpligtelser og særrettigheder, som nødvendiggøres af anerkendelsen af Bahá'u'lláhs tro, ikke blot som et af de anerkendte religiøse systemer i verden, men som statsreligion for en uafhængig og suveræn magt.

50. antallet Bahá ¶30

Abjads numeriske værdi af "Bahá" er ni. Det Universelle Retfærdig-hedens Hus og de nationale og de lokale åndelige råd har for tiden ni medlemmer hver, det mindste antal foreskrevet af Bahá'u'lláh.

51. Det påhviler dem at være

Den Barmhjertiges betroede iblandt mennesker ¶30

De generelle beføjelser og pligter hos Det Universelle Retfærdig-hedens Hus, de nationale og de lokale åndelige råd og deres kvalifikationer for medlemskab er blevet fremsat i Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás skrifter, i breve fra Shoghi Effendi og i Det Universelle Retfærdighedens Hus' forklaringer. Disse institutioners hovedfunktioner er skitseret i Det Universelle Retfærdighedens Hus' konstitution, såvel som i de nationale og lokale åndelige råds.

52. rådføre sig med hinanden ¶30

Bahá'u'lláh har indført rådslagning som et af de fundamentale principper i sin tro og har formanet de troende til "at rådføre sig med hinanden i alle sager". Han beskriver rådslagning som "ledelsens lampe, som viser vejen" og som "det, der skænker forståelse." Shoghi Effendi udtaler at "princippet om rådslagning... er en af de fundamentale love" i bahá'ís administrative orden.

I Spørgsmål og Svar, nummer 99, skitserer Bahá'u'lláh en vej til rådslagning og understreger betydningen af at opnå enstemmighed, når der skal tages en beslutning, hvor enighed ikke opnås skal flertalsbeslutningen gælde. Det Universelle Retfærdighedens Hus har forklaret, at denne vejledning om rådslagning blev åbenbaret, inden åndelige råd var blevet etableret og var svar på et spørgsmål om bahá'í-læresætningen om rådslagning. Det Universelle Retfærdighedens Hus bekræfter, at tilsynekomsten af åndelige råd, som vennerne altid kan vende sig til for at få hjælp, på ingen måde forbyder dem at følge den procedure, der er skitseret i Spørgsmål og Svar. Denne vej kan bruges af vennerne, om de ønsker det, når de rådslår om deres personlige problemer.

53. Byg andagtshuse i alle lande ¶31

Bahá'í-andagtshuset er viet til Guds pris. Andagtshuset er den centrale bygning i Mashriqu'l-Adhkár (Dæmringsstedet for Guds til-bedelse), et kompleks der, som det i fremtiden vil udfolde sig, foruden andagtshuset vil bestå af flere bygninger, der er viet til social, humanitær, uddannelsesmæssig og videnskabelig stræben. 'Abdu'l-Bahá beskriver Mashriqu'l-Adhkár som "en af de vigtigste institutioner i verden", og Shoghi Effendi påpeger, at den er et eksempel i håndgribelig form på sammensmeltningen af bahá'í-andagt og tjeneste". Idet han forudser denne institutions fremtidige udvikling, forestiller Shoghi Effendi sig, at andagtshuset og dets bygninger "vil yde lindring til de lidende, bistand til de fattige, ly til de vejfarende, trøst til de efterladte og skolegang til de uvidende." I fremtiden vil bahá'í-andagtshuse blive bygget i hver by og landsby.

54. Herren har forordnet, at de, der kan,

skal rejse på pilgrimsfærd til Det hellige Hus ¶32

To hellige huse dækkes af denne forordning, Bábs hus i Shiráz og Bahá'u'lláhs hus i Bagdad. Bahá'u'lláh har bestemt, at pilgrimsfærd til et af disse huse opfylder kravet i denne passage. (Spørgsmål og Svar 25, 29). I to forskellige epistler, kendt som Súriy-Hajj (Spørgsmål og Svar 10), har Bahá'u'lláh foreskrevet særlige ritualer for hver af disse pilgrimsfærd. På denne måde bliver en pilgrimsrejse mere end blot at besøge disse to huse.

Efter Bahá'u'lláhs bortgang, udpegede 'Abdu'l-Bahá Bahá'u'lláhs gravmæle i Bahjí som pilgrimssted. I et brev påpeger han, at det "Helligste Gravmæle, Det Velsignede Hus i Bagdad og Bábs ærede hus i Shiráz" er "viet til pilgrimsfærd", og at det er "obligatorisk" at besøge disse steder "hvis man har råd til det og er i stand til det, og hvis der ikke er nogen hindringer for det". Ingen ritualer er foreskrevet for en pilgrims-færd til Det Helligste Gravmæle.

55. og herfra har han fritaget kvinder,
som en nåde fra hans side ¶32

I Bayánen pålagde Báb de af hans tilhængere, der havde råd til at foretage rejsen, pilgrimsforordningen én gang i livet. Han udtalte, at forpligtelsen ikke var bindende for kvinder for at spare dem for en hård rejse.

Bahá'u'lláh fritager ligeledes kvinder for kravene om pilgrims-færd. Det Universelle Retfærdighedens Hus har forklaret, at denne fritagelse ikke er et forbud, og at kvinder har frihed til at foretage en pilgrimsfærd.

56. at beskæftige jer med et erhverv ¶33

Mænd og kvinder er pligtige at beskæftige sig med et fag eller et erhverv. Bahá'u'lláh ophøjer "beskæftigelse med sligt arbejde" til "rang af tilbedelse af Gud". Den åndelige og praktiske betydning af denne lov, samt individets og samfundets gensidige ansvar for dens implementering, forklares i et brev skrevet på Shoghi Effendis vegne:

Med hensyn til Bahá'u'lláhs bud om de troendes beskæftigelse i et eller andet erhverv: Læren er meget udtrykkelig i denne sag, især udtalelsen i Aqdas om dette, som gør det ganske klart, at dovne mennesker, som mangler ønsket om at arbejde, ikke har plads i den nye verdensorden. Som en naturlig følge af dette princip, udtaler Bahá'u'lláh videre, at tiggeri ikke blot bør søges begrænset, men fuldstændigt fjernet fra samfundet. Det er en forpligtelse for dem, der står i spidsen for samfundets organisering at give hvert individ muligheden for at erhverve sig det nødvendige talent til en eller anden form for profession og ligeledes muligheden for at udnytte et sådant talent, både for dets egen skyld, og for at han kan tjene til livets ophold. Hvert individ, hvor handicappet og begrænset han end er, er forpligtet til at beskæftige sig med et arbejde eller et erhverv, thi arbejde, især når det udføres i en ånd af tjeneste, er ifølge Bahá'u'lláh en form for andagt. Det har ikke blot et nyttebestemt formål, men har en værdi i sig selv, fordi det drager os nærmere til Gud og gør os i stand til bedre at begribe Hans mål for os i denne verden. Det er derfor klart, en arvet formue ikke kan sikre nogen mod dagligt arbejde.

I et af sine breve udtaler 'Abdu'l-Bahá, at "hvis en person er ude af stand til at tjene til brødet, er ramt af svær fattigdom eller bliver hjælpeløs, så påhviler det de velhavende eller de deputerede at give ham en månedlig indkomst til hans underhold... Ved 'deputerede' menes folkets repræsentanter, det vil sige medlemmerne af Retfærdighedens Hus." (se også note 162 om tiggeri.)

Som svar på et spørgsmål om Bahá'u'lláhs påbud kræver, at en hustru og moder såvel

som hendes mand skal arbejde for en indkomst, har Det Universelle Retfærdighedens Hus forklaret, at Bahá'u'lláhs forskrift er, at vennerne beskæftiger sig med et arbejde, som vil gavne dem selv og andre, og at husførelse er et højt respekteret, ansvarsfuldt arbejde af fundamental betydning for samfundet.

Med hensyn til pensionering fra arbejde for individer, der har nået en vis alder, udtalte Shoghi Effendi i et brev skrevet på hans vegne at "dette er en sag, som Det Internationale Retfærdighedens Hus må lovgive om, da der ikke er nogen bestemmelse i Aqdas om det."

57. Håndkys er forbudt i Bogen. ¶34

I flere tidligere religiøse ordener og i visse kulturer blev håndkys til en religiøs skikkelse eller en prominent person forventet som et tegn på ærbødighed og agtelse for denne person og som et tegn på underkastelse under hans myndighed. Bahá'u'lláh forbyder håndkys og i sine epistler fordømmer han også den praksis at kaste sig ned foran et andet menneske og andre former for adfærd, der nedværdiger et individ i forhold til et andet. (Se note 56).

58. Det er ikke tilladt nogen at søge syndsforladelse hos en anden sjæl ¶34

Bahá'u'lláh forbyder at bekende og søge syndsforladelse fra et andet menneske. I stedet bør man bede om tilgivelse fra Gud. I epistelen Bishárát udtaler han, at "slig bekendelse over for folk fører til ens ydmygelse og vanære", og han bekræfter, at Gud "ikke ønsker sine tjeneres ydmygelse".

Shoghi Effendi sætter forbudet ind i en sammenhæng. Han sekretær har på hans vegne skrevet at

... det er os forbudt at bekende vore synder og brist over for noget menneske, som katolikerne gør for deres præster, eller at gøre det i offentlighed, som visse religiøse sekter gør. Hvis vi imidlertid spontant ønsker at vedkende os, at vi har taget fejl, eller at vi har en karakterbrist og beder et andet menneske om tilgivelse, står det os frit for at gøre det.

Det Universelle Retfærdighedens Hus har også forklaret, at Bahá'u'lláhs forbud mod at bekende synder ikke forhindrer et individ i at indrømme overtrædelser, medens der rådslås, under bahá'í-institutioners ledelse. Det udelukker heller ikke mulighed for at søge råd fra en nær ven eller fra en professionel rådgiver i sådanne sager.

59. Blandt folket er der den, der sætter sig mellem sandalerne ved døren, medens han i sit hjerte tragter efter højsædet. ¶36

Der er tradition for i østen, at man tager sandaler og sko af før man går ind til et møde. Den del af et rum, der er længst fra indgangen betragtes som rummets hoved og en æresplads, hvor de mest prominente blandt de tilstedeværende sidder. Andre sidder efter rang nedad mod døren, hvor skoene og sandalerne er blevet efterladt, og de af laveste rang plejer at sidde.

60. Og blandt folket er der den, der påberåber sig at have indre viden ¶36

Dette er en henvisning til folk, der påstår at have adgang til esoterisk viden, og hvis hang til denne viden slører dem fra Guds manifestations åbenbaring. Andetssteds bekræfter Bahá'u'lláh: "De, der tilbe-der de idoler, som deres fantasier har skabt, og som kalder det indre virkelighed, de mennesker tælles i sandhed blandt hedninge."

61. Hvor mangen en mand har afsondret sig under
Indiens fjerne himmelstrøg, nægtet sig selv det,
som Gud har forordnet som lovligt, pålagt sig
strengthed og spægelse ¶36

Disse vers udgør forbuddet mod klosterliv og askese. Se Synopsis og Kodificering, sektion IV.D.I.y.iii.-iv. I Words of Paradise uddyber Bahá'u'lláh disse forordninger. Han udtaler: "At leve afsondret eller at dyrke askese er ikke acceptabelt i Guds nærvær," og han opfordrer dem, der er optaget heraf til "at følge det, der vil skabe glæde og lykke." Han belærer dem, der har taget "bolig i bjergenes huler", eller som har trukket sig tilbage til "gravpladser ved nattetid" om at opgive denne skik, og han byder dem ikke at nægte sig denne verdens nådegaver, som er blevet skabt af Gud for menneskeheden. Og i Bisharáts epistel opfordrer Bahá'u'lláh dem, samtidig med at han anerkender munkenes og præsternes "fromme gerninger", til at "opgive det afgrænsede liv og stile mod den åbne verden og beskæftige sig med det, der vil gavne dem selv og andre." Han giver dem også tilladelse til "at indgå ægteskab, så de kan frembringe én, der vil omtale Gud."

62. Den, der gør krav på en åbenbaring
direkte fra Gud før udløbet af fulde et tusinde år ¶37

Bahá'u'lláhs religiøse orden vil vare indtil den næste manifestation fra Gud viser sig, hvis komme ikke vil finde sted før mindst "et fuldt årtusinde" er forløbet. Bahá'u'lláh advarer mod at tilskrive "dette vers" andet end dets "indlysende betydning", og i en af sine epistler forklarer han, at "hvert år" af denne tusindårsperiode består af "tolv måned-er i henhold til Koranen og af nitten måneder af hver nitten dage i henhold til Bayánen."

Tilkendegivelsen til Bahá'u'lláh i Teherans Siyáh-Chál om Hans åbenbaring i oktober 1852 markerer Hans profetiske missions fødsel og er derfor begyndelsen på de tusind år eller mere som skal forløbe inden den næste manifestation af Gud viser sig.

63. Dette er, hvad Vi advarede jer imod, da Vi boede i Irak,
og igen senere i det gådefulde land og nu fra dette
strålende sted. ¶37

"Det gådefulde land" henviser til Adrianopel, og "dette strålende sted" er en henvisning til 'Akká.

64. Blandt folket er der den, hvis lærdom har gjort ham stolt...
den som, når han hører lyden af sandaler, der følger ham,
i sin egen agtelse vokser sig større ¶41

I østen har det af ærbødighed været skik hos en religiøs leders tilhængere at vandre et skridt eller to efter ham.

65. Nimrod ¶41

Den Nimrod, der henvises til i dette vers, er i både jødisk og muslimsk tradition en konge, der forfulgte Abraham, og hvis navn blev symbolet på stort hovmod.

66. Aghsán ¶42

"Aghsán" (pluralis af Ghusn) er det arabiske ord for "grene". Dette udtryk bliver af Bahá'u'lláh brugt til at betegne Hans mandlige efterkommere. Det har særlige følger ikke blot

for forvaltning af gaver, men også med hensyn til arvefølgen efter Bahá'u'lláhs og 'Abdu'l-Bahás bortgang (se note 145). I sin Pagts Bog udpegede Bahá'u'lláh sin ældste søn, 'Abdu'l-Bahá, til sin Pagts Midtpunkt og troens overhoved. I sit testamente udpegede 'Abdu'l-Bahá, sin ældste dattersøn, Shoghi Effendi, til beskytter og troens overhoved.

Derfor foregriber denne passage i Aqdas en række af udvalgte Aghsán, og således beskytterembedet, og forudser et brud i deres linie. Shoghi Effendis bortgang i 1957 fremskyndede netop den situation, der i denne passage drages omsorg for, i og med at Aghsán-linien udløb, inden Det Universelle Retfærdighedens Hus var blevet oprettet (se note 67).

67. vende tilbage til de af Bahás folk ¶42

Bahá'u'lláh forudser muligheden af, at Aghsán-linien udgår inden oprettelse af Det Universelle Retfærdighedens Hus. Han bestemte, at i en sådan situation "skal gaver vende tilbage til Bahás folk". Udtrykket "Bahás folk" bruges med flere forskellige betydninger i bahá'í-skrifterne. I dette tilfælde beskrives de som dem, "der ikke taler uden Hans tilladelse og ikke dømmer uden i overensstemmelse med, hvad Gud har forordnet i denne epistel". Efter Shoghi Effendis bortgang i 1957 stod Guds Sags Hænder i spidsen for troens anliggender indtil valget af Det Universelle Retfærdighedens Hus i 1963 (se note 183).

68. Rag ikke hovedet ¶44

I nogle religiøse traditioner betragtes det som ønskeligt at rage sit hoved. At rage hovedet er forbudt af Bahá'u'lláh, og han gør det klart, at den bestemmelse, som i hans Súrey-i-Haji, kræver at pilgrimmene til Det Hellige Hus i Shiráz rager deres hoved, er blevet erstattet med dette vers i Kitáb-i-Aqdas (Spørgsmål og Svar 10).

69. dog er det ikke sømmeligt
at lade håret vokse ned over ørerne ¶44

Shoghi Effendi har gjort det klart, at ulig forbudet mod at rage hovedet, angår denne lov om ikke at lade håret vokse ned over øreflippen kun mænd. Gyldigheden af denne lov vil kræve afklaring af Det Universelle Retfærdighedens Hus.

70. Landflygtighed og indespærring er bestemt for tyven ¶45

Bahá'u'lláh udtaler at beslutning om strafudmåling i forhold til en lovovertrædelses alvor ligger hos Retfærdighedens Hus (Spørgsmål og Svar 49). Straffene for tyveri er beregnet på et fremtidigt samfund, hvor de vil blive suppleret og taget i anvendelse af Det Universelle Retfærdighedens Hus.

71. ved den tredie overtrædelse skal I sætte et mærke på hans pande,
for at han således genkendelig ikke kan få adgang til Guds byer
og lande ¶45

Det mærke, der skal sættes på tyvens pande, tjener det formål at advare folk om hans tilbøjeligheder. Alle enkeltheder om karakteren af mærket, hvorledes mærket skal fæstes, hvor længe det skal bæres, på hvilke betingelser, det kan fjernes, såvel som alvoren i forskellige grader af tyveri er af Bahá'u'lláh blevet overladt til Det Universelle Retfærdighedens Hus' beslutning, når loven bliver taget i anvendelse.

72. Det står enhver frit for, der ønsker det, at gøre brug af kar,

gjort af sølv og guld. ¶46

Báb tillod i Bayánen brug af guld- og sølvredskaber og ophævede således den islamiske fordømmelse af denne brug, der ikke stammer fra et udtrykkeligt forbud i Koranen, men fra muslimske overleveringer. Bahá'u'lláh bekræfter hér Bábs afgørelse.

73. Pas på, at I, når I indtager føde,
ikke stikker hænderne ned i skålenes og fadenes indhold ¶46
Dette forbud defineredes af Shoghi Effendi som “at stikke sin hånd i maden”. I mange dele af verden har det været sædvane at spise med hænderne fra et fælles fad.

74. Anlæg sådanne vaner som bedst stemmer
overens med dannelse. ¶46
Dette er den første af adskillige passager, der omtaler betydningen af dannelse og renlighed. Det oprindelige arabiske ord “litáfát”, her oversat med “dannelse”, har en lang række betydninger af både åndelig og fysisk art såsom elegance, ynde, renlighed, artighed, høflighed, blidhed, mildhed, sarthed, elskværdighed, såvel som det at være skarpsindig, forfinet, gudfrygtig og ren. I overensstemmelse med de forskellige passager, hvor det forekommer i Kitáb-i-Aqdas, er det blevet oversat med enten “dannelse” eller “renlighed”.

75. Han, der er Guds sags dæmringssted,
har ingen jævnbyrdig i Den Største Ufejlbarlighed. ¶ 47
I epistlen Ishráqát, bekræfter Bahá'u'lláh, at Den Største Ufejlbarlighed er begrænset til Guds manifestationer.

Kapitel 45 i Nogle Besvarede Spørgsmål er af ‘Abdu’l-Bahá tilegnet en forklaring på dette vers i Aqdas. I dette kapitel understreger han blandt andet uadskilleligheden af væsentlig “ufejlbarlighed” fra Guds manifestationer og hævder, at hvad “der end udstråler fra dem er identisk med sandheden og overensstemmende med virkeligheden,” at “de ikke er under de tidligere loves skygge,” og “Hvad de end siger er Guds ord, og hvad de end udøver er redelig handling.”

76. Enhver fader er det blevet pålagt at undervise sin søn
og sin datter i kunsten at læse og skrive ¶48
I sine epistler gør ‘Abdu’l-Bahá ikke blot opmærksom på forældres ansvar for at undervise alle deres børn, men han forklarer også nøje, at “undervisning og at give dannelse til døtre er mere nødvendigt end at undervise og give dannelse til sønner,” for pigerne vil en dag blive mødre, og mødre er den nye generations første lærere. Er det derfor ikke muligt at uddanne alle børnene i en familie, bør døtrene foretrakkes, da gavnligheden af kundskab mest effektivt og hurtigst lader sig sprede i samfundet gennem uddannede mødre.

77. Gud har idømt alle ægteskabsbrydere en bøde,
som skal betales til Retfærdighedens Hus ¶49
Skønt udtrykket, her oversat med ægteskabsbrud der i bredeste forstand henviser til ulovlig seksuelt samvær mellem enten gifte eller ugifte personer (se note 36 for en definition af udtrykket), har ‘Abdu’l-Bahá forklaret, at den straf, der her er foreskrevet, er for seksuelt samvær mellem personer, der er ugifte. Han påpeger, at det påhviler Det Universelle Retfærdighedens Hus at bestemme strafudmålingen for ægteskabsbrud, begået af en gift person. (Se også Spørgsmål og Svar 49.)

‘Abdu’l-Bahá henviser i en af sine epistler til nogle af de åndelige og sociale følger af overtrædelse af morallovene, og med hensyn til den straf, der her er foreskrevet, påpeger han, at formålet med denne lov er at gøre det klart for alle, at en sådan handling er skammelig i Guds øjne, og at såfremt overtrædelsen kan bevises, og bøden pålægges, er hovedformålet afsløring af overtræderne - at der bliver bragt skam over dem, og de bliver vanæret i samfundets øjne. Han bekræfter, at en sådan afsløring i sig selv er den største straf.

Det Retfærdighedens Hus, der henvises til i dette vers, er formodentlig Det Lokale Retfærdighedens Hus, for tiden kendt under navnet Det Lokale Åndelige Råd.

78. ni mithqál guld, som vil blive fordoblet,
dersom de gentager forseelsen ¶49

En mithqál er en vægtenhed. Vægten af den traditionelle mithqál, som bliver brugt i Mellemøsten, svarer til 24 nakhud. Den mithqál, som bahá’ierne bruger, består imidlertid af 19 nakhud, “i overensstemmelse med angivelsen i Bayánen” (Spørgsmål og Svar 23). Vægten af ni af disse mithqál svarer til 32,775 gram eller 1,05374 troyunser.

Angående bødens anvendelse forklarer Bahá’u’lláh nøje, at hver efterfølgende bøde er det dobbelte af den forudgående (Spørgsmål og Svar 23), således forøges den idømte bøde eksponentielt. Denne bøde er for fremtidige samfundsforhold, hvor loven vil blive suppleret og taget i anvendelse af Det Universelle Retfærdighedens Hus.

79. Vi har tilladt jer at lytte til musik og sang. ¶51

‘Abdu’l-Bahá har skrevet at “Blandt visse nationer fra østen blev musik anset for at være forkastelig.” Skønt Koranen ikke indeholder nogen konkret vejledning om emnet, anser nogle muslimer det at lytte til musik for at være ulovligt, medens andre tolererer musik inden for visse grænser og under visse betingelser.

Der er flere passager i bahá’i-skrifterne, som priser musik. For eksempel hævder ‘Abdu’l-Bahá, at “musik, sunget eller spillet, er åndelig føde for sjæl og hjerte”.

80. O I retfærdighedens mænd! ¶52

Det er blevet forklaret i ‘Abdu’l-Bahás og Shoghi Effendis skrifter, at medens medlemskab i Det Universelle Retfærdighedens Hus er forbeholdt mænd, kan både mænd og kvinder vælges til de sekundære og lokale retfærdighedens huse (på nuværende tidspunkt betegnet nationale og lokale åndelige råd).

81. Straffene for at såre eller slå en person afhænger
af skadens alvor. For hver grad har Dommens Herre
foreskrevet en bestemt erstatning. ¶56

Skønt Bahá’u’lláh anførte, at straffens omfang afhænger af ‘skad-ens alvor’, så findes der intet tegn på, at Han har givet detaljer om størrelsen af erstatningen med hensyn til hver grad af krænkelse. Ansvar for at bestemme disse ligger hos Det Universelle Retfærdighedens Hus.

82. Sandelig, det er jer pålagt
at afholde en fest en gang hver måned ¶57

Dette påbud er blevet grundlaget for afholdelse af månedlige bahá’i-fester, og er således forordningen om nittendagsfesten. I den arabiske Bayán opfordrede Báb sine tilhængere til at samles en gang hver nittende dag for at udvise gæstfrihed og fællesskab.

Bahá'u'lláh bekræfter her dette og fremhæver sådanne begivenheders forenende rolle.

‘Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi efter ham har gradvis udfoldet dette påbuds institutionelle betydning. ‘Abdu'l-Bahá lagde vægt på betydningen af disse forsamlings åndelige og andægtige karakter. Udover yderligere at uddybe de andagtsmæssige og sociale aspekter af festen har Shoghi Effendi udviklet det administrative element i disse forsamlinger, og har ved systematisk at indstifte festen sørget for en rådslagningsperiode om bahá'í-samfundets anliggender med meddelelse af nyheder og budskaber.

Som svar på et spørgsmål om dette påbud er obligatorisk udtalte Bahá'u'lláh, at det var det ikke (Spørgsmål og Svar 48). Shoghi Effendi har i et brev på sine vegne yderligere kommenteret:

Deltagelse i nittendagsfesten er ikke obligatorisk, men meget vigtig, og alle troende bør anse det for en pligt og et privilegium at være til stede ved disse lejligheder.

83. Om I jager med rovdyr eller rovfugle, skal I påkalde Guds navn, når I sender dem ud for at forfølge deres bytte. Så vil det, de fanger, være lovligt, også selv om I finder, det er dødt. ¶60

Med denne lov forenkler Bahá'u'lláh stærkt fortidens skikke og religiøse påbud i forbindelse med jagt. Han har også udtalt at jagt med våben som bue og pil, gevær og lignende er medregnet i denne regel, men at fortæring af vildt, som er fundet dødt i en fælde eller et net er forbudt. (Spørgsmål og Svar 24).

84. jag ikke overdrevent ¶60

Skønt jagt ikke er forbudt af Bahá'u'lláh, advarer han mod overdreven jagt. Det Universelle Retfærdighedens Hus vil, når tiden er inde, blive nødt til at overveje, hvad der er overdreven jagt.

85. Han har ikke givet dem nogen ret til andres ejendom. ¶61

Påbudet om at vise venlighed mod Bahá'u'lláhs slægt giver dem ikke andel i andres ejendom. Dette er i modsætning til shi'ittisk skik, hvor Muhameds efterkommere i lige linie har ret til at modtage en andel af en vis skat.

86. Om nogen med vilje ødelægger et hus med ild, ham skal I ligeledes brænde. Om nogen forsætligt tager en andens liv, ham skal I ligeledes slå ihjel. ¶62

Bahá'u'lláhs lov foreskriver dødsstraf for mord og brandstiftelse med livsvarigt fængsel som alternativ. (se note 87).

‘Abdu'l-Bahá forklarer i sine breve forskellen mellem hævn og straf. Han bekræfter, at personer ikke har ret til at hævne sig, at hævn i Guds øjne er afskyeligt, og at motivet afstraffelse ikke er hævn, men idømmelse af en bod for den begåede forbrydelse. I Nogle Besvarede Spørgsmål bekræfter han, at det er samfundets ret at idømme forbrydere straffe med det formål at beskytte sine medlemmer og forsvare sin eksistens.

Med hensyn til denne bestemmelse giver Shoghi Effendi i et brev, skrevet på hans vegne, følgende forklaring:

I Aqdas har Bahá'u'lláh angivet døden som straf for mord. Han har imidlertid tilladt livstidstraf som et alternativ. Begge fremgangs-måder vil være i overensstemmelse med Hans love. Nogle af os kan måske ikke fatte visdommen i dette, når det ikke stemmer overens med vor egen begrænsede vision. Men vi må acceptere det i bevidstheden om at Hans visdom,

Hans nåde og Hans retfærdighed er fuldkommen og til hele verdens frelse. Hvis et menneske med urette dømmes til døden, kan vi så ikke tro, at Den Almægtige Gud vil kompensere ham tusindfold i den næste verden for denne jordiske uretfærdighed? Man kan ikke opgive en gavnlig lov blot fordi uskyldige ved sjældne lejligheder kan straffes.

Enkelthederne i bahá'í-loven om straf for mord og brandstiftelse er for en fremtidig samfundstilstand, og blev ikke fastsat af Bahá'u'lláh. De forskellige enkeltheder i loven som for eksempel forbrydelsens alvor, om formildende omstændigheder skal tages i betragtning, og hvilken af de to foreskrevne straffe, der skal være normen, er overladt til Det Universelle Retfærdighedens Hus' beslutning i lyset af de herskende forhold, når loven skal tages i anvendelse. Den måde, som straffen skal udøves på, er også overladt til Det Universelle Retfærdighedens Hus' beslutning.

Med hensyn til brandstiftelse, betinges det af hvilket "hus" der brændes ned. Der er tydeligvis en enorm forskel på alvoren af forbrydelsen mellem en person, der brænder en tom lagerbygning ned, og en der sætter ild til en skole fuld af børn.

87. Om I idømmer brandstifteren og morderen livsvarigt fængsel vil dette kunne godtages i henhold til Bogens bestemmelser. ¶62

Som svar på et spørgsmål om dette vers i Aqdas bekræftede Shoghi Effendi, at medens dødsstraf er tilladt, er der givet en alternativ "livstidsstraf" "hvorved strengheden i en sådan idømmelse kan blive stærkt mildnet." Han udtaler, at "Bahá'u'lláh har givet os et valg og har derfor gjort os fri til at bruge vort eget skøn inden for visse rammer, som det påbydes af Hans lov." Da der ikke er en særlig vejledning med hensyn til anvendelse af dette aspekt af bahá'í-loven, er det overladt til Det Universelle Retfærdighedens Hus at lovgive om sagen i fremtiden.

88. Gud har foreskrevet jer ægteskab. ¶63

I en af sine epistler udtaler Bahá'u'lláh, at Gud ved at indføre denne lov, har gjort ægteskabet til "en fæstning for velvære og frelse".

Synopsis og Kodificering sektion IV.C.I.a.-o., opsummerer og samler bestemmelserne i Kitáb-i-Aqdas, og Spørgsmål og Svar om ægteskab og under hvilke betingelser det er tilladt (Spørgsmål og Svar 3, 13, 46, 50, 84 og 92), loven om trolovelse (Spørgsmål og Svar 43), betaling af medgift (Spørgsmål og Svar 12, 26, 39, 47, 87 og 88), de fremgangsmåder der skal følges ved en ægtefælles langvarige fravær (Spørgsmål og Svar 4 og 27) og forskellige andre omstændigheder (Spørgsmål og Svar 12 og 47). (Se også noter 89-99).

89. Tag jer iagt for at tage jer mere end to hustruer.

For hvem der end stiller sig tilfreds med en enkelt partner blandt Guds tjenerinder, vil både han og hun leve i tryghed. ¶63

Skønt teksten i Kitáb-i-Aqdas synes at tillade bigami, råder Bahá'u'lláh til monogami, for heraf kommer ro og tryghed. I en anden epistel understreger Han vigtigheden af, at den enkelte handler på en måde, der bringer "velvære til ham selv og hans partner".

Bahá'í-skrifternes autoriserede fortolker, 'Abdu'l-Bahá, udtaler, at i Aqdas' tekst bliver

monogami faktisk påbudt. Han uddyber dette tema i adskillige breve, heriblandt det følgende:

I skal vide, at polygami ikke er tilladt under Guds lov, thi at nøje sig med én hustru er en klar betingelse. At tage sig endnu en hustru er gjort afhængigt af, om ret og rimelighed opretholdes mellem de to hustruer under alle forhold. Det er imidlertid ganske umuligt at udvise ret og rimelighed over for to hustruer. Det, at bigami er blevet gjort afhængig af en umulig betingelse, er et klart bevis på, at det er et absolut forbud. Derfor er det ikke tilladt for en mand at have mere end én hustru.

Polygami er en meget gammel skik blandt størstedelen af menneskeheden. Indførelse af monogami er kun gradvis blevet opnået af Guds manifestationer. Jesus forbød for eksempel ikke polygami men ophævede skilsmisse undtagen i tilfælde af utugt. Muhamed begrænsede antallet af hustruer til fire, men gjorde samtidig det at have flere hustruer betinget af retfærdighed og skilsmisse atter lovlig. Bahá'u'lláh, som åbenbarede sin lære i et muslimsk samfund, indførte spørgsmålet om monogami gradvis i overensstemmelse med principperne for visdom og en progressiv udfoldelse af sit formål. Det, at Han efterlod sine tilhængere en ufejlbarlig fortolker af sine skrifter, muliggjorde at Han udadtil kunne tillade to hustruer i Kitáb-i-Aqdas og samtidig opretholde en betingelse, der gjorde 'Abdu'l-Bahá i stand til senere at uddybe, at hensigten med loven var at gennemføre monogami.

90. den, der tager en tjenestepige i sit brød,
han kan gøre det med fuld ret ¶63

Bahá'u'lláh udtaler, at en mand kan ansætte en tjenestepige til huslig tjeneste. Dette var ikke tilladt under shí'ih muslimsk sædvane, medmindre arbejdsgiveren indgik en ægteskabskontrakt med hende. Bahá'u'lláh lægger vægt på, at den "tjeneste", der henvises til i dette vers alene er "den tjeneste, der udføres af alle andre tjenestefolk, unge som gamle, mod betaling" (Spørgsmål og Svar 30). En arbejdsgiver har ingen seksuelle rettigheder over sin tjenestepige. Hun er "fri til at vælge en ægtemand, når hun ønsker det," for det er forbudt at købe en kvinde. (Spørgsmål og Svar 30).

91. Dette er mit bud til jer.

Hold fast derved som en hjælp til jer selv. ¶63

Skønt ægteskab er påbudt i Kitáb-i-Aqdas, forklarer Bahá'u'lláh, at det ikke er obligatorisk (Spørgsmål og Svar 46). I et brev skrevet på hans vegne erklærede Shoghi Effendi at "ægteskab på ingen måde er en forpligtelse", og han bekræftede, at "det i sidste instans er den enkelte, der bestemmer om han vil føre et familieliv eller leve i cølibat." Dersom en person bliver nødt til at vente i lang tid, før han finder en ægtefælle, eller til sidst må forblive enlig, betyder det ikke, at denne person derved er ude af stand til at opfylde sit livs formål, som i bund og grund er åndeligt.

92. lod Vi ... det afhænge af forældrenes tilladelse ¶65

I et brev på hans vegne har Shoghi Effendi kommenteret denne bestemmelse i loven:

Bahá'u'lláh har klart udtalt, at alle levende forældres samtykke kræves til indgåelse af bahá'í-ægteskab. Dette gælder hvadenten forældrene er bahá'í eller ej, skilt i mange år eller ikke. Denne storslåede lov har Han givet for at styrke den sociale struktur, for at knytte båndene tættere til hjemmet, for at indpode en vis taknemmelighed og ærbødighed i børnenes hjerte over for dem, der har givet dem liv og sendt deres sjæl ud på den evige rejse mod deres Skaber.

93. Intet ægteskab må indgås uden betaling af en medgift ¶66

Synopsis og Kodificering sektion IV.C.I.j.i.-v. opsummerer hovedbestemmelserne med hensyn til medgiften. Disse bestemmelser har deres forløbere i Bayánen.

Medgiften skal betales af brudgommen til bruden. Den er fastsat til 19 mithqáls rent guld for byboer og 19 mithqáls sølv for landsbyboer (se note 94). Bahá'u'lláh påpeger, at såfremt brudgommen ved tidspunktet for brylluppet ikke fuldt ud kan betale medgiften, er det tilladt ham at udstede et gældsbevis til bruden (Spørgsmål og Svar 39).

Med Bahá'u'lláhs åbenbaring er mange kendte begreber, skikke og institutioner blevet omdefineret og får ny mening. En af disse er medgiften. Bestemmelsen om medgift er en meget gammel skik i mange kulturer og har mange former. I nogle lande er det en betaling, som brudens forældre erklærer til brudgommen, i andre er det en betaling, som brudgommen erklærer til brudens forældre, og som benævnes brudepris. I begge disse tilfælde er beløbet ofte ganske betydeligt. Bahá'u'lláhs lov ophæver alle disse varianter og forvandler medgiften til en symbolsk handling, hvorved brudgommen giver en gave af en vis begrænset værdi til bruden.

94. nitten mithqál rent guld for byboer

og for landsbyboer den samme sum i sølv ¶66

Bahá'u'lláh specificerer, at kriteriet for at fastsætte betaling af medgift er det sted, hvor brudgommen bor permanent, ikke bruden. (Spørgsmål og Svar 87,88).

95. Den, der ønsker at øge denne sum, er det forbudt at overskride en grænse på femoghalvfems mithqál...

Dersom han imidlertid stiller sig tilfreds med at betale

det laveste beløb, er det bedre for ham i henhold til Bogen. ¶66

I et svar på et spørgsmål om medgift udtalte Bahá'u'lláh:

Det, der er åbenbaret i Bayánen med hensyn til dem, der bor i byer og i landsbyer, er blevet godkendt og bør gennemføres. I Kitáb-i-Aqdas nævnes imidlertid det laveste beløb.

Meningen er nitten mithqál sølv, der i Bayánen er fastsat for landsbyboer. Dette er Gud mere velbehageligt, forudsat at de to parter er enige. Hensigten er at fremme velvære for alle og sørge for samdrægtighed og enhed blandt folket. Derfor, jo større hensyn der vises i disse sager des bedre... Bahás folk skal omgås og handle mod hverandre med den yderste kærlighed og oprigtighed. De bør komme alles interesser ihu, især Guds venners.

I et af sine breve opsummerede ‘Abdu’l-Bahá nogle af de bestemmelser, der fastsætter størrelsen af medgiften. Den betalingsenhed, der citeres i uddraget nedenfor, er “váhíd”. En váhíd svarer til nitten mithqáls. Han udtalte:

Byboer skal betale i guld og landsbyboer i sølv. Det afhænger af brudgommens økonomiske midler. Om han er fattig betaler han én váhíd, om han har en beskeden indkomst betaler han to váhíd, er han velhavende betaler han tre váhíd, hvis rig fire váhíd, og hvis han er meget rig giver han fem váhíd. Det er i sandhed en sag, der bør aftales mellem brudgommen, bruden og deres forældre. Den aftale som indgås bør gennemføres.

I det samme brev opmuntrer ‘Abdu’l-Bahá de troende til at henvise spørgsmål om anvendelsen af denne lov til Det Universelle Retfærdighedens Hus, som har “myndighed til at lovgive”. Han understregede at “det er denne institution, som vil vedtage love og lovgive i underordnede sager, som ikke er udtrykkelig bestemt i den hellige tekst.”

96. om nogen af Hans tjenere har til hensigt at rejse,
må han over for sin hustru fastsætte tidspunktet
for sin hjemkomst ¶67

Hvis ægtemanden rejser uden at oplyse sin hustru om datoen for sin tilbagekomst, og ingen efterretning når hende om ham, og alle spor af ham er forsvundet, har Bahá’u’lláh udtalt, at hvis ægtemanden kender den foreskrevne lov i Kitáb-i-Aqdas, må hustruen gifte sig igen, efter et helt år er gået. Hvis ægtemanden imidlertid ikke kendte loven, må hustruen vente, til efterretning om ham når hende (Spørgsmål og Svar 4).

97. bør hun vente i ni måneder, hvorefter der ikke er noget
til hinder for at hun tager en anden ægtemand ¶67

I tilfælde af at ægtemanden undlader enten at vende tilbage ved afslutningen af den fastsatte tid eller at oplyse sin hustru om forsinkelsen, skal hustruen vente ni måneder, hvorefter hun frit kan gifte sig igen, selvom det er at foretrække, at hun venter længere (se note 147 om bahá’í-kalenderen).

Bahá’u’lláh udtaler, at om efterretning om “hendes ægtemands død eller mord” under sådanne omstændigheder når hende, skal hun også vente ni måneder, inden hun igen gifter sig (Spørgsmål og Svar 27). ‘Abdu’l-Bahá har i et brev yderligere forklaret, at den ni-måneders venteperiode efter nyheden om ægtemandens død kun gælder, hvis ægtemanden havde været borte på tidspunktet for sin død, og ikke hvis han dør, medens han er hjemme.

98. bør hun vælge den vej, der er prisværdig ¶67

Bahá’u’lláh definerer “den vej, der er prisværdig” som “at udvise tålmodighed” (Spørgsmål og Svar 4)

99. to retskafne vidner ¶67

Bahá’u’lláh anfører “retsindighedens kriterium” med hensyn til vidner som “et godt renommé blandt folk”. Han siger, at det ikke er nødvendigt, at vidnerne er bahá’í, da “Alle Guds tjeneres vidnesbyrd, fra hvilken tro eller trosretning de end kommer, er acceptable

foran Hans trone” (Spørgsmål og Svar 79).

100. Om vrede eller modvilje opstår mellem ægteemand og hustru, må han ikke lade sig skille fra hende, men skal vente tålmodigt i et helt år ¶68

Skilsmisse fordømmes kraftigt i bahá’í-læren. Hvis imidlertid modvilje eller vrede udvikler sig mellem ægtefællerne, er skilsmisse tilladt efter udgangen af et helt år. Under dette venteår er ægteemanden forpligtet til økonomisk at forsørge sin hustru og sine børn, og parret opfordres til at stræbe efter at bilægge deres stridigheder. Shoghi Effendi bekræfter, at både ægteemanden og hustruen “har lige ret til at anmode om skilsmisse”, når som helst den ene part “føler det absolut væsentligt at gøre dette.”

I Spørgsmål og Svar uddyber Bahá’u’lláh flere spørgsmål vedrørende venteåret, dets overholdelse (Spørgsmål og Svar 12), fastsættelse af datoen for dets begyndelse (Spørgsmål og Svar 19 og 40), betingelserne for forsoning (Spørgsmål og Svar 38) samt vidners og det lokale retfærdighedens hus’ rolle (Spørgsmål og Svar 73 og 98). Med hensyn til vidnerne har Det Universelle Retfærdighedens Hus forklaret, at i disse dage ligger vidneforpligtelsen i skilsmissesager hos de åndelige råd.

De detaljerede bestemmelser i bahá’í-lovene om skilsmisse er opsummeret i Synopsis og Kodificering, sektion IV.C.2.a.-i.

101. Herren har... forbudt den skik, som I tidligere kunne ty til, når I tre gange havde ladet jer skille fra en kvinde. ¶68

Dette henviser til en lov i islam fremsat i Koranen, som foreskrev, at en mand under visse betingelser ikke kunne gifte sig med sin fraskilte hustru, medmindre hun havde giftet sig og var blevet skilt fra en anden mand. Bahá’u’lláh bekræfter, at det er denne skik, der er blevet forbudt i Kitáb-i-Aqdas (Spørgsmål og Svar 31).

102. Den, der har ladet sig skille fra sin hustru, kan vælge, efter hver måned der er gået, at gifte sig med hende igen, såfremt der er gensidig kærlighed og indforståelse, så længe hun ikke har taget en ny ægteemand ... medmindre selvfølgelig hendes omstændigheder ændres ¶68

Shoghi Effendi udtaler i et brev skrevet på hans vegne, at formålet med “efter hver måned er gået” ikke er at pålægge en begrænsning, og at det er muligt for et fraskilt par igen at gifte sig med hinanden når som helst efter deres skilsmisse, så længe ingen af parterne er gift med en anden person.

103. sæd ikke er uren ¶74

I mange religiøse overleveringer og i shí’ittisk skik er sæd erklæret rituelt uren. Bahá’u’lláh har her bortjaget denne idé. Se også note 106 nedenfor.

104. Klyng jer til dannelsens reb ¶74

‘Abdu’l-Bahá henviser til virkningen af “renhed og hellighed, renlighed og dannelse” på ophøjelsen af “den menneskelige tilstand” og “udviklingen af menneskets indre virkelighed.” Han udtaler: “Det at have et rent og pletfrit legeme øver indflydelse på menneskeånden.” (Se også note 74.)

105. Vask alle tilsmudsede ting med vand, der ikke er undergået

forandring i nogen af de tre henseender ¶74

De "tre henseender", der henvises til i dette vers, er forandringer i vandets farve, smag eller lugt. Bahá'u'lláh giver yderligere vejledning med hensyn til rent vand og det punkt, hvor det anses for uegnet til brug (Spørgsmål og Svar 91).

106. Gud har ligeledes... ophævet begrebet "urenhed", hvorved forskellige ting og mennesker er blevet anset for at være urene. ¶75

Begrebet rituel "urenhed" som det forstås og praktiseres i visse stammesamfund og i tidligere religiøse systemers samfund er blevet ophævet af Bahá'u'lláh. Han udtaler, at ved Hans åbenbaring "blev alle skabte ting nedsænket i renselsens hav". (Se også note 12, 20 og 103.)

107. den første dag i Ridván ¶75

Dette er en henvisning til Bahá'u'lláh og Hans ledsageres ankomst til Najíbiyyih-haven uden for Bagdad, der af bahá'ierne omtales som Ridván-haven. Denne begivenhed, som fandt sted 31 dage efter Naw-Rúz i april 1863, betegnede indledningen til den periode, hvor Bahá'u'lláh erklærede sin mission til sine ledsagere. I en epistel omtaler Han sin erklæring som "den højeste lykkes dag", og Han beskriver Ridván haven som "Det sted hvorfra Han på hele skabelsen udgød stråleglansen fra Hans navn, Den Albarmhjertige." Bahá'u'lláh tilbragte tolv dage i denne have forud for sin afrejse til Istanbul, det sted, hvortil Han var blevet forvist.

Bahá'u'lláhs erklæring fejres årligt under Ridváns tolv dages festligheder, som af Shoghi Effendi beskrives som "den helligste og mest betydningsfulde af all bahá'í-festerne" (s noter 138 og 140).

108. Bayánen ¶77

Bayánen, Moderbogen i Bábs religiøse orden, er den titel Báb gav sin lovebog, og den bruges også om alle Hans skrifter. Den Persiske Bayán er Bábs doktrinære hovedværk såvel som Hans loves skatkammer. Den Arabiske Bayán er i indhold en parallel, men mindre og ikke så betydningsfuld. I sin beskrivelse af Den persiske Bayán i God Passes By peger Shoghi Effendi på, at den 'primært bør betragtes som en hyl-dest til Den Lovede snarere end en samling af love og forordninger bestemt til at blive en varig vejledning for fremtidige generationer'.

'Abdu'l-Bahá har skrevet: "Bayánen er blevet erstattet af Kitáb-i-Aqdas med undtagelse af de love, der er blevet bekræftet og omtalt i Kitáb-i-Aqdas."

109. ødelæggelse af bøger ¶77

I epistlen Ishráqát udtaler Bahá'u'lláh, idet Han henviser til den kendsgerning, at Báb havde gjort Bayánens love betinget af Hans godkendelse, at Han lod nogle af Bábs love træde i kraft "ved i Kitáb-i-Aqdas at ikklæde dem andre ord", samtidig med at Han omstødte andre.

Med hensyn til ødelæggelse af bøger, bød Bayánen Bábs tilhængere at ødelægge alle bøger med undtagelse af dem, der blev skrevet til forsvar for sagen og Guds religion. Bahá'u'lláh ophæver denne konkrete lov i Bayánen.

Med hensyn til karakteren af og strengeden i Bayánens love, giver Shoghi Effendi følgende kommentar i et brev, skrevet på hans vegne:

De strenge love og påbud, der blev åbenbaret af Báb, kan først rettelig værdsættes og

forstås, når de fortolkes i lyset af Hans egne udtalelser om arten af, formålet med og beskaffenheden af Hans egen religiøse orden. Som disse udtalelser klart afslører, var beskaffenheden i Bábs religiøse orden i det væsentlige i retning af en religiøs og så sandelig en social revolution, og dens varighed måtte derfor blive kort, men fyldt med tragiske begivenheder, af radikale og drastiske reformer. De drastiske forholdsregler, som blev gennemtvunget af Báb og Hans tilhængere, blev taget med henblik på at undergrave selve fundamentet for den shi'ittiske ortodoksi og beredte således vejen for Bahá'u'lláhs komme. For at hævde den nye religiøse ordens uafhængighed og for ligeledes at bane vej for Bahá'u'lláhs tilstundende åbenbaring, måtte Báb derfor åbenbare meget strenge love, selvom de færreste blev sat i kraft. Men blot den kendsgerning, at Han åbenbarede dem, var i sig selv et bevis på den uafhængige beskaffenhed af Hans religiøse orden og var tilstrækkelig til at vække udbredt opstandelse og skabe en sådan modstand fra præsteskabets side, at det fik dem til at forvolde hans martyrium.

110. Vi har tilladt jer at studere de videnskaber, som gavner jer,
og ikke dem der ender i ørkesløs ordstrid. ¶77

Bahá'í skrifterne påbyder tilegnelsen af viden og studiet af kunst og videnskab.

Bahá'ierne bliver formanet til at respektere de lærde og folk med erfaring og advares mod at søge studier, der blot frembringer frugtesløse skænderier.

I sine epistler råder Bahá'u'lláh de troende til at studere den kunst og videnskab, der er "nyttig" og som fremmer samfundets "fremgang og udvikling", og Han advarer mod videnskab, der "begynder med ord og ender med ord," og at jagen efter dette fører til "indholdsløse diskussion-er". Shoghi Effendi sammenligner i et brev skrevet på hans vegne videnskab, der "begynder i ord og ender i ord" med 'frugtesløse udflugter i metafysiske ordkløverier', og i et andet brev forklarer han, at hvad Bahá'u'lláh primært havde i tankerne med sådanne "videnskaber" er de teologiske afhandlinger og kommentarer, der tynger det menneskelige sind snarere end at hjælpe det til at nå sandheden."

111. han, der førte samtale med Gud ¶80

Dette er en traditionel jødisk og islamisk titel for Moses. Bahá'u'lláh udtaler, at med Hans åbenbarings komme "har det menne-skelige øre fået det privilegium at høre, hvad Han, der førte samtale med Gud, hørte på Sinais Bjerg."

112. Sinai ¶80

Det bjerg, hvor Loven blev åbenbaret fra Gud til Moses.

113. Guds ånd ¶80

Dette er en af de titler, der bliver brugt i islamiske og bahá'í-skrifter for at betegne Jesus Kristus.

114. Karmel... Zion ¶80

Karmelsbjerget, "Guds vingård", er det bjerg i Det Hellige Land, hvor Bábs gravmæle og troens administrative sæde findes.

Zion er et bjerg i Jerusalem, traditionelt stedet for kong Davids grav og er symbol på Jerusalem som en hellig by.

115. Den karmoisinfarvede Ark ¶84

"Den karmoisinfarvede Ark" henviser til Bahá'u'lláhs sag. Hans tilhængere betegnes

“Den karmoisinfarvede Arks ledsagere”, der af Báb prises i Qayyúmu’l-Asmá’.

116 O kejser af Østrig! Han, som er daggryet for Guds lys,
beboede ‘Akkás fængsel på den tid, da du begav dig afsted
for at besøge Aqsá moskeen. ¶85

Franz Josef (1830-1916), kejser af Østrig og konge af Ungarn, foretog en pilgrimsfærd til Jerusalem i 1869. Medens han var i Det Hellige Land benyttede han ikke lejligheden til at forhøre sig om Bahá’u’lláh, som på det tidspunkt var fange i ‘Akká (Acre).

Aqsá Moskeen, ordret “Den Fjerneste Moske” nævnes i Koranen, og er blevet identificeret med Tempelbjerget i Jerusalem.

117 O konge af Berlin! ¶86

Kejser Vilhelm I (1797-1888), Prøjsens syvende konge blev hyl-det som den første kejser af Tyskland i januar 1871 i Versailles i Frankrig efter Tysklands sejr over Frankrig i den fransk-tyske krig.

118 den, hvis magt overgik din, og hvis stade overgik dit ¶86

Dette henviser til Napoleon III (1808-1873), de franskes kejser, som af mange historikere blev anset for at være den mest fremtrædende monark i sin tid i vesten.

Bahá’u’lláh skrev to epistler til Napoleon III. I den anden profeterede Han tydeligt, at Napoleons rige skulle “lægges i ruiner”, at hans “imperium skal glide“ ham af hænde, og at hans folk ville opleve store “tumulter”.

Inden for et år led Napoleon III et knusende nederlag for kejser Vilhelm I’s hånd, i slaget ved Sedan 1870. Han drog i eksil til England, hvor han døde tre år senere.

119 O Konstantinopels folk! ¶89

Ordet, her oversat ved “Konstantinopel”, er på originalsproget “Ar-Rúm” eller “Rom”. Dette ord er i almindelighed blevet brugt i Mellemosten til at betegne Konstantinopel og Det Østromerske Rige, dengang Byzans og dets imperium og senere Det Osmanniske Rige.

120 O plet, som befinder sig ved de to havs kyster! ¶89

Dette henviser til Konstantinopel, nu Istanbul. Istanbul ligger ved Bosperus, et stræde ca. 31 km langt, som forbinder Sortehavet med Marmarahavet, og er Tyrkiets største by og havn.

Konstantinopel var Det Osmanniske Riges hovedstad fra 1453 til 1922. Under Bahá’u’lláhs ophold i denne by sad den tyranniske sultan ‘Abdu’l-’Azíz på tronen. De osmanniske sultaner var også kaliffer, sunniernes ledere. Bahá’u’lláh forudså Kalifatets fald, som indtraf i 1924.

121 O Rhinens bredder! ¶90

I et af sine breve skrevet før den første verdenskrig (1914-1918) forklarede ‘Abdu’l-Bahá at Bahá’u’lláhs henvisning til at have set Rhinens bredder “dækket med levret blod” vedrørte den fransk-tyske krig (1870-1871), og at flere lidelser var på vej.

I God Passes By udtaler Shoghi Effendi, at den “benhårde traktat”, der blev pålagt Tyskland efter nederlaget i den første verdenskrig fremkaldte “Berlins klagesange “ som et halvt århundrede tidligere var blevet ildevarslende forudsagt.”

122 o Tás Land ¶91

“Tá” er forbogstavet i Teheran, Irans hovedstad. Bahá’u’lláh valgte ofte at betegne visse steder ved deres forbogstav. I henhold til abjads regnesystem er tá’s numeriske værdi ni, som er lig med den numeriske værdi af navnet Bahá.

123 Hans herligheds manifestation blev født i dig ¶92
Dette er en henvisning til Bahá’u’lláhs fødsel i Teheran den
12. november 1817.

124. O Khas land! ¶94
En henvisning til den iranske provins Khurasan og de tilgrænsende områder, som omfatter byen ‘Ishqábád (Asjkhabad).

125. Om nogen erhverver sig et hundrede mithqál guld,
tilhører nitten mithqál deraf Gud og skal gives til Ham ¶97
Dette vers opretter huqúqu’lláh, Guds ret, det at give af en fastsat del af værdien af den troendes ejendom. Denne gave blev givet til Bahá’u’lláh som Guds manifestation og derpå efter Hans bortgang til ‘Abdu’l-Bahá som Hans pagts midtpunkt. I sit testamente bestemte ‘Abdu’l-Bahá, at huqúqu’lláh skulle gives “gennem beskytteren af Guds sag”. Da der nu ikke er en beskytter, gives det gennem Det Universelle Retfærdighedens Hus som troens overhoved. Denne fond bruges til fremme af Guds tro og dens interesser såvel som til filantropiske formål. At give huqúqu’lláh er en åndelig forpligtelse, hvis opfyldelse er overladt til hver bahá’is samvittighed. Selv om samfundet bliver mindet om huqúq-lovens krav, må man ikke henvende sig til den enkelte troende om betaling af huqúqu’lláh.

Flere punkter i Spørgsmål og Svar forklarer yderligere denne lov. Betaling af huqúqu’lláh er baseret på en beregning af værdien af den enkeltes ejendom. Hvis en person har ejendom, der i værdi svarer til mindst nitten mithqál guld (Spørgsmål og Svar 8), er det en åndelig forpligtelse at betale nitten procent af hele beløbet, en gang for alle, som huqúqu’lláh (Spørgsmål og Svar 89). Derefter skal man, når ens indkomst, efter at alle udgifter er betalt, har forøget værdien af ens ejendom med et beløb på mindst nitten mithqál guld, betale nitten procent af denne forøgelse og så videre for hver yderligere forøgelse (Spørgsmål og Svar 8, 90).

Visse kategorier ejendom, såsom ens bolig, er fritaget betaling af huqúqu’lláh (Spørgsmål og Svar 8, 42,95), og særlige forordninger er skitseret for at dække tilfælde af økonomisk tab (Spørgsmål og Svar 44, 45), investeringer som ikke giver afkast (Spørgsmål og Svar 102) og for betaling af huqúq i tilfælde af en persons død (Spørgsmål og Svar 9, 69, 80). I det sidste tilfælde, se note 47.)

Omfattende uddrag fra epistler, Spørgsmål og Svar og andre skrifter vedrørende den åndelige betydning af huqúqu’lláh og detaljer vedrørende dens tillem্পning er udgivet i en citatsamling benævnt Huqúqu’lláh.

126. For Vor trone er kommet forskellige anmodninger fra de
troende vedrørende love fra Gud ... Som en følge heraf har
Vi åbenbaret Denne Hellige Epistel og iklædt den
Hans lovs kappe, således at folket måske kan
overholde deres Herres bud. ¶98

“I mange år,” udtaler Bahá’u’lláh i en af sine epistler, “nåede anmodninger Det Helligste Nærvær fra mange lande, som bønfuldt om Guds love, men Vi holdt pennen tilbage, indtil den fastsatte tid var kommet.” Ikke førend tyve år var gået efter Hans profetiske

missions fødsel i Teherans Syáh-Chál åbenbarede Bahá'u'lláh Kitáb-i-Aqdas, samlingen af Hans religiøse ordens love. Selv efter dens åbenbaring, tilbageholdt Han Aqdas i nogen tid, inden den blev sendt til vennerne i Persien. Denne guddommeligt bestemte udsættelse af åbenbaringen af Guds grundlæggende love for denne tidsalder og den efterfølgende gradvise ikrafttræden af deres bestemmelser illustrerer princippet om progressiv åbenbaring, som til og med gælder inden for hver profets embedsperiode.

127. karmoisinfarvede plet ¶100

Dette er en henvisning til fængselsbyen 'Akká. I bahá'í-skrifterne bliver ordet "karmoisinfarvede" brugt i flere allegoriske og symbolske betydninger. (Se også note 115.)

128. Sadratu'l Muntahá ¶100

Bogstaveligt "det yderste Lotustræ," oversat af Shoghi Effendi med "det træ hinsides hvilket ingen kommer." Dette bruges som et symbol i islam, for eksempel i beretningerne om Muhameds natlige rejse, til at markere det punkt i himlene, hinsides hvilket hverken mennesker eller engle kan komme i deres tilnærmelse til Gud, og således sætte grænserne for guddommelig viden som den bliver åbenbaret for menneskeheden. Derfor bliver den hyppigt brugt i bahá'í-skrifterne til at betegne Guds manifestation selv. (Se også note 164.)

129. Moderbogen ¶103

Udtrykket "moderbog" bliver almindeligvis brugt til at betegne den centrale bog i en religiøs orden. I Koranen og den islamiske hadith bruges udtrykket til at beskrive Koranen selv. I Bábs religiøse orden er Bayánen Moderbogen, og Kitáb-i-Aqdas er Moderbogen i Bahá'u'lláhs religiøse orden. Derudover har Beskytteren i et brev skrevet på hans vegne udtalt, at denne idé også kan bruges som et "kollektivt udtryk, der betegner substansen af den lære, Bahá'u'lláh åbenbarede." Dette udtryk bliver også brugt i en videre betydning til at betegne åbenbaringens guddommelige skatkammer.

130. Den, der fortolker det,
der er blevet sendt ned fra åbenbaringens himmel
og ændrer dets åbenbare betydning ¶105

Bahá'u'lláh bekræfter i mange epistler forskellen mellem allegoriske vers, som kan fortolkes, og de vers, der angår emner som love og forordninger, tilbedelse og religiøse ritualer, hvis betydning er åbenlys, og som kræver lydighed hos de troende.

Som forklaret i noterne 145 og 184, betegner Bahá'u'lláh 'Abdu'l-Bahá, sin ældste søn, som sin efterfølger og fortolker af sin lære. 'Abdu'l-Bahá udpegede derefter sin ældstedattersøn, Shoghi Effendi, til at efterfølge sig som fortolker af den hellige skrift og Sagens Beskytter. 'Abdu'l-Bahás og Shoghi Effendis fortolkninger bliver betragtet som guddommeligt ledede og er bindende for bahá'íerne.

Tilstedeværelsen af autoritative fortolkninger udelukker ikke den enkelte fra at engagere sig i studiet af læren og derved komme til en personlig fortolkning eller forståelse. Der er imidlertid i bahá'í-skrifterne en klar skelnen mellem autoritativ fortolkning og den forståelse, som den enkelte kommer til gennem studiet af læren. Individuelle fortolkninger baseret på en persons forståelse af læren udgør frugten af menneskets rationelle tankekraft og kan sagtens bidrage til en større forståelse af troen. Sådanne synspunkter mangler ikke desto mindre autoritet. Når de enkelte troende præsenterer deres personlige synspunkter, må de advares mod at tilsidesætte autoriteten i de åbenbarede ord, at fornægte eller bestride den

autoritative fortolkning og ikke gå ind i en ordstrid. De bør snarere give deres tanker som et bidrag til kundskab, idet de gør det klart, at deres synspunkter blot er deres egne.

131. Se til at I ikke nærmer jer de persiske bades offentlige bassiner ¶106

Bahá'u'lláh forbyder brugen af de bassiner, som findes i de traditionelle offentlige bade i Persien. I disse bade var det sædvane, at mange mennesker vaskede sig i samme bassin, uden at vandet hyppigt blev skiftet. Som en følge heraf var vandet misfarvet, snavset og uhygiejnisk og havde en højst modbydelig stank.

132. Undgå ligeledes de ildelugtende bassiner i gårdene i persiske hjem ¶106

De fleste hjem i Persien plejede at have et bassin i deres gård, der tjente som reservoir for vand til rengøring, vask og andre husholdningsformål. Da vandet i bassinet var stillestående og i ugevis ikke blev skiftet, havde det en tendens til at udvikle en meget ubehagelig lugt.

133. Det er jer forbudt at gifte jer med jeres fædres hustruer. ¶107

Ægteskab med ens stedmoder er her udtrykkeligt forbudt. Dette forbud gælder også ægteskab med ens stedfader. Der, hvor Bahá'u'lláh har givet en lov mellem en mand og en kvinde, gælder den med de nødvendige forandringer som mellem en kvinde og en mand, medmindre sammenhængen gør dette umuligt.

'Abdu'l-Bahá og Shoghi Effendi bekræftede, at skønt stedmødre er den eneste kategori slægtninge, der nævnes i teksten, betyder dette ikke, at alle andre former for forening inden for familien er tilladelige. Bahá'u'lláh nævner, at det påhviler Retfærdighedens Hus at lovgive "om lovligheden eller ulovligheden i at ægte slægtninge" (Spørgsmål og Svar 50). 'Abdu'l-Bahá har skrevet, at jo fjernere blodslægtskabet er mellem et ægtepar des bedre, da sådanne ægteskaber giver grundlaget for menne-skehedens fysiske velvære og bidrager til fællesskab blandt mennesker.

134. emnet drenge ¶107

Ordet, som her er oversat med "drenge" betegner i den originale arabiske tekst pæderasti. Shoghi Effendi har fortolket denne omtale som et forbud mod alle homoseksuelle forhold.

I bahá'i-troen koncentrerer læren om seksualmoral sig om ægteskabet og familien som grundlaget for hele menneske-samfundets struktur og er bestemt til at beskytte og styrke denne guddommelige institution. Bahá'i-loven begrænser således tilladt seksuelt samkvem til samkvem mellem en mand og den kvinde, han er gift med.

I et brev skrevet på Shoghi Effendis vegne står der:

Uanset hvor hengiven og fin kærligheden måtte være mellem to mennesker af samme køn, er det forkert at lade den komme til udtryk i kønsakter. At sige, at den er forbilledlig, er ingen undskyldning. Umoral af enhver art er reelt forbudt af Bahá'u'lláh, og det er således Han ser på homofile forhold, udover at det også er naturstridigt. At være således plaget er en stor byrde for en samvittighedsfuld sjæl. Men ved lægers vejledning og hjælp, ved en stærk og beslutsom indsats, såvel som gennem bøn, kan en sjæl overvinde dette handicap.

Bahá'u'lláh giver Det Universelle Retfærdighedens Hus mulighed for i forhold til overtrædelsens grad at fastsætte straf for ægteskabsbrud og sodomi. (Spørgsmål og Svar 49).

135. Det er forbudt at fremmmumle hellige vers i offentligt påsyn, medens man vandrer i gader eller på markedet ¶108

Dette er en henvisning til den skik hos visse præster og religiøse ledere i tidligere religiøse ordener, som af hyklery og krukkeri og for at vinde deres tilhængeres lovprisning demonstrativt plejede at fremmmumle bønner på offentlige steder for at vise deres fromhed. Bahá'u'lláh forbyder en sådan adfærd og understreger betydningen af ydmyghed og ægte hengivenhed over for Gud.

136. Alle er blevet pålagt at skrive testamente. ¶109

I henhold til Bahá'u'lláhs lære er den enkelte forpligtet til at skrive testamente og har frihed til at disponere over sin ejendom, som han ønsker (se note 38).

Bahá'u'lláh bekræfter, at når en person skriver testamente, "har han fuld myndighed over sin ejendom", da Gud har tilladt den enkelte "at gøre med det, som Han har givet ham, på den måde han ønsker" (Spørgsmål og Svar 69). Kitáb-i-Aqdas har bestemmelser for fordeling af arv i tilfælde af, at en person dør uden at have skrevet testamente. (Se noter 38-48.)

137. Det Største Navn ¶109

Som forklaret i note 33 kan Det Største Navn antage forskellige former, alle baseret på ordet "Bahá". Østens bahá'ier har gennemført dette påbud i Aqdas ved at give deres testamenter overskrifter som "O du Den Alherligstes Herlighed", "I Guds navn, Den Alherlige" eller "Han er Den Alherlige" og lignende.

138. Alle fester har nået deres fuldbyrdelse i De To Største Højtider og i de to andre højtider, der falder på dobbeltdagene ¶110

Denne passage indfører fire store højtider i bahá'í-året. De to, der betegnes af Bahá'u'lláh som "De To Største Højtider", er for det første Ridván-højtiden, som mindes Bahá'u'lláhs erklæring om sin profetiske mission i Ridván-haven i Bagdad i løbet af tolv dage i april/maj 1863, og som omtalt af Ham som "Højtidernes Konge", og for det andet Bábs erklæring, som fandt sted i maj 1844 i Shiráz. Den første, niende og tolvte dag i Ridván-højtiden er helligdage (Spørgsmål og Svar 1) lige såvel som dagen for Bábs erklæring.

De "to andre højtider" er årssdagene for Bahá'u'lláhs og Bábs fødsel. I den muslimske månekalender falder de på to dage i rad, Bahá'u'lláhs fødsel på den anden dag i måneden muharram 1233 efter muslimsk tidsregning (12. november 1817), og Bábs fødsel den første dag i samme måned 1235 efter muslimsk tidsregning (20 oktober 1819). De benævnes således de "to fødselsdage", og Bahá'u'lláh udtaler, at i Guds øjne bliver disse to dage regnet for én (Spørgsmål og Svar 2). Han udtaler, at om de falder i fastemåneden, skal budet om faste ikke gælde på de dage (Spørgsmål og Svar 36). Da bahá'í-kalenderen (se noter 26 og 147) er en solkalender, bliver det Det Universelle Retfærdighedens Hus, der skal bestemme, om de to helligdage skal fejres på grundlag af sol eller måne.

139. den første dag i måneden Bahá ¶111

I bahá'í-kalenderen har den første måned i året og den første dag i hver måned fået navnet "bahá". Dagen bahá og måneden bahá er således bahá'í-nytåret Naw-Rúz, som blev forordnet af Báb som en højtid og her bekræftes af Bahá'u'lláh (se note 26 og 147).

I tillæg til de syv helligdage forordnet i disse passager i Kitáb-i-Aqdas, blev årssdagen

for Bábs martyrium også mindet som en helligdag i Bahá'u'lláhs levetid, og som en naturlig følge heraf tilføjede 'Abdu'l-Bahá overholdelse af Bahá'u'lláhs bortgang, så der blev ni helligdage ialt. To andre årsdage, som overholdes, men hvorpå arbejdet ikke indstilles, er Pagtens Dag og årsdagen for 'Abdu'l-Bahás bortgang. Se afsnittet om bahá'í-kalenderen i *The Bahá'í World*, vol XVIII.

140. Den Største Højtid er, i sandhed, Højtidernes Konge ¶112
En henvisning til Ridván-højtiden (se note 107 og 138).

141. Gud havde tidligere pålagt alle troende den pligt at give kostbare gaver af deres ejendele for Vor trone. Nu ...har Vi fritaget dem for denne forpligtelse. ¶114
Denne passage ophæver en bestemmelse i Bayánen, som bestemte at alle i sin art uforlignelige genstande, ved Hans tilsynekomst, som Gud ville åbenbare, skulle gives til Ham. Báb forklarede, at da Guds manifestation er ud over al sammenligning, skulle alt, hvad der var uforligneligt retmæssigt forbeholdes Ham, medmindre Han bestemmer det anderledes.

142. ved daggry ¶115
Med hensyn til at deltage i daggrybønnen i Mashriqu'l-Adhkár, bahá'í-templet, har Bahá'u'lláh forklaret, at skønt det egentlige tidspunkt, fastsat i Guds Bog, er "ved daggry", er det tilladt på ethvert tidspunkt fra "det tidligste daggry, mellem daggry og solopgang eller selv op til to timer efter solopgang" (Spørgsmål og Svar 15).

143. Disse epistler prydes af seglet fra Ham, der får dagen til at gry, som oplader sin røst mellem himlene og jorden ¶117
Bahá'u'lláh bekræfter gentagne gange, at Hans skrifter ubetinget er Guds ord. Nogle af Hans epistler bærer også aftrykket af et af Hans segl. *The Bahá'í World*, vol. V, s. 4 har et fotografi af flere af Hans segl.

144. Det er utilstedeligt, at mennesket, som er blevet begavet med fornuft, skulle indtage det, der berøver ham den. ¶119
Der er mange henvisninger i bahá'í-skrifterne, som forbyder brug af vin og andre berusende drikke, og som beskriver disse berusende midlers skadelige virkning på individet. Bahá'u'lláh udtaler i et af sine epistler:
Tag jer i agt for at udskifte Guds vin med jeres egen vin, for den vil sløve jeres sanser og vende jeres ansigt bort fra Guds åsyn, Den Alherlige, Den Uforlignelige, Den Utilnærmelige. Kom den ikke nær, thi den er blevet jer forbudt på befaling af Gud, Den Ophøjede, Den Almægtige.

'Abdu'l-Bahá forklarer, at Aqdas forbyder "både lette og stærke drikke", og han udtaler, at grunden til forbudet mod brug af alkohol er, fordi "alkohol leder sindet på afveje og er årsag til svækkelse af legemet."

Shoghi Effendi udtaler i breve på hans vegne, at dette forbud ikke blot indbefatter indtagelse af vin men "alt, hvad der bringer forstyrrelse i sindet", og han forklarer, at brug af alkohol kun er tilladt, når det er del af en medicinsk behandling, der foretages "under tilsyn af en kompetent og samvittighedsfuld læge, som kan nødsages til at foreskrive det mod en særlig sygdom."

145. vend da jeres ansigter mod ham, som Gud har villet,
og som er skudt frem af denne ældgamle rod ¶121
Bahá'u'lláh hentyder her til 'Abdu'l-Bahá som sin efterfølger og opfordrer de troende til at vende sig mod ham. I Pagtens Bog, Hans sidste vilje og testamente, afslører Bahá'u'lláh hensigten med dette vers. Han udtaler: "målet for dette hellige vers er ingen anden end Den Mægtig-ste Gren". "Den Mægtigtse Gren" er en af de titler, som Bahá'u'lláh gav 'Abdu'l-Bahá. (Se også noter 66 og 184.)
146. I Bayánen var det blevet jer forbudt
at stille Os spørgsmål. ¶126
Báb forbød sine tilhængere at stille spørgsmål til "Ham, som Gud skal åbenbare" (Bahá'u'lláh), medmindre deres spørgsmål blev afleveret skriftligt og berørte emner, der var værdige for Hans ophøjede stede. Se Selections from the Writings of the Báb.
Bahá'u'lláh fjerner dette forbud af Báb. Han opfordrer de troende til at stille de spørgsmål "de har behov for", og Han advarer dem mod at fremsætte "ørkesløse spørgsmål" af den slags, der optog "tidligere tiders mennesker."
147. Årets antal måneder,
der er fastsat i Guds Bog, er nitten. ¶127
I henhold til Badí-kalenderen består bahá'í-året af nitten måneder med hver nitten dage med tilføjelse af nogle indskudsdage (fire i et almindeligt år og fem i et skudår) mellem den attende og den nittende måned for at tilpasse kalenderen til solåret. Báb gav månederne navne efter nogle af Guds egenskaber. Bahá'í-nytår, Naw-Rúz, er astronomisk fastsat, og sammenfalder med forårsjævndøgn (se note 26). For yderligere detaljer, herunder ugedagenes og månedernes navne, se afsnittet om bahá'í-kalenderen i The Bahá'í World, vol. XVIII.
148. er den første blevet smykket med dette navn,
som overskygger hele skabelsen ¶127
I den Persiske Bayán gav Báb navnet "bahá" til årets første måned (se note 139).
149. Herren har forordnet, at de døde bør gravlægges i kister ¶128
I Bayánen foreskrev Báb, at den afdøde skulle begraves i en kiste lavet af krystal eller slebet sten. Shoghi Effendi forklarede i et brev på hans vegne, at betydningen af denne bestemmelse var at vise respekt for menneskelegemet, som "engang var ophøjet af menneskets udødelige sjæl."
I korthed tilkendegiver bahá'í-begravelsesloven, at det er forbudt at føre liget mere end en times rejse fra dødsstedet, at liget skal svøbes i silke eller bomuld, og på dets finger sættes en ring med inskriptionen "Jeg udgik fra Gud og vender tilbage til Ham, frigjort fra alt undtagen Ham, idet jeg holder fast ved Hans navn, Den Nådefulde, Den Medliden-de", og at kisten skal være af krystal, sten eller hårdt fint træ. En særlig bøn for den døde (se note 10) er foreskrevet til at blive fremsagt før jordfæstelsen. Som bekræftet af 'Abdu'l-Bahá og

Beskytteren udelukker denne lov kremering af den døde. Den formelle bøn og ringen er bestemt til brug for dem, der har nået modenhedsalder, dvs. 15 år (Spørgsmål og Svar 70).

Med hensyn til det materiale, som kisten skal laves af, er ånden i loven, at kister skal laves af så holdbart materiale som muligt. Derfor har Det Universelle Retfærdighedens Hus forklaret, at foruden de i Aqdas angivne materialer, er der intet at indvende mod at bruge det hårdest muligt tilgængelige træ eller beton til ligkisten. På nuværende tidspunkt står det bahá'íerne frit for at træffe deres eget valg i denne sag.

150. Bayánens punkt ¶129

“Bayánens punkt” er en af de titler, hvormed Báb henviste til sig selv.

151. den afdøde skal hylles i fem lag silke eller bomuld ¶130

I Bayánen har Báb angivet, at afdødes lig skal svøbes i fem lag silke eller bomuld. Bahá'u'lláh bekræftede denne forordning og tilføjede den forudsætning, at for “dem, der har begrænsede midler, er et enkelt lag af et af stofferne tilstrækkeligt.”

Da han blev spurgt, om de “fem lag”, der bliver omtalt i loven, henviste til “fem liglagener i fuld længde” eller “fem stykker stof, som hidtil har været skik,” svarede Bahá'u'lláh, at meningen var “brug af fem stykker stof” (Spørgsmål og Svar 56).

Med hensyn til hvordan liget skal svøbes, er der intet i bahá'í-skrifterne, som definerer, hvorledes liget skal svøbes, hvadenten man bruger “fem stykker stof” eller kun “et enkelt lag”. I øjeblikket står det bahá'íerne frit for at bruge deres sunde fornuft i sagen.

152. Det er jer forbudt at transportere den afdødes

legeme over en større afstand end en times rejse fra byen ¶130

Formålet med dette bud er at begrænse rejsens varighed til en time, uanset hvilket transportmiddel der vælges til at bære liget til gravstedet. Bahá'u'lláh bekræfter, at jo hurtigere begravelsen finder sted, “des mere passende og acceptabelt vil det være” (Spørgsmål og Svar 16)

Stedet for dødsfaldet kan sættes til at omfatte den storby eller by, hvor personen er afgang ved døden, og derfor kan en times rejse beregnes fra bygrænsen til gravstedet. Ånden i Bahá'u'lláhs lov er, at den afdøde skal begraves tæt ved stedet, hvor han eller hun dør.

153. Gud har fjernet de restriktioner for rejse,
som var pålagt i Bayánen ¶131

Báb forordnede visse begrænsninger på rejser, som skulle være i kraft indtil Han, som var lovet i Bayánen, skulle komme tilsyne, hvorpå de troende skulle drage af sted, om så til fods, for at møde Ham, da opnåelse af Hans nærvær var frugten af og formålet med hele deres eksistens.

154. Oprejs og pris de to huse på disse to indviede steder og de andre
steder, hvor jeres Alnådige Herres trone er blevet rejst ¶133

Bahá'u'lláh identificerer de “to huse” som sit hus i Bagdad, som Han gav betegnelsen “Det Største Hus” og Bábs hus i Shiráz, som Han begge forordnede som mål for pilgrimsfærd. (Se Spørgsmål og Svar 29, 32 og note 54.)

Shoghi Effendi forklarede at “de andre steder, hvor jeres Alnådige Herres trone er

blevet rejst', henviser til de to steder, hvor Guds manifestation har boet. Bahá'u'lláh udtaler, at "folk i de områder, hvor de befinder sig, kan vælge at bevare hvert af husene" hvor Han boede, "eller et af dem" (Spørgsmål og Svar 32). Bahá'í-institutionerne har identificeret, dokumenteret, og hvor det har været muligt, anskaffet og restaureret flere af disse historiske steder, som er knyttet til de to manifestationer.

155. Vogt jer for, at intet af det, der er nedskrevet i Bogen, forhindrer jer i at lytte til denne Den Levende Bog ¶134
"Bogen" er optegnelsen af Guds manifestations åbenbarede ord. "Den Levende Bog" er en henvisning til manifestationens person.

Disse ord rummer en hentydning til en udtalelse af Báb i Den Persiske Bayán om "Den Levende Bog", som Han identificerer, som den Gud skal åbenbare. I et af sine epistler siger Bahá'u'lláh selv: "Guds Bog er blevet sendt ned i form af denne yngling."

I dette vers i Aqdas og igen i paragraf 168 i Aqdas omtaler Bahá'u'lláh sig selv som "Den Levende Bog". Han advarer "tilhængerne af alle andre religioner" mod at søge "grunde i deres hellige bøger" til at fornægte udtalelserne fra "Den Levende Bog". Han formaner folket til ikke at lade det, der er blevet nedskrevet i "Bogen", forhindre dem i at anerkende Hans stade og at holde fast ved det, der er i denne nye åbenbaring.

156. i hyldest til denne åbenbaring er udgået fra Hans pen, der var Min herold ¶135
Den "hyldest", som Bahá'u'lláh citerer i denne passage, er fra Den Arabiske Bayán.

157. "Qiblih er, sandelig, den, som Gud vil åbenbare. Når Han flytter sig, flytter den sig, indtil Han bliver stedt til hvile." ¶137
For en redegørelse for dette vers se noter 7 og 8.

158. Det er ulovligt at indgå ægteskab undtagen med en troende på Bayánen. Om kun den ene part i et ægteskab bekender sig til denne sag, vil hans eller hendes ejendele blive ulovlige for den anden ¶139

Den passage i Bayánen, som Bahá'u'lláh her citerer, drager de troendes opmærksomhed mod den forestående tilsynekomst af "den som Gud skal åbenbare". Dens forbud mod ægteskab med en der ikke er babí og dens forordning om, at ejendele tilhørende en ægtefælle, som bekendte sig til troen, ikke lovligt kunne gå videre til den ægtefælle, der ikke var babí, blev udtrykkeligt stillet i bero af Báb, og blev efterfølgende annulleret af Bahá'u'lláh, inden de kunne sættes i kraft. Når Bahá'u'lláh citerer denne lov, peger Han på den kendsgerning, at Báb ved at åbenbare den, klart havde forudset den mulighed, at Bahá'u'lláhs sag ville træde i forgrunden før hans egen.

I God Passes By påpeger Shoghi Effendi, at Bayánen "primært bør betragtes som en hyldest til Den Lovede snarere end en samling af love og forordninger bestemt til at blive en permanent vejledning for fremtidige generationer." "Forsættligt streng i de regler og forordninger den påbød", fortsætter han, "revolutionerende i de principper, den indpodede, beregnet til at vække præstesketet og folket fra deres langvarige sløvhedstilstand og rette et pludseligt og dødbringende slag mod forældede og korrupte institutioner, proklamerede den med sine drastiske forordninger tilsynekomsten af den ventede dag, hvor

‘stævningsmanden vil indkalde til en alvorlig sag’, når Han skal ‘nedbryder alt, hvad der har været før Ham, ligesom Guds Apostel nedbrød Hans forgængeres skikke.’” (se også note 109).

159. Bayánens Punkt ¶140

En af Bábs titler.

160. Sandelig, der er ingen anden Gud uden Mig ¶143

Bahá’í-skrifterne rummer mange passager, der klargør manifestationens natur og Hans forhold til Gud. Bahá’u’lláh fremhæver guddommens enestående og hinsidige natur. Han forklarer, at “da der ikke kan være noget direkte samkvem, som kan forbinde Den Ene Sande Gud med Hans skabelse” forordner Gud “at en ren og pletfri sjæl i enhver tidsalder og guddommelig orden skal manifesteres i jordens og himlens riger.” Dette “gådefulde og overjordiske væsen”, Guds manifestation, har en menneskelig natur, som er knyttet til “materiens verden” og en åndelig natur, “som er født af Guds egen substans.” Han er også forlenet med et “dobbelt stade”:

Det første stade, der er beslægtet med Hans inderste kerne, repræsenterer Ham som én, hvis stemme er Guds egen stemme... Det andet stade er det menneskelige stade, som der gives eksempel på i følgende vers: “Jeg er blot et menneske som du.” “Sig, priset være min Herre! Er jeg mere end et menneske, en apostel?”

Bahá’u’lláh bekræfter også, at i det åndelige rige er der en ‘væsentlig harmoni’ mellem alle Guds manifestationer. De åbenbarer alle ‘Guds skønhed’, åbenbarer Hans navne og egenskaber og giver Hans åbenbaring udtryk. I denne forbindelse udtaler Han:

Om nogen af de altomfattende manifestationer fra Gud erklærede: “Jeg er Gud,” taler Han visselig sandt, og der er ingen tvivl om det. For det er gentagne gange blevet vist, at gennem deres åbenbaring, deres egenskaber og navne, er Guds åbenbaring, Hans navne og egenskaber blevet manifesteret i verden...

Selvom manifestationerne åbenbarer Guds navne og egenskaber og er de midler, hvormed menneskeheden har adgang til kundskaben om Gud og Hans åbenbaring, udtaler Shoghi Effendi, at manifestatio-nerne “aldrig... bør identificeres med Den Usynlige Virkelighed, selve guddommens inderste væsen”. Vedrørende Bahá’u’lláh skrev Beskyt-teren, at “det menneskelige tempel, som har været bæreren af så overvældende en åbenbaring”, ikke må identificeres med Guds “Virkelig-hed”.

Med hensyn til det enestående ved Bahá’u’lláhs stade og Hans åbenbarings storhed bekræfter Shoghi Effendi, at de profetiske udtalelser om “Guds Dag”, som findes i de hellige skrifter i tidligere religiøse ordener, opfyldes af Bahá’u’lláhs tilsynekomst:

For Israel var Han hverken mere eller mindre end inkarnationen af “Den Evige Fader”, “Hærskarernes Herre”, som er steget ned med ‘ti tusinde helgener’; for kristendommen er Han Kristus vendt tilbage i “Faderens Herlighed”, for shí’ismen Imám Husayns genkomst; for sunnismen “Guds Ånds” nedstigning, (Jesus Kristus); for zoroastrierne den lovede Shah Bahrám; for hinduerne reinkarnationen af Krishna; for buddhisterne den femte Buddha.

Bahá’u’lláh beskriver det “guddommens” stade, som Han deler med alle Guds manifestationer som

... det stade, hvor man dør for sig selv og lever i Gud. Guddom betyder, når Jeg end nævner det, Min fuldstændige og absolutte selvudslettelse. Det er det stade, hvor Jeg ikke har nogen kontrol over Mit eget ve eller vel, ej heller over Mit liv eller Min genopstandelse.

Og med hensyn til sit eget forhold til Gud bevidner Han:

Når Jeg, o min Gud, betænker det forhold, der forbinder Mig med Dig, bevæges Jeg til

at forkynde for alt skabt “sandelig, Jeg er Gud”, og når Jeg ser på Mit eget selv, se, da finder Jeg det grovere end ler!

161. at betale zakát ¶146

I Koranen omtales zakát som en regelmæssig velgørenhedsgerning, der er bindende for muslimer. Efterhånden udviklede idéen sig til en form for almisse-skat, hvor det pålægges at give en fastsat andel af visse kategorier indkomst, udover de angivne grænser, som hjælp til de fattige, til forskellige velgørende formål og til støtte for Guds tro. Grænsen for fritagelse varierede for forskellige handelsvarer, som også den procentdel der skulle betales af den beskattede andel.

Bahá'u'lláh udtaler, at bahá'í-loven om zakát følger “det, der er blevet åbenbaret i Koranen” (Spørgsmål og Svar 107). Da sådanne emner som grænser for fritagelse, hvilke kategorier indkomst det drejer sig om, hyppigheden af betalingen, og tarifskaalen for de forskellige zakát-kategorier ikke er nævnt i Koranen, skal der i fremtiden redegøres for disse spørgsmål af Det Universelle Retfærdighedens Hus. Shoghi Effendi har påpeget, at indtil denne lovgivning foreligger bør de troende, i henhold til deres midler og muligheder, give regelmæssigt til ba-há'í-fonden.

162. Det er ulovligt at tigge, og det er forbudt at give til den, der tigger. ¶147

I et brev fortolker 'Abdu'l-Bahá betydningen af dette vers. Han udtaler, at “betleri er forbudt og at velgørenhed over for mennesker, der er professionelle tiggere, ligeledes er forbudt.” Han påpeger yderligere i dette brev: “Målet er helt at udrydde betleri. Om en person imidlertid er ude af stand til at tjene til livets ophold, og rammes af håbløs fattigdom eller bliver hjælpeløs, da påhviler det de velhavende eller deres stedfortrædere at sørge for en månedlig understøttelse til hans underhold... Ved ‘stedfortrædere’ menes folkets repræsentanter, hvilket vil sige medlemmerne af retfærdighedens hus.”

Forbudet mod at være velgørende over for folk der tigger, udelukker ikke enkeltpersoner eller åndelige råd fra at give almisser til de fattige og nødlidende eller fra at give dem lejlighed til at opnå de færdigheder, der ville gøre dem i stand til at tjene til livets ophold (se note 56).

163. En bøde ... var tidligere blevet påbudt... for den, der var årsag til en andens sorg ¶148

Bahá'u'lláh ophæver den lov i Den Persiske Bayán, der vedrører betaling af en bøde som erstatning for at volde sin næste sorg.

164. det hellige Lotustræ ¶148

“Det hellige Lotustræ” er en henvisning til Sadratu'l-Muntahá, “det træ, hinsides hvilket ingen har adgang” (se note 128). Det bliver her symbolsk brugt til at betegne Bahá'u'lláh.

165. Fremsig Guds vers hver morgen og aften. ¶149

Bahá'u'lláh fastslår, at den væsentlige “betingelse” for at fremsige “Guds vers” er den “iver og kærlighed”, hvormed de troende “læser Guds ord” (Spørgsmål og Svar 68).

Med hensyn til definitionen på “Guds vers”, udtaler Bahá'u'lláh, at det henviser til “alt hvad der er blevet sendt ned fra Den Guddommelige Ytrings Himmel”. Shoghi Effendi

har i et brev skrevet til en af de troende i østen og forklaret, at udtrykket “Guds vers” ikke dækker ‘Abdu’l-Bahás skrifter. Han har ligeledes peget på, at udtrykket ikke gælder hans egne skrifter.

166. I er blevet pålagt at forny indboet
i jeres hjem hvert nittende år ¶151

Bahá’u’lláh bekræfter påbudet i Den Arabiske Bayán med hensyn til fornyelse hvert nittende år af møblerne i ens hjem, for såvidt man er i stand dertil. ‘Abdu’l-Bahá sætter dette i forbindelse med fremme af dannelse og renlighed. Han forklarer, at formålet med loven er, at man bør udskifte de møbler, der bliver gamle, glansløse og vækker afsky. Det gælder ikke for sådanne ting, som sjældne eller højtskattede genstande, antikviteter eller smykker.

167. Vask jeres fødder ¶152

De troende formaner i Kitáb-i-Aqdas til at bade regelmæssigt, bære rene klæder og generelt at være indbegrebet af renlighed og dannelse. I Synopsis og Kodificering, sektion IV.D.3.y.i.-vii. opsummeres de relevante bestemmelser. I forbindelse med at vaske fødder udtaler Bahá’u’lláh, at det er at foretrække at bruge varmt vand. Vask i koldt vand er imidlertid tilladt (Spørgsmål og Svar 97).

168. Det er blevet jer forbudt at benytte jer af prædikestole.

Den, der ønsker at fremsige sin Herres vers for jer,
kan sidde på en stol på et podium ¶154

Disse bestemmelser har deres forhistorie i Den Persiske Bayán. Báb forbød brugen af prædikestole ved prædikener og læsning af teksten. I stedet bestemte Han, at for at alle skal kunne høre Guds ord tydeligt, bør talerens stol placeres på en platform.

I kommentarer til denne lov har ‘Abdu’l-Bahá og Shoghi Effendi gjort det klart, at i Mashriqu’l-Adhkár, (hvor prædikener er forbudt og kun de hellige skrifers ord må læses), kan læseren stå eller sidde og om nødvendigt, for bedre at blive hørt bruge en lav flytbar platform, men at ingen prædikestol er tilladt. I tilfælde af møder andre steder end Mashriqu’l-Adhkár er det også tilladt for læseren eller taleren at sidde eller stå og at bruge en platform. I et af sine breve, hvor han gentager forbudet mod at bruge prædikestole nogen steder, har ‘Abdu’l-Bahá understreget, at når bahá’ierne giver taler i forsamlinger, skal de gøre dette med en holdning af den yderste ydmyghed og selvfornægtelse.

169. Hasardspil ¶155

De handlinger, der indgår i dette forbud, er ikke skitseret i Bahá’u’lláhs skrifter. Som både ‘Abdu’l-Bahá og Shoghi Effendi har påpeget, er det overladt til Det Universelle Retfærdighedens Hus at bestemme detaljerne i dette forbud. Som svar på spørgsmål om hvorvidt lotteri, spil på hestevæddeløb og fodboldkampe, bankospil og lig-nende medregnes i forbudet mod hasardspil, har Det Universelle Retfærdighedens Hus påpeget, at dette er en sag, der vil blive overvejet nøje i fremtiden. Indtil da bliver råd og enkeltpersoner rådet til ikke at gøre dette til et problem og overlade det til den enkeltes samvittighed.

Det Universelle Retfærdighedens Hus har bestemt, at det ikke er passende at samle penge ind til troen ved lotterier, lodtrækninger og lykkespil.

170. brug af opium...
noget stof der forårsager sløvhed og apati ¶155

Dette forbud mod brugen af opium gentages af Bahá'u'lláh i sidste afsnit af Kitáb-i-Aqdas. I denne forbindelse udtalte Shoghi Effendi at en af betingelserne for "et rent og helligt liv" er "absolut afholdenhed.. fra opium og lignende vanedannende stoffer." Heroin, hash og andre derivater af cannabis såsom marihuana såvel som hallucinogener som LSD, mescaline og lignende betragtes som faldende under dette forbud.

'Abdu'l-Bahá har skrevet:

Med hensyn til opium så er det afskyeligt og forbandet. Gud bevare os fra den straf, Han tildeler brugeren. I henhold til den klare tekst i Den Mest Hellige Bog er det forbudt, og dets brug fordømmes fuldstændigt. Fornuften viser, at opiumsrygning er en slags sindssyge, og erfaringen siger, at brugeren er fuldstændig afskåret fra menneskenes rige. Må Gud bevare alle mod at begå en handling så frygtelig som denne, en handling, der lægger selve grundlaget for det at være menneske i ruiner, og som i al evighed berøver brugeren alt. For opium bider sig fast i sjælen, så brugersens samvittighed dør, hans forstand slukkes, og hans opfattelsesevne nedbrydes. Det gør de levende døde. Det udslukker den naturlige varme. Ingen større skade kan tænkes end den, som opium forvolder. Lykkelige er de, der end ikke nævner det ved navn, betænk så hvor ynkelig brugeren er.

O I der elsker Gud! I denne, Den Almægtige Guds cyklus fordømmes vold og magt, tvang og undertrykkelse. Det befales imidlertid, at brug af opium skal forhindres med ethvert middel, at menneskeslægten om muligt kan befries for denne den største af alle plager. Og ellers, ak og vé for den, der svigter sin pligt over for sin Herre.

I et af sine breve har 'Abdu'l-Bahá om opium udtalt: "brugeren, køberen og sælgeren berøves alle Guds nåde og velsignelse."

I endnu et brev har 'Abdu'l-Bahá skrevet:

Med hensyn til hash har du påpeget, at nogle persere er blevet vænnet til brugen deraf. Nådige Gud! Dette er den værste af alle rusmidler, og forbud derimod er udtrykkeligt åbenbart. Brugen deraf forårsager opløsning af tankevirksomheden og total sjælelig sløvhed. Hvorledes kan nogen søge frugten af dette helvedestræ og, ved at nyde den, forledes til at udvise et uhyres egenskaber? Hvorledes kan nogen bruge dette forbudte stof og således berøve sig selv velsignelserne fra Den Alnådige? Alkohol fortærer sindet og får mennesker til at begå meningsløse handlinger, men dette opium, denne rådne frugt af helvedestræet og denne syndige hash udslukker sindet, fastfryser ånden, forstener sjælen, lægger legemet øde og efterlader menne-sket frustreret og fortabt.

Det bør bemærkes, at det ovenfor nævnte forbud mod at tage visse kategorier stoffer ikke gælder, når de er foreskrevet af en dygtig læge som del af en medicinsk behandling.

171. "gåden om det Store Omslag i Herskerens Tegn" ¶157

Shaykh Ahmad-i-Ahsá'í (1753-1831) som grundlagde Shaykhí-skolen og den første af de "to himmellegemer, der forkyndte Bábs tro," profeterede, at ved Den Lovedes tilsynkomst ville alt blive vendt op og ned, det sidste ville blive det første, det første ville blive det sidste. Bahá'u'lláh henviser i en af sine epistler til "symbolet og hentydningen" i "gåden om det Store Omslag i Herskerens Tegn". Han udtaler: "Gennem dette omslag har Han forårsaget de ophøjede at blive nedværdiget og de nedværdigede ophøjet," og Han genkalder sig, at "på Jesu tid, var det dem, der udmærkede sig ved deres lærdom, skriftens og religionens mænd, som fornægtede Ham, medens ydmyge fiskere ilede for at få adgang til Riget" (se også note 172). For yderligere oplysning om Shaykh Ahmad-i-Ahsá'í, se The

Dawnbreakers, kapitel 1 og 10.

172. det “sekstal”, der er oprejst ved hjælp af dette “opretstående Alif” ¶157

Sheikh Ahmad lagde stor vægt på det arabiske ord “váv” i sine skrifter. I Dawnbreakers udtaler Nabíl, at dette bogstav “for Báb symboliserede tilsynekomsten af en ny guddommelig åbenbarings-cyklus, og Bahá’u’lláh har siden henvist til det i Kitáb-i-Aqdas i passager som “gåden om det Store Omslag” og “Herskerens Tegn”.

Bogstavet “váv”s navn består af tre bogstaver: váv, alif og váv. I henhold til abjad er den numeriske værdi af hvert af disse bogstaver henholdsvis seks, en og seks. Shoghi Effendi giver i et brev skrevet på hans vegne til vennerne i østen en fortolkning af dette vers i Aqdas. Han siger, at det “opretstående alif” henviser til Bábs tilsynekomst. Det første bogstav med værdien seks, som kommer før alif, er et symbol på tidligere religiøse ordener og manifestationer, som er kommet forud for Báb, medens det tredje bogstav, som også har talværdien seks, står for Bahá’u’lláhs ophøjede åbenbaring, som blev manifesteret efter alif.

173. Det er jer forbudt at bære våben, med mindre det er tvungende nødvendigt ¶159

Bahá’u’lláh bekræfter et pålæg i Bayánen, som gør det forbudt at bære våben, medmindre det er nødvendigt at gøre det. Med hensyn til omstændigheder hvorunder det at bære våben er “tvungende nødvendigt” for en person, giver ‘Abdu’l-Bahá en troende tilladelse til selvforsvar i farlige omgivelser. Shoghi Effendi har også i et brev skrevet på hans vegne antydnet, at en bahá’í i en nødsituation, hvor der ikke er et retsvæsen at appellere til, har ret til at forsvare sit liv. Der er andre situationer, hvor våben behøves og lovligt kan bruges, for eksempel i lande, hvor mennesker jager for at få føde og klæder, og i sport som bueskydning, målskydning og fægtning.

På det samfundsmæssige plan forudsætter princippet om kollektiv sikkerhed, som er fremsat af Bahá’u’lláh (se Glimt fra Bahá’u’lláhs skrifter, CXVII) og uddybet af Shoghi Effendi (se Beskytterens breve i The World Order of Bahá’u’lláh), ikke opgivelse af brugen af magt, men foreskriver “et system, hvor magten gøres til retfærdighedens tjener”, og som sikrer tilstedeværelsen af en international fredsbevarende styrke, som “vil værne om hele statsamfundets organiske enhed”. I Bishárát epistlen udtrykker Bahá’u’lláh det håb, at “stridsvåben i hele verden omdannes til redskaber for genopbygning, og at strid og konflikt afskaffes blandt mennesker.”

I en anden epistel understreger Bahá’u’lláh betydningen af fællesskab med tilhængerne af alle religioner; Han udtaler også, at “loven om hellig krig er blevet fjernet fra Bogen”.

174. og det er jer tilladt at klæde jer i silke ¶159

I henhold til islamisk skik var det i almindelighed forbudt for mænd at bære silke, med undtagelse af tider med hellig krig. Dette forbud, som ikke var baseret på Koranens vers, blev ophævet af Báb.

175. Herren har, løst jer... for de begrænsninger, der tidligere var gældende med hensyn til klædedragt og skæggets klipning. ¶159

Mange regler om klædedragt havde deres oprindelse i love og traditioner i verdensreligionerne. For eksempel indførte det shiittiske præsteskab en særlig

hovedbeklædning og særlige kåber for sig selv, og på et tidspunkt forbød de folk at bruge europæisk klædedragt. I sit ønske om at efterligne Profetens vaner, indførte muslimsk skik også flere restriktioner med hensyn til klipning af skægget og dets længde.

Bahá'u'lláh fjernede disse begrænsninger for dragt og skæg. Han overlader disse ting til den enkeltes "eget skøn", og opfordrer samtidig de troende til ikke at overskride sømmelighedens grænser og at udvise mådehold i alt, hvad der har med klædedragt at gøre.

176. O káfs og rás land! ¶164

Káf og rá er de to første konsonanter i Kirmán, navnet på en by og en provins i Iran.

177. vi opfatter det, der hemmeligt
og snigende spredes fra dig. ¶164

Denne passage er en henvisning til intrigerne hos en gruppe azalier, Mírzá Yahyás tilhængere (se note 190), som havde tilknytning til byen Kirmán. De er Mullá Ja'far, hans søn Shaykh-i-Ruhí og Mírzá Aqá Khán-i-Kirmání (begge Mírzá Yahyás svigersønner) samt Mírzá Ahmad-i-Kirmání. De søgte ikke alene at underminere troen, men indlod sig i politiske intriger, som kulminerede i mordet på Násiri'd-Dín Sháh.

178. Genkald jer den shaykh,
hvis navn var Muhammad-Hasan ¶166

Shaykh Muhammad-Hasan, en af de ledende eksponenter for shiismen, forkastede Báb. Han var forfatter til bindstærke skrifter om shiitisk retslære og menes at være død omkring 1850.

Nabíl beskriver i Dawn-Breakers det møde, der fandt sted i Najaf mellem Mullá 'Alí-i-Bastámí, en af de levende bogstaver og Shaykh Muhammad-Hasan. Under mødet forkyndte Mullá 'Alí Bábs åbenbaring og lovpriste Hans åbenbarings kraft. Ansporet af shaykhens blev Mullá 'Alí ufortøvet erklæret for kætter og udstødt fra forsamlingen. Han blev stillet for domstolen, deporteret til Istanbul og idømt hårdt straffearbejde.

179. en kornsigter ¶166

Dette er en hentydning til Mullá Muhammad Ja'far Gandum-Pák-Kun, den første i Isfahan til at acceptere Bábs tro. Han bliver omtalt i Den Persiske Bayán og prises som én, der 'iklædte sig disciplens kappe'. I Dawn-Breakers beskriver Nabíl 'kornsigterens' uforbeholdne accept af budskabet og hans ivrige forsvar for den nye åbenbaring. Han sluttede sig til forsvarerne af Fort Shaykh Tabarsí og omkom under belejringen.

180. Vogt jer for, at ordet "profet" holder jer tilbage
fra denne største kundgørelse ¶167

Bahá'u'lláh advarer folk "med indsigt" mod at lade deres fortolkninger af de hellige skrifter hindre dem i at anerkende Guds manifestation. Tilhængere af hver eneste religion har haft tendens til at lade deres hengivenhed over for dens grundlægger blive årsag til at opfatte Hans åbenbaring som Guds sidste ord og fornægte muligheden af tilsynekømt af nogen efterfølgende profet. Dette har været tilfældet med jødedommen, kristendommen og islam. Bahá'u'lláh benægter gyldigheden af denne opfattelse om endelighed både i forhold til tidligere religiøse ordener og til sin egen. Med hensyn til muslimer skrev Han i Kitáb-i-Íqán, at "Koranens folk ... har ladet ordene 'profeternes segl' sløre deres øjne," "fordunkle deres forståelse og berøve dem alle Hans mangfoldige nådegavers gunst.." Han bekræfter at "dette

tema... har været en svær prøvelse for hele menneskeheden,” og begræder den skæbne, som overgår “dem der ved at klynge sig til disse ord ikke har troet på Ham, der er deres sande åbenbarer.” Báb henviser til det samme tema, når Han advarende siger: “Lad ikke navne udelukke jer som ved et slør fra Ham, som er deres Herre, end ikke navnet profet, for dette navn er blot en skabelse af Hans ytring.”

181. nogen henvisning til “statholderskab “ udelukker jer fra
Hans herredømme, der er Guds statholder ¶167

Det ord, som her er oversat med “statholderskab” er på det oprindelige arabisk “viláyat”, som har en række betydninger blandt andre “statholderskab “, “beskytterembede”, “protektorembede”, og “efterfølgerembede”. Det bruges i relation til Gud selv, til Hans manifestation eller til dem, der er udpeget til manifestationens efterfølgere.

I dette vers i Aqdas advarer Bahá’u’lláh mod at tillade sådanne idéer at forblinde en med hensyn til den nye guddommelige manifestation “herredømme”, “Guds sande statholder”.

182. Genkald jer Karím ¶170

Hájí Mírzá Muhammad Kárim Khán-i-Kirmání (1810-ca.1873) var Shaykhí-samfundets selvudpegede leder efter Siyyid Kazím’s død. Siyyid Kazím var Shaykh Ahmad-i-Ahsá’is udpegede efterfølger (se noter 171 og 172). Han viede sit liv til at fremme Shaykh Ahmads lære. De meninger, han gav udtryk for, blev genstand for strid blandt hans støtter såvel som modstandere.

Han regnedes for en af sin tids førende lærde og mest produktive forfattere og skrev adskillige bøger og epistler inden for de forskellige videnskabelige områder, der blev dyrket på den tid. Han var aktivt imod både Báb og Bahá’u’lláh og brugte sine afhandlinger til at an-gribe Báb og Hans lære. I Kitáb-i-Íqán fordømmer Bahá’u’lláh tonen og indholdet i hans skrifter og kritiserer specielt et af hans værker, som indeholder negative hentydninger til Báb. Shoghi Effendi beskriver ham som “umådelig ærgerrig og hyklerisk” og beskriver hvorledes han “på shahens særlige opfordring i en afhandling ondskabsfuldt angreb den nye tro og dens doktriner.”

183. o lærde i Bahá ¶173

Bahá’u’lláh hylder de lærde blandt sine tilhængere. I sin Pagts Bog skrev Han: “Velsignet er herskerne og de lærde blandt Bahás folk.” Med henvisning til denne udtalelse har Shoghi Effendi skrevet:

I denne hellige cyclus er “de lærde” på den ene side Guds Sags Hænder og på den anden underviserne og udbrederne af Hans lære, som ikke har rang af Hænder, men som har opnået en fremstående position i undervisningsarbejdet. Med hensyn til “herskerne” sigter det til medlemmerne af de lokale, nationale og internationale retfærdighed-ens huse. Pligterne for hver af disse sjæle vil blive bestemt i fremtiden.

Guds Sags Hænder var enkeltpersoner, der blev udpeget af Bahá’u’lláh og pålagt forskellige pligter, især med henblik på troens beskyttelse og udbredelse. I “Memorials of the Faithful” omtalte ‘Abdu’l-Bahá andre fremstående troende som Sagens Hænder, og i sit testamente tilføjede han en bestemmelse, som opfordrede troens beskytter til at udpege Sagens Hænder efter sit skøn. I begyndelsen hævdede Shoghi Effendi posthumt en række af de troende til rang af Sagens Hænder og udpegede i sine sidste år ialt 32 troende fra alle kontinenter til denne stilling. I perioden mellem Shoghi Effendis død i 1957 og valget af Det

Universelle Retfærdighedens Hus i 1963, var det Sagens Hænder, der stod i spidsen for troens anliggender i deres egenskab af hovedforvaltere af Bahá'u'lláhs vordende verdensstatssamfund (se note 67). I november 1964 bestemte Det Universelle Retfærdighedens Hus, at det ikke kunne lovgive for at gøre det muligt at udpege Sagens Hænder. Ved en beslutning af Retfærdighedens Hus i 1968 blev Sagens Hænders funktioner i forbindelse med at beskytte og udbrede troen sikret ud i fremtiden gennem skabelsen af de kontinentale rådgivernævn og i 1973 ved oprettelsen af Det Internationale Undervisningscenter, som har sæde i Det Hellige Land.

Det Universelle Retfærdighedens Hus udpeger rådgivermedlemmerne af Det Internationale Undervisningscenter såvel som de kontinentale rådgivere. Medlemmerne af støttenævnene udpeges af de kontinentale rådgivere. Alle disse personer falder ind under definitionen af "de lærde", som Shoghi Effendi gav i den udtalelse, som er citeret ovenfor.

184. da skal I henvise alt det, som I ikke forstår i Bogen, til ham, der er skudt frem fra denne mægtige stamme ¶174

Bahá'u'lláh giver 'Abdu'l-Bahá retten til at fortolke sin hellige skrift (se også note 145).

185. den hinsidige enheds skole ¶175

I dette vers, samt i det vers der følger umiddelbart efter, imøde-går Bahá'u'lláh én af grundene til, at nogle af babíerne afviste hans påstand i Bayánen om at være Den Lovede. Deres afvisning var baseret på en espistel, hvor Báb henvender sig til "Ham, der skal åbenbares" og på hvis bagside Báb har skrevet: "Må blikkene fra Ham, som Gud skal åbenbare oplyse dette brev i grundskolen". Denne epistel er trykt i Selections from the Writings of the Báb.

Disse Babíer fastholdt, at da Bahá'u'lláh var to år ældre end Báb, var det ikke muligt for Ham, at modtage denne epistel "i grundskolen."

Bahá'u'lláh forklarer her, at henvisningen er til begivenheder, der foregår i den åndelige verden ud over dette eksistensplan.

186. Vi modtog de vers fra Gud ... som Han gav til Os ¶175

I epistlen henvendt til "Ham, som Gud skal åbenbare" karakteriserer Báb Bayánen som en gave fra Ham til Bahá'u'lláh. Se Selections from the Writings of the Báb.

187. O Bayánens folk! ¶176

Henvisning til Bábs tilhængere.

188. bogstaverne B, L, I, og V blev sammenføjet og forenet. ¶177

I breve skrevet på hans vegne har Shoghi Effendi forklaret betydningen af "bogstaverne B, L, I, og V". De udgør ordet "bliv", der, som han udtaler, betyder "den skabende kraft hos Gud, som gennem sit bud lader alt komme til live" og "kraften hos Guds manifestation og Hans store skabende styrke."

Bydeordet "Bliv" er på det originale arabisk ordet "kun", der består af de to bogstaver "kaf" og "nun". De er af Shoghi Effendi blevet oversat på ovenstående måde. Dette ord er i Koranen blevet brugt som det Guds bud, der kaldte skabelsen til live.

189. denne nye verdensorden ¶181

Báb udtalte i Den Persiske Bayán: "Godt er det for den, der fæster sit blik på

Bahá'u'lláhs orden og skænker sin Herre tak. For Han skal med sikkerhed åbenbares. Gud har i sandhed uigenkaldeligt forordnet det i Bayánen. “ Shoghi Effendi identificerer denne “orden” med det system, som Bahá'u'lláh forudser i Aqdas, hvori Han bevidner dens revolutionerende effekt på menneskeheds liv og åbenbarer de love og principper, der styrer dens virke.

Trækkene i den “nye verdensorden” er skitseret i Bahá'u'lláhs og ‘Abdu'l-Bahás skrifter og i Shoghi Effendis og Det Universelle Retfærdighedens Hus’ breve. Institutionerne i nutidens administrative bahá'í-orden, som udgør Bahá'u'lláhs verdensordens “strukturelle fundament”, vil modnes og udvikle sig til bahá'í verdensstatssamfundet. I denne henseende bekræfter Shoghi Effendi, at den administrative orden, “efterhånden som dens sammensatte dele, dens organiske institutioner begynder at fungere med effektivitet og kraft, vil gøre sit krav gældende og vise sin evne til at blive betragtet som ikke blot kimen, men som selve mønstret for den nye verdensorden, der i tidens fylde er bestemt til at omfatte hele menneskeheden. “

For yderligere oplysning om udviklingen af denne nye verdensorden, se for eksempel Shoghi Effendis breve i *The World Order of Bahá'u'lláh*.

190. O kilde til forvanskning! ¶184

Dette er en henvisning til Mírzá Yahyá, kendt som Subh-i-Azal (Evighedens Morgen), en af Bahá'u'lláhs yngre halvbrødre, som rejste sig mod Ham og modsatte sig Hans sag. Mírzá Yahyá blev af Báb udpeget til at tjene som hovedskikkelse for Babí-samfundet inden den nært forestående åbenbarelse af Den Lovede. Tilskyndet af Siyyid-Muhammad-i-Isfahání (se note 192) forrådte Mírzá Yahyá det ham af Báb betroede tillidshverv, erklærede at være Hans efterfølger, intrigerede mod Bahá'u'lláh og forsøgte endog at få Ham myrdet. Da Bahá'u'lláh formelt erklærede sin mission til ham i Adrianopel, svarede Mírzá Yahyá ved at gå til den yderlighed at fremsætte sit eget krav om at være modtageren af en uafhængig åbenbaring. Hans påstande blev til slut afvist af alle på nær nogle få, som blev kendt som azalier (se note 177). Han beskrives af Shoghi Effendi som “ærkebryderen af Bábs pagt” (se *God Passes By*, kapitel X).

191. husk hvorledes vi opfostrede dig ved dag
og ved nat til tjeneste for sagen ¶184

I *God Passes By* henviser Shoghi Effendi til, at Bahá'u'lláh, som var tretten år ældre end Mírzá Yahyá, havde vejledt ham og beskyttet ham i hans tidlige ungdom og manddom.

192. Gud har grebet ham, der førte dig på afveje. ¶184

En henvisning til Siyyid-Muhammad-i-Isfahání som af Shoghi Effendi beskrives som ‘bahá'í-åbenbaringens antikrist’. Han var en mand med en fordærvet karakter og store personlige ambitioner, som forledte Mírzá Yahyá til at gå imod Bahá'u'lláh og at kræve profetskab for sig selv (se note 190). Skønt han var Mírzá Yahyás tilhænger, blev Siyyid Muhammad sendt i eksil sammen med Bahá'u'lláh til Akká. Han fortsatte med at agitere og konspirere mod Bahá'u'lláh. Shoghi Effendi beskriver i *God Passes By* omstændighederne ved hans død:

En ny fare truede nu klart Bahá'u'lláhs liv. Skønt Han selv ved flere lejligheder, både i tale og på skrift, strengt havde forbudt sine tilhængere enhver form for gengældelse mod deres plageåndere, og endog havde sendt en uansvarlig arabisk konvertit, som havde overvejet at hævne den uret, som hans elskede leder havde lidt, tilbage til Beirut, opsøgte syv af

ledsagerne i hemmelighed tre af deres forfølgere og slog dem ihjel, deriblandt Siyyid-Muhammad og Aqá Ján.

Den bestyrtelse, der greb et allerede undertrykt samfund, var ubeskrivelig. Bahá'u'lláhs forbitrelse kendte ingen grænser. I en espistel, åbenbaret kort efter at denne gerning var blevet begået, giver Han således udtryk for sine følelser: "Om Vi skulle omtale, hvad der overgik Os, ville himmelen kløves og bjergene ville smuldre." "Mit fangenskab", skrev Han ved en anden lejlighed, "kan ikke skade Mig. Det, som skader Mig, er adfærden hos dem, der elsker Mig, som hævder at være i slægt med Mig, og dog udøver det, der får Mit hjerte og Min pen til at jamre."

193. Udvalg ét enkelt sprog ... antag... en fælles skrift. ¶189

Bahá'u'lláh påbyder et universelt sprog og et fælles skriftsprog. Hans skrifter forudser to stadier i denne proces. Det første stadium består i at udvælge et eksisterende sprog eller et kunstsprog, hvori der så skal undervises i alle skoler i verden som et hjælpesprog til modersmålet. Verdens regeringer opfordres gennem deres parlamenter til at iværksætte denne betydningfulde bestemmelse. Det andet stadium, langt ude i fremtiden, bliver den endelige antagelse af ét enkelt sprog og et fælles skriftsprog for alle på jorden.

194. Vi har fastsat to tegn på menneskeslægtens voksenalder ¶189

I Bahá'u'lláhs skrifter siges det, at det første tegn på, at menneskehedens har nået sin voksenalder, er at der fremstår en videnskab, som beskrives som den "guddommelige filosofi", der vil indbefatte opdagelsen af en tilbundsgående metode til omdannelse af grundstofferne. Dette er en indikation på, hvor strålende den vældige kundskabsvækst i fremtiden vil blive.

Med hensyn til det "andet" tegn, som Bahá'u'lláh angiver skulle være åbenbaret i Kitáb-i-Aqdas, udtaler Shoghi Effendi, at Bahá'u'lláh, "... i sin Helligste Bog har påbudt udvælgelsen af ét enkelt sprog og antagelsen af et fælles skriftsprog, som alle på jorden skal bruge, et pålæg, som når det bliver udført, vil blive et af tegnene på 'menneskeslægtens voksenalder' som Han selv bekræfter i Bogen." "

En yderligere indsigt i denne proces, hvor menneskeslægten bliver voksen og går videre til modenhed, gives gennem følgende udtalelse fra Bahá'u'lláh:

"Et af tegnene på verdens modenhed er, at ingen vil godtage at bære kongedømmets byrde. Kongedømmet vil bestå uden nogen, der er villige til alene at bære dets byrde. Den dag vil blive dagen, hvor visdommen skal åbenbares blandt mennesker. "

Shoghi Effendi har forbundet menneskeslægtens voksenalder med foreningen af hele menneskehedens, oprettelsen af et verdensstatssamfund og en ikke tidligere set spore til "hele menneskeslægtens intellektuelle, moralske og åndelige liv. "

‘Abdu’l-Bahá: “Bahás tjener”, Abbás Effendi (1844-1921) Bahá’u’lláhs ældste søn og udpegede efterfølger og Pagtens midtpunkt.

Adjad: Det ældgamle arabiske system hvor en numerisk værdi tillægges alfabetets bogstaver, således at tal kan repræsenteres af bogstaver og omvendt. således har hvert ord både en betydning og en numerisk værdi.

Báb: Betyder bogstaveligt “Porten” den titel som Mírzá ‘Alí-Muhammad (1819-1844) antog efter, at han havde erklæret sin mission i Shiráz i maj 1844. Han var grundlæggeren af bábí-religionen og forløber for Bahá’u’lláh.

Bahá: Bahá betyder herlighed. Det er Guds største navn og en titel, der betegnede Bahá’u’lláh. Det er også navnet på den første måned i bahá’í-året og på den første dag i hver bahá’í-måned.

Bahá’u’lláh: “Guds Herlighed”, Mírzá Husayn-’Alí (1817-1892), bahá’í-religionens grundlægger.

Bayánen: Bayánen (“Forklaring”) er den titel Báb gav sin lovbog, og som også er betegnelsen for alle Hans skrifter. Den Persiske Bayán er det mest betydningsfulde værk for hans lære og det skrift, hvori Báb foreskrev sine love. Den Arabiske Bayáns indhold er parallelt men mindre og ikke så betydningsfuld. Ved henvisninger i kommentarerne til emner, der findes både i Den Persiske Bayán og Den Arabiske Bayán bruges udtrykket “Bayánen” uden nærmere betegnelse.

Huqúqu’lláh: “Guds ret”. Huqúqu’lláh er indstiftet i Kitáb-i-Aqdas, det er en donation, som bahá’íerne giver gennem troens overhoved, og hvis formål er specificeret i bahá’í-skrifterne.

Mashiriqu’l-Adhkár: Bogstaveligt “Gryningsstedet til Guds pris,” betegnelse for et bahá’í-andagtshus og dets ejendomme.

Mithqál: En vægtenhed der svarer til lidt over 31/2 gram. Den bruges i Kitáb-i-Aqdas med henvisning til mængder guld og sølv til forskellige formål, oftest i mængder af 9, 19 eller 95 mithqál. Det svarer i metersystemet og troy-unser (som bruges ved vejning af ædelmetaller) til:

9 mithqál	=	32,775 gram	=	1,05374 troy-unser
19 mithqál	=	69,192 gram	=	2,22456 troy-unser
95 mithqál	=	345,958 gram	=	11,12282 troy-unser

Denne beregning er baseret på Shoghi Effendis vejledning, som blev givet i et brev, skrevet på hans vegne, som udtaler at “en mithqál består af nitten nakhud. Vægten af 24 nakhud svarer til 4 3/5 gram. Beregning kan gøres på denne basis.” Den mithqál der efter sædvane blev brugt i Mellemøsten bestod af 24 nakhud, men i Bayánen blev dette ændret til 19 nakhud og Bahá’u’lláh bekræftede dette som størrelsen af den mithqál, der omtales i bahá’í-lovene. (S&S 23).

Nakhud: En vægtenhed. Se 'Mithqál'.

Qayyúmu'l-Asmá: Bábs kommentar til Josefs Súrih (kapitel o.a.) i Koranen. Den blev åbenbaret i 1844, og dette værk karakteriseres af Bahá'u'lláh som "den første, den største og den vægtigste af alle bøger" i Bábs religiøse system.

Shoghi Effendi: Shoghi Effendi (1897-1957) bahá'í-religion-ens beskytter fra 1921-1957. Han var 'Abdu'l-Bahás ældste dattersøn og blev af ham udpeget til troens overhoved.

Síyáh-Chal: Betyder bogstaveligt 'det sorte hul'. Det mørke ildelugtende underjordiske fængsel i Teheran hvor Bahá'u'lláh blev holdt fængslet i fire måneder i 1852.

Stikordsregister

Ved henvisninger til teksten i Kitáb-i-Aqdas bruges afsnitsnumre, til Spørgsmål og Svar spørgsmålsnumre og til noterne til notenumre. Således:

K14 betyder afsnit 14 i Kitáb-i-Aqdas

S10 betyder Spørgsmål Svar 10

n14 betyder note nr. 14

A

'Abdu'l-Bahá, n184, 253,

Fortolkeren af Guds ord, K174, N130, N184

Han som Gud har udpeget, K121, n145

Mægtigste Gren, n145

Pagtens Midtpunkt, n66, n125

Memorials of the Faithful, n183

Nogle Besvarede Spørgsmål, n75, n86

skrifter ikke regnet for 'Guds vers', n165

Testamente, n49, n66, n125, n183

Udpeger Shoghi Effendi som beskytter, n66, n130

udpeget som Bahá'u'lláhs efterfølger, K121, K174, n1

Abhá. Se Største Navn, Det

Abjad, n28, n50, n122, n172,

Abraham, n65

Absolution, K34, n58

Adfærd. Se Opførsel

Administrative orden, n52, n82, n114, n189

Adrianopel, K37, S100, n33, n63, n190

Advarsler, Bahá'u'lláhs

Aften, fastsættelse af tidspunkt for bøn og faste, K10, n17
 fremsigelse af vers, K149, S68, n165
 tid for faste, K17, n25, n32, se også faste

Afvaskelse, se renselse

Aghsán; K42, K61, n66, n67, n85. Se også Shoghi Effendi

Ahmad-i-Ahsá'í, Shaykh, K157, n171

Ahmad-i-Kirmání, Mírzá, n177

Ahmad-i-Ruhí, Shaykh, n177

'Akká, K85, K132, K136, n8, n63, n116, n127, n192

Alá, måneden, S71, n25, n26, n27. Se også faste

Alder
 blive moden. Se modenhedsalder
 gammel, K10, S74, n14, n25, n31
 pensions-, n56

Alkohol, K119, n144, n170. Se også berusende midler

Alif, Opretstående, K157, n172

Alláh-u-Abhá. Se Største Navn, Det

Allegori, n2, n121, n127, n130

Almisseskat. Se Zakát

Amerikanske republikker, K88

Antikrist, n192

Antikviteter, n166

Apostel, Guds. Se Muhamed

Aqá Ján, n192

Aqsá moskeen, K85, n116

Amerikas republikker, K88

Ar-Rúm, n119. Se også Konstantinopel

Araber(e), S74, n192

Arabisk, n28, n172
 mestres af Bahá'u'lláh, introduktionen
 oversættelse af særlige udtryk, n3, n22, n32, n33, n36, n46,
 n48, n66, n74, n134, n181, n188

Arbejde, K33, S1, S76, n31, n56, n162,

Ark, Den purpurfarvede, K140, K167, K169, K170, K179,
 n115, n171, n180

Arv, K20, K21, K22-24, K25, K26, K27, K28, K29, S5, S6, S7,
 S9, S28, S33, S34, S37, S41, S53, S54, S69, S72, S78,
 S80, S100, n38, n39, n41, n42, n43, n44-45, n46, n47.

Askese, K36, n61

Astronomi, n147

Ayyám-i-Há, K16, n29, n147. Se også Kalender, bahá'í

Azálier, K164, N177, n190

B

Báb, K114, K126, K129, K135-36, K137, K140-43, K157,
 K175, K176, S2, S8, S29, S32, S100, n1, n109, n114,
 n115, n141, n146, n150, n155, n156, n159, n172, n178,

n179, n180, n185, n186, n187, n189
modstandere, K166, K170, n178, n182
udpegede Mirzá Yahyá, n190
Badí-kalenderen, n26, n27, n147, n148. Se også kalender, bahá'í
Bagdad, S29, n54, n107, n138, n154
Bagtalelse eller bagvaskelse, K19, n37,
Bahá, Se Bahá'u'lláh
 måned, K127
 antal, K30, n50
Bahá'í-troen, (Guds sag), K1, K132, K166, K182, n179
Bahá'u'lláh,
 afvisning af, K35, K41, K85, K139-40, K141, K166, n185
 beskriver sig selv, n1, n160
 bortgang, K38, K53, K121, n9, n54, 125, 139
 eksil, n33
 gravmæle, K6, n8, n54
 fangenskab, n92
 forhold til Báb, K20, K110, K175, K179, n109-9, n158
 forhold til Gud, K143, n160
 fødsel, K92, K110, S2, n123, n138
 pagt, K37, K212, K174, n9. Se også 'Abdu'l-Bahá
 magt og indflydelse, K3, K54, K129, K136, K167, K169
 modtager epistel fra Báb, K175-76, n185-86
 slægtninge (Aghsán), K42, K61, K161, n66-67, n85
 tilsynkomst, K82, K85, K88, K165, K177, n33, n108,
 n153, n158, n160, n172
 verdensorden, n173, n189
Barbering af hovedet, K44, S10, n68, n69
Bayánen,
 beskrivelse, K179, n108, n129, n158, n186
Bederetning, K6, K137, S67
Bedrøvelse,
 bagtalelse grund til, n37
 ikke forårsage, S98
 bøde for at forårsage ophævet, K148, n163
Begravelse, K28, K128-29, K130, S9, S16, S56, S69, S70,
 n149, n151
Begær, K2, K29, K39, K58, K86, K107, K165, n25
Beklædning, K159, K74, K76, n167, n174
Berlin, K86, K90, n117, n121
Berusende midler, K119, n2, n144, n170
Besiddelser,
 pligt af ofre til Guds manifestation ophævet K114, n141
Besindelsen, ikke at miste, K153
Beskyttelse
 af bahá'í-troen (Guds sag), n183
 Bahá'u'lláhs love som, K45, K123-125, K155, n86, n170

af sig selv, K159, n173
Beskytterembede, n181
forudsigelse af, K42, n66, n125
Beviser
Bahá'u'lláhs åbenbaring, K136, K140, K165, K167, K170,
K183
Gud, åbenbarer af, S93
på uafhængighed af Bábs gudsorden, n109
Bigami, K63, S30, n89
Buddha, n160
Byer, K30, K115, K160, n49
Bøger, K6, K47, K77, K99, K103, n62, K127, K134, K138,
K148, K165, K168, K186, n23, n129, n155, n183, n184
Bøn, n4, n25
aften, K33
for den døde, K8, S85 n10-11, n19 n149
menigheds-, K12, n10, n19
morgen, K33, K115, S15, n142
mumle offentlig, K108, K154, n135, n168
renlighed under bøn, K76
ude af stand til at læse, K8
Børn, K48, K150, S104, S105, S106, n40, n76, n92, n100,
n140, n171

C

Civilisation, K189

D

Daggry, bøn ved, K115, S15, n5, n142
Dovenskab, K33, n56
Dyr, K9, K123, n12.
grusomhed mod, forbudt, K187
Døde, transport af, K130, S16, n149, n152

E

Engle, K53, K170, n128
Enhed,
bahá'íernes, K57-58, K65, K70, n82, n95
Guds manifestationers, n160
menneskehedens, k189, n173, n194
Enke(r), K21, K89
Erkendelse af,
Guds enhed, S106
Guds manifestation, K55, K80, K85, K100, K157, K182-83,
n1, n48
jordiske ønsker, K39, K82, K86, n23

lærdom, K41, K102, n60
religiøse ledere, K47, K132, K165, K167, K171
Bahá'í-troens position og mål, n49
lovenes formål, K2
Evighed, K182

F

Falske åbenbaringer fra Gud, K37
Fanatisme, K144,
Faste, K10, K13, K16, K17, S22, S36, S71, S75, S76, S93, n13,
n25, n26-27, n31, n32
Fattige, hjælp til, K10, K48, n53, n56, n161
Fattigdom, afskaffelse af, K147
Filantropi, n125
Filosofi, guddommelig, n194
Flertalsbeslutninger, S99, n52
Forestillinger, forfængelige, K17, K35, K37, K178
Forfædre, K10, K180
Forfængelighed, K36
Forlovelse, Se trolovelse
Fornuft, styrken i, K119, n130, n144, n170
Forståelse,
 enkeltpersoners og fortolkning, K167, n130, n180
 og erkendelse, K140, S106
Forræderi, n190
Forældre
 pligt til at uddanne børn, K48, K150, S105, n76
 respekt for og venlighed mod, S104, S106, n92
Forældreløse, K21
Forsømmelighed, K40, K134, K171
Forvandling af elementer, n194
Forårsjævnøgn, n26, n147
Fredsbevarende, international styrke, n173
Fromhed, K64, K148, K149, K157, n61, n135
Frans Josef, Østrigs kejser, K85, n116
Fængsel, livsvarigt, K62, n86-87, n91

G

Gaver, K42, n66-67
Gengæld, n86
Gerninger, K1, K36, K46, K59, K71, K73, K157, K161, K167
Godgørehed, K16, K42, S69, n29
Guds, betroet, S96
Graviditet, K16, n31
Gud, ihukommelse af, K40, K43
Guds,
 ord, K54, K55, K167, K169, n180

åbenbaret af Guds manifestation, n75, n143, n155, n165,
n180

vingård, n114

Gudsfrygt, K64, K73, K88, K120, K151, K167, K181

Guld, K36

Gæstfrihed, K16, K57, n29, n82

H

Hash, n170

Helgener, n160

Helligdage, n139,

Hellige bøger, K149, K168, S106, n155

Hellig krig, n173

Hellige Land, K103, n114, n116, n183

Helligånd, K37, n23, n160

Heroin, n170

Herskeren, tegn på, K157, n171

Hinduer, n160

Homoseksuelle forhold, K107, n134

Huse,

træde ind i et hus uden tilladelse, K145

møbelfornyelse, K151, S8, S42, S95, n166

Hushjælp, K63, n90

Huqúqu'lláh, (Guds Ret), K28, K97, S8, S9, S42, S95, S102,
S44-45, S69, S89-90, n47, n125

Hykler, K37, K117, K184, n190

Hænder, Sagens, N67, n183. Se også lærde blandt Bahás folk,

Hærskarerne i det høje, K6, K53, K71, K76, K89, K132

Høflighed, K120, n74

Håndkys, K34, n57

Hår,

længde, K44, n69,

ugyldiggør ikke bøn, K49, n12

I

Ikke-bahá'ier

accepteres som vidner, S79, n99

og arveloven, S34, n38, n158

ægteskab med, tilladt, K139

forældres samtykke til ægteskab, n92

Indbildninger, tomme, K17, K41, k132, K165

Indre verden, n60

Indskudsdage (Ayyám-i-Há), K16, n27, n147

'Ishqàbad, n124

Islam, n113, n120, n128, n129, n138, n160, n180

love, n6, n15, n18, n89, n101, n161

skikke og traditioner, n19, n23, n33, n65, n72, n79, n85,

n90, n103, n111, n174, n175
Istanbul, K89, n107, n119-120, n178

J

Jakob, n1
Ja'far, Mulla, n177
Jerusalem, n7, n114, n116
Jesus se Kristus
Juveller, n44, n166, se også arv
Jomfuelighed
 og forældres samtykke til ægteskab, S13
 og medgift, S47
Josef, n1
Jødedom, n1, n65, n111, n180

K

Kalender, n26, n27, n138, n147
Khurasan, K94, n124
Kirker, S94
Kirman, K164, n176, n177
Kitáb-i-Aqdas
 afløser Bayanen, K142, n108, n109
 betydning, K186
 moderbogen, n129
 Retfærdighedens Hus forordnet, K30, K42, n49, n66-67
 udbredt gradvis, K98, n126,
Klædedragt, K159
Konstantinopel (Istanbul), K89, n107, n119-20, n178
Knæfald, K14
 forbudt foran en anden person, n57
 på en ren overflade, K10, n15
 erstatning for knæfald, S21, S58-61, n21-22
Konger (kronede hoveder), K82, K85, K86, K91, n118, se også Kejser Frans Joseph, Napoleon III, Wilhelm I
 der vil rejse sig for at støtte Sagen, K84
 kollektiv henvendelse til, K78-83, K87
Koranen, n1, n2, n16, n129, n188
 islamisk praksis ikke fra, K9, n72, n79, n174
 love ophævet, K11, K68, n101
 love bekræftet, S106, S107, n161
Krig, n173
 hellig, n173-174
Krishna, n160
Kristus, n89, n171
Kristendommen, n160, n180
Kunstarterne, studiet af dem gavnligt, n110
Kvinder,

fritagelse fra at faste, K13, n20, n31
fritagelse fra obligatorisk bøn, K13, n20, n34
fritagelse fra pilgrimsrejse, K32, n55
inskription på begravelsesring, K129
levevej og profession, n56
valgbar til åndelige råd, n80
Kærlighed, K4, K15, K36, K132, n23
menneskelig, n134
og ægteskab, K65

L

Lidenskab, K2, K41, K64, K89, K184

Liv, K106

evigt, K140, K150, n40

Lovede, Den, K35, K88, n108, n153, n158, n160, n171, n185, n190

guddommelig hjælp fra, K38, K53, k74

opfyldelse af løfte, K35, K67, K80, k156, n160

Love, Bahá'u'lláhs

afløser tidligere love og skikke, K65, K129, K138, K139-142, K179, n93,
n108-109, n163, n168

forsømmelse, advarsel imod, K17, K29, K30, K45, K106,
K107, K134, K171, S105

gælder ligeligt for mænd og kvinder, n38, n133

hjælper, K2, K3, K4,

ikke blot en lovkodeks, K5

livets vand, K29

lydighed over for, K7, K17, K29, K62, K67, K1, K97, K148,
K147, S10

til fremtidige samfund, n78, n86

LSD, n170

Lydighed (overfor)

Guds love, K2, K7, k29, K148

regering, K64, K95

resultatet af rådslagning, S99

sand frihed er K125

Læger, K113, n134, n144, n170

Lærde blandt Bahás folk, K173, n183

Læsning

af hellige vers, K36, K138, K149, S68, n165, n168

oplære børn til, K48, n76

M

Magt,

brug af, n170, n173

kongers, K86, K93, n118

tungens, K160

Manddrab, uoverlagt, K188, n35

Manifestation

af Gud, n23, n60, n141, n154, n155, n160, n172, n180,
n181, n188

næste, K37, n62

Marihuana, n170

Markedsplads, K108, n135

Mashriqu'l-Adhkár, K31, K115, K150, S101, n53

forbud mod prædikestole og prædikener i, n168

Medgift, K46, K66, S12, S26, S39, S47, S87-88, n72, n93, n94-95

Medfølelse, medlidenhed, K45

Medicin, n140, n170. Se også Læger

Mekka, n7

Menstruation

under fasten eller obligatorisk bøn K13, n20, n34

Mithqál, definition, S23, n78

Modenheds alder, S20, S43, S70, S92, n10, n13, n25

Moder, første opdrager, n76

Moderbog, K103, n129

Modstand, K73, K135, K164, S57, n109, n177, n182, n190,
n192

Monogami, K63, n89

Mord, K19, K62, K73, n35, n86, n87

straf for, K62, n86, n87

Mordbrand, K62, n86, n87

Morgen, se også solopgang,

definition, K6, S83, n5, n6

fastsættelse af tid, S64

fremsigelse af vers, K149, S68, n165

tider til at faste, K17, n25, n32 se også faste

Moses, n111-112

Moske(er), S94, n19

Aqsa, K85, n116

Muhamed (Guds apostel), n7, n85, n89, n128, n158

Muhamed-Ali, pagtbryder, n1, n9

Munkevæsen, K36, n61

Myndighed. Se også ufejlbarlighed

‘Abdu’l-Bahás, K121, K174, n66, n130, n145. Se også ‘Abdu’l-
Bahá

Guds, K93, K161-63, S83, S100

hellige tekst, den, K53, K99, S10

retfærdighedens hus, K42. Se også retfærdighedens huse
manifestationen, Guds, K7, K47, K53, K81-82, K132,
K143, K183, n75, n160

Shoghi Effendi, n66, n130. Se også beskytterembedet,

Shoghi Effendi

Musik, K51, n79

Muslim(er), se islam

Mysteriets land, K37, S100, n63, se også Adrianopel
Møder, bahá'í, n19, n168, se også Nittendagsfest
Mødre, ammende og faste, K16, n31

N

Nabíl-i-A'zam, n172, n178, n179
Nabo, opførsel over for, n163
Najaf, n178
Nakhud, S23, n178
Napoleon III, K86, n118
Násiri'd-Dín Shah, n177
Nationale Åndelige Råd, se Retfærdighedens Huse
Naturfænomener, frygt for, K11, n18
Navne, barrierer for at erkende Guds manifestation, K167, n180
 Guds og/eller Bahá'u'lláhs egenskaber, K18, K60, K110, n23, n147
 Almægtige, K6, K16, K37, K38, K40, K49, K80, K101,
 K163, K175, K176, K177, n86, n144, n170
 Altbesiddende, K2, K22, K94, K170
 Altbetvingende, K132
 Alvidende, K6, K9, K39, K40, K43, K52, K53, K56, K88,
 K89, K93, K110, K123, K130, k168, K189, S96, S101
 Barmhjertige, K2, K7, K29, K40, K74, K110, K137, K158,
 K173, K184, n51, n107, n149, n170
 Beskytter, K39, K78, K84, K100, K109, K167, K172, K184
 Besvarer, K129
 Elskede, n3, n23
 Evide sandhed, K54, K125, n23
 Evigtvarende, K41, K86, S105, n160
 Forordner, K6, K12, K24, K56, K81, K110, K129, K159,
 S96, S101, S105
 Gamle af Dage, K80, K86, K97, S96, S106
 Giver, K97
 Gavmilde, K10, K16, K32, K34, K36, K42, K46, K86, K97,
 K114, K163, K169, K189
 Godgørende, K97
 Herre over,
 begyndelse og slutning, K16, K28
 dom, K18, K56
 menneskeheden, K8, K16, k26, K154
 religioner, k31, K36
 sete og usete, K11, K97, n18
 skabelsen, K11, K139
 tronen i det højeste, K86
 verdener, K10, K44, K85, k98, K138
 Hersker, S101, S102
 over evigheden, K96
 Himlens skaber, K18

Hjælp i fare, K82, K149, K168, K175, K180
Højeste, K2, K16, K22, K24, K30, K86, K136, K137, K142,
K170, K175, S100
Hævner, K153
Kilde til åbenbaring, K82
Kærligt forsyn, K3, K29, K75, K117
Medlidende, K14, K24, K31, K45, K75, K129, K150, K179, n23
Mest Elskede, K4, K80, K129
Mægtige, K8, K39, K42, K56, K115, K132, K134, K183,
K184
Ophøjede, K30, K56, K80, K94, K132, n144
Oplyste, K40, K60, K97, K130, K143, K164, K189, S101
retfærdighed, K83, K138, K141
Sande, K33, K36, K71, k73, K80, K120, K166, k168, K176,
S94, S106, n160
Sandhedens sol, K6, n8
Selvbestående, K41, K78, K82, K100, K149, K168, K175,
K180
Selvtilstrækkelige, K61, K182
Skønhed, K13, K38, n20, n160
Sol som symbol for,
love, K7, K108
Guds Manifestation, K6, K41, K53, n8
Styrke, K44
Strålende, K9, K36, K50, K55, K73, n11, n23, n33, n137,
n144
Stævner, n158
Tilgivende, K10, K14, K49, K74, K75, K88, K151, K163,
K169, K184
Tilgiver, K8, K21, K34
Uforlignelige, K18, K50, K53, k74, k76, K106, K143
Universets skaber og hersker, K167, n23
Utilgængelige, n144
Utvungen, K6, K18, K54, K131, K166
Verdens ønske, K1, K157
Vise, K12, K37, K39, K40, K88, K120, K138, K160, K163
Åbenbarer af vers, K8, K36, K146
Naw-Rúz, se også kalender,
metode til at fastsætte dato, S35, n26
Negle K106
Nimrod, K41, n65
Nittendagsfest, K57, S48, n82
Nordligste, K10, n17, n26
Nyheder, n82

O
Obligatorisk bøn K6, K8-14, K18, S14, S58-67, S77, S81-83,

n3-22, n25, se også bøn
bevægelser og knæfald, K10, n4, n15
breve til, S63, S65
fritagelse, n20,
kvinder med menstruation, K13, n14, n20
på rejse, K14, S21, S58, S59, n21
under sygdom, K10, S93, n14, n20
ved alderdom, K10, n14, n20
ved farer, K14, S58, n21
korte, K81, K86, n5
lange, S67, S82
mellemlange, S82, S86, n5, n34
Offentlige steder
tilståelse af synder på, K34, n58
mumle vers på, K108, n135
persiske bade, K106, n131
Ondskab, K2, K37, K39, K41, K59, K64, K123, K164
Opførsel, K73, K159, n192. Se også Gerninger
Opfordring, Bahá'u'lláhs til
menneskeheden, K59
konger, K82
Bahás folk, K84
Opium, K155, K190, n170
Oprigtighed, K29, K108, S106, n95
Ord,
og udtryk for åndelige virkeligheder, K116, n4
som et slør for at erkende åbenbaring, K117, K167, n180
Orden - se også Administrative Orden, Den
i samfundet, K2, K64
verdens-, K181, n189
Ottomanske Rige, n119-120
Overbærenhed, K153
Overgreb forbudt
fysisk, K56, K148, n81
verbalt, K19, ?, n37
Overholdelse af Guds lov, K1-2, K17, K45, K62, K71, K97,
K134, K138, K147, K171
kærlighed til Gud som motiv for at, K4
Overlevering eller hadith, n23, n33, n72, n129
Overtrædelse(r), K143, K155, K162
af Guds lov, K29, S94, n37
sømmelighedens grænser, n175
tilståelse af, K34, n58

P

Pagtens Dag, n139
Parlamentar, pålægges at antage et universel skrift og sprog,

K189, n193
Paradis, K46, K106
ord fra, n61
Persien, n44, n122, n124, n126, n131-132, n176
Persiske bade, K106, n131-132
Pilgrimsrejse, K32, S10, S25, S29, n54, n55, n68, n154
Prøjsen, n117
Polygami, n89
Problemer
personlige, n52
Profet(er)
deres segl, n180
deres stade, K143, S106, n160
Profetier,
opfyldelse af, K5, K80, n160
vedrørende Rhinen og Berlin, K90, n121
vedrørende Napoleon III's fald, n118
Proklamation, K75, K80, K103, K118, K132, K134, K143,
K168, n158
Præsidenter, K88
Prædikestole, forbudt, K154, n168
Præsteskab, K9, K41, K99-104, K164, K165-72, n58, n61,
n109, n135, n158, n175
Pæderasti, K107, n134
Pålidelighed, K120, S106, n46

Q

Qayyúmu'l-Asmá, se Báb
Qiblih, K6, K137, n7
Bahá'u'lláhs hvilested, K6, n8
fokus for obligatoriske bønner, K6, S67, n7
og bønnen for de døde, S85, n10, n19

R

Rak'ah, K6, K8, S63, n4, n6, n9, n20, se også obligatorisk bøn
Regeringer, K95,
Rejse,
nat, Muhamed, n128
obligatorisk bøn under, K14, S21, S58-61, n21-22
og pilgrimsfærd, n55
og ægteskab, K67, K69, S4, S27, n96-99
ophævelse af restriktioner i Bayán, K131, n153
sjæles mod Gud, n92, n128, n149
under faste, K16, S22, S75, n30
Religioner (andre end bahá'í-troen)
ledere, K99, K101-104, K165-166, n64, n171
omgås med, K75, K144, n173

profetier opfyldt, K35, K80, n160
skrifter, K136, K138, K168, n2, n160, n180
tilhængere, K73, n180

Renhed,

hjertets, K116, K157, K175, K179
vands, S19, n105

Renlighed, K74, K76, K151, n104, n166, n167, n174,

Renselse,

før obligatorisk bøn, K18, ?, S62, S66, S86, n34
før fremsigelse af 'Alláh-u-Abhá', K18, S77, n33
før vers, der skal fremsiges af kvinder, der har menstruation,
K13, n20
krav efter bad, S18
vers der fremsiges, når vand ikke er tilgængeligt, K10, S51,
n16
vers der fremsiges, når vandet er skadeligt, S51, n34

Respekt,

for forældre, S104, S106
for lærde mennesker, n110

Retfærdighed

på jorden, K158
i bahá'í love, K56, K63, K70, K72, n86, n89
formaning om at yde, K26, K52, K60, K88, K134, K167,
K187
fra Gud, K97, K157, K170

Retfærdighedens Huse,

lovgiver om ægteskab mellem slægtninge, S50, n133
medlemskab,
begrænset til mænd, n80
antal, n50
kaldes betroede, S50, S98
kaldes stedfortrædere, K147, n56, n162
forordnet i Kitáb-i-Aqdas, K30, n49
magt og pligter, n51
sikrer børns opdragelse og undervisning, K48

Retskaffenhed, S106

Ridván, K75, n107, n138, n140

Rigdom, K40, K48

og Huqúqu'lláh, S90
og medgift, K66, n95
og obligatorisk arbejde, n56
og velgørehed, k147, n162
social funktion, n38

Rige(r), K1, K79, K83, K84

skabelsens, K47, K94, K109
sprogets, K177
åbenbaringens, K91, K109

Rygning, n32

Råd, åndelige bahá'í. Se også retfærdighedens huse
forordnet, K30, n49
magt og forpligtelser, n51, n100, n162
medlemskab, n50, n80

S

Sadratu'l-Muntahá, K100, K148, n128, n164

Samfundet

enkeltpersoners rolle i, K120, K144, K173, S71, n56, n61,
n76, n110

guddommelig lovs betydning for, K3, K29, K99, k186, n92

guddommelig lov som reaktion på tilstand i, n89

effekt af guddommelig åbenbaring på, K54, K75, K79,
K110, K181, n93, n106, n109

institutioner livsvigtige for, n53, n56, n82, n86, n134, n173

tilstand, K39, K40, K124, n170

fremtidig, K189, n56, n173, n189, n194

Sandfærdighed, K120, S106

Sandhed

Bahá'u'lláhs love, K3, K7, K162-163

Bahá'u'lláhs ord, K70, K134, K182-184

Guds Manifestation, n75, n160

kraften i, K38, K64, K98, k140, K142

og viden, n110

Sandhedens sol, K6, n8

Sedan, slaget ved, n118

Segl,

profeternes, n180

breve smykket med, K117, n143

Selvforsvar, K159, n173

Shah, n177, n182

Sháh-Bahrám, n160

Shaykhí skole, n171, n182

Shí'ih islam, n85, n90, n103, n109, n160, n175, n178, se også islam

Shíráz, K133, S32, n138, 154

Shoghi Effendi

bortgang, n66, n67, n183

fortolker hellig tekst, n130

troens beskytter, n66, n125, n130

udpeger Sagens Hænder, n183

værker

God Passes By, n108, n158, n190-192

Bahá'u'lláhs Verdensorden, n173, n189

Siddende stilling, K154, n168

i Mashriqu'l-Adhkár, K115

ved gentagelse af Alláh-u-Abhá

ved obligatorisk bøn, S81
Sikkerhed, K2, S58
 kollektiv, n173
Silke,
 ligklæder, K130, n149, n151
 mænd gå med, K159, n174
Sjæl
 forhindringer, K161-163, n134, n170
 indflydelse fra guddommelig åbenbaring K54, K55, K148,
 n23
 opløftelse, K51, K149, K161, K163, n25, n79, n104
Siyáh-Chál, n62, n126
Skat,
 funden , S101
 skjult, K15, n23
Skrift, fælles, K189, n193, n194
Skrifter, n189, n193, n194
Slaveri, forbud mod, K72
Slør, K47, K132, K165, K167, K172, K175, K176
 jordiske ønskers, K50, K82, K86, n23
 lærdoms, K102, n60
 navnes, k167, n180
Sodomi, K107, S49, n134
Solopgang, K33, K115, S15, S83, n5, n142,
Sprog
 for at undervise i troen, K118
 universelt, K189, n193-194
Spørgsmål,
 ved Guds autoritet, K7, K49, K162
 ved Ham, som Gud vil manifestere, K126, n146
Standhaftighed, K74, K134, k164, K173, K183
Sted, med henvisning til
 Akka, K37, K81, K100, n63, n127
 Bagdad, K133, S32, n154
 Konstantinopel, K89, n120, n129
 Ridván Haven, n107
Stedfortræder, K167, n181
Stoffer, vanedannende, K155, n171
Stolthed, K41, K82, K86, K89, K122, K148, K149, n64, n65
Straf, n86
 for forskellige overtrædelser, S11, S23, n70, n77, n86, n87,
 n170
Største Navn, Det, K127, n33, n137, n148
Støtte,
 til Guds sag, K84, K159
 guddommelig, K53, K74, K157
 til konger der rejser sig, K84

Støttenævn, n183

Subh-i-Azal se Yhayá, Mirzá

Sydligste, K10, n17

Synder,

anger, K34, K37, K49, K184

tilgivelse, K49, K184, S11, S47, n37, n58

tilståelse, K34, n58

Sæd, K74, n103

Sølv, se også medgift

Søn, ældste se også arv

T

Takt, K73

Teheran, K91, n122

Bahá'u'lláhs fødested, n123

sted for Bahá'u'lláhs åbenbaring, n62, n126

Tekst, hellig

afvigelse fra, K117

autoritet og integritet, K53, K117, n143

henvisning ved løsning af uenighed, K53

studie af, K149, K182

åbenbaring af, K184, S57

Tempel,

det menneskelige, k96, K120, K155, n160

for Guds Manifestation, K86

Tempelbjerget, Jerusalem, n116

Teologi, n110

Testamente,

ejers rettighed til at disponere over ejendom, S69, n38, n136

instruktion i, K48, n76

pligt at skrive, K109, n136

smykket med Det Største Navn, K109, n137

Tiggeri, K33, K147, n56, n162

Tjene til livets ophold, K147, n56, n162

Tjener, i husholdning, K63, S30, n90

Tjenestepige, K63, S30, n90

Tjeneste, K125, K178, n2, n56, se også undervisning

formaning om at rejse sig, K35, K38

løfte om guddommelig hjælp, K53, K74

Tilbedelsespunktet, K6, n7. Se også Qiblih

Tilladelige, det

overskrid ikke grænserne for, K123

ved påklædning, K159, n175

i relation til musik, K51

overfor en tjenestepige (tjener), K63, S30, n90

under alle forhold, K145

Tillid til Gud, K33, K153, K160

Tilskyndelser, K64
Traditioner, n2, n22, n65
Trolovelse, S43
Troløshed, K97, K149
Trone, K133
Troskab, K7, K97, K120, K149
Tvivl, K134, K163, K164,
Tyranni, K86, K89, K141
Tyrkiet, n120
Tyveri,
 straf specificeret, K45, S49, n70, n71
 af afløst obligatorisk bøn, n9
Tålmodighed i ægteskab, K67, S4, n98

U

Uddannelse, K77
Ufejlbarlighed, K47, K183, n75, n148
Undertrykkelse, K73, K88, K148, n170
Undervisning, K38, K53, K84, K148, K150, K169, K173,
 S105, n40, n159, n183
Ure, K10, S64, S103, n17
Urenhed, ophævelse af rituellet koncept, K75, n20, n103, n106

V

Valg, bahá'í, n49, n80
Vanære, K138, K158, n58
Vej, lige, K14, K112, K186
Venlighed, K61, n85
Venskab, K144
Verdener, åndelig, K79, K166, K177
 store og mindre, K55, n23
Verdensorden, K181, n173, n189. Se også Administrative
 Orden, Den
Vers, hellige
 afløser
 faste, K13, n34
 obligatorisk bøn, K13-14, S58, S60, n20-21, n34
 tvætning, K10, S51, n34
 allegorisk, n130
 definition, n165,
 effekt af, K116, K148-149
 mumle hellige offentligt, K108, n135
 refleksion over, K136
 væsensforskelle mellem, S57, S63, n109
Viden, K138, n130, n194
 barriere til at anerkende Gud, K41, K102, K166-68, K170,
 n64, n171, n182

esoterisk, K36, n60
guddommelig, K99, K101, K176-177, K180, n128
hensigt med, K102
skjult, K29, n48
tilegnelse, K48, K77, n76, n110

Videnskab

guddommelig filosofi, K189, n194
formål, K77, n110

Vidner, retfærdige,

definition af, S79, n99
til venteår, S73, S98, n100
til ægtefælles død, K67, S79, n99

Vin, n144

som symbol, K4-5, K150, K173, n2

Visdom

guddommelig, K45, K53, K68, K97, K182
i love og undervisning, K29, K33, n86, n89
i relation til menneskehedens modenhed, n194

Voksen, Se modenhedsalder

Voldtægt, n36

Vrede, K153,

Våben, at bære, K159, n83, n173

W

Wilhelm I, Konge af Prøjsen, K86, n117-118

Y

Yahyá, Mírzá, K184, K190, n177, n190-92

Z

Zakát (tiende), K146, S107, n161

Zarathustra, n160

Zion, K80, n114

Zobel, K9, n12

Æ

Ægteskab,

formål med, K63, n88, n133, n134
forældres samtykke, K65, S13, n92
hensigt, K63, n88, n133, n134
med ikke-troende, K139, S84
med slægtninge, K107, S50, n133
med stedfar eller stedmor forbudt, K107, n133
med tidligere ægtefælle, K68, S31, n101-102
monogami, K63, n89
utroskab og resultatet heraf, K19, K49, S23, S49, n36, n77,
n90
i venteåret, S11

valg af partner, K65, K107, S30, S92
ægtefælles fravær, K67, S4, n96-99

Ægteskabsbrud, n36

bøde pålægges for hver overtrædelse, S23
forbudt, K19,
straf for, K49, S49, n77

Ægteskabsløfte, S3

Ø

Ømhed, K126, K184

Østrig, K85, n116

Å

Åbenbaring,

Bahá'u'lláhs, Største ufejlbarlighed afsløret, K47, n75

beviser, K136, K165, K167, K183

erkendelse, K167, n155, n180

pålagt, K1, K85-86, K134, n1, n155

formål med, S106

fortolkning forbudt, K105, n130

fremtidige, K37, n62

fødsel i Síyáh- Chál, n62, n126

karakter af, n23, n129, n160

løfter i tidligere religiøse ordener, K80, K142, 156n, n158,
n160, n185

opfyldelse af tidligere religiøse ordener, K80, K142, n108,
n109, n156, n158, n160, n185

progressiv, K98, K183, n89, n126, n180

Guds manifestations enhed, K80, K103, K175-177, n111,
n160

rige, dets K91, K109

Ånd,

Guds, titel for Jesus Kristus, K80, n113

År, se også kalender

længde, n27, n62, n147